

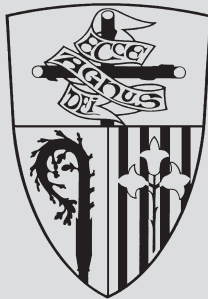

**Bisbat
de Lleida**

Butlletí oficial

2023

**T. CXXX
N. 1-2-3-4-5-6**

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
BISBAT DE LLEIDA**

T. CXXX - N. 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6

Gener - Febrer - Març - Abril - Maig - Juny 2023

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDIX

Diòcesi

Introducció 7

Actuacions Episcopals:

Ordenacions..... 8

Nomenaments 10

Decrets

Obertura expedient investigació prèvia cas Marro 11

Designació assessors investigació prèvia cas Marro 12

Conclusió investigació prèvia cas Marro..... 13

Estatuts Càritas Diocesana 15

Convenis i acords

Donacions, Cessions, Convenis, Contractes, etc..... 16

Autoritzacions

Autoritzacions habituals 21

Comunicacions del Sr. Bisbe

Cartes i comunicats diversos..... 25

Organismes col·legiats:

Consell Presbiteral

Sessió del dia 26 de gener de 2023 38

Sessió del dia 22 de juny de 2023 43

Consell Pastoral

Sessió del dia 27 d'octubre de 2022 51

Sessió del dia 6 de juny de 2023 56

Constitució Comissió Permanent 61

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 1 de desembre de 2022..... 62

Sessió del dia 8 de juny de 2023 66

Vicaria General:

Comunicats

Als preveres, comunitats religioses, monitors, grups de pregària, diaques, voluntaris i fidels en general..... 69

Sínode

Resum en clau Sinodal sobre Document Continental .. 70

Assemblea Diocesana	
Carta Vicari General als preveres sobre l'Assemblea ...	75
Carta Vicari General als feligresos sobre l'Assemblea ..	76
Orientacions Pastorals	
Protocol abusos a menors i equiparables legalment.....	78
Pla Pastoral	
Resum avaluació Pla Actuacions Pastorals	82
Informe Trobada Caps d'Àrea i Arxiprestes	86
Secretaria General - Cancelleria:	
Cessaments.	93
Sol·licituds	94
Recordatori rectors i responsables parròquies.....	98
Esquema actuació en casos abusos sexuals a menors ..	99
Vida Diocesana	
Necrològiques	
Mn. Josep Jordán Ibarz.....	101
Mn. Serafí Jou Llorens.....	102
Recull de notícies de la Diòcesi	
1r semestre 2023.....	103
Glosses dominicals del Sr. Bisbe	
1r semestre 2023.....	120
Conferència Episcopal Tarraconense	
Comunicats de la CET:	
Comunicat de la reunió núm. 251.....	161
Conferència Episcopal Espanyola	
121 Assemblea Plenària:	
Rueda y nota de prensa	163
Santa Seu	
Sant Pare:	
Missatges	
56a Jornada Mundial de la Pau	167
97a Jornada Mundial de les Missions	171
31a Jornada Mundial del Malalt.....	175
57a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials....	178

Quaresma 2023.....	183
Urbi et Orbi. Pasqua 2023.....	186
60a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions ...	189
109a Jornada Mundial del Migrant i el Refugiat	193
Jornada Mundial Pregària per la Cura de la Creació ...	196
3a Jornada Mundial dels Avis i la Gent Gran.....	201
7a Jornada Mundial dels Pobres	203

Introducció al Butlletí Oficial del Bisbat

Aquesta primera meitat de 2023 va arrencar amb l'impacte de la mort, l'últim dia de 2022, del papa emèrit Benet XVI, per qui la diòcesi de Lleida va celebrar una solemne missa en sufragi, on el bisbe Salvador va fer referència al seu testament espiritual i a la seva recomanació de mantenir-se fermes en la fe. No ha estat aquesta, malauradament, l'única pèrdua que hem hagut de lamentar. Als preveres Josep Jordán i Serafí Jou, també s'hi ha afegit la germana Carmen Oliver, de les missioneres del Cor de Maria, així com dos col·laboradors d'aquest Bisbat a qui trobarem molt a faltar: la radiofonista Mary Bometón i el professor del Col·legi Episcopal i director del Servei de Colònies de la diòcesi, Xavier Garcia.

En un altre ordre de coses, durant aquest semestre el nostre bisbe Salvador ha complert els 75 anys i, consegüentment, ha comunicat al Papa l'assoliment de l'edat de jubilació perquè el Vaticà iniciï el procés per buscar la persona idònia per substituir-lo, encara que no es tracta d'un relleu automàtic.

Entre les principals preocupacions no ja d'aquest primer semestre, sinó dels darrers anys, hi ha la de la falta de vocacions. En aquest aspecte, hem tingut un raig d'esperança amb l'ordenació com a diaca del seminarista Joshua Enrique Carrillo Saldaña, que assolirà la condició de prevere en el segon semestre d'aquest 2023. Un altre dels temes inevitables és el dels abusos a menors, que constantment va tenint presència als mitjans de comunicació amb l'Església al mig de la polèmica. El Bisbat va lliurar el seu informe sobre aquesta qüestió al despatx que s'ocupa de la investigació dels casos per encàrrec de la Conferència Episcopal, va respondre el Defensor del Pueblo i la Fiscalia General de l'Estat amb els corresponents informes, i el bisbe Salvador va trametre una carta demanant la màxima implicació de tothom per evitar aquests atemptats a la infància i per informar dels protocols d'actuació en cas d'abusos.

En el període que comprèn aquest butlletí també hem tingut ocasió d'iniciar els actes de celebració del 200 aniversari del naixement de la fundadora del Cor de Maria, la lleidatana mare Esperança González, així com la celebració, un any més, de l'Assemblea Diocesana, dedicada enguany a parlar de la sinodalitat.

Teniu a les mans allò més remarcable d'una primera meitat de 2023 amb alguns moments dolorosos, però també amb llums que conviden a confiar en la vitalitat de la nostra comunitat i en un futur sinodal.

*Delegació de Mitjans de Comunicació Social
del Bisbat de Lleida.*

Actuacions Episcopals

Ordenacions

El seminarista de la diòcesi de Lleida, Joshua Enrique Carrillo Saldaña, va rebre el 4 de febrer de 2023 els ministeris d'acòlit i lector de mans del bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, en el decurs d'una celebració de l'eucaristia que es va celebrar a la parròquia de la Mare de Déu del Pilar.

En la seva homilia, el bisbe Salvador ha agraït a Joshua Carrillo el seu compromís per seguir a Crist i dedicar la seva vida al ministeri. Per la seva part, el seminarista també s'ha volgut dirigir als fidels, entre els que hi havia familiars, amics i altres companys del seminari, a qui ha agraït la seva assistència en un dia tan important per a ell.

El 4 de febrer de 2023, en el moment de rebre els ministeris laïcals d'acòlit i lector.

Professió de fe i jurament de fidelitat prèvies al diaconat

El seminarista Joshua Enrique Carrillo Saldaña ha fet aquest divendres la Professió de Fe i el Jurament de Fidelitat en presència del bisbe Salvador. Aquest és un dels passos previs abans de la seva Ordenació Diaconal, que tindrà lloc aquest diumenge, 4 de juny, a les 19 hores a la Catedral de Lleida. A la Professió de Fe, ha recitat el Credo de Nicea i amb això ha assumit totes les veritats contingudes a la Sagrada Escriptura, en la Tradició i el Magisteri de l'Església. Amb el Jurament de Fidelitat, ha promès que viurà el celibat pel Regne del Cel i, al mateix temps, l'obediència al Romà Pontífex i als bisbes de la Diòcesi de Lleida.

Joshua Carrillo ja és diaca

El seminarista Joshua Enrique Carrillo Saldaña ha estat ordenat diaca aquesta tarda en una cerimònia a la Catedral de Lleida, presidida pel bisbe Salvador i pel bisbe emèrit Joan. Coincidint amb la Solemnitat de la Santíssima Trinitat, ha fet aquest pas que l'apropa a l'ordenació presbiteral que, si no hi ha cap entrebanc, rebrà a finals d'aquest 2023. Joshua Carrillo, després de rebre l'Orde diaconal per la imposició de les mans del bisbe, ja pot assistir i ajudar als sacerdots servint a l'altar, proclamant l'Evangelí o ajudant en diverses tasques. Entre altres, ja pot administrar el sagrament

del baptisme i el matrimoni, així com repartir la sagrada eucaristia (cosa que ha fet avui per primer cop) o presidir funerals.

A la cerimònia d'avui a la Catedral, després de les Lectures, ha estat ordenat seguint els diferents passos previstos. En primer lloc, el Rector del Seminari, mossèn Jaume Pedrós, ha demanat al bisbe Salvador la seva ordenació. Després de preguntar si n'era digne, l'ha elegit per a l'Orde dels diaques. En acabar l'homilia, Joshua ha respost afirmativament al bisbe les preguntes sobre si volia servir a l'Església amb humilitat i amor; si volia guardar, predicar i viure l'Evageli i la tradició de l'Església; si volia conservar i fer créixer l'esperit de pregària de l'Església; si volia imitar la vida de Crist i si li prometia respecte i obediència a ell i als seus successors.

A continuació, ha seguit postrat a terra la recitació de les lletanies dels sants i, en acabar, el bisbe li ha imposat les mans al cap en signe de comunicació de l'Esperit Sant i ha resat la pregària d'ordenació. Després de rebre la imposició de l'estola i la dalmàtica, així com el llibre dels Evangelis, el bisbe li ha donat el petó de la pau, cerimònia que han repetit tots els diaques presents, com a signe d'acollida a l'Orde diaconal.

A partir d'aquest moment, ja ha participat com a diaca en l'ofrena i, posteriorment, ha repartit l'eucaristia. Al final de la cerimònia s'ha adreçat als presents per agrair a tothom que l'ha acompanyat fins a aquest moment de la seva preparació per ser sacerdot, i ha tingut paraules emocionades per als seus pares i familiars, que seguien la celebració des de Mèxic per internet.

D'origen mexicà, Carrillo és l'únic seminarista que té actualment la diòcesi de Lleida al Seminari Major Interdiocesà de Catalunya i en els darrers mesos ha estat ajudant en la pastoral de les parròquies de Nostra Senyora de Montserrat i a les de la Unitat Pastoral de la Mare de Déu del Pilar-Santa Maria Magdalena. El nou diaca també ha estat present en els diferents actes diocesans i ha col·laborat activament en les iniciatives dels grups de joves de la diòcesi.

Nomenaments

Gener

Dia 9

Mn. Diego Fernando Gaspar Puerta, nomenat Rector de les Parròquies de Sant Miquel d'Alcoletge, l'Assumpció de la Mare de Déu de Vilanova de la Barca, Sant Jaume de Corbins i Assumpció de la Mare de Déu de Torrelameu.

Mn. Norberto Blas Sepahoco Riquito, nomenat vicari de la Unitat Parroquial formada per les parròquies de la Mare de Déu del Pilar i la de Sta. Maria Magdalena, i rector de Sant Julià d'Aspa, l'Assumpció de la Mare de Déu del Cogul i Sant Joan Baptista de l'Albagés.

Dia 20

Mn. Xavier Navarro Llestá, Dr., nomenat Professor de l'Institut de Ciències Religioses de Lleida (ISCR-IREL) per a l'ensenyament dels Blocs Temàtics propis i específics de l'especialitat pedagògica Declaració Eclesiàstica de Competències Acadèmiques (DECA), i concretament per al Bloc número 1: "Religió, Cultura i Valors".

Mn. Ángel Escales Perucho, nomenat Consiliari i Director Espiritual de la Cofraria del Santo Cristo de la Agonía i la Hermandad de Ntra. Sra. del Rocío de Lleida.

Febrer

Dia 15

Josep Anton de la Fuente Vilches, nomenat Administrador de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida, IREL.

Març

Dia 29

Mn. Pere Canals Mateu, nomenat Adscrit a les parròquies de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida i a la de Sant Bartomeu apòstol, d'Alpicat.

Dia 30

Mn. Manel Serradell Adell, nomenat Director - Coordinador General, de la Casa de l'Església de Lleida assumint, d'acord amb l'article 18 dels Estatuts de dita entitat, les funcions d'administrador i cap de serveis.

Juny

Dia 8

Mn. Víctor Martínez Mateu, nomenat Delegat Diocesà de Catequesi.

Decrets

Obertura expedient investigació cas Marro

Sobre las actuaciones de D. Cipriano Escabias Rodríguez, laico

Con fecha 21 de noviembre de 2022 se ha tenido conocimiento del posible delito contra

D. Jesús Marro por medio de un escrito presentado por su padre, Francisco Marro Fantova, cuando aquel era menor de edad y perpetrado por una persona que ejercía como de ayudante de sacristán en la catedral, observando que pueda estar implicada la integridad de un menor y para esclarecer los hechos acontecidos y que en su día no quisieron denunciar y ahora sí,

Ordeno

1º Que se abra un expediente para investigar, a tenor de los cánones 1717-1718, la veracidad de los hechos y sus circunstancias, y si estos tienen o contienen motivos sobre los que actuar canónicamente, para buscar el bien tanto del joven, como de los fieles, de la persona que actúa como de ayudante de sacristán y de la Iglesia misma.

2º Nombro como Juez delegado para la investigación preliminar a **Mn. Antonio Agelet Delpueyo**, y como notario en esta Investigación a **Mn. Francisco Javier Jauset Clivillé**, sacerdotes, ambos, de nuestra diócesis.

Siete de diciembre de dos mil veintidós.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Designació d'assessors en la investigació prèvia del cas Marro

Sobre la actuación de D. Cipriano Escabias Rodríguez, laico.

Dando cumplimiento a las prescripciones recogidas en el documento *Líneas Guía para la actuación en casos de abusos sexuales contra menores*, de la Conferencia Episcopal Española, Capítulo III, art. 14.3, con referencia al conocimiento tenido en ésta diócesis, con fecha 21 de noviembre de 2022, del posible delito contra D. Jesús Marro Sánchez, por medio de un escrito presentado por su padre, D. Francisco Marro Fantova, cuando, en el momento del hecho, aquel era menor de edad, y con el fin de asesorar en el proceso de investigación previa abierto por Decreto de este obispo con fecha 7 de diciembre de 2022,

Ordeno

1º Nombrar asesores en dicha investigación previa, a **D. Javier Gonzalo Miguelañez**, jurista, **P. Nacho Blasco Guillén**, om, psicólogo, y a **D. Fco. Javier Amat García**, psicólogo forense.

2º Dichos asesores, expertos en materia jurídica y psicológica, deberán presentar un voto de verosimilitud e imputabilidad (cfr. c. 1718§3) una vez cumplimentadas las actuaciones de esta fase de investigación.

3º Como aparece recogido en *Líneas guía para la actuación en casos de abusos sexuales contra menores*, documento de la CEE en el que se establece el proceso a seguir en los casos de abusos a menores, los miembros de la comisión están obligados a mantener el secreto y la máxima confidencialidad, así como a hacer los posibles para evitar demoras innecesarias.

Lleida a 27 de abril de dos mil veintitrés

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Conclusió de la investigació prèvia del cas Marro

Sobre las actuaciones de D. Cipriano Escabias Rodríguez, laico

En relación a la denuncia-comunicación presentada en este Obispado por el Sr. Francisco Marro Fantova sobre un supuesto abuso a uno de sus hijos cuando éste era menor de edad, examinadas las actas de la investigación previa y el voto de la comisión de asesores, habiendo ponderado cuanto establece el Juez investigador en su escrito de conclusiones,

Decreto

1. Que habiendo finalizado la investigación preliminar, según el escrito-informe de conclusiones redactado por el Juez investigador (Decreto del Ordinario de 07/12/2022), parece haber indicios suficientes para considerar que el hecho denunciado en el que D. Cipriano Escabias Rodríguez aparece como presunto autor, es verosímil y pudo ocurrir según la versión del denunciante; de la misma manera, el relato del hecho efectuado por el autor del presunto delito es, así mismo verosímil, de lo que se desprende que también pudo ocurrir de la manera relatada por éste. Siendo así que puede incluso establecerse la duda sobre si existió abuso y por lo tanto delito, dependiendo del alcance de la versión del denunciante, o de si se considera la versión de un choque fortuito presentada por el acusado.

2. Que al entrar en contradicción ambas descripciones del hecho y sin más posibilidades de estudiar otro tipo de pruebas que se desconocen, ni más testimonios que hayan podido aportar su versión, siendo además que la presunta víctima ha declinado su derecho a declarar en el momento en el que fue citado (dejando la versión de lo ocurrido a lo que cuentan terceras personas que no estuvieron presentes ni aportaron ninguna prueba), se considera que existe una dificultad manifiesta y excedida para proceder a la imputabilidad del hecho al presunto autor.

3. Que al no poder proceder a la imputabilidad del hecho al presunto autor, se ha de preservar, de manera especial, su presunción de inocencia, la cual debe observarse hasta que, si procede, un Juez dicte sentencia firme. Por todo ello insta a los feligreses de esta Diócesis y a aquellas personas que pudiesen llegar a tener conocimiento del hecho, a que eviten, en todo momento y circunstancia, actuar de manera que esta situación afecte al denunciado como presunto autor, tanto en su fama y honor, como en la consideración en el seno de la Iglesia, y que, en caso de que otro tipo de comportamientos hayan producido el efecto no deseado, se adopten las medidas necesarias a fin de restablecer la buena fama del acusado, actuando

los responsables del ámbito eclesial en el que se produzca la vejación para evitar, solventar la situación o resarcir el mal ocasionado, llegando, incluso, a poderse tomar en consideración cuanto indica el c. 1390 § 2 i 3.

4. No obstante, se mantiene la medida cautelar por la que se le ordenaba *que no volviera a la catedral para ayudar en ningún acto ni encargarse de situación alguna*, impuesta en su momento por el Obispo de la Diócesis, hasta que se produzca el pronunciamiento de la Justicia Civil.

5. Que se traslade el expediente de este caso, con toda la documentación generada en la investigación, a la Fiscalía Provincial de Lleida por si ella considerase la existencia de delito en el hecho comunicado a este Obispado.

6. Que se archiven las actuaciones y se dé por concluido el proceso de investigación previa (cf. c. 1719 y número 68 Vademécum 16/07/2020) y se dé traslado del expediente de éste, con toda la documentación generada durante la misma, al Dicasterio para la Doctrina de la Fe.

Lleida, a veintinueve de mayo de dos mil veintitrés.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Estatuts Càritas Diocesana

Revisat el text de la proposta de nous Estatuts de Càritas Diocesana de Lleida, aprovada pel seu Consell el vuit de juny de dos mil vint-i-tres, motivada en considerar la situació actual de la Diòcesi i de la societat en general, i de la lleidatana en particular, atès que l'esmentada proposta d'estatuts compleixen tots els requisits establerts per la legislació canònica,

Decreto,

a tenor dels canons 94, 304, 312-314 del Codi de Dret Canònic, l'aprovació, de la nova redacció dels Estatuts de Càritas Diocesana de Lleida, i els declaro vigents, amb caràcter definitiu, a partir de l'endemà de la data de publicació d'aquest Decret en substitució dels anteriors.

Per la seva validesa i compliment, ho signa el Bisbe de la Diòcesi de Lleida, el vint de juny de dos mil vint-i-tres.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Convenis i Acords

Durant el primer semestre de l'any 2023 s'han realitzat les següents donacions, cessions, convenis, contractes, etc. que s'especifiquen tot seguit.

Donacions

Juan Luis Salinas Sánchez, Secretari General-Canceller del Bisbat de Lleida, tenint la firma autenticada notarialment davant el Ministeri de Justícia i davant la Direcció General d'Assumptes Religiosos de la Generalitat de Catalunya, en representació del Bisbat de Lleida.

Certifica:

Que el Bisbat de Lleida ha rebut amb caràcter de donació, els objectes i llibres pertanyents al sacerdot natural de la localitat de Sarroca de Lleida d'aquesta diòcesi, **Mn. José Vilaplana Jové** (1882-1918), doctor en Sagrada Teologia, sacerdot diocesà i capellà castrense, què es detallen en la relació què segueix, amb la finalitat de que siguin guardats, conservats i arxivats convenientment, quedant dipositats a l'Arxiu Diocesà de Lleida. En el cas d'imatges i d'altres objectes que pel seu volum excedeixin la capacitat de l'arxiu, el Bisbat de Lleida estarà facultat per trobar un lloc adient on es puguin conservar i tinguin una funció pastoral o de facilitar-ne la veneració.

L'entrega ha estat duta a terme per la senyora **Dolça Vilaplana Miarnau**, neboda de Mn. Vilaplana.

*Per a que així consti, ho signa a Lleida,
l'u de febrer de dos mil vint-i-tres.*

Na **Dolça Vilaplana Miarnau**, aporta i dona al Bisbat de Lleida per tal que siguin guardats, conservats i arxivats convenientment, els objectes i llibres pertanyents al sacerdot natural d'aquesta diòcesi (Sarroca de Lleida) **Mn. José Vilaplana Jové** (1882-1918) què es detallen en la següent relació, quedant dipositats a l'Arxiu Diocesà de Lleida.

En el cas d'imatges i d'altres objectes que pel seu volum excedeixin la capacitat de l'arxiu, el Bisbat de Lleida estarà facultat per trobar un lloc adient on es puguin conservar i tinguin una funció pastoral o de facilitar-ne la veneració.

Se signa la donació a Lleida, l'u de febrer de dos mil vint-i-tres.

Relació dels objectes i llibres pertanyents al sacerdot Mn. José Vilaplana Jové dels que fa donació la Sra. Dolça Vilaplana Miarnau			
Caixa	Número	Material	Títol

Vilaplana 1	1	Fotografia	Imatge del sr. Vilaplana
	2	Fotografia	Fotografia titulada "La escuela de María al que fué su fundador y vicedirector Ilmo. Monseñor Dn. José Vilaplana, con motivo de su nombramiento de Capellán de Honor de Su Santidad. Lleida. Noviembre de 1916."
	3	Indulgència	Indulgencia del Dr. Meseguer: "Rezaron un Ave María ante la imagen de la Purísima Concepción, de esta escultura, que venera en su casa D. Ignacio Vilaplana. Vecino de esta capital". Lleida, 24 noviembre de 1898
	4	Indulgència	Indulgencia de Mons. Miralles. "Rezaron al día una Salve ante la imagen de la Inmaculada que posee el Sr. D. Ignacio Vilaplana." Lleida, 15 junio 1917
	5	Sacres	Sacres d'altar (de l'evangeli, rentat de mans i de la Consagració)
Vilaplana 2	6	Llibre	La Litúrgia Castrense. Vilaplana
	7	Llibre	Legislación militar eucarística y mariana...
	8	Llibres	Compendio de Teología
	9	Llibre	Devocionario del soldado
Vilaplana 1	10	Recordatoris i fotos	3 recordatoris (diferents) de la primera missa de mossèn Vilaplana, 1906
		Sobre	Recordatori de la defunció de mossèn Vilaplana . Octubre de 1918; fotografia del doctor Vilaplana
			Recordatori de la defunció del senyor Ignasi Vilaplana Gomà. 1922
			Fotografia: missa de campanya; s.d
			Fotografia: Mn. Vilaplana, uns militars, uns infants i unes senyores
			Fotografia: Mn. Vilaplana a Chafarinas, tot llegint el <i>Diario de Lérida</i>
			Fotografia: Barcelona, 5-II- 1904.Postal de Mn Vilaplana i, entenc, Ricard Aragó Turón

Vilaplana 2	11	Butlletí Oficial del Bisbat	Butlletí oficial del Bisbat de Lleida, 1907
	12	Butlletí Oficial del Bisbat	Butlletí oficial del Bisbat de Lleida, 1909
	13	Butlletí Oficial del Bisbat	Butlletí oficial del Bisbat de Lleida, 1910
	14	Llibre	Panegírics y discursos originales del R. P. Francisco Jiménez Campaña
	15	Llibre	<i>Colección de Selectos Panegíricos. Tomo IX</i>
	16	Llibre	Novísimo Año Cristiano, o ejercicios devotos para todos los días del año...
	17	Llibre	Theologia Moralis Universa ad mentem s. Alphonsi M. De Li-gorio...
	18	Llibre	Nuevo curso de meditaciones sacerdotales o sea la práctica de la oración por R. P. Chaignon, S.J. (v. III)
	19	Llibre	Novísimo Año cristiano. Enero
	20	Llibre	Lo verdadero y lo falso en materia de autoridad y de libertad según la doctrina del Syllabus. Por el E. P. AT. Tomo II
	21	Llibre	Copiosa y variada colección de selectos panegíricos sobre los misterios de la santísima trinidad de Jesucristo y de su santísima Madre, y sobre las festividades de muchísimos santos. . .
	22	Llibre	Estudios filosóficos sobre el cristianismo, por Augusto Nicolás, juez de paz. Tomo tercero
	23	Llibres	<i>Joannis Devoti. Dei et apostolicae sedis gratia Epsicopi Ananiensis, (...) Libri IV. Tomus Primus - Tomus secundus.</i>
24	Llibre	La Santa Biblia. Traducida al español de la vulgata latina (...) Felipe Scio de San Miguel. Tomo segundo AT.	
Vilaplana 3	Roba litúrgica i altres. Fil i cotó		
	3 llibres		
	1 reproducció d'una Immaculada		
Vilaplana 4	Sant Crist 125 m alt, 59 ample. Imatge que se solia posar en els vetllatoris dels difunts.		
Vilaplana 5	Capelleta.		
	Immaculada, escola d'Olot, principis de segle XX. La imatge va acompanyada de dues indulgències.		

Dª Maria Josefa Canales Solana, aporta y hace donación al Obispado de Lleida, para que sea custodiada y conservada convenientemente, y expuesta en aquella dependencia de la Curia que se crea más oportuno hacerlo, la obra pictórica titulada *El Cirineo ayuda a Jesús a llevar la cruz*, de la que ella misma es propietaria y autora. La mencionada obra tiene unas dimensiones de 143 x 93 cm, (152 x 102 cm incluyendo el marco en el que está fijada).

Tal como se indica, el Obispado de Lleida queda facultado para encontrar la localización que más convenga para la obra, considerando criterios de estética, iluminación, espacio disponible, pastorales o de veneración, de conservación de la pintura o cualesquiera otros que en su momento haya que tener en cuenta.

En el acto de donación está presidido por el Sr. Obispo de la Diócesis, Mons. Salvador Giménez Valls, y la donante se encuentra acompañada por su hijo, D. Luis Pablo Gracia Canales y otros miembros de su familia.

Se efectúa la donación y se firma el presente documento, del cual se reproducen tres copias (para la donante, para el Archivo Diocesano de Lleida y para el registro del Obispado), en Lleida, el veintidós de marzo de dos mil veintitrés.

Juan Luis Salinas Sánchez, Secretari General-Canceller del Bisbat de Lleida, tenint la firma autenticada notarialment davant el Ministeri de Justícia i davant la Direcció General d'Assumptes Religiosos de la Generalitat de Catalunya, en representació del Bisbat de Lleida.

Certifica:

Que el Bisbat de Lleida ha rebut amb caràcter de donació, la imatge de Sant Pelegrí pertanyent a **Mª Neus Siscart Boneu**, la qual va morir el passat 1 d'abril de 2023, i de la que fan entrega, seguint la seva voluntat, les seves cosines **Montserrat Sarrate Boneu** i **Rosa Mª Martínez Boneu**, amb la finalitat que sigui guardada, conservada i exposada al culte convenientment, quedant dipositada a la Cúria del Bisbat de Lleida en tant no se li designi un emplaçament concret, quedant, aquest, facultat per trobar un lloc adient on es pugui conservar i tingui una funció pastoral o per facilitar-ne la veneració (probablement a la parròquia de Sant Llorenç de Lleida una vegada s'hagin acabat les obres de restauració).

Dita imatge de Sant Pelegrí té una peanya de 26x15'5 cm, sobre la qual s'alça, arribant als 54 cm d'alçada incloent la base (sense mesurà la corona), l'amplada mesurada des de la mà dreta al colze esquerra és de 26 cm.

Així mateix donen un quadre de Sant Antoni de Pàdua (62x83 cm) el qual, amb les mateixes condicions que la imatge de Sant Pelegrí, haurà de ser estudiat per trobar-li la localització més adient.

Per a què així consti, ho signa a Lleida, el deu de maig dos mil vint-i-tres.

Na **Montserrat Sarrate Boneu**, i Na **Rosa Mª Martínez Boneu**, fan entrega amb caràcter de donació al Bisbat de Lleida, per tal que sigui conservada, custodiada, cuidada i exposada adientment i de manera convenient, de la imatge de Sant Pelegrí pertanyent a la seva cosina **Maria Neus Siscart Boneu** (difunta), quedant dipositada momentàniament a la Cúria del Bisbat de Lleida.

El Bisbat queda facultat per trobar un lloc adient on es pugui conservar i tingui una funció pastoral o de facilitar-ne la veneració.

Dita imatge de Sant Pelegrí té una peanya de 26x15'5 cm, sobre la qual s'alça, arribant als 54 cm d'alçada incloent la base (sense mesurar la corona), l'amplada mesurada des de la mà dreta al colze esquerra és de 26 cm.

Així mateix donen un quadre de Sant Antoni de Pàdua (62x83 cm) el qual, amb les mateixes condicions que la imatge de Sant Pelegrí, haurà de ser estudiat per trobar-li la localització més adient.

Se signa la donació a Lleida, el deu de maig de dos mil vint-i-tres.

Autoritzacions

Durant el primer semestre de l'any 2023 s'han realitzat les següents autoritzacions vendes i compres, que s'especifiquen tot seguit.

16/01/2023: De Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé, Ecònom Diòcesa, a Mn. Luis Antonio Aguirre Abella, rector Parròquia de Sant Vicenç, màrtir, de Àger, per a què l'Ajuntament pugui realitzar diverses obres d'adequació dels espais cedits per a Biblioteca i Arxiu Municipal, cedits des de 15 de maig de 2015 i actualment vigent.

19/01/2023: De Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé, Ecònom Diòcesa, a Mn. Jofred Antonio Rendón Ramírez, rector Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Viu de Llevata, per a la instal·lació d'un panell informatiu sobre els trets arquitectònics de l'esmentat temple a sol·licitud del Consell Comarcal de l'Alta Ribagorça.

25/04/2023: Del Sr. Bisbe de la Diòcesi Salvador Giménez Valls, a Mn. Joan Jové Camí, rector de la Parròquia del Santíssim Salvador, de Lleida, per a la instal·lació d'un sistema fotovoltaic d'autoconsum amb abocador d'excedents Sistema SIE, obres amb un cost pressupostat de 9.315,79 €, IVA inclòs.

Contractes

24/01/2023: **Contracte per a permetre l'ús** de l'Església Parroquial i 'Casa Abadia', entre l'Ajuntament de l'Albagés i la Parròquia de Sant Joan Baptista, de l'Albagés. Van signar Mn. Lluís Sallan Abizanda, Vicari General del Bisbat de Lleida, actuant en nom i representació de la Parròquia, i el Sr. Víctor Masip Romero, Alcalde-President de l'Ajuntament de l'Albagés.

01/02/2023: **Contracte de lloguer** de la rectoria que hi ha en la Parròquia de la Nativitat de la Mare de Déu, de Seròs. Van signar Mn. Paul Fecheta com a rector i representant de la Parròquia, i l'arrendatari Sr. Viorel Brindas.

Per tal que hi hagi constància de que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 30 de juny de 2023.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Monsenyor Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida, durant el primer semestre de l'any 2023 ha autoritzat la realització de les següents gestions en la data que s'indica.

21/02/2023: Autorització a **Mn. Ramon Prat Pons**, prevere d'aquesta diòcesi, per a exercir el seu apostolat a l'estranger, a la diòcesis "Arundel & Brighton", Regne Unit, durant el mes d'agost.

23/02/2023: Dispensa-Autorització al **Sr. C.S.E.**, laic d'aquesta diòcesi, se li concedeix **dispensa del precepte d'abstenir-se de menjar carn** durant els divendres del temps de Quaresma, **pel proper dia 24 de març de 2023, divendres**, de forma excepcional donades les circumstàncies particular que concorren, i del fet que, en el moment de l'organització no es va caure en el compte d'estar en temps quaresmal. Aquesta dispensa es fa extensiva a totes aquelles persones implicades en l'acte.

27/03/2023: Autorització per a la visita al Santuari de Sta. Teresina del Nen Jesús de Lleida, de les relíquies de la Santa i per a què puguin ser venerades en el dit santuari d'aquesta ciutat i en d'altres monestirs i temples d'aquesta Diòcesi.

24/04/2023: Autorització a Mn. Joaquim Blas Pastor, per a què pugui absentar-se de la Diòcesi pel període d'un any, per tal de recuperar-se en la seva salut i cuidar els seus pares, fixant la seva residència amb ells.

16/06/2023: Autorització a l'Ajuntament de la Granadella per tal de poder fer-ne ús de la casa parroquial en els termes que li comunicà el responsable del Departament de Patrimoni, els quals es plasmaren en un conveni signat per les dues parts i ratificat pel Secretari General-Canceller.

Per tal que hi hagi constància que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 4 de juliol de 2023.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Confirmacions

Confirmacions Bisbat de Lleida any 2023

Dia	Parròquia o Col·legi	Hora	Nº nois/es
Divendres 3 febrer	Col·legi Episcopal a Santa Teresina	18:00	15 nois
Dissabte 22 abril	Parròquia Torre-Serona	18:30	4 nois + 1 adult
Diumenge 23 abril	Parròquia Torregrossa	10:30	10 nois
Divendres 28 abril	Col·legi Mater Salvatoris	19:00	45 nois
Diumenge 30 abril	Sagraments d'iniciació en la FE pels Catecúmens a la Catedral	19:00	15 adults
Divendres 5 maig	Col·legi Institució Lleida-Arabbell	20:00	25
Divendres 19 maig	Col·legi Institució Lleida-Terraferma	20:00	25
Dissabte 20 maig	La Granja d'Escarp	18:00	5 nois
Dissabte 20 maig	Aitona	20:00	7 nois
Diumenge 21 maig	Comunitat Rumanesos a St. Joan	12:30	24 adults
Divendres 26 maig	Col·legi Lestonnac a St. Martí	19:30	6 nois
Dissabte 27 maig	Parròquia Les Borges Blanques	20:00	10
Diumenge 28 maig	Parròquia de Soses	12:00	6
Divendres 2 juny	Col·legi Sta Anna a St. Llorenç	20:00	7
Dissabte 3 juny	Parròquia d'Alcarràs	20:00	2 nois
Diumenge 4 juny	Parròquia St Joan i el Carme	12:30	14 nois
Dissabte 10 juny	Parròquia del Pont de Suert	19:00	3
Diumenge 11 juny	Parròquia Montserrat	12:00	15 nois
Dissabte 17 juny	Parròquia de St. Pau	19:00	8 nois
Diumenge 18 juny	Parròquia del Pilar	11:00	7 nois
Diumenge 18 juny	Parròquia de Pardinyes	12:00	2 noies
Dissabte 8 juliol	Parròquia de Maials	19:00	12 nois

Diumenge 3 setembre	Parròquia d'Almacelles	12:00	5 joves+2 adults
Dissabte 16 setembre	Parròquia de Juneda	19:00	9 nois
Diumenge 17 setembre	Parròquia de Casteldans - Mn. Lucas	12:00	5 nois
Diumenge 15 octubre	Parròquia d'Alguaire	12:30	10 nois
Total			299

Comunicacions del Sr. Bisbe

A la Atenció de
Hna. Mercedes Díez, C.S.
Compañía del Salvador; Curia General
 Tapia de Casariego 19 28023 Madrid

Lleida, 7 de noviembre de 2022

Apreciada Hna. Mercedes,

con agrado recibí su carta en la que me presenta la Congregación Mariana “Mater Salvatoris”, Asociación Privada de Fieles aprobada en Madrid el 2006, como elemento importante para desarrollar el carisma que les es propio de instruir y formar a niñas y jóvenes, en especial las que han de ingresar en la universidad, en la doctrina católica y los principios sociales cristianos teniendo como modelo a la Virgen María.

En la misma carta me solicita el consentimiento para establecer en la Diócesis de Lleida una sección de dicha Congregación Mariana Mater Salvatoris, diciéndome, además, que en esta diócesis existe un grupo de alumnos y antiguas alumnas, jóvenes externos y padres de familia que desearían constituirse en Sección de dicha Congregación para que su compromiso personal con la Santísima Virgen tuviera la garantía del reconocimiento eclesiástico, considerando usted que sería una gran ayuda y estímulo para el compromiso de estas personas, la erección canónica de una sección de aquella.

He de decirle que contemplo con satisfacción su propuesta de implantación de una *Sección de la Congregación Mariana Mater Salvatoris* en nuestra Diócesis de Lleida, y pido a Dios por el buen desarrollo de la misma.

Sin más, reciba un cordial saludo y mis oraciones.

† Salvador Giménez Valls,
 Bisbe de Lleida

A la Atención de
Hno. Amador Fernández Fernández
Curia Provincial
Provincia San Juan de Dios de España Herreros de Tejada, 3
28016 Madrid

Lleida, 7 de noviembre de 2022

Apreciado Hno. Amador,

he recibido su carta de 27 de octubre en la que me comunica la decisión que han tenido que tomar respecto a la obra que la Orden Hospitalaria lleva a cabo en esta diócesis, en el sentido de tener que interrumpir la presencia continuada de Hermanos de San Juan de Dios entre nosotros. Como puede suponer lamento que haya sido así, aunque lo comprendo dado el momento en el que vivimos y la escasez de vocaciones a la vida religiosa y consagrada que caracterizan nuestro tiempo.

Por otro lado, le agradezco y me ha dado serenidad de espíritu el ver que continuarán con la gestión y animación de las obras vinculadas a la Orden existentes en la Diócesis de Lleida, de manera que podrán mantener la evangelización a través del servicio a las personas enfermas y necesitadas, atendiéndolas y paliando en lo posible la vulnerabilidad de muchos de nuestros conciudadanos. Es evidente que ésta es una misión al servicio de la Iglesia y de la sociedad que se realiza en aquellos en los que más hemos de encontrar el rostro de Jesús.

Sin más, reciba un cordial saludo y mis oraciones, sabiendo que tendrán mi apoyo y cercanía para que la obra de San Juan de Dios pueda seguir siendo un testimonio eclesial de misericordia, hospitalidad y esperanza.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A la Atención de
Hna. Encarnación Herrero
 Superiora General de las
 Misioneras Esclavas del Inmaculado Corazón de María
 C/ La Liebre 3
 28043 Madrid

Lleida, 18 de noviembre de 2022

Apreciada Hna. Encarnación,

Respondiendo a su carta del 9 de noviembre, quiero mostrarle por escrito los sentimientos que tengo por el hecho de que hayan tenido que dejar, después de 54 años, el desempeño del Hogar Madre Esperanza. Es una lástima que ocurra y lamento que la obra incansable que han llevado a cabo acogiendo a las personas a las que atendían, justamente en la edad en la que más necesidad hay de cariño, acogida y orientación, se vea suspendida.

Esta situación es lamentable pero hemos de tener confianza en Dios que nos habla desde los signos de los nuevos tiempos. Estamos a su disposición y sólo nos queda acoger su voluntad después de haber cumplido la misión que nos había encomendado. Al final no tenemos otra cosa que decir mas que *Somos servidores inútiles, no hicimos más que cumplir con nuestra obligación* (Le 17,10).

La Diócesis de Lleida les está reconocida por la incansable labor que han desarrollado en nuestra ciudad, pudiendo comunicarles que las personas atendidas las llevarán en su interior y, quizás sin ser demasiado conscientes, irán transmitiendo el amor y los hábitos que ustedes les mostraron.

Sin más, reciba un cordial saludo, mis oraciones y mi bendición, sabiendo que tendrán mi apoyo y cercanía para que la obra de la Madre Esperanza pueda seguir siendo un testimonio eclesial de misericordia, hospitalidad y entrega.

† Salvador Giménez Valls,
 Bisbe de Lleida

Al poble de Déu que peregrina a Lleida

Lleida, el 2 de gener de 2023

Estimats diocesans:

Tinc el convenciment de que en moltes comunitats s'ha pregat durant aquests dies per l'ànima del Papa emèrit Benet XVI. També molts de vosaltres ho heu fet a nivell personal per aquest motiu.

La finalitat d'aquest escrit és la d'invitar-vos a tots a la **celebració de l'Eucaristia en sufragi del Sant Pare, el qual tindrà lloc el proper dissabte 7 de gener, a les 11 del matí, a la Catedral.**

Entre d'altres alternatives, crec que és el millor dia i hora per a aquesta celebració. Confio en què pugueu assistir-hi el major número de sacerdots, religiosos i laics, per tal d'unir la pregària de la nostra diòcesi a la de les altres comunitats de l'Església Universal.

Us demano que doneu a conèixer aquesta celebració a aquelles persones que puguin estar interessades, sabent que, així mateix, serà publicada a la premsa local i en la pàgina web del Bisbat.

Rebeu una salutació ben cordial en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Als sacerdots, comunitats religioses, delegats i responsables d'institucions diocesanes

Lleida, 15 de febrer de 2023

Estimats germans:

Voldria comentar-vos i constatar, una vegada més, la necessitat de respectar i protegir els altres, en especial les persones menors i aquelles que puguin ser vulnerables, i tot, accentuant més, si n'és possible, el fer-ho en l'àmbit de l'Església. És un tema que està en l'ordre del dia en totes les

Plenàries de l'Episcopat, seguint les orientacions que han determinat els darrers papes (S. Joan Pau II, Benet XVI i Francesc) en les seves intervencions verbals i en les disposicions i decrets. Fins i tot s'ha arribat a modificar part del Codi de Dret Canònic, el que posa de manifest l'abast del problema i la preocupació de tots. L'Església està compromesa en la protecció dels menors, en la prevenció dels abusos i en l'actuació davant els ja comesos, especialment en el marc de la seva activitat i, en general, en tota la societat.

Els abusos a menors constitueixen una problemàtica general que afecta a tota la societat donat que els casos apareixen en moltes institucions i col·lectius d'aquesta, no únicament en l'Església, com es pot comprovar per la ininterrompuda successió de fets que es donen a conèixer en els mitjans de comunicació, la realitat dels quals provoca escàndol en tots els àmbits. Hem d'evitar, per qualsevol mitjà que tinguem a l'abast, cometre les dites accions i disposar el que sigui necessari per tal d'impedir que es produeixi cap cas en els llocs de la nostra responsabilitat, tot això a més a més del que hagin previst les autoritats.

A la nostra diòcesi no hem desistit en aquest sentit, des d'actuar facilitant informació respecte els decrets i les orientacions que rebíem, fins a la constitució d'un Servei Diocesà d'Atenció per als possibles casos que poguessin aparèixer. També us hem alertat respecte de les mesures que hem d'enllestir a cada parròquia, col·legi o centre d'educació informal des de l'esplai. Agraeixo totes les iniciatives que ens ajuden a tots a aconseguir resultats positius. Ens comprometen a tots; hem d'eliminar tot allò que atenta contra la dignitat de la persona i, per sobre de tot, el que degrada la nostra relació amb els menors i pot esgarrar les seves vides.

Referent a això la C.E.E. ha donat a conèixer el ***Protocolo marco para la prevención y actuación en caso de abusos a menores y equiparables legalmente*** que va ser aprovat en l'Assemblea Plenària del mes de novembre de 2022. Així mateix, de manera suplementària, s'aplicaran les ***Líneas guía para la actuación en casos de abusos sexuales contra menores***. Tot ens mostra que la protecció dels menors i la prevenció dels abusos són una prioritat per a l'Església.

Aquest protocol és un marc referencial que hem d'assumir a la nostra diòcesi fins que, passat un temps, s'hagin observat les peculiaritats concretes que ens permetin establir les estratègies de protecció i actuació singulars per a la nostra comunitat i s'incorporin al mateix.

Aquests dos documents els farem arribar a tots per a què ens serveixin d'ajut per a conèixer, estudiar i portar a la pràctica diària tot allò que pot beneficiar als qui tenim l'encàrrec d'anunciar l'Evangeli i mostrar-los-hi el camí d'una actuació per a l'honestat i la santedat. A les reunions dels

arxiprestats, en les de sacerdots, les de catequistes i les d'educadors, en els claustres de professors, en les reunions dels monitors... **aquesta problemàtica ha de ser objecte d'un plantejament seriós ja que produeix un mal incalculable i un escàndol per al Poble de Déu i per a tota la societat.**

Rebeu el meu afecte i benedicció.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Hermano Amador Fernández
Provincial de la Provincia de España
Orden Hospitalaria de San Juan de Dios
Herreros de Tejada, 3
28016 Madrid (España)

Lleida, 28 de febrero de 2023

Estimado Hno. Amador

En relación a la solicitud de información que me solicitan, me complace indicar que el obispado de Lleida es propietario de un edificio inaugurado en el año 1985 y destinado a Casa Sacerdotal. Está ubicado en el complejo de las oficinas de la Curia Diocesana y residencia del Obispo. La dirección postal es calle Santísimo Cristo 4 y 6 de esta ciudad.

El mencionado edificio está compuesto por una planta baja que contiene servicios generales de dirección, secretaría y recepción; una planta 0 que contiene cocina, comedor, capilla, biblioteca y sala de reuniones; tres plantas de habitaciones con despacho, dormitorio y baño en cada una de ellas; en la primera de las cuales hay un espacioso salón de actos.

La pequeña intrahistoria de la institución Casa Sacerdotal es la siguiente: fue concebida como residencia de y para todos los sacerdotes diocesanos

que necesitaran de sus servicios siendo una gran solución para la diócesis y una adecuada propuesta de futuro para casos de atención por edad, enfermedad o jubilación. Sólo señalar un dato: en el año 2015 los residentes eran 38, en la actualidad son 21 y resulta complicado convencer a sacerdotes en activo para que no disminuya el número total que debería oscilar entre treinta y cuarenta. Podría albergar hasta 60 habitaciones individuales. Una primera conclusión es la escasa ocupación del espacio residencial.

Hace cuatro años se sugirió la idea de una reconversión del edificio en una residencia abierta de tercera edad donde estuvieran integrados los sacerdotes residentes. Desde la diócesis se inició el estudio del tema y el sondeo de empresas o instituciones especializadas en este campo apareciendo la posibilidad de hacer el encargo y contar con la buena disposición de la comunidad de San Juan de Dios para la puesta en marcha y la posterior gestión de este proyecto. En este sentido he de decir que ya existe desde el año 2017 una colaboración entre ambas instituciones, Obispado y la Orden, para un proyecto de salud mental que gestiona la Orden en una parte de un edificio propiedad del Obispado con un precio muy asequible y gran apoyo mutuo.

El proyecto actual, por el que se dialoga con la Orden, es más ambicioso y abierto. Por esta razón antes de tomar cualquier decisión final la Diócesis solicita que se inicie el estudio de este edificio para convertirlo en Residencia de tercera edad u otros proyectos asistenciales en favor de las personas vulnerables, con reservas de plazas para sacerdotes y que la Orden lo adecúe y lo gestione por un tiempo a convenir, suficiente para recuperar la inversión a realizar en el acomodo del edificio a la normativa actual. Se considera preceptiva la comunicación por escrito de todos los detalles para que ambas instituciones acepten en su caso, las condiciones que se establezcan en los acuerdos o convenios que puedan suscribirse. En el caso de la diócesis la decisión final requiere el parecer favorable del Colegio de Consultores, del Consejo Presbiteral y del Consejo de Asuntos Económicos.

En Espera de una respuesta afirmativa por parte de usted, quedo a su disposición para atender las dudas o sugerencias que pueda tener. Le agradezco de antemano su colaboración.

Reciba mi bendición.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

P. Olivier Ruffray
Rector del Santuario de Lisieux
FRANCIA

Lleida, 27 de marzo de 2023

Sr. Rector:

En la diócesis de Lleida se levanta el Santuario de Santa Teresita regentado por una comunidad de Carmelitas Descalzos, o.c.d., que es al mismo tiempo una parroquia con una feligresía que participa activamente en las iniciativas pastorales que se promueven en ella y siempre en colaboración con los proyectos de la misma diócesis.

En este momento y a petición de la referida comunidad de los Carmelitas, doy mi autorización para que las reliquias de Santa Teresita del Niño Jesús, depositadas en el relicario gótico, puedan ser veneradas en el santuario de la ciudad de Lleida y en otros monasterios y templos de esta diócesis.

No me cabe la menor duda que esta iniciativa promovida para los próximos meses obtendrá los frutos espirituales deseados en una población que manifiesta un profundo respeto y devoción por la Santa de Lisieux.

Esperando que nos concedan esta gracia, reciban un atento saludo en el Señor.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A l'Ajuntament de Sudanell

Mons. Salvador Giménez, en la seva qualitat de Bisbe de la Diòcesi de Lleida, davant aquest Ajuntament compareix i com millor en dret procedeixi,

Exposa: Que la **Parròquia de Sant Pere, Apòstol, de Sudanell** d'aquesta Diòcesi, és propietària de l'immoble situat en aquesta localitat, Plaça de l'Església, 6, i amb referència cadastral 7136303BG0973N0003UP, i dedicada fins a dia d'avui a la residència del rector.

Que amb motiu de malaltia i jubilació del que fou rector, Mn. Manuel de la Varga Peschke, s'han rebut queixes per l'estat de deteriorament i deixadesa en que es troba la casa rectoral, no en quant a estructures, sinó en quant a Salubritat i salut Pública, donat que s'han amuntegat capses, papers, escombraries, etc., la qual cosa ha provocat, previsiblement, la proliferació d'insectes i rates que poden estendre's a altres llocs de la població.

L'Ajuntament conforme a l'article 68 de la Llei 15/1990 de 9 de juliol d'Ordenació sanitària de Catalunya, té competències per a protegir la salubritat i salut pública dels habitatges i promoure les actuacions que calgui per a netejar el focus que s'està produint en l'habitatge.

Com a Bisbe de la Diòcesi, i a sol·licitud del rector de la parròquia com a titular de la casa rectoral, i conforme al CIC núm. 1276 §1, 1284 §1, autoritzo expressament a l'Ajuntament per a què dugui a terme les actuacions necessàries, inclús amb informes dels tècnics municipals, i portar a l'abocador totes les matèries perilloses que puguin donar lloc inclús a un incendi.

Mn. de la Varga el que fou rector es troba en aquests moments residint a la Casa Sacerdotal de Lleida, on se'l cuida, sense que aparentment pel seu estat, sigui conscient de la importància dels fets i de l'estat de l'habitatge.

S'adjunten fotografies il·lustratives de l'habitatge, que denoten un estat d'abandonament, gens salubre i, sens dubte, perilloses.

En la seva virtut,

A l'Ajuntament sol·licito: que tingui per presentat aquest escrit i per tot l'exposat i en ús de les seves facultats, disposi les actuacions tendents a solucionar la situació de salubritat i sanitat ambiental i humana de l'habitatge, i portar a l'abocador les restes.

Lleida, 27 de març de 2023

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A tots els membres de l'Església Diocesana

Lleida, 8 de maig de 2023

Estimats diocesans:

Em fa goig d'anunciar-vos la convocatòria de l'**Assemblea Diocesana** d'aquest curs pastoral, que se celebrarà el dissabte **dia 27** d'aquest mes a la **Casa de l'Església de Lleida**. Igualment, convidar a tothom a participar en aquest important esdeveniment, laics, membres de Vida Consagrada, diaques i preveres.

Tots coneixeu la història de les assemblees que cada any ens convoca el Bisbe al final de curs i que tant de bé pastoral han fet per a les comunitats de la diòcesi. Junts hem elaborat els successius plans de pastoral, hem intentat complir amb les diferents sessions de treball al llarg de cada curs concloent amb una gran Assemblea en què ens reunim tots per pregar, per dialogar i per valorar la tasca pastoral.

L'Assemblea d'enguany té un bell títol que emmarca el contingut general del dia, **Parròquia Sinodal, Camí de futur**, i que fa referència al procés sinodal al qual ens crida el Papa Francesc. Recordeu que la de l'any passat ja es va centrar en l'aportació de la nostra diòcesi al conjunt de les altres que formen la Conferència Episcopal Espanyola i el fruit de les quals es va presentar en un document general com a aportació a l'etapa continental. Ara, la ponència central estarà a càrrec de Mons. **Vicente Jiménez Zamora**, Arquebisbe emèrit de Saragossa i escollit com a membre de la pròpia conferència per a les diferents etapes del mencionat Sínode. És un profund coneixedor del món parroquial i diocesà, és un gran i practic comunicador i, al mateix temps, ha participat en la redacció dels continguts-base que es proposaran al Papa per a futures orientacions i decisions aplicables a tota l'Església.

No insisteixo més en la importància d'aquest esdeveniment diocesà. Només desitjo, i així ho demano al Senyor, que hi hagi una assistència nombrosa (com sempre ha sigut) que permeti afrontar amb esperança el futur de la nostra diòcesi.

Rebeu tots la meva salutació i benedicció,

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Carta al Sant Pare

Lleida, 15 de mayo de 2023

**Su santidad el Papa Francisco
Ciudad del Vaticano.**

Santo Padre:

Soy Salvador Giménez Valls, Obispo diocesano de Lleida, España, nombrado por S.S. el año 2015 y que el próximo día 31 de mayo cumpliré los setenta y cinco años de edad.

Según el canon 401§1 debo presentar la renuncia al oficio que ostento en estos momentos al Sumo Pontífice para que provea un nuevo Pastor para esta diócesis teniendo en cuenta todas las circunstancias. Así lo hago con este escrito que le dirijo manifestando mi total disponibilidad para aceptar su decisión y agradeciendo la confianza que ha depositado en mi persona para pastorear el rebaño del Señor. Han sido dieciocho años de obispo y cincuenta de presbítero para gloria de Dios, a quien siempre daré gracias, y de servicio a su Iglesia.

Espero, Santidad, con respeto y docilidad sus indicaciones y continúo en el mismo oficio que hasta ahora ejerzo en la diócesis de Lleida.

Constantemente pido al Señor por su persona y su ministerio. Permanezco en comunión con S.S. y con el resto del Colegio Episcopal.

Atentamente en el Señor.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Als sacerdots, religiosos i laics de la nostra diòcesi

Lleida, 17 de maig de 2023

Estimats diocesans.

Des de la Secretaria del Sínode se'ns ha proposat la celebració d'una **Pregària Mariana** per a la preparació de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes (octubre dels anys 2023 i 2024) **el dimecres 31 de maig**, memòria litúrgica de la Visitació de la Mare de Déu i conclusió del mes dedicat a Maria.

Alguns ja deveu tenir notícia d'aquesta celebració universal, la meua comunicació és per a concretar i convidar a tots a la pregària que, per aquest motiu, s'organitzarà per a tota la diòcesi.

Data: 31 de maig, a les 7 de la tarda.

Lloc: Oratori de la Verge Blanca de l'Acadèmia a la Casa de l'Església.

Com és natural, cada parròquia o comunitat religiosa pot proposar, a més, una celebració similar en d'altres moments, o vàries, per als seus feligresos. És més, cal multiplicar els moments de pregària en favor d'aquest esdeveniment extraordinari de l'Església universal.

Mitjançant el correu electrònic us fem arribar els subsidis en català i castellà, que ens ha enviat la Comissió Episcopal de Litúrgia.

Agraeixo la vostra assistència i, per damunt de tot, les vostres pregàries.

Rebeu una salutació molt atenta en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Als nens que han rebut la Primera Comunió

Lleida, 5 de juny de 2023

Estimats amics:

El proper diumenge, dia 11 de juny, l'Església celebra la festa del **Corpus**. A totes les vostres parròquies es viu amb molta alegria amb l'Eucaristia al matí al temple i amb la processó amb el Senyor a la custòdia pels carrers i places. També a la ciutat de Lleida s'organitza amb molta solemnitat aquesta festa, que enguany se celebra a la tarda a la Catedral Nova amb l'Eucaristia i, a continuació, la processó pels carrers de l'entorn de la catedral (Major, Blondel...). Us demano que consulteu l'horari que té cada parròquia.

El motiu d'aquesta carta és convidar a tots els que heu rebut la Primera Comunió a participar en aquesta festa tan important. Cadascú a la seva pròpia parròquia. Però a aquells que viviu a Lleida us demano que vingueu a la Catedral juntament amb els vostres amics d'altres parròquies i col·legis de la ciutat. Tots junts, amb els sacerdots i els catequistes, que us diran allò que ha de fer cadascú i on ha d'anar.

Em consta que heu gaudit durant el dia de la Primera Comunió. Ha estat un dia gran per a cadascun de vosaltres, sobretot en el moment de rebre al Senyor. La resta d'aspectes han ajudat a posar més alegria a aquesta celebració. Acompanyats dels vostres pares i de la resta de la família, heu viscut moments inoblidables. També heu participat en grup amb la resta de companys de la parròquia. Agraïm el treball dels catequistes que han organitzat la millor diada per a vosaltres. Rebeu la meva felicitació per aquest esdeveniment, que ha omplert de pau i felicitat els vostres cors.

Us espero a tots per a la Missa i la processó i desitjo que la presència de Jesús es mantingui per sempre a les vostres vides.

Rebeu una afectuosa salutació del vostre bisbe Salvador.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Organismes col·legiats

Consell Presbiteral

Sessió del dia 26 de gener de 2023

Essent les onze del matí del dia vint-i-sis de gener de dos mil vint-i-tres, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes exposats a la convocatòria corresponent. Hi són presents els següents membres:

Mons. Salvador Giménez Valls, què presideix la sessió, Mn. Luis Saillán Abizanda (Vicari General), Mn. Jaume Pedrós Solé, Mn. Gerard Soler Quintillà, Mn. Víctor Martínez Mateu, Mn. Josep M. Escorihuela Pujol, Mn. Carles Sanmartín Sisó, Mn. Casildo Rodríguez Bravo, Mn. Josep Solé Sans, Mn. Josep Moré Estopá, el P. Antoni Riera Figueras, sj, i Juan Luis Salinas Sánchez que actua com a secretari. Han excusat la seva assistència Mn. Joaquim Blas Pastor per raons de salut, i Mn. Xavier Navarro Llesta per trobar-se de viatge a Jerusalem. Modera la sessió el P. Antoni Riera Figueras, sj.

El Sr. Bisbe saluda els assistents fent alguns petits comentaris sobre l'actualitat de la diòcesi.

Després del res de l'Hora Tèrcia, es procedeix a aprovar l'acta de la sessió anterior què havia estat enviada als membres del Consell, raó per la qual no es llegeix, quedant aprovada després d'acceptar incorporar al final de la tercera plana l'expressió *d'economia*, quedant el text de la frase de la següent manera: *el que sí s'ha de fer és anotar als llibres parroquials d'economia el que...* i es revisen els acords presos a la sessió anterior, els quals s'han portat a terme en la mida que corresponia; n'hi ha que eren acords què implicaven a la pràctica habitual dels rectors, de manera què hauran de ser ells qui ho incorporin en la dinàmica quotidiana de l'administració de la parròquia.

Pel que fa a l'acord pres a la sessió anterior de fer un homenatge d'agraïment al Sr. Paco Campo què ha estat setze anys com a responsable de la Casa de l'Església, s'ha considerat adient, i així s'acorda, fer-lo en el decurs de l'Assemblea Diocesana, tot aprofitant que serà un moment en el qual estaran presents tots els estaments de la Diòcesi, tant laics, religiosos o preveres.

El Sr. Bisbe comenta com s'ha resolt finalment el relleu del Gerent de la Casa de l'Església, tota vegada que les dos candidatures elegides d'entre les què es van presentar, han renunciat després d'haver acceptat assumir l'encàrrec. S'ha trobat la solució d'oferir a Mn. Manel Serradell la responsabilitat de mantenir l'activitat i acollida què porta a terme la Casa de l'Església, el qual ha acceptat, portant ja algunes setmanes al càrrec de la mateixa.

3. Situació i evolució del Pla Pastoral: la reunió dels “caps d'àrea” i els arxiprestes; el que està fent cada arxiprestat pel Pla Pastoral (curs 2022-23).

El Vicari General presenta el document confeccionat pels caps d'àrea i els arxiprestes en la trobada de revisió de la marxa del Pla de Pastoral, el qual s'adjunta a l'acta. Es tracta dels àmbits d'actuació de l'evangelització, espiritualitat, acció sociocaritativa, i el servei a la comunitat diocesana. De les actuacions previstes pels diferents àmbits d'actuació pastoral es veu que cal potenciar particularment aquelles què tenen una dimensió sinodal: Acords i actuacions entre organitzacions de pastoral diferents, trobades, aplecs, sortides interparroquials i arxiprestals, consells de pastoral parroquial i arxiprestals, etc.

En l'àmbit de l'evangelització cal remarcar la reflexió feta entorn a la Pastoral Universitària, constatant la dificultat quw suposa donat l'alt grau d'ocupació dels estudiants, tant amb les matèries curriculars com amb les extracurriculars que han de fer per preparar-se per a la vida professional amb un grau adient de competència, i el fet que es constata de la manca d'una comunitat de referència que els aculli i acompanyi per poder incorporar-se i viure la fe i l'espiritualitat fora de l'ambient universitari, així com la manca d'una plataforma que pugui actuar amb ells dins la Universitat (recordant la bona tasca realitzada pel SAFOR, la qual es va interrompre per la pandèmia i ha quedat considerablement aturada). També es veu que com que el que s'ha d'aconseguir és presentar la figura del Crist i ajudar-los a estimar-lo i seguir-lo, serà oportú contemplar l'atenció que s'ha de donar als estudiants des de la Pastoral de Joves, tot considerant que, al cap i a la fi, són joves que estan en la Universitat. Es veu que, potser, una oferta de possibilitats de voluntariat sociocaritatiu, tercera edat o internacional missional..., podria resultar un camí d'anunci, acollida i acompanyament per als joves universitaris.

A la Pastoral de Joves s'està preparant la participació en la Jornada Mundial de la Joventut. Ja s'ha iniciat la inscripció, és lamentable, però, el fet de què alguns sectors no aniran com a diòcesi, encara que hagin demanat els materials de preparació, tot i que assistiran vinculats amb els seus grups i moviments a nivell nacional. Aquesta realitat disgregadora impedeix la continuïtat de la preparació que es fa a nivell de parròquia doncs, en no tenir referència d'altres grups de joves, després de fer les preparacions als sacraments, marxen i es perden els nens i nois, i desapareixen.

En la pastoral vers els infants sovint es copsa la preocupació per a la continuïtat d'un procés d'iniciació i seguiment de Jesús més enllà de la celebració de la comunió, així com per aconseguir que el procés catequètic sigui un autèntic procés del coneixement i seguiment d'Ell. Des d'aquesta perspectiva es veu la dificultat de reconstruir la xarxa sinodal, tenint en

compte que ara no tenen validesa els recursos que hi havia, de manera que als arxiprestats es plantegen valorar experiències que ja es fan de relació de la catequesi amb els esplais; també es considera potenciar mitjans pastorals per a donar continuïtat al treball de la catequesi infantil (MIJAC...).

En l'àmbit de l'*espiritualitat* es veu la necessitat de revisar a cada arxiprestat com es fa l'acollida a les famílies que demanen un sagrament per a algú dels seus membres, especialment els de la iniciació cristiana. Tanmateix s'ha d'informar als equips arxiprestats de quina és la realitat del catecumenat a la nostra diòcesi, i de com es fa l'acollida i acompanyament dels adults que demanen els sagraments de la iniciació cristiana. També es considera necessari que el Consell Presbiteral revisi les orientacions de bones pràctiques en l'administració dels sagraments d'iniciació. Així mateix, es considera necessària la participació activa dels preveres en les sessions de formació i en els recessos.

En l'àmbit *sociocaritatiu*, es recorda que el marc previst d'actuacions en relació al Pla Diocesà està descrit en el full d'actuació adreçat als consells de Presbiteri i de Pastoral en el passat curs; en concret se centraran en els habitatges per a famílies que ho necessitin, els aliments, la gent gran, la formació (en el marc de l'IREL) sobre el pensament social de l'Església, la informació als arxiprestats per part de Càritas, i la prevenció i foment del voluntariat entre els joves.

En l'àmbit *dels serveis a la comunitat diocesana*, es veu necessària la revisió dels serveis de la Cúria; introduir en les parròquies el suport informàtic i la formació del personal que té cura dels despatxos parroquials; activar l'aplicació d'intranet de la pàgina web del Bisbat per tal de facilitar la documentació que necessiten els despatxos parroquials; oferir des del Departament de Patrimoni del Bisbat la gestió de les signatures electròniques per tal que no hi hagi buits o retards en la relació de les parròquies amb les administracions; i actualitzar els inventaris (persones i grups, documentació, despatx i casa parroquial) seguint el díptic revisat i proposat pel Consell Presbiteral en el curs passat.

4. Les aportacions de la diòcesi al camí de la Sinodalitat.

El Sr. Bisbe fa un resum del camí que s'ha fet fins arribar a la fase continental de les reflexions fetes pels membres de tots els sectors de l'Església. Cada diòcesi ha pogut aprofundir i estudiar les propostes a nivell nacional. A la diòcesi de Lleida s'ha fet aquesta anàlisi de manera que s'ha confeccionat un document que s'adjunta a la present acta, el qual s'aporta a la CEE per tal de fer la redacció del text definitiu que arribarà a la fase continental on es redactarà un document. Aquesta fase continental es refereix al document que confeccionaran cadascun dels continents d'Àfrica, Amèrica del nord, Amèrica central i del sud, Àsia, Europa, Austràlia i les Esglésies Orientals.

S'aprecia la pressa en el temps per a treballar-ho i respondre-hi, i el fet que sigui massa repetitiu respecte del que es va presentar per a treballar la darrera fase. També es va constatar el fet de la ideologització que es fa present en els prejudicis sobre un possible intent d'uniformització i eliminació de carismes. Es considera que el Sínode és un benefici no només per a l'Església sinó també per a una societat dividida, fraccionada i radicalitzada com és la societat en la que vivim en els moments actuals.

El document s'ha confeccionat a partir de la trobada de caps d'Àrea amb els arxiprestos, més l'aportació de dues unitats pastorals que han aportat les seves observacions. S'ha constatat que també a l'Església tenim la presència de la divisió i el fraccionament per estar enquistats, els seus membres, en els diferents grups, moviments... sense considerar atendre al que diuen els altres, assumir alguns dels seus conceptes o plantejaments, o, molt menys, unir-se amb ells. Aquest document ja s'ha enviat a la C.E.E. que ho tractarà el proper dissabte (28/01/2023), demanant que, preferiblement, sigui un laic qui representi a la diòcesi. El seu resultat s'enviarà a Praga on es redactarà el document continental que passarà al Sínode.

La proposta sinodal ens fa veure la necessitat de treballar, actualitzar i fomentar els elements sinodals que existeixen (consells diocesans, parroquials i arxiprestals, cúria, recessos, assemblees i sínode diocesà...).

5. La Setmana de la Paraula.

Davant la realització de la Setmana de la Bíblia (Paraula), el responsable diocesà comenta les diferents activitats que s'han fet, els materials preparats per a les catequesis i la documentació orientativa i de suport enviada als mossens per a la utilització a les parròquies.

També es comenta sobre la molt baixa participació de les parròquies al Concurs Bíblic i la importància de fer-ho de manera que arribi als pares, escoles... (en un acte bíblic d'entrega de premis o d'altres iniciatives).

Es proposa que la realització d'aquest concurs bíblic es posi en mans de l'Àrea de Formació que s'encarregui a nivell diocesà. Es veu adient fer-ho així.

Un membre del Consell comenta que els mossens haurien d'aprofitar les homilies a les misses per tal de fer viure la Paraula de Déu de manera que sigui tot l'any temps de Bíblia.

6. Informe sobre l'Economia Diocesana.

El Sr. Bisbe aborda aquest tema parlant de la corresponsabilitat del laïcat en el manteniment de les parròquies i la diòcesi, fent veure la necessitat d'anar assumint-lo ja per tal d'estar preparats per si en algun moment desapareix l'aportació al manteniment de l'Església que fa l'Estat.

També en fa referència a la previsió de l'organització del personal d'Administració del Bisbat, i al fet d'haver de reemplaçar-ho donat que hi ha algunes persones què s'han de jubilar,... Així mateix s'està preparant el relleu de l'Ecònom en un futur proper, de tal manera que les tasques i gestions en les que no sigui imprescindible que hagi un prevere al capdavant, estiguin desenvolupades per laics què es responsabilitzin d'elles i els preveres es puguin dedicar a la pastoral. El Sr. Bisbe comenta que aquest es l'autèntic motiu del relleu de l'Ecònom què després de més de dotze anys de dedicació, en la qual s'ha desvetllat per la bona marxa de l'economia i la cura del patrimoni de la diòcesi, caldria recuperar-lo per tasques en les quals sigui imprescindible que les porti a terme un prevere.

El Sr. Bisbe comenta que a cada diòcesi s'ha de posar en marxa una comissió d'economia per al sosteniment de l'Església, la qual s'haurà d'encarregar d'estudiar maneres de fer la provisió de fons,... per tal de prevenir el possible moment en el qual es deixi de rebre l'aportació de l'Estat mitjançant la creueta de l'IRPF, de manera que s'estigui preparat per assumir l'autofinançament. Es veu necessària i que **cal posar en marxa aquesta Comissió Diocesana d'Economia per al sosteniment de l'Església.**

7. La situació espiritual del clergat.

Aquest tema, donada l'hora tardana què ja hi és, es deixa per tractar-ho en un futur.

8. Informacions i torn obert de paraules.

- La prevenció d'abusos sexuals a menors. El Sr. Bisbe informa i fa petits comentaris sobre:
 - l'aportació què va fer la Diòcesi de Lleida a l'estudi del Bufet Cremades-Calvo Sotelo
 - la Comissió d'investigació què prepara el Parlament de Catalunya.
 - la presentació del *Protocolo marco para la prevención y actuación en casos de abusos a menores y equiparables legalmente* que ha aprovat la C.E.E.
- La por que alguns mossens senten segons qui entra als temples.
- La informació sobre un curs d'actualització per a mossens que s'ha ofert des del Col·legi Espanyol de Roma
- L'administració del lectorat i l'acolitat al seminarista Joshua Enrique Carrillo Saldaña

Essent les dues i dotze minuts del migdia (14:12 h), s'aixeca la sessió.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 22 de juny de 2023

Essent les onze del matí del dia vint-i-dos de juny de dos mil vint-i-tres, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes exposats a la convocatòria corresponent. Hi són presents els següents membres:

Mons. Salvador Giménez Valls, què presideix la sessió, Mn. Luis Sallán Abizanda (Vicari General), Mn. Jaume Pedrós Solé, Mn. Gerardo Soler Quintillà, Mn. Víctor Martínez Mateu, Mn. Josep M. Escorihuela Pujol, Mn. Carles Sanmartín Sisó, Mn. Casildo Rodríguez Bravo, Mn. Josep Solé Sans, Mn. Josep Moré Estopá, el P. Antoni Riera Figueras, sj, Mn. Xavier Navarro Llestà, i Juan Luis Salinas Sánchez què actua com a secretari. Ha excusat la seva assistència Mn. Joaquim Blas Pastor per raons de salut. Modera la sessió Mn. Gerard Soler Quintillà.

Després del res de l'Hora Tèrcia, es procedeix a l'aprovació de l'acta de la sessió anterior què havia estat enviada als membres del Consell, raó per la qual no es llegeix, quedant aprovada, i es revisen els acords presos a la sessió anterior, els quals s'han portat a terme en diferent mida:

- Pel que fa a l'**homenatge d'agraïment al Sr. Paco Campo** amb motiu de la seva jubilació, aprovat fer-ho durant l'Assemblea Diocesana (27/05/2023), es va fer una ressenya al final de la mateixa i se li va agrair la tasca que havia realitzar, tot i que no estava present perquè expressament ell havia manifestat que no volia cap tipus de reconeixement.
- Respecte a **què del concurs bíblic s'encarregui l'Àrea de Formació**, ja es tindrà en compte per a les properes edicions.
- Pel que es refereix a la constitució i **posada en marxa de la Comissió Diocesana d'Economia per al sosteniment de l'Església**, només s'ha parlat, fins i tot es va pensar en les persones que deurien formar-ne part, mirant que fos una entitat diferent a la del Consell per als Assumptes Econòmics de la Diòcesi, però no s'ha fet cap més gestió, essent que encara no s'ha constituït.

El Sr. Bisbe saluda els assistents fent alguns petits comentaris sobre l'actualitat de la diòcesi i fa referència a com va comunicar al Sant Pare que estava a punt de complir l'edat de 75 anys.

3. Revisió de l'Assemblea (es tracta de revisar l'organització, la participació, l'assistència, els suggeriments... s'adjunta el resum del contingut dels participants en els grups):

S'inicia un diàleg en el qual els diferents membres del consell aporten llurs opinions, alguns especifiquen que són criteris o idees que han sortit en la revisió de l'assemblea feta en alguna de les reunions de sacerdots dels arxiprestats als que hi pertanyen, donant peu, com és natural en aquests casos, a opinions contradictòries, fins i tot antagòniques; de totes maneres, s'agrupen per tal que tinguin una redacció més coherent, constituint una autèntica pluja d'idees per l'aplicació en properes edicions.

Comentaris o suggeriments de constatació d'algunes deficiències i per a millorar l'Assemblea.

Es comença assenyalant que alguns creuen que el format de l'assemblea és un format esgotat en la forma i en l'objectiu (constatació que dona peu a un diàleg amb diferents punts de vista, contraris i a favor).

Es diu que l'assemblea es podria pensar amb un objectiu i contingut que permetés enviar les preguntes a les parròquies, delegacions, moviments, col·legis, grups... un temps abans per tal que es poguessin treballar prèviament. Per fer-ho així, caldria que continués tenint un caràcter anual, però alternant un any en el que es tractaria un tema que s'hauria treballat amb anterioritat, la finalitat del qual hauria de ser qualsevol de les qüestions que afecten a la vida de la nostra Església Diocesana, amb el de l'any següent en el que se li hauria de donar un caràcter més de trobada i compartir per tal que els assistents poguessin relacionar-se amb fidels d'altres indrets amb els que la relació no hauria estat tan sovintejada.

Les preguntes per al treball de l'assemblea haurien de formular-se de manera diferent, fugint de les clàssiques que sempre es repeteixen (què hi ha de bo, en què hem de millorar...), i plantejar-les de manera que aprofundeixin en qüestions o aspectes concrets que realment calgui treballar sobre aquell tema proposat, fent que es pugui aportar amb creativitat i capacitat crítica, amb la vista ficada en veure com hem d'afrontar la situació plantejada.

L'estructura, l'organització i la finalitat de l'Assemblea Diocesana hauria d'estar pensada per tal de sortir de tenir la parròquia com a eix, deixant fora d'altres realitats com els col·legis, moviments i d'altres realitats de comunitat, per centrar-se en el qual és la totalitat del Poble de Déu que peregrina a Lleida, tot sense oblidar que la parròquia és la comunitat més natural i general on els fidels haurien de viure la seva fe.

Pel que fa als grups que es formen durant l'assemblea per treballar el qüestionari del tema d'aquesta, es veu que cal que siguin més reduïts perquè més enllà de vuit o deu persones fa impossible el poder aportar i comentar. D'igual manera, pel que fa a la durada de l'estona en la qual aquests grups han de treballar, s'hauria de fer per tal que fos més llarga i que no s'hagués de córrer com si s'estigués fent quelcom superficial i per a

complir l'expedient a correcció. Es diu que això potenciarà el treball dels grups durant l'assemblea, dedicant-hi més temps encara que s'hagués de treure la ponència o fer-la més sintètica. Finalment, en aquest sentit, és general el pensament de què s'ha de millorar la formació dels grups, canviant la manera d'organitzar-los; es podrien fer barrejant arxiprestats, alguns pensen que seria més ric el poder compartir amb persones a les que no se les coneix massa i amb les que habitualment no es té relació.

En aquest aspecte del funcionament dels grups, es diu de forma bastant compartida, que cal que hi hagi secretaris i moderadors dels grups de treball previstos amb anterioritat per tal que no s'hagi de perdre temps en decidir quines persones ho han de fer.

Respecte als ponents hi algun membre del Consell que manifesta que s'escullin millor, aduint que a més a més de conèixer el tema també cal que sigui més escaritat, proper i tingui capacitat de comunicació.

Pel que fa a la presència d'assistents, es remarca que cal plantejar-se la nul·la participació dels joves i fer per tal que els que hi estan vinculats a alguna de les parròquies que hi ha, als col·legis, o a algun centre, sentin que l'assemblea també és d'ells i per a ells, i que l'Església de Lleida necessita de la seva vivència i de l'aportació en aquests temes que són vitals per a la vida d'aquesta, la realitat dels quals ens interpel·la.

Es fa una reflexió sobre la realitat dels col·legis, els quals no acostumen a assistir i participar en l'assemblea, ni com a professorat ni com a alumnes; el motiu, potser, és el fet que ells tenen unes línies pastorals pròpies i no viuen gaire el ritme de la diòcesi; en aquest sentit, cal plantejar-se qui acompanya la seva pastoral i ajuda a aquest nexa entre ambdues realitats que haurien de ser una sola, la de fills de Déu que el segueixen a Lleida.

Parlant dels laics en general, es posa de manifest que es nota la manca d'assistència perquè són pocs i d'edat molt avançada. També es nota que els fidels són fruit de la seva formació, que cadascú té les seves devocions i maneres de viure la relació amb l'església-comunitat, i, fins i tot, la seva peculiaritat en la manera de creure, raó per la qual no han entrat en què és la vida de comunitat ni d'església diocesana, menys encara en la universal, essent així que aquest tipus d'actes i vivències esdevenen una realitat molt pobra (avui en dia és difícil trobar qui estigui disposat a sumar i evitar el restar). Algú comenta que l'assemblea es molt interessant i al principi hi ha molta assistència, quan arriba la segona part, però, molts dels que hi eren marxen; alguns membres del consell justifiquen aquesta situació perquè recorden que els laics també tenen les seves obligacions i en ser durant el matí del dissabte, s'han d'atendre qüestions domèstiques, fins i tot de feina, potser.

Es constata, així mateix, que hi ha força absència de mossens, la qual s'evidencia molt en alguns arxiprestats concrets. També és cert que molts mossens falten a qualsevol acte diocesà o de trobada dels preveres sense cap consideració que ho justifiqui; és per això que s'aprecia una certa desafecció en la participació i la presència d'alguns preveres en els actes diocesans, sigui quina sigui la seva naturalesa.

Es considera de molta importància contemplar la necessitat de la projecció enfora de l'Assemblea Diocesana i sigui un element de la diòcesi que li permeti sortir d'ella mateixa per arribar arreu de la nostra societat. En aquest sentit, es comenta que serà important el plantejar-s'ho i cercar com fer-ho.

Se suggereix que seria bo canviar l'àmbit de realització per tal que tothom pogués participar amb més comoditat donat que la Casa de l'Església suposa una limitació important per a la participació de més assistents ja que pràcticament està al límit de la seva capacitat i obliga a realitzar el treball de grups en condicions d'amuntegament. Es considera que seria adient canviar el lloc i fer-la en algun dels col·legis religiosos de la diòcesi, on es comptaria amb espais suficients i mitjans adients.

Comentaris que destaquen els aspectes positius que cal conservar

Es constatà que l'Assemblea Diocesana és una realitat sinodal a la que assisteixen persones responsables d'algun estament de la diòcesi, i d'altres que, encara que no ho siguin, són corresponsables en la vida de la nostra Església Diocesana. Va ser un moment eclesial important i reeixit.

L'assemblea té molt sentit per ella mateixa i té importància com a fet eclesial, essent un moment i espai de trobada, de compartir... el que justifica el convocar-la, i es considera que s'hauria de continuar i mantenir, amb caràcter anual. A més, es diu que s'hauria de conservar el dia ja establert (darrer dissabte de maig) perquè ja ho espera tothom.

Molts consellers manifesten que es van trobar sorpresos en veure la quantitat de gent que hi va assistir i participar en l'assemblea. Es fa referència a què els grups d'església i els moviments sí que estaven presents i tenen la idea de diòcesi.

Pel que fa a la ponència, un membre del consell la considera bona i encertada, amb nivell en el contingut i bona presentació acadèmica (potser aquest aspecte és el que alguns altres membres van criticar en considerar que hauria estat millor que fos més propera i pràctica). Alguns altres consideren que el ponent va estar molt bé des d'un punt de vista acadèmic i diuen que cal fer per tal d'acostumar que els fidels puguin acollir una exposició

raonada i no tan sols una relació de receptes que finalment costen de posar en pràctica perquè no s'han assimilats, no es va trobar com encaixar-les en la vida concreta i es van oblidar. S'addueix que també cal ajudar els fidels a saber "aguantar" una exposició d'aquest tipus i a fer per a entendre-les donat que si no es fa, s'aniran trobant impedits per a accedir a textos i escrits del Sant Pare, o d'altres que els puguin ajudar espiritualment.

Surt la idea de què s'haurien d'utilitzar mitjans electrònics i informàtics (facilitaria, per exemple, el fer un treball previ a la trobada i enviar-lo), i que l'assemblea es podria fer telemàtica (per videoconferència) per evitar que algunes persones hagin de desplaçar-se molts kilòmetres; això ajudaria a que comunitats parroquials la poguessin seguir trobant-se a les seves parròquies (fins i tot convertint-la en una trobada i finalitzar-la amb un dinar comunitari...), o que d'altres persones, la poguessin seguir des de casa seva. Cal recordar que tenir en compte aquesta eina, implica que s'ha d'haver pensat i preparat tècnicament amb antelació (com a mínim un mes).

Es fa una proposta, secundada per varis consellers, en el sentit de que s'ha de mirar la possibilitat i fer per tal que així sigui, que l'assemblea sigui organitzada pels laics, o, almenys, que hi hagués una representació considerable d'ells (es comenta que fins l'any 2019 va ser una comissió que es constituïa cada any), superant que el fet de definir el tema, el ritme, la dinàmica i l'organització, estiguin només en mans d'alguns mossens. En el comentari que segueix a la proposta, es diu que, partint de la comissió permanent del Consell Pastoral, i convidant algunes persones més que es poguessin necessitar, es podria tenir una comissió que, al llarg del curs, anés preparant-la.

El Sr. Bisbe proposa que es passi el contingut d'aquestes opinions a la comissió permanent del Consell Pastoral per tal que ja comenci a pensar la pròxima assemblea des de l'inici de curs. Els membres del consell ho veuen adient i bé, i s'acorda així.

Una vegada s'ha finalitzat aquest punt, el Sr. Bisbe comenta el document de treball del Sínode dels bisbes i anima a llegir-lo.

4. L'aplicació de l'Assemblea a la nostra diòcesi (guió que s'adjunta, fet per a dissenyar els àmbits i aspectes del Pla d'Actuació Pastoral per al proper curs, a partir del que digueren els participants a l'Assemblea);

El Vicari General presenta el tema i veu que és necessari sumar i corresponsabilitzar-se, sobre tot per la participació de mossens i grups, per tal de definir les prioritats pel Pla Pastoral del 2023-24. S'ha d'intervenir en la formació i en l'actuació, intentant superar el clericalisme en els hàbits de gestió i de fer, el qual separa els preveres dels laics que comencen a estar formats en aquesta manera d'actuar corresponsablement, que apropi els

que són a la perifèria de cada parròquia. La formació en aquest sentit s'ha de fer conjunta per a mossens i laics. Per la seva part, els mossens hauran de plantejar-se una formació concreta en com desenvolupar el seu ministeri i com acollir directament les persones.

El Sr. Bisbe comenta que caldrà revisar el que proposava el Pla Pastoral per aquest curs proper, de manera que es faci conjuguar amb la proposta presentada pel Vicari General. S'hauria de preparar un document (uns dos fulls) que es pogués donar en el moment de l'enviament.

Caldrà treballar aquesta proposta de formació des de la sinodalitat, l'evangelització i el primer anunci, i l'actualització i la reconstrucció de la pràctica renovadora de les parròquies.

Aquesta formació preveres-laics es podria vehicular des dels Consells de Pastoral Arxiprestals; cal Tenir voluntat per part dels preveres per poder arribar a fer-ho.

Es proposa que per poder fer aquesta formació s'aprofitin els mitjans digitals que es troben a internet, els qual permeten utilitzar les aportacions en matèria sinodal, d'evangelització i primer anunci que es fan amb estris digitals telemàtics que han preparat persones d'arreu del món que s'hi han dedicat.

També és important que es fomenti tenir un grup motor que pugui fer anar la parròquia, de manera que amb els mossens s'encarreguin de les coses bàsiques per al funcionament (entre 3 i 5 persones), vetllant des de cadascuna des d'obrir la porta, les necessitats imprevistes de neteja, el funcionament de l'enllumenat, la provisió de materials necessaris...

El Sr. Bisbe proposa partir del que diu el Papa sobre la sinodalitat i compaginar-ho amb el que la nostra diòcesi s'havia proposat al Pla de Pastoral 2019-24.

S'ha de convèncer tots els preveres que la sinodalitat no és una moda sinó una realitat que cal viure i que porta a que tot el Poble de Déu vagi cooperant corresponsablement. Cal estar molt a l'escolta per arribar a poder copsar el que s'hauria de fer en aquest àmbit. Potser caldrà fomentar la presència de laics pastoralistes contractats per dedicar-s'hi, superant la realitat de cercar que tot sigui fet des del voluntariat.

El Pla Pastoral per a aquest curs hauria de partir del que es va dir a l'Assemblea, la proposta presentada en aquesta sessió pel Vicari General i el que s'havia preparat al Pla Pastoral, per a arribar a platejar-nos una "diòcesi sinodal orientada al futur".

Està clar que el que cal és tenir una experiència de renovació de la nostra fe basada en l'Evangelí i mostrar la Paraula de Déu, portant a la

realitat el primer anunci, partint del concepte que sinodalitat vol dir que Església som tots i hem de caminar junts.

També s'ha de considerar la realitat dels cristians compromesos en la política, els quals donen testimoni de la seva fe des de les seves actituds en aquest àmbit i amb la seva manera de ser, estar i fer.

Concretant, **es diu que partint del material sorgit de l'assemblea, del que ha presentat el Vicari General i del que estava recollit al Pla de Pastoral, hi hagi una comissió formada a partir dels components de la Comissió Permanent del Consell Pastoral, que confeccioni un petit document que ens ajudi a iniciar aquesta renovació.**

5. Propostes dels arxiprestats per a la prevenció del abusos a menors (enquesta enviada pel Vicari General al mes de març).

El Sr. Bisbe i el Vicari General presenten el tema i la feina que s'ha estat fent a partir del document *Vos estis lux mundi*, explicant que cal tenir un protocol per a prevenir i sanar, i després per a actuar en el cas que s'hagi produït algun abús que aparegui denunciat.

La feina jurídica i administrativa l'han de fer els qui hi ha encarregats de fer-ho, però tothom ha de saber què fer per tal d'acollir la possible víctima i la seva família, ajudar-los a presentar el cas en el *Servei d'atenció a menors víctimes d'abusos*, acompanyar-los...

Els mossens han d'aportar les seves propostes per tal d'incorporar-les al protocol proposat per la C.E.E., per tal de confeccionar el protocol a nivell diocesà, el qual serà confirmat pel Sr. Bisbe mitjançant un decret.

El Vicari General diu que s'ha de fer formació a les persones que han de participar en el tracte amb infants. Alguns consellers demanen que aquesta formació es faci a nivell diocesà.

6. Informacions i torn obert de paraules.

Es comenta la situació creada quan el tanatori demana per fer un funeral en les seves instal·lacions, principalment en diumenge o festiu, coincidint amb l'horari de misses a la parròquia corresponent. Hi ha ocasions en les que no es pot assumir per la coincidència dels horaris i la manca de sacerdots. Es pregunta com es poden resoldre aquestes situacions per tal de poder-les acollir quan no es pot estar en dos llocs a la vegada?

Així mateix es fa referència a la festa del Corpus i als infants.

S'acorda que tant el punt dels horaris del Tanatori com el del Corpus i els infants, es tractaran en una propera sessió.

El Sr. Bisbe informa que s'ha trobat un matrimoni del bisbat d'Urgell que acceptaran fer-se càrrec de la Casa de l'Església. Mn. Serradell que va acceptar responsabilitzar-se de la Casa, continuarà com a responsable per poder donar les directrius, orientacions i encàrrecs necessaris per al seu funcionament a aquest matrimoni.

Essent un quart menys cinc de tres del migdia (14:10 h), s'aixeca la sessió.

Consell Pastoral

Sessió del dia 27 d'octubre de 2022

Essent les set del vespre del dia vint-i-set d'octubre de dos mil vint-i-dos, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Pastoral Diocesà del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents els membres següents: Mons. Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida, que presideix la sessió, Mn. Luis Sallán (Vicari General), Mn. Jaume Pedrós, Mn. Víctor Martínez Mateu, Trini Catalán Carrera, Emili Reimat, Tesa Corbella, Mn. Manel Mercadé Melé, Joan Ramon Saura Aranda, P. Joan Valls Ferrer, sdb, Ximo Company Climent, Alejandro Capell, Isidre Charles i Juan Luis Salinas Sánchez que actua com a secretari de la sessió.

Havien justificat la seva absència: Mn. Carles Sanmartín Sisó, Mn. Josep Solé Sans, Manuel Díaz Martos, Núria-Montserrat Farré Barril, Jordi Capdevila Más, Francesca Agustí Farreny, P. Antoni Riera Figueras, sj, Dolors Esteve Gomes, Montserrat Sánchez García.

No hi eren a la sessió Mn. Casildo Rodríguez Bravo, Mn. Josep M. Escorihuela Pujol, Mn. Adrià Burca, Mn. Mateo Hidalgo Sannicolás, Joan Carles Nicuesa Vilardell, Jacint Cabau Rúbies, Mn. Gerard Soler Quintillà, P. Ignacio Blasco Guillén, P. Àngel Briñas, Mn. Joaquim Blas Pastor i Antònia Maria Filella Pujol.

Després d'un moment de pregària amb el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, el Sr. Bisbe saluda els assistents i fa referència al document que s'ha publicat avui a Roma, sobre el Sínode. Comença comentant el document que es va fer com a recopilació de la feina feta a tota Espanya. El que avui s'ha publicat a Roma és la síntesi de les conclusions que han presentat les diferents conferències episcopals de tot el món (s'han presentat 112 de 114 que hi ha). També han participat disset dicasteris i algunes esglésies orientals. Està penjat a la pàgina web del Vaticà, i demà hi serà a la del Bisbat. El document presentat correspon a la fase continental del Sínode, ell serà el document de treball per a què els bisbes puguin presentar les seves propostes en el ple del Sínode.

Diu el Sr. Bisbe que s'ha de tenir en compte que el què cal és la unitat i la comunió, per sobre de les crítiques que plantegen alguns grups que intenten boicotejar-ho (diuen que no és representatiu ja que només han participat, segons ells, al voltant de l'1% de catòlics del món).

Tot seguit s'aprova l'acta de la sessió anterior i es passa a tractar els temes segons estan indicats en la corresponent convocatòria.

3. Aspectes dels objectius del Pla Pastoral per al curs 2022-23, en els que cada delegació es fixarà d'una manera especial i farà per a aconseguir-los.

El Vicari General presenta aquest punt fent esment a que cal saber el que cada arxiprestat, delegació, entitat en general del bisbat, assumeix per tal de copsar el nivell de compliment del Pla Pastoral durant el present curs.

En acabar l'estona dedicada a aquest punt, donat que hi faltaven molts membres del Consell i no tots portaven preparada la informació que havien de donar al mateix, **es va acordar que aquells membres del Consell que no havien pogut aportar la seva resposta durant el decurs de la sessió, i aquells que no hi eren presents, ho poguessin fer enviant un correu electrònic a la Secretaria General. El termini per a respondre-hi s'exhaurirà el proper divendres dia 4 de novembre. La manera de fer-ho haurà de ser responent, com si fos una graella, a les qüestions que són les que s'han considerat en les informacions aportades durant la sessió, de la manera següent:**

Aspectes dels objectius del Pla Pastoral per al curs 2022-23, en els que cada entitat del Bisbat es fixarà d'una manera especial i farà per a aconseguir-los		
Nom de l'entitat	Número d'identificació de l'aspecte	Enunciat dels aspectes dels objectius en els que es fixaran
Arxiprestat de Sant Anastasi	1b1	- Eeeixir el Consell Pastoral Arxiprestal. - Acollida a les famílies que demanen el baptisme. - Coordinar la catequesi. - Treballar el Congrés de Laics.
Arxiprestat MdD de l'Acadèmia		- Coordinar les catequesis. - Iniciar el consell pastoral arxiprestal.
Delegació de Pastoral Obrera	1b2	- Treballar la primera evangelització que es va proposar al Congrés de Laics i veure com s'afronta a nivell de bisbat (*).
Àrea d'Evangelització	1b2	- La primera evangelització.

<p>Irel (DPA)</p> <p>Des de la coordinació d'Animadors de Comunitat</p>	<p>1c 2b 3b</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Trobades orientades a pregar, reflexionar i també a compartir experiències i modes de treball en les diferents parròquies on estan presents els animadors. - Enriquir-nos des del fet de tenir punts de vista diferents en l'acció pastoral concreta per obrir nous camins d'acció en el dia a dia de les diferents parròquies. - Trobades coordinades pe a compartir les propostes pensades i cada animador crei un model de trobada per mostrar el treball en la comunitat en la que està inserit. - Iniciar les trobades a Càritas on pregarem plegats i ens presentaran els diferents projectes de l'entitat, per tal que tothom estigui assabentat de les propostes que existeixen a nivell diocesà. - Realitzar tres trobades en tres parròquies diferents; cada animador presentarà la seva comunitat i compartirà les experiències. - Fer una trobada general (animadors i mossens) en la que poder fer una posada en comú. - Finalitzarem el curs fent un recés.
<p>Delegació Mitjans de Comunicació Social</p>	<p>1d</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Atesa la importància que es donà al fet comunicatiu en el context de l'anàlisi de les propostes per al Sínode, i més concretament, en el context de l'Assemblea Diocesana passada, quant al punt de l'Evangelització (punt 1), des de la Delegació de Mitjans de Comunicació Social s'elaborarà un Pla de comunicació interna i externa (1.d.) revisable cada any, que permeti arribar de manera ordenada a tots els interlocutors del Bisbat.
<p>Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós</p>	<p>Aquesta delegació no entra en cap apartat concret. Aquestes són les nostres propostes que, per la nostra especificitat, no estan en aquest Pla de Pastoral.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Acolliment - Tracte cordial - Oferiment del nostre treball - Oferiment de formació - Presentar-los-hi propostes de la nostra església - Fer-los-hi veure i notar que caminem al seu costat i que treballem amb i pel mateix Crist

<p>Delegació de Pastoral de la Salut</p>	<p>Objectius que es planteja la Pastoral de la Salut: - Animar la Pastoral de la Salut de les parròquies - Revisar l'atenció dels malalts de les residències i els hospitals.</p>	<p>Portant a terme aquestes activitats: - Assemblea d'entitats relacionades amb la Pastoral de la Salut del Bisbat. Dia 19.01.23. - Preparació per la Pasqua del Malalt. 27/04/2023 - Taula rodona de formació: Pastoral de la Salut. Dia 22/06/2023. - Taula rodona de formació: Pastoral de la Salut . 26/10/2023</p>
--	---	---

(*) El representant de la Delegació de Pastoral Obrera comenta que és quelcom que s'ha d'afrontar a nivell de tot el bisbat, tot partint de la presa de consciència del trencament que s'ha produït en la transmissió de la fe.

El Sr. Bisbe comenta, afegint al que s'ha dit, que s'ha començat a treballar com reactivar la pràctica i vivència dels sacraments de la Iniciació Cristiana.

El Vicari General comenta que en l'Àrea d'Evangelització també s'ha posat la primera evangelització com a proposta del treball del punt B2 del Pla Pastoral

Surt el tema de la situació de les persones que han abandonat l'Església, s'han allunyat... i com és que no es planteja el fer quelcom per apropar-les al Crist (quelcom per apropar-los el Crist), i donar-lo a conèixer per tal que s'enamoren i el segueixin.

Sorgeix la situació concreta de la pastoral de joventut que ens repta a la revisió del llenguatge que no entenen, la pèrdua d'elements de recolzament al jovent què ens permeti restablir la possibilitat d'arribar a la Universitat; l'acció de grups que no sumen i fan els seus programes per als seus joves, sense participar de l'Església Diocesana. Ara el que s'està intentant és establir ponts per superar aquesta situació, amb una feina que és molt lenta.

Es constata que la major part dels esforços s'han estat dedicant als infants i adolescents, mentre que per als joves (18-29 anys) no s'ha estat fent pràcticament res. S'ha de tenir en compte, però, que és una feina molt feixuga i lenta, i no s'han d'esperar resultats immediats. Cal creure i estimar el Crist per arribar a poder practicar i no a l'inrevés (batejar, ensenyar la pràctic i esperar que després es cregui i es segueixi el Crist).

El Sr. Bisbe clou dient que el que s'ha de fer és canviar, i els primers que han de canviar són els bisbes, els mossens, i els fidels que practiquen.

4. Estudi dels Estatuts del Consell Pastoral; possibilitat de ratificar-los per tal que continuïn en vigor; possibilitat de fer-ne esmenes i incorporar-les; aprovació de les possibles esmenes i del conjunt dels estatuts una vegada estiguin incorporades aquestes).

En arribar a aquest punt de l'ordre del dia, tota vegada que hi ha membres que formen part per primera vegada, el Sr. Bisbe presenta el Estatuts del Consell Pastoral Diocesà i s'entrega un exemplar a cadascun dels assistents. Escollat els parers que es pronuncien, es decideix fer-ne una lectura personal ràpida i veure si hi ha algun detall específic que calgui modificar donat el temps que ha passat des de què es van aprovar, fer-ne la proposta concreta, aprovar-la pels assistents, incorporar-la al text modificant l'anterior redacció i ratificar els estatuts existents havent incorporat les esmenes que es consideri necessari.

Així doncs, les modificacions que es considera que cal efectuar són les següents:

- afegir un darrer punt a l'art. 1 (punt 1.5) en el que consti: *El període de durada d'un Consell Pastoral és de cinc anys per als membres elegits o designats. Els que ho són en raó del seu càrrec ho seran en tant que el continuïn exercint.*
- modificar el temps de durada del càrrec en el punt 4.1, quedant de la següent manera: *El càrrec de conseller elegit o designat tindrà una durada de cinc anys.*
- afegir al punt 5.4.2, el següent text: *el qual tindrà la mateixa consideració a efectes de la seva assistència a la sessió, podent prendre la paraula i exercir el vot tal com ho podria haver fet el membre representat.*

S'aproven les modificacions comentades i es ratifiquen els Estatuts del Consell Pastoral Diocesà. El Sr. Bisbe promulgarà el corresponent Decret per tal de disposar la seva difusió i l'entrada en vigor del seu compliment.

5. Altres temes i informacions, i torn obert de paraules.

La Delegació de Catequesi explica la formació pels catequistes i per a la creació de materials que fa cada any el SIC, comentant que no hi ha gaire participació des dels catequistes de la diòcesi i que caldria aprofitar més aquesta eina.

S'informa de què Càritas està explicant als arxiprestats el full de ruta del document presentat a la darrera sessió del Consell Pastoral.

No hi ha cap informació més que aportar i cap dels membres demana la paraula per fer-ne cap comentari, donant aquest punt per finalitzat.

No havent més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a un quart de deu menys cinc del vespre (21:10).

Consell Pastoral

Sessió del dia 6 de juny de 2023

Essent dos quarts de vuit del vespre (19:30) del dia sis de juny de dos mil vint-i-tres, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Pastoral Diocesà del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents els membres següents: Mons. Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida que presideix la sessió, Mn. Luis Sallán (Vicari General), Mn. Jaume Pedrós, Mn. Victor Martínez Mateu, Emili Reimat Burgués, Tesa Corbella García, Mn. Manel Mercadé Melé, Joan Ramon Saura Aranda, P. Joan Valls Ferrer, sdb, Ximo Company Climent, Alejandro Capell, Manuel Diaz Martos, Jordi Capdevila Más, Mn. Carles Sanmartín Sisó, Mn. Casildo Rodríguez Bravo, Montse Sánchez García, Joan Carles Nicuesa Vilardell i Juan Luis Salinas Sánchez què actua com a secretari de la sessió.

Havien justificat la seva absència: Núria-Montserrat Farré Barril, P. Antoni Riera Figueras, sj, Dolors Esteve Gomes, Trini Catalán Carrera i Jacint Cabau Rubies (tots ells per qüestions de feina), i Mn. Joaquim Blas Pastor (per malaltia).

No hi eren a la sessió Mn. Josep Solé Sans, Francesca Agustí Farreny, Mn. Josep Mª Escorihuela Pujol, Mn. Adrià Burca, Mn. Mateo Hidalgo Sannicolás, Mn. Gerard Soler Quintillà, P. Ignacio Blasco Guillén, om, P. Àngel Briñas, Isidre Charles Armengol, Antonio Vallès Vigil i Antònia Maria Filella Pujol.

Després d'un moment de pregària amb el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant resant un parenostre, l'avemaria i el gloria, el Sr. Bisbe saluda els assistents. Tot seguit s'aprova l'acta de la sessió anterior (27/10/2022) i es passa a tractar els temes segons estan indicats en la corresponent convocatòria.

3. Presentació dels Estatuts del Consell Pastoral Diocesà, aprovats el 31 d'octubre del 2022 (s'adjunten a la convocatòria).

Es presenten als membres del Consell Pastoral assistents els Estatuts que van ser aprovats a la sessió anterior (27/10/2022), els quals incorporen les esmenes i afegits suggerits pel Consell en aquella sessió; en l'edició d'aquests estatuts s'adjunta el Decret del Sr. Bisbe de data 31 d'octubre de 2022.

4. Constitució de la comissió permanent del Consell Pastoral segons l'art.: 5.2.3 dels seus estatuts.

El Vicari Gral. Diu que la Permanent ja està recollida als estatuts, però caldria concretar les funcions, determinar les persones que la formarien...

En definitiva és competència del bisbe el designar qui ha de formar part, tot plegat està definit als estatuts les persones que han de formar part i només cal concretar qui hauria de ser l'arxiprest i els tres membres laics que en formin part; surten comentaris segons els quals es veu que si es fa per votació pot sortir un grup que sigui totalment inoperant per incompatibilitat de maneres de ser i treballar... i es proposa que es defineixin uns criteris que haurien de tenir, i que, segons ells, sigui el propi bisbe qui consideri qui hauria de formar part i els ho proposi.

S'enceta un diàleg en el que força membres donen el seu parer i es parla per tal de remarcar que haurien d'estar recollides la major part de sensibilitats (homes-dones, zona rural i urbana, mossens-laics, parròquies grans i petites...).

Els criteris que es donen són els següents:

- que hi hagi algú del món rural;
- que sigui un grup de persones compatibles;
- que segueixin la línia pastoral del bisbat;
- que sigui el Sr. Bisbe qui els esculli amb aquests criteris.

El Sr. Bisbe dona la seva opinió veient bé fer-ho d'aquesta manera i comenta que farà per tal que a la propera reunió ja estigui constituïda la Comissió Permanent.

5. Revisió de l'Assemblea Diocesana

Per tal de poder fer una síntesi de totes les opinions aportades, tot considerant que el desenvolupament d'aquest punt va estar com un diàleg en el que van anar sortint diferents opinions, en alguna ocasió contraposades entre elles, s'han agrupat en tres apartats: la valoració de l'Assemblea en si, l'assistència a la mateixa i l'organització.

La valoració de l'Assemblea

- A nivell general l'Assemblea va ésser profitosa per com es va portar la reflexió i l'exposició del ponent Mons. Vicente Jiménez Zamora, Arquebisbe Emèrit de Saragossa, sobre el tema *Parròquia sinodal, camí de futur*. Aquesta exposició va servir per reafirmar les idees que ja teníem, amb alguna petita pinzellada nova, tot i que en alguns moments va semblar que era una mena de dissertació per fer-nos recordar o per allisonar, sense aportar gaires conceptes nous ni crear un ambient de motivació (s'ha de considerar que algunes de les persones que tenien aquesta opinió ja estan molt posades en què és la sinodalitat).

- El Sr. Bisbe va comentar que va ser la persona més idònia i preparada de tota Espanya pel tema que es volia tractar, el ponent és

el responsable de la coordinació de la comissió sinodal de la Conferència Episcopal Espanyola i, per tant, del procés de preparació pel sínode que s'ha desenvolupat a les diòcesis espanyoles i també a nivell europeu.

- N'hi ha que pensen que va estar bé que parlés l'arquebisbe com si fos una conferència, cal ajudar a tenir atenció i seguir un discurs en aquest format per poder ajudar a desenvolupar la ment i assolir conceptes, tot i que sigui amb una eina un tant acadèmica.
- En general les persones assistents van sortir contentes.

L'assistència

- Pel que fa a l'assistència va ser una llàstima que hi hagués molta absència de preveres. Així mateix es va constatar que mancaven moltes persones del món dels moviments, professors de col·legis religiosos, i persones en general donades a la revisió de vida i a realitzar assemblees. Va semblar que estès pensada només per a parròquies.
- Cal ajudar a valorar l'Assemblea, sobretot per part dels mossens perquè si ells no la senten i no participen no podran motivar la feligresia a participar.
- S'aprecia un cert desencís pel que fa a la participació en l'Assemblea, és com si ja no engresqués i no provoqués el desig d'assistir-hi.
- Cal tornar a donar un sentit a l'Assemblea per tal que segueixi tenint importància en el món d'avui. Potser convindria canviar el format i passar a una manera que fos més participativa i pogués permetre el debat, la decisió, i arribar a acords que ens poguessin ajudar a la vida.
- Potser la desafecció s'hauria d'anivellar amb més evangelització i engrescant els professors, els moviments... considerant que sigui atès i valorat el laic, l'evangelització i la sinodalitat en la vida de les parròquies i d'altres tipus de comunitats.

L'organització

- Seria bo poder compartir amb gent d'altres arxiprestats sense que sempre fos amb els del propi, organitzant els grups de manera que cadascú pogués trobar-se amb d'altres persones que, potser, no es coneixen, això donaria peu a poder compartir i intercanviar idees, enriquint-se. Potser un mètode seria fer els grups amb gomets de colors.
- No semblava gaire una assemblea perquè no hi havia la part final d'arribar a conclusions que es poguessin posar en pràctica.
- L'estructura en tres parts va ser interessant.

- S'hauria de fixar, per endavant, els moderadors i els secretaris.
- També hauria estat bé que els assistents poguessin fer una valoració en finalitzar l'assemblea.

6. Revisió i aplicació de les orientacions de l'Assemblea Diocesana

El Vicari General presenta el recull de les aportacions dels grups, el qual es va enviar prèviament als membres del Consell Pastoral per tal que el conegueren i poguessin aportar llurs opinions en tractar aquest punt, i s'adjunta a aquesta acta.

D'entre els comentaris dels assistents a l'Assemblea, sobresurten els temes de l'espiritualitat sinodal, l'acció vers els necessitats, arribar a una Església corresponsable que superi la clericalitat, partint, tot plegat, de la formació en aquest sentit.

Es comenta que els mossens han de participar en la formació per a la participació dels laics (corresponsabilitat) per tal de rebre així mateix aquesta formació i esdevenir elements actius, convençuts, compromesos i vivencials de la sinodalitat; no es pot viure allò que no se sent... no es pot transmetre allò que no es viu.

Es veu que cal la creació d'espais de diàleg que permetin la transmissió d'idees, pensaments, conceptes... i facin possible la creació d'autèntiques comunitats. Així mateix, en un ordre pràctic, es necessita que a les parròquies hi hagi petits grups responsables del seu funcionament material i relacional, més enllà de la tasca de l'animador de comunitat, els quals coneguin els topants, estiguin encarregats de fer funcionar el temple (electricitat, feines de paleta, la quotidianitat de les relacions externes...).

Cal creure en la sinodalitat, la qual cosa s'ha de reflectir en com ens organitzem, com preguem units tots els estaments de la comunitat, el concepte del laicat, el concepte i la dinàmica dels preveres...

També va sortir a l'Assemblea, de manera remarcada, el tema de la formació del procés d'evangelització en la iniciació cristiana als infants, amb participació del pares (de la família en la mida que els altres membres també puguin).

El Sr. Bisbe comenta que els membres reflexionin sobre el que s'ha donat com a síntesi, per tal de poder arribar a definir els objectius del curs proper.

En arribar a aquest punt s'estableix un diàleg amb comentari que són molt adients, entre els que cal ressenyar:

- La sinodalitat s'aprèn fent sinodalitat i vivint-la.
- Hem de tenir clara la nostra fe perquè "el cristià del s. XXI serà místic o no serà".

- Els objectius han de portar-nos a una fita prèvia que ens hem d'hagut de proposar.

Un membre del Consell fa una sèrie de reflexions i comentaris, acabant dient que la comissió permanent s'hauria de proposar, des del seu punt de vista, el següent:

- Acompanyar la diòcesi en el camí de la sinodalitat, fent seguiment de l'evolució del sínode i ajudant a conèixer-lo i aplicar-lo a les diferents parròquies.
- Pensar, proposar i dinamitzar un pla de formació diocesà (per a preveres i laics junts) per a aprofundir en la sinodalitat.
- Impulsar i dur a terme un estudi de com fer l'anunci evangelitzador i veure com s'ha de fer (es fa referència a un estudi que s'ha realitzat a València).

Es continua amb el diàleg-comentari dient i aportant idees com les que segueixen:

- Ens hem de convertir tots una mica i, en comptes de parlar de la sinodalitat, hem de viure-la.
- També s'ha de viure considerant com serà el futur al que ens dirigim, com el fet de refer les comunitats des del punt de vista sinodal, ha d'enfortir l'evangelització, la vivència i la fe dels membres d'aquelles comunitats. En un món on els criteris, valors i virtuts cristianes estiguin ignorades, maltractades o injuriades i, potser, fins i tot perseguides, tenir comunitats reeixides ens portarà a fonamentar i ser més fidels (amor i confiança) a la nostra fe i, en definitiva, al Crist.
- Cal estar disposats a renovar-se (cadascú i com a comunitat), atenent el primer anunci, l'evangelització i la vida de sinodalitat...

7. Altres temes i informacions, i torn obert de paraules.

No hi ha cap informació més que aportar i cap dels membres demana la paraula per fer-ne cap comentari, donant aquest punt per finalitzat.

No havent més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a les deu menys cinc del vespre (20:55).

Constitució Comissió Permanent del Consell Pastoral Diocesà

Lleida, 23 de juny de 2023

Benvolguts membres dels consells Presbiteral i de Pastoral:

Per encàrrec del Sr. Bisbe els faig arribar aquesta nota per comunicar-los-hi que, després d'haver-ho comentat amb ells i de què ho hagin acceptat, els membres del Consell de Pastoral que s'hi relacionen a continuació, de la manera i forma que s'acordaren en la darrera sessió d'aquest consell (06/06/2023) i amb les competències que es van indicar i estan recollides a l'Estatut del mateix, seran els components designats de la Comissió Permanent del Consell Pastoral Diocesà, la qual queda constituïda:

- Sra. Antonia Filella Pujol
- Sra. Montse Sánchez García
- Sr. Manuel Díaz Martos
- Mn. Víctor Martínez Mateu

Atentament, rebeu una salutació ben cordial.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 1 de desembre de 2022

Essent dos quarts de cinc de la tarda del dia u de desembre de dos mil vint-i-dos, a la Sala de Reunions del Bisbat (primer pis), es reuneix el Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida per tractar els temes que s'especifiquen a la convocatòria corresponent.

Hi són presents la totalitat dels seus membres: el bisbe de la diòcesi Mons. Salvador Giménez Valls, Mn. Luis Sallán Abizanda (Vicari General), Mn. F. Xavier Jauset Clivillé, (Ecònom i Administrador Diocesà), Sr. Luis Manuel Pérez Zambrano (Director del Dpt. de Béns Immobles), Sr. Juan Luis Moya Sánchez, Sr. Josep Pàmpol Solana, Sr. Antoni Roger Martí, Sra. M. Rosa Solé Codina, Sr. Xavier Barrull Melcior, Sr. Carlos Montes Martínez, Sra. Júlia Chesa Pascual, Sr. Ramon M. Reig Massana, Sr. Josep Birbe Lohan i el Sr. Juan Luis Salinas Sánchez que actua de secretari de la sessió.

Després d'un moment de pregària en el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, es passa a tractar els punts de l'orde del dia.

El Sr. Bisbe saluda els membres del Consell i comenta els canvis que hi haurà en el personal de la Cúria com a conseqüència d'algunes jubilacions i de canvis previstos a llarg termini. Donada la jubilació del Sr. Paco Campo, Gerent de la Casa de l'Església, es va fer una crida per trobar persones que volguessin assumir aquest lloc de treball; dins del termini prudencial es van presentar cinc candidats (alguns van arribar després d'haver fet la selecció), als quals se'ls va informar de les tasques que haurien d'assumir i de les condicions laborals, al temps que se'ls feia una entrevista. Es van seleccionar dues persones, entre les que es va elegir a la Sra. Mélida, la qual té experiència en l'administració i govern de cases similars a Colòmbia (diòcesi de Quibdó-Chocó).

Per una altra banda, donada la circumstància de la propera jubilació de la Sra. Ana Isolina Ruiz, comptable de l'Administració del Bisbat, i considerant el possible relleu de l'actual ecònom en un futur proper, s'ha considerat incorporar una persona per a què conegui els processos i procediments que porta a efecte la Sra. Ana, així com les funcions i assumptes d'Economia en els que entén l'Ecònom, per poder assumir el futur canvi de dedicació d'aquest; es tracta del Sr. Sergio Ibarz al qual se'l contractaria a la manera de gerent del Bisbat en tant no arribés el moment d'assumir les plenes funcions. Un membre del consell demana si aquesta persona laica tindria plens poders per ordenar pagaments i la resta de moviments bancaris, i si no tindria el control o supervisió d'algú altre, ja fos mossèn, un membre del consell... A aquest respecte s'inicia una reflexió en la que

entren gairebé tots el membres, considerant, tots ells, que seria necessari que, encara que només fos en el moment de quadrar els comptes, ordenar pagaments... tot i tenint ple coneixement, domini i capacitat d'operar amb els fons econòmics del bisbat, hi hagués d'haver les dues signatures, la qual cosa veu encertada i lògica el Sr. Bisbe.

Es fa referència a la persona que ha assumit la tasca dels mitjans de comunicació social del Bisbat, considerant que està fent una tasca molt adient, procurant i aconseguint que contínuament hi hagi presència de les accions de l'Església als mitjans de la nostra ciutat i tenint les notícies de la pàgina web actualitzades. En el poc temps que porta desenvolupant el càrrec ha cobert les expectatives que es tenien sobre la seva actuació.

També informa el Sr. Bisbe de les darreres gestions per a la transformació de la Casa Sacerdotal. Comenta la visita que en el dia d'avui han fet els responsables de l'Obra de Sant Joan de Déu. Ha estat una comissió en la que hi havia cinc persones entre les que estaven l'arquitecte de St. Joan de Déu a Lleida, un altre de Barcelona, el gerent de l'Obra a Lleida i un membre del personal sanitari. Tant el Sr. Bisbe com alguns membres del Consell consideren que les passes que s'han de donar estan anant a un ritme molt lent, veient que no s'haurà pogut signar el conveni dins del termini establert.

2. Aprovació de l'acta de la sessió anterior (21/07/2022). Donat que l'acta de la sessió anterior s'envia adjunta a la convocatòria, i tenint en compte que cap dels membres presenta cap objecció, queda aprovada l'acta de la sessió del 21/07/2022.

3. Pressupostos per l'any 2023 i estat de l'economia del Bisbat. Abans d'iniciar-se la presentació dels pressupostos, el Sr. Bisbe demana que entri a la sessió el Sr. Sergio Ibarz, el candidat a ser el gerent del Bisbat, el qual estava citat per aquesta hora. Es fa la presentació i el Sr. Bisbe el convida a quedar-se a la resta de la sessió.

L'Ecònom presenta els comptes explicant i revisant cadascuna de les partides. Els membres van fent algunes preguntes referents a les diferents partides, comparant-les amb les del pressupost de l'any anterior o interessant-se per l'increment en aquelles que ho han tingut. Un d'ells s'interessa per l'assignació als mossens, comentant que s'hauria d'incrementar; es veu que pujar un 2% suposaria un total d'uns 14.000 € a l'any. Es comenta amplament i els consellers es mostren partidaris d'augmentar més l'assignació, de manera que coincideixen en què fos un 5%; veient la dificultat de fer-ho, es proposa que s'utilitzi el criteri de la CEE, és a dir, un 3'5% d'augment en la gratificació als mossens. Finalment s'acorda que seria bo pujar la gratificació el 3%, aconsellant al Sr. Bisbe que així ho faci, la qual cosa accepta.

Preguntat per l'augment salarial dels treballadors del Bisbat, l'Ecònom explica que estan cobrant per sobre del que diu el conveni.

Després d'altres consideracions, i de coincidir en què són uns càlculs ben fets i molt ajustats, s'aproven els presents pressupostos amb les modificacions que s'han reflectit a dalt, una còpia dels quals s'adjunten a aquesta acta.

4. *Petició presentada per l'Ajuntament d'Albagés.* L'ajuntament d'aquesta localitat ha demanat poder utilitzar l'església del poble i la casa rectoral anomenada *Casa Abadia*. Es veu adient cedir l'ús per un temps de 30 anys segons el conveni redactat, comproment-se l'ajuntament a la reparació que s'ha de fer i el manteniment, i aportant uns 2.500 € per realitzar els arranjaments que cal fer en un mur i a la torre del temple, els quals consten a l'esmentat conveni, aportant la resta, fins als 8.420,09 presupostats per J. F. Chacón, el Bisbat (4.320,09 €) i la parròquia (1.600 €). En la casa rectoral, a canvi de realitzar les reparacions necessàries no quantificades en aquest moment, demanen que se'ls permeti l'ús per a realitzar activitats de promoció cultural i turística, així com d'altres usos públics autoritzats pel Bisbat. S'adjunta a aquesta acta una síntesi presentada pel Director del Departament de Patrimoni del Bisbat.

S'accedeix a acceptar i signar aquest conveni, considerant, però, que s'aprofiti la signatura de la cessió per afegir una clàusula garantint que es respectarà que no es facin activitats contràries a la fe i a la moral catòliques ni en el temple ni en l'espai subjecte de la cessió.

5. *Petició presentada pe l'Ajuntament de Torres de Segre.* El consistori de Torres de Segre demana que se li cedeixi la propietat de l'ermita de Carrassumada i del turó què és propietat del Bisbat. Es comenta la petició i el fet que en l'escrit presentat hi hagi contradiccions i no quedi gaire clar el per a què es demana. S'adjunta a aquesta acta una síntesi presentada pel Director del Departament de Patrimoni del Bisbat.

Després de la corresponent deliberació i escoltant els comentaris fets pels membres del consell, es considera que no és adient cedir la propietat, i que s'hauria de mirar algun altre tipus de gestió, com ara la cessió de l'ús, mirant que l'ajuntament es fes responsable del manteniment i les despeses ocasionades, o d'altres acords que s'haurien de recollir en el corresponent conveni.

6. *Informació sobre d'altres accions realitzades o situacions existents.* En aquest punt es presenten les següents situacions:

- Sol·licitud de l'Associació Internacional de Caritat Sant Vicenç de Paül. Aquesta associació que està ubicada en els locals de la parròquia de Sant Andreu, ha presentat un escrit (que s'adjunta

a aquesta acta) demanant 3.000 € per tal de costejar la totalitat de la instal·lació de l'aire amb l'objectiu de condicionar i temperar la temperatura dels locals que utilitzen. El cost total és de 9.000 € i han obtingut una subvenció de CaixaBank que els ha assignat 6.000 €, demanant la resta que els hi manca. Donada la tasca que realitzen amb els infants i adolescents del barri que hi ha al voltant de la parròquia, en la que entra des del donar-los-hi el berenar i fer classes fins al acompanyament i tutorització dels mateixos, i tenint en compte les temperatures extremes que es donen en aquests darrers anys en les edificacions antigues, és considera just i adient abastar la necessitat plantejada, assignant-li els 3.000 € sol·licitats per satisfer la resta del cost.

El Sr. Bisbe proposa que aquesta quantitat de 3.000 € que els hi manca podran sortir de la partida que la C.E.E. assigna a cada bisbat per a l'acció caritativa, quedant la resta per als projectes de Càritas.

- Es presenta la sol·licitud d'autorització de la parròquia de Sant Pau de Lleida per a poder vendre un local-magatzem propietat de la parròquia del qual no treuen cap utilitat. Han tingut l'oferta d'un senyor que els ofereix 18.000 € que quedarien per a cobrir les necessitats de la parròquia.

Es veu bé i s'autoritza la seva venda, més encara quan ja es va tractar en la sessió d'aquest consell de data 21/05/2019, al seu punt 4, en la que, segons consta a l'acta, es va dir: *no es pot tractar el tema en aquest moment donat que se li va demanar a la parròquia que aportés un escrit explicant la situació i com està, però no s'ha fet perquè primer s'havia de reunir el consell pastoral de la parròquia. Es diu que si surt l'oportunitat es vengui i ja es comentarà a la propera sessió d'aquest consell.*

- L'entitat gestora del projecte d'Habitatges socials del Seminari del Bisbat de Lleida, presenta una sol·licitud d'autorització per a realitzar unes reparacions, els cost de les qual assumiran ells mateixos. Es considera bé i adient, i se'ls dona l'autorització.

7. Torn obert de paraules, aportacions i informacions. Donat que totes les possibles aportacions han anat sortint al llarg de la sessió en els corresponents punts tractats, en aquest moment no es presenta res més per a ser considerat.

Sense cap més assumptes a tractar, i no havent-hi cap més qüestió plantejada per cap dels membres del Consell, essent dos quarts de set i cinc minuts del vespre (18:35 h), s'aixeca la sessió.

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 8 de juny de 2023

Essent dos quarts de cinc de la tarda del dia vuit de juny dos mil vint-i-tres, a la Sala de Reunions del Bisbat (primer pis), es reuneix el Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida per tractar els temes que s'especifiquen a la convocatòria corresponent.

Hi són presents el bisbe de la diòcesi Mons. Salvador Giménez Valls que presideix la sessió, Mn. Luis Sallán Abizanda (Vicari General), Mn. F. Xavier Jauset Clivillé (Ecònom i Administrador Diocesà), Sr. Luis Manuel Pérez Zambrano (Director del Dpt. de Béns Immobles), Sr. Juan Luis Moya Sánchez, Sr. Josep Pàmpols Solana, Sr. Antoni Roger Martí, Sra. M. Rosa Solé Codina, Sr. Xavier Barrull Melcior, Sr. Carlos Montes Martínez, Sr. Ramon M. Reig Massana, Sr. Josep Birbe Lohan i el Sr. Juan Luis Salinas Sánchez que actua de secretari de la sessió.

La Sra. Júlia Chesa Pascual excusa la seva assistència per motius de salut.

Després d'un moment de pregària en la qual el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, es passa a tractar els punts de l'ordre del dia.

Tot seguit s'aprova l'acta de la sessió anterior (01/12/2022).

El Sr. Bisbe saluda els assistents i els comenta que s'ha de canviar l'ordre del dia perquè ell s'haurà d'absentar donat que ha d'anar a Càritas per presidir l'Assemblea d'aquesta entitat. Es començarà pel punt quatre.

4. *Estudi de la proposta de rehabilitació de la Casa Sacerdotal presentada per Obra Sant Joan de Déu.*

El Sr. Bisbe introdueix la proposta que fa l'Obra Sant Joan de Déu pel projecte de reforma de la Casa Sacerdotal. Explica que ho ha comentat amb el Consell Episcopal, amb la comissió del Consell d'Economia encarregada de la negociació, amb l'advocat del Bisbat i amb l'arquitecte Sr. Joan Agelet.

El Sr. Bisbe llegeix la carta de la Cúria de Sant Joan de Déu (s'adjunta a aquesta acta) que demana el dret d'utilització gratuït durant 50 anys, durant els quals, els 25 primers serien per sufragar la inversió realitzada per ells en la remodelació de l'edifici, i els altres 25 per compartir, amb el Bisbat de Lleida, el rendiment al 50% del que pugui donar la residència. Ells no assumeixen les obres per preparar les habitacions a la segona planta del Palau Episcopal per a acollir els mossens residents a la Casa Sacerdotal mentre durin la reforma de la casa, ni, després, el tenir allotjats dits mossens. També fa referència al cost previst, recordant que van començar parlant

d'un projecte que duraria 13 anys (no 50), que tindria un cost de dos milions, passant per diferents augments fins arribar, ara, a sis milions d'euros.

Els consellers comenten alguns trets concrets i coincideixen en dir que és una oferta molt dura que no interessa en absolut al Bisbat.

Es proposa buscar d'altres possibilitats mentre se'ls diu que ens ho hem de pensar, perquè no interessa en res l'oferta presentada. Hi ha d'altres possibilitats com seria el cas de llogar l'edifici i que ells ho prepararessin i el fessin rendir. A l'Obra S. Joan de Déu també se'ls presentarà aquesta proposta.

El Sr. Bisbe proposa citar al gerent de l'Obra S. J. D. A Lleida i dir-los-hi que hi haurà dos membres del Consell d'Economia que negociaran amb ells presentant-los la idea de llogar-los l'edifici, paral·lelament es buscarà alguna oferta fora d'aquest projecte. Queden delegats, per portar a terme aquesta negociació, el Sr. Roger i el Sr. Montes, proposant tenir la trobada el dimarts 13 de juny, a les nou del matí.

3. Balanç de situació de l'any 2022 i estat dels comptes del Bisbat.

L'Ecònom pren la paraula per presentar el Balanç de situació de l'any 2022, anant comentant cadascuna de les partides que apareixen en la documentació facilitada, junt a la convocatòria, als membres del Consell, la qual s'adjunta a aquesta acta.

S'expressen diferents opinions comentant alguns aspectes i assumptes del balanç i en especial sobre determinades partides dels comptes corresponents a l'informe de Càritas, ocasionats per unes herències rebudes i la manera d'assenyar-les en anys successius, de tal forma que no ocasionin un augment del patrimoni en un únic exercici sinó en aquell en al que són destinades.

Unànimement s'aprova el balanç de situació de l'exercici 2022.

El Sr. Bisbe comenta el cas del Sr. Sergi Ibarz, el qual va ser presentat en la darrera sessió del Consell com a persona que hauria de preparar-se per arribar un dia a substituir l'Ecònom, començant amb un contracte com a gerent per tal de treballar en l'Administració, al temps que aniria coneixent de totes les funcions de l'ecònom i aprenent els afers de l'Administració. El Sr. Bisbe els explica com el Sr. Ibarz no es va sentir còmode en conèixer l'abast de la feina per a la que s'havia de preparar i en passar un mes se'l va acomiadar.

Així mateix els explica que s'ha trobat un matrimoni que acceptaria anar-se'n a viure a la Casa de l'Església per tal de donar estabilitat a la tasca de cuidar-la i estar pel cas del que s'ha de fer; són de la Seu d'Urgell i en aquest cas es contractaria a l'esposa.

5. Sol·licitud de l'Ajuntament de la Granadella per a l'ús de la casa parroquial.

Després de comentar la situació, la qual ha estat presentada pel responsable del Departament de Patrimoni del Bisbat, s'acorda cedir-la per l'ús i que el responsable del Departament de Patrimoni faci la negociació de com ha de ser la cessió, condicions de manteniment... plasmant-ho tot en un conveni que haurà d'aprovar el Consell per a Assumptes Econòmics, la signatura del qual la farà l'alcalde de l'Ajuntament de la Granadella juntament amb un representant del Bisbat i ratificat pel Secretari General-Canceller.

6. D'altres informacions i aportacions, i torn obert de paraules.

S'informa sobre l'estat dels processos d'Algerri i Torrebesses.

Sense cap més assumpte a tractar, i no havent-hi cap més qüestió plantejada per cap dels membres del Consell, essent les sis de la tarda (18:00 h), s'aixeca la sessió.

Comunicats Vicari General

Als preveres, comunitats religioses, monitors, grups de pregària, diaques, voluntaris i fidels en general

Lleida, 2 de març de 2023

Com pot ser ja saps els dies 17 i 18 d'aquest mes de març, divendres i dissabte, celebrarem les 24 hores d'adoració del Santíssim. S'iniciaran amb la celebració de l'Eucaristia, el dia 17, a les 7 de la tarda, a la parròquia de St. Pere, al final de la qual començarà el primer torn de pregària.

Com cada any, l'entitat diocesana que les organitza demana:

1. Laics i laiques per a assegurar els torns de pregària (1 hora cada torn) al llarg de les 24 hores.

2. Preveres disponibles per a cadascun dels torns per tal de donar l'oportunitat de fer-ho als qui vulguin confessar-se.

Per aquest motiu **et demano que:**

A. Si a la teva parròquia, teniu organitzat algun grup de pregària, li plantejis la possibilitat d'unir-se en qualsevol dels torns a aquesta jornada diocesana. La pregària és personal, però, si hi participa algun grup organitzat, res obsta per a què organitzin la manera de desenvolupar el moment que han triat per a l'oració (lectures bíbliques, pregàries, cants...).

B. Informis els laics, membres de la teva comunitat, monitors... per tal que, si volen i els és possible, s'apunten a algun o alguns dels torns.

C. Si a tu com a prevere et resulta possible, també t'apuntes a un torn com a confessor.

Et prego, doncs, **que et posis en contacte amb** nosaltres o amb la Sra. **Isabel Clavera** per a què, si s'escau, informis, amb noms i cognoms, del torn en el què, és possible, participaran els laics, monitors i/o voluntaris del teu grup, parròquia o servei.

Per a comunicar la teva informació, pots posar-te en contacte al llarg del que resta de setmana i de la propera amb la Sra. Isabel a través del número de telèfon 630258479 i també a través del correu electrònic: isabelclavera@advocatslleida.org

Atentament

Mn. Lluís Sallán

Informe trabajo realizado en clave sinodal en la Diócesis de Lleida 2023 sobre el Documento Continental

A. Contexto en la diócesis en relación al Trabajo del cuestionario sobre el documento continental:

- La Diócesis tiene definido un Plan de actuaciones pastorales elaborado a partir del trabajo de grupos parroquiales i diocesanos con una participación de más de un centenar y medio de personas.
- Se ha realizado también un trabajo de grupos sinodales en la fase diocesana del Sínodo con una significativa participación.
- Los contenidos de estas reuniones se reflexionaron en la Asamblea Diocesana del mes de mayo del pasado año de donde surgió un documento de actuaciones pastorales para el presente curso en el que se priorizaba todo aquello que impulsa la participación y el trabajo sinodal y potenciaba el trabajo sinodal en nuestra Diócesis: Consejos pastorales arciprestales; Acuerdos compartidos entre parroquias en procesos de administración de sacramentos de iniciación; Trabajo cooperativo y coordinado en el ámbito de la formación diocesana de laicos (p. ej. Delegaciones diferentes articulando procesos formativos comunes y compartidos para laicos de estas diferentes organizaciones...)

En la diócesis, a raíz de las aportaciones en la Asamblea diocesana pasada, se ha propuesto, como una de las prioridades de actuación pastoral para este curso, trabajar la documentación del primer ámbito del Congreso de laicos y así se ha iniciado. Armonizar todo esto y el cuestionario no nos resulta fácil, más con un período navideño como el de este trimestre y con un tiempo tan escaso como es el del que hemos dispuesto.

Sin embargo la finalidad del trabajo sinodal nos ha servido de mucho tanto para la elaboración del Plan Diocesano de Pastoral como para impulsar sinergias más eclesiales, prioridades y criterios abiertos a los demás, a compartir, a salir al encuentro y a acompañar (p. ej. Cooperación entre confesiones religiosas diversas a propósito de la Navidad, colaboración y Servicio a Instituciones no confesionales del barrio donde se ubica la parroquia, etc. En toda la dinámica que se ha impulsado y creado han surgido reflexiones, aportaciones e ideas que se reflejan en el texto de respuesta al cuestionario.

B. Acciones realizadas en relación al texto del documento continental:

- Información/difusión a través de los medios de comunicación social del Obispado del Documento Continental.

- Un encuentro de responsables diocesanos de cada área de pastoral de la Diócesis, juntamente con todos los arciprestes.
- Difusión en los equipos arciprestales y las Delegaciones del contenido y posible metodología de trabajo para reflexionar sobre las preguntas del cuestionario enviado a las Diócesis.
- Reuniones de grupos parroquiales en algunas parroquias y Unidades de pastoral.

C. Respuestas aportadas a la luz de las diferentes reuniones realizadas en el contexto descrito

1. ¿Qué intuiciones resuenan más fuertemente con las experiencias y realidades concretas de la Iglesia en el continente? ¿Qué experiencias parecen nuevas o iluminadoras?

- El mismo Sínodo y su proceso de participación han generado alegría, frescor, novedad y refuerzo del sentido de pertenencia a una Iglesia que no es solamente del estamento clerical. Esto impulsa una renovación espiritual positiva y es un reto para nuestras comunidades parroquiales de forma que sean, en su forma de actuar, hogar acogedor.
- La continuidad de lo que el Sínodo pretende pide una eclesialidad de la corresponsabilidad laical y una formación pastoral idónea del ministerio, así como conversión y renovación para que nuestras parroquias sean capaces de conocer, dialogar, discernir e integrar la realidad del entorno, lo que pide un esfuerzo continuado de cara a la revitalización de las Comunidades parroquiales, a la corresponsabilidad laical de su gestión...
- El proceso sinodal impulsa también una renovación espiritual y señala mediaciones que la facilitan: unidad comunitaria, impulsar un clima interno comunitario de alegría, de satisfacción de encontrarse juntos... Esta espiritualidad hay que alimentarla en la celebración de la fe: la Eucaristía ilumina, alimenta y refleja la belleza de la fe y del encuentro con los hermanos. La homilía clara, concreta y alimentada por la Palabra es un instrumento para la formación de la Comunidad. La comunicación de todo lo que se hace y se vive en la Parroquia es también un buen instrumento que fortalece los vínculos.
 - La conversión espiritual y pastoral hay que seguir acompañándola como fruto del proceso sinodal ya que éste ha permitido la toma de conciencia de nuestras Comunidades Parroquiales y estilos de trabajo abiertos a una responsabilidad laical revitalizada y renovada. Presencia, escucha, misión, corresponsabilidad,

- participación-comunión, oración han de ser los acentos que sostengan parroquias sinodales.
- La asignación institucional de misión pastoral a laicos en sectores de pastoral diocesana o en la animación parroquial además de responder a la misión bautismal, corresponsabiliza los laicos, anima y asegura servicios a las comunidades...
 - La Catequesis que integra también a los padres en el proceso de reiniciación o iniciación al seguimiento de Jesús establece vínculos comunitarios más sólidos.
 - En nuestro mundo el estilo sinodal es un potente testimonio del Evangelio para nuestro mundo, un signo del Espíritu que llama a la Iglesia a la cooperación pastoral efectiva, a la suma, a la complementariedad y al servicio generoso. Así el proceso sinodal es una llamada, una oportunidad y una pauta para el discernimiento, la renovación y una llamada a la conversión pastoral para vivir el reto evangélico de la unidad, de la diversidad y del salir al encuentro. Se trata de seguir impulsando una auténtica cultura pastoral sinodal.
 - La presencia pobre y entregada de nuestras comunidades en el barrio o el pueblo a personas con mayores carencias junto con un estilo de trabajo pastoral en las comunidades parroquiales de escucha profunda, acogida, acompañamiento, corresponsabilidad todo ello en un clima de profunda hospitalidad ha de ser la nueva manera de trabajar y de gestionar los recursos en la Iglesia
 - El diálogo entre la fe y la cultura y la potenciación de servicios diocesanos al efecto, de manera abierta y respetuosa con otras visiones diferentes, ha de seguir impulsándose como fruto del proceso sinodal; se trata de que la Iglesia sea percibida y así sea casa abierta a todos. En este sentido, con fidelidad evangélica y a la Iglesia, hay que dejar-se interpelar a la luz de la Palabra de Dios sobre realidades que afectan al ministerio ordenado, a colectivos que viven de manera precaria social y económicamente y a la acogida y acompañamiento de situaciones relativas a la familia, la orientación sexual o la migración.

2. ¿Qué tensiones o divergencias sustanciales surgen como particularmente importantes desde la perspectiva del continente? En consecuencia, ¿cuáles son las cuestiones e interrogantes que deberían abordarse y considerarse en las próximas fases del proceso?

- La pasividad de muchos laicos
- Los lenguajes y estilos que dificultan que nuestras comunidades sean percibidas como abiertas y capaces de escuchar y de ponerse al servicio más allá de los programas internos previstos.

- La cultura difusa y dominante:
 - Individualista y clerical presente en nuestras iglesias
 - El escepticismo, pesimismo y nihilismo cultural.
 - La inercia cultural de personas sensibles a los valores del Evangelio pero poco dispuestas a adoptar el estilo de vida del Evangelio como propio.
 - La cultura de la comodidad y del individualismo.
 - La imagen social poco objetiva y real.
- El choque interno fruto del escaso diálogo interior y de espiritualidad sinodal entre corrientes espirituales o espiritualistas. Hay que trabajar de forma que los miembros de la Iglesia pasemos del yo, sin dejar de serlo, al nosotros.
- Hay grupos que señalan nuevamente que hace falta que todos los miembros de la Comunidad, tengan una participación plena e igualitaria en la implantación de la Iglesia, en la animación pastoral de las comunidades, en su gestión y gobierno.
- Sanar la Iglesia de todo abuso sea delito o no y acercarse prioritariamente al mundo de los jóvenes. Hay que ser creíbles y recuperar confianzas.
- Conviene establecer planes concretos de acompañamiento del voluntariado senior, presente en las comunidades parroquiales, y de los sacerdotes, asegurando y actualizando su formación y atención espiritual.
- Formación de los presbiterios para el ejercicio de su ministerio en cooperación específica y propia con el ministerio laical que ayude a descubrir y a potenciar el ministerio del laico.
- La inercia de muchos laicos y la concepción principalmente receptiva de su vinculación eclesial.
- La escasez de jóvenes en la vida de las parroquias y los lenguajes y formas de presencia de la Iglesia en sus mundos.

3. Mirando lo que surge de las dos preguntas anteriores, ¿cuáles son las prioridades, los temas recurrentes y las llamadas a la acción que pueden ser compartidas con las otras Iglesias locales de todo el mundo y discutidas durante la Primera Sesión de la Asamblea Sinodal en octubre de 2023?

- Diálogo con el mundo de la cultura y de las otras confesiones religiosas.
- Se considera que es necesario facilitar a las Diócesis y a las Delegaciones programas específicos de formación permanente e integral

para los seminarios, el clero y los laicos, en los ámbitos personal, espiritual, teológico, social y de liderazgo.

- Priorizar la pastoral juvenil y su entorno natural y habitual como es la familia y los medios de comunicación de masas.
- Revisar el estatus canónico de las responsabilidades laicales al interior de la iglesia, así como fortalecer la transcendencia que, de manera organizada, han de tener en las diócesis a través de los consejos diocesanos.
- Incorporar orgánicamente a través del ministerio laical y de la “*missio episcopal*” al laico en la gestión y animación de las comunidades cristianas, asegurando su acompañamiento y formación teológica.
- Formar el futuro clero en clave de liderazgo: Observar, comprender, promover, animar, acompañar, corresponsabilizar... profundizando en la manera de ejercer el ministerio ordenado junto al ministerio bautismal.
- Revitalizar comunidades parroquiales de forma que sean espacios de oración, de escucha de la Palabra, de celebración de la fe en un clima de conocimiento/relación y proximidad entre sus miembros, de servicio y cercanía entre ellos y de alegría.
- Desarrollar proyectos y planes que lleguen al Ágora pública de atención especial a personas por diversas razones ahora ausentes o alejadas de la Iglesia o que se sienten excluidas o rechazadas por razones de edad, de situación de pareja o de familia...

Assemblea Diocesana

Carta del Vicari General als preveres sobre l'Assemblea Diocesana

Lleida, 2 de maig de 2023

Benvolgut company:

1. T'indico que, a partir d'avui, pots recollir en la consergeria del Bisbat el **cartell informatiu de l'Assemblea Diocesana** del que t'adjunto una imatge. Si no pots recollir-lo et prego envïis algú en nom teu per a fer-ho, per tal que el puguis exposar i comentar als teus feligresos. Recorda: **dissabte darrer de maig, dia 27**, a la casa de l'Església, edifici La Mariana.

Com ja recordaràs, els arxiprestes, juntament amb els Caps d'Àrea Pastoral i el Sr. Bisbe, ens varem reunir, el dia 5 d'abril, per a valorar l'aplicació del Pla d'Actuacions Pastorals d'aquest curs i preparar l'Assemblea Diocesana. Fruit d'aquesta reunió és l'organització de la d'aquest curs.

En l'esmentada reunió es proposà *que els rectors preparéssim aquesta Assemblea Diocesana*:

1. Amb la nostra **pregària i oferint alguna de les misses**
2. Amb la nostra **Informació als laics**, a les persones dels Grups parroquials, als membres del Consell de Pastoral Parroquial i arxiprestal i als fidels en general
3. **Participant tu i animant i organitzant la participació** dels laics, especialment dels qui han assumit alguna responsabilitat en la Parròquia (**és important la seva aportació i experiència de cara a la reunió per arxiprestats**).

No dubto que t'adones de la rellevància que té la participació dels laics de la teva comunitat en aquesta Assemblea. Si em permets, enumero alguns dels arguments que es comentaren en la referida reunió d'Arxiprestes i Caps d'Àrea Pastoral:

- A. Estem en un procés eclesial d'aportació i de renovació d'estils de treball i de presa de decisions en les comunitats accentuat i promogut arran la convocatòria del Sínode. ***L'Assemblea és un bon moment per a què els fidels de la teva parròquia facin experiència sinodal en l'àmbit diocesà.***
- B. ***Allò que proposaran els participants en la reunió de grups per arxiprestats que es farà en ella serà el contingut*** que reflexionarà posteriorment el Consell de Presbiteri i el de Pastoral ***per a definir els objectius pastorals diocesans del proper curs.***

C. Sempre, i més en els temps que correm, **cal fer experiència eclesial que ajudi a tots a viure el vincle amb la comunitat diocesana i la relació entre comunitats.**

Per tot això **et prego promoguis** en la teva Comunitat **pregàries** per la nostra Assemblea Diocesana i la **participació intensa** de tots els membres de la teva parròquia i, en especial, dels participants en grups, serveis i consells que han assumit alguna responsabilitat en la gestió de la comunitat parroquial de la qual ets el rector.

Mn. Lluís Sallán

Carta del Vicari General als feligresos sobre l'Assemblea Diocesana

Lleida, 2 de maig de 2023

Benvolguts feligresos:

Em plau saludar-vos i recordar-vos que el **dissabte darrer de maig, dia 27**, de 10 h. a 13,30 h., celebrarem l'Assemblea Diocesana (les inscripcions i lliurament de carpetes començarà a les 9:30. Apunteu-vos a l'agenda aquest esdeveniment diocesà.

Ens trobem en un procés sinodal en el que el Papa ha demanat a tota l'Església el seu parer i experiència sobre els temes que avui han de configurar la manera de treballar les comunitats cristianes. Nosaltres vàrem iniciar aquesta manera de fer amb el qüestionari que va donar peu al Pla Diocesà de Pastoral i posteriorment als diferents Plans d'Actuació en els àmbits Socio-Caritatiu, d'Evangelització, Formació, serveis a la Comunitat.

L'Assemblea d'aquest any, ens ajudarà a mirar vers el futur de les nostres comunitats parroquials

Per això hi haurà un moment de **reflexió** sobre el nostre futur parroquial, un altre sobre **experiències** que s'estan realitzant en el nostre Bisbat i un tercer de **debat i aportació en grups**.

El resultat de les aportacions integrarà el proper curs el Pla Diocesà d'Actuacions. Per això és tant **rellevant i important** que, tant tu personalment com el grup i/o organització, eclesial en la que participes, pugueu

aportar *la vostra experiència de vida cristiana i comunitària i cooperar a albirar el futur de les nostres parròquies.*

Des d'ara **us demano** la vostra pregària per aquest esdeveniment diocesà i que tingueu previst en la vostra agenda la vostra participació en ell amb la vostra presència i aportació en el treball de grups. Sempre, i més en aquest temps, és rellevant enfortir i alimentar el vincle entre comunitats eclesials de la nostra diòcesi:

- *L'Assemblea és un bon moment per a què fem experiència sinodal en l'àmbit diocesà.*
- *Allò que proposaran els participants en la reunió de grups per arxiprestats, que es farà en ella, serà el contingut per a definir els objectius pastorals diocesans del proper curs.*
- *Cal alimentar i fer experiència eclesial que ajudi a tots a viure el vincle amb la comunitat diocesana i la relació entre comunitats.*

Mn. Lluís Sallán

Orientacions Pastorals

Protocol marc per a la prevenció i actuació en casos d'abusos a menors i equiparables legalment (CEE)

1. Què és aquest protocol?

Una eina elaborada per la Conferència Episcopal per a definir els procediments que indiquen les línies bàsiques i operatives per a actuar en casos d'abusos a menors i per a prevenir-los.

2. Per què aquest protocol?

Per a **prevenir** abusos + **protegir** els menors + **proposar** maneres d'eliminar comportaments abusius: És un sistema de protecció integral a les persones + **expressar l'opció pastoral de l'església** a favor de la dignitat de les persones i dels seus drets + **definir** formes qualificades d'abordar el tema + **donar a conèixer on i com** intervenir en cas d'abusos a menors + **crear entorns** segurs.

3. A quines persones busca protegir aquest protocol?

De l'infant, o de qui li sigui equiparable, danyat per l'abús en la seva dignitat, sensibilitat, confiança en l'altre i, potser en Déu a qui cal restaurar del dany causat.

4. És un deure integrar-lo en totes les actuacions pastorals?

Cal alliberar del mal o restituir a la persona que el pateix, per això és un **deure** pastoral de **justícia recuperar i restaurar** la persona ferida per aquest dany i **generar condicions de seguretat** per a tots, en el present i en el futur.

5. Quines conductes busca evitar aquest protocol ?

Totes les que un adult o un d'edat similar al menor realitzi per a **satisfer-se sexualment, desenvolupi a tal efecte amb engany, força i/o explotació, sigui amb contacte i/o amb amenaces, tant si pretén obtenir imatges com accedir físicament al menor.**

6. És "obligatori" actuar quan un coneix un cas d'abús de menors?

Hi ha **obligació i responsabilitat legal**, a més de ser un deure ètic, **comunicar** el fet a l'autoritat. Cal, però, tenir present:

- El "**deure de secret de confessió**" obliga al confessor a que demani al penitent per un fet així que sol·liciti el perdó del danyat i, per ser menor, als seus responsables legals, assumint les conseqüències legals i econòmiques que puguin derivar-se.

- El “**compromís de confidencialitat**” de la informació rebuda no està per sobre del deure de sanar el dany causat.

7. En cas de què sigui un prevere qui causi el dany de l'abús, hi ha una responsabilitat particular afegida?

El Codi de dret Canònic i les instruccions posteriors exigeixen que el Bisbe actui, sense perjudici del principi d'innocència, obrint una **investigació** aplicant les sancions de **suspensió** (Cn. 1378) i **altres**, si és el cas, i **posant en coneixement de la fiscalia els fets**, acreditats suficientment (*amenaces i/o violència per a abusar del menor... acció, temptativa o omissió conduents a l'abús* (Cn. 1328-29, 1336, 1378 i 1395)).

El Bisbe i el rector han de procedir també en el cas de què el delicte hagi estat comés per laics o laiques en els recintes eclesials o en l'exercici d'alguna funció o servei que se li hagi encomanat.

8. Cal emprendre mesures per a garantir la prevenció d'abusos amb menors en activitats pastorals?

- **Cal desenvolupar una cultura de la prevenció i al respecte:**
 - Demanar a qui ha d'estar amb menors un **certificat negatiu de delictes sexuals**.
 - Per part del voluntari conèixer, acceptar, signar i lliurar una **declaració de compromís** (*rebuig de maltracte, conèixer doctrina Església, participar en la formació, declaració que d'incorre en abús sap que és acció contrària a l'Església i assumeix personalment la responsabilitat del fet...*)
- **Per part de la Parròquia Moviment o Servei:**
 - **Entrevista personal** amb qui vol cooperar per informar-lo de les normes vigents tant civils com del Bisbat que afecten al treball amb menors.
 - Programa de moments i de pla de **formació** per als voluntaris, preveres i religiosos, que són amb menors: *psicologia, detecció de símptomes, legislació, acompanyament...*
 - Elaborar un **codi de bones pràctiques** que regirà en les activitats pastorals amb menors: *En la comunicació amb el menor disposar de llocs oberts; o de la presència d'altres persones, informar els pares en el cas de comunicacions virtuals, informar els pares si s'ha tingut alguna entrevista privada; respecte i prudència en les mostres d'afecte, en els jocs i en els espais de descans de vestuari; evitar realitzar guardar electrònicament imatges no autoritzades expressament pels pares...*

9. A quin òrgan del Bisbat dirigir-se en cas de detecció o de coneixença de pràctiques abusives sexualment a menors en una activitat pastoral?

Cal **comunicar-lo** al responsable de l'activitat qui ho transmetrà immediatament al *Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'Abusos a menors d'edat i adults vulnerables* (Tel. 609103915 o atencionvictimasabusos@bisbatlleida.org).

10. Cal intervenir sempre que es rep una informació d'un possible abús a menors en activitats eclesials?

Amb discreció, delicadesa i confidencialitat al servei de la víctima:

- No qüestionar ni ignorar per principi el testimoni de l'infant, ni exigir detalls d'allò que relata. Parar atenció a formes d'expressar-se en relació a un possible abús: dibuixos, redaccions, nerviosisme, absències, etc.
- Informar verbalment o per escrit a qui sigui responsable de l'activitat pastoral i als pares del menor.
- Oferir al menor i als seus pares els recursos necessaris per a recuperar la persona que ha estat danyada.
- Apartar cautelarmet de l'activitat a la persona que ha abusat, sense perjudici d'obrir, si correspon, un procés canònic i/o civil també.
- Garantir la presumpció d'innocència de qui s'ha senyalat com a abusador.

Resum del procediment a seguir, d'acord amb el Protocol, en cas de rebre informació o denúncia d'abusos a algun menor participant en l'activitat pastoral de la Parròquia, Moviment o Servei

- **Actuar** sempre i fer-ho de la manera més **discreta i diligent** possible, **sense establir conclusions prèvies, ni judici** envers les persones implicades i **transmetre la informació** rebuda. En l'actuació cal tenir present la **protecció del menor**, la **presumpció d'innocència** i la discreció que demana el **respecte a la intimitat del menor**.
- **Procediment a seguir** i per aquest ordre són:
 1. **Escoltar** activament i recollir fidelment la informació que hom rep.
 2. **Comunicar** directa i immediatament la informació als responsables de l'activitat pastoral per aquest ordre:
 - a. Al màxim responsable directe de l'activitat, el fet produït.

- b. Al Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'Abusos a Menors i Adults Vulnerables que posaran els fets provats en coneixement del Bisbe i de la fiscalia en el seu cas.
 - c. En coordinació amb el Bisbat, informar els pares del dany causat al seu fill o filla (*les condicions de seguretat per al menor que reunia l'activitat, els seus drets, del procediment que seguirà el Bisbat i de la manera de procedir per a sanar el dany i prevenir possibles situacions en el futur*). En aquest moment és prudent que estiguin presents més d'una persona de la Institució afectada.
3. **Apartar**, ni que sigui preventivament, de la relació amb els menors la persona senyalada com a possible abusador, així com també d'altres responsabilitats que pogués tenir en la Institució.
 4. **Restar disponible** a seguir les orientacions del Servei Diocesà, del Bisbat o, si és el cas, del fiscal.
 5. **Acompanyar** la persona acusada d'abús.
 6. **Informar**, si així s'estima, els altres pares de les mesures que estan implantades així com del procés que se seguirà. Cal realitzar la informació als altres nens, si es veu recomanable, sota l'orientació de professionals.

Documents que cal custodiar actualitzats en l'arxiu

- A. **Certificats** negatius d'abusos sexuals de tots els que estan amb els menors.
- B. **Carta-declaració** de compromís de tots els que treballen amb menors.
- C. **Pla de formació** a l'efecte (del Centre o de l'Entitat o de l'Agrupació).
- D. **Protocol d'actuació** de la Institució en cas d'abusos i de la seva prevenció.

Pla de Pastoral

Resum trobada Caps Àrea i Arxiprestes per a una avaluació de l'aplicació del Pla Diocesà d'Actuacions Pastorals per al curs 2022/2023

Reunits i presidits pel Sr. Bisbe. A cadascun dels aspectes inclosos en el Pla Diocesà s'aportaren les següents valoracions/realitzacions i reptes:

1. Evangelització.

1.a. En l'Àmbit dels joves universitari

- *Objectiu Pla Diocesà Actuacions:*
- *Realitzacions/previsions per al curs actual:*
 - S'ha convocat també els joves universitaris vinculats a través de la Delegació Diocesana de Pastoral Juvenil per a presentar-los el calendari de propostes pastorals: JMJ, Camí, Recés, Vetlla de Nadal.
 - S'ha convocat i, ajornat dues vegades, una plataforma Institucions Diocesanes que, en la seva missió, compten habitualment amb universitaris. Les raons d'aquesta situació són diverses:
 - » Calendaris pastorals carregats per la dinàmica interna de cadascuna d'elles.
 - » Novetat d'un plantejament i convocatòria de treball en codi sinodal entre institucions que no es coneixen bé encara i no acaben d'integrar el repte de la pastoral universitària també com a repte propi sense saber ben bé quin és el seu lloc en aquest treball.
- *Reptes:*
 - La UdL a Lleida és de titularitat civil i que ha desaparegut la figura del becari per donar suport a les iniciatives del SAFOR, no resulta fàcil trobar camins pastorals per a fer-s'hi present.
 - L'Estructura curricular en base a crèdits possibles de cursar en diversos llocs reconeguts, facilita que l'IREL sigui una Institució considerada per la UdL tanmateix també dispersa els estudiants i carrega el seu currículum al que cal afegir que no són pocs els que intenten assumir treballs i mèrits omplint gairebé tot el seu temps.
 - El bon treball que en anys passats realitzà el SAFOR quedà considerablement aturat arran la pandèmia fet al que cal

afegir la càrrega professional sobre el professorat. Aquest repte avui s'ha accentuat i fa que no es vegin camins que facin viable efectivament tornar a convocar-los.

- Es pensa que fa falta un àmbit d'acollida i acompanyament cristià dels estudiants universitaris sense el que no és fàcil que joves que poguessin ser més sensibles a ofertes i propostes pastorals cristianes puguin donar el pas. La manca de moviment universitari cristià fa que calgui pensar en un espai diocesà d'acollida, cura i acompanyament. És en aquest context en el que surt la idea que més que parlar d'una pastoral específica per a universitaris es creu que potser caldria pensar en una pastoral de joves coordinada per la Delegació Diocesana de Pastoral de Joves.
- Davant del repte de la feblesa o manca de plataformes i/o àmbits interns a la UdL i de l'alt nivell d'ocupació acadèmica del personal, així com de la dificultat per a arribar a compromisos relativament estables amb un grup o pla de formació cristiana, es pensa que la cooperació sinodal entre Institucions Diocesanes que acullen universitaris en pràctiques (Fundació Verge Blanca, IREL, Col·legis de l'Església, Delegació Diocesana d'Ensenyament, St. Joan de Déu, Delegació de Pastoral de la Salut, Delegació de Missions, Càritas...) pot ser bon camí per a motivar, proposar, acollir i acompanyar aquells universitaris que tinguin més inquietuds formatives cristianes.
- Sembla que una oferta de possibilitats de voluntariat socio-caritatiu, tercera edat o internacional missional... podria resultar un camí d'anunci, acollida i acompanyament per als joves universitaris.

1.b. En l'Àmbit de pastoral de joves

- *Objectiu Pla Diocesà Actuacions:*
 - En l'àmbit diocesà com a compromís de les reunions celebrades en el curs anterior es preveu difondre i motivar la participació dels joves (Esplai, Confirmació, MIJAC, Col·legis...) en l'oferta Pastoral de la Delegació Diocesana en particular en la Vetlla de Nadal, en el Recés i en la JMJ.
 - Convocar els Col·legis de l'Església que ofereixen catequesi de confirmació per generar sinergies en codi Sinodal conduents a compartir, enfortir i donar continuïtat a través d'una plataforma de joves del treball pastoral preparatori de la Confirmació.

- *Realitzacions/previsions per al curs actual*: Previsió de convocar en el primer trimestre d'aquest curs els responsables de pastoral dels Col·legis de l'Església
- *Reptes*:
 - Recuperar la coordinació del responsables de pastoral dels Col·legis de l'Església presents en el Bisbat de Lleida.
 - Definir i proposar al Sr. Bisbe l'entitat Diocesana que ha de prendre la iniciativa d'atenció pastoral específica als joves immersos en un procés catequètic

1.c. En l'Àmbit de Pastoral Infantil

- *Reptes*: S'ha manifestat sovint la preocupació per a continuïtat d'un procés d'iniciació i de seguiment de Jesús més enllà de la celebració de la comunió, així com perquè el procés catequètic sigui una autèntic procés del coneixement i seguiment de Jesús. Des d'aquesta perspectiva:
 - En cada arxiprestat es pretén plantejar, valorar experiències realitzades pel que fa als oratoris, al cat-esplai o similars de la nostra diòcesi.
 - Potenciar l'Esplai i/o el MIJAC (aquest any en creixement) com a mitjans pastorals per a donar continuïtat al treball de la catequesi infantil.

2. Espiritualitat

La previsió d'actuacions en relació al Pla Diocesà d'Actuacions és:

- Repassar en cada arxiprestat el procés d'acollida que es fa a les famílies que demanen algun sagrament d'iniciació.
- Informar als equips arxiprestats de la realitat del catecumenat en la nostra Diòcesi i del procediment d'acollida i acompanyament dels adults que demanin el baptisme i/o els sagrament de la iniciació cristiana.
- Revisar en el Consell presbiteral les orientacions de bones pràctiques en l'administració dels sagraments d'iniciació i reeditar les orientacions diocesanes que estan en vigor, actualitzant-les d'acord amb la situació actual.
- Fomentar la *lectio divina* i la setmana bíblica.
- Promoure en cada arxiprestat la participació activa en sessions de formació dels preveres i en el recés.

3. Sociocaritativa

El marc previst d'actuacions en relació al Pla Diocesà està descrit en el Full de ruta presentat al Consell de Presbiteri i de Pastoral en el passat curs. En concret:

- **Habitatges** per famílies que els necessitin: Implementar el que fan les Llars del Seminari reunint la Comissió d'Habitatge de la xarxa sociocaritativa juntament amb els serveis de patrimoni del Bisbat per veure les dades dels habitatges buits que hi hagi en el Bisbat, si n'hi ha, fer balanç del tema i determinar quin pla d'actuacions caldria elaborar i valorar, si és el cas la continuïtat o la necessitat d'existència o no d'aquesta comissió.
- **Aliments:** Restar atents al que la Comunitat Europea determini per a primers d'any sobre el tema, tota vegada que en el darrer trimestre de l'any passat es va anunciar un canvi en la dotació d'aliments provinents d'aquesta font per a poder reorganitzar i/o modificar la metodologia de recollida i distribució actual i informar/formar a les parròquies.
- **Gent gran:** Activar un pla de formació conjunta i compartida amb totes les entitats que treballen amb voluntariat sènior: Delegació Diocesana de Pastoral de la Salut, Hospitalitat de Lourdes, Moviment Vida Creixent i Càritas.
- **Formació:** Organitzar en el context de l'IREL un curs sobre el pensament social de l'Església i revisar-lo posteriorment per a valorar quines previsions, si cal, han de tenir-se en compte per a propers cursos.
- **Informació:** Des de Càritas informar en el primer trimestre de curs en cada arxiprestat dels programes que desenvolupa i proposar/demanar que de cada parròquia o de cada agrupació parroquial hi hagi un grup de Càritas i, si no és possible, un representant seu.
- **Prevenió i foment del voluntariat entre joves:** Tot i constar la necessitat vital del treball en el sector d'adolescents i joves, cal ajuts diocesans davant les dificultats que es troben.

4. Serveis a la Comunitat diocesana

- Revisió dels serveis de la cúria amb criteris d'eficàcia, modernització dels sistemes informàtics, racionalització, suficiència i austeritat en l'ús dels recursos i en la coordinació.
- Respondre a les necessitats de les parròquies i del Bisbat com un servei eclesial a bé de tots introduint progressivament el suport

informàtic necessari i la formació al respecte del personal que té cura dels despatxos parroquials.

- Obrir l'aplicació intranet de la plana web del bisbat per tal de facilitar la documentació que necessiten els despatxos parroquials i implementar els serveis que puguin menester en les parròquies.
- Oferir des del Departament de Patrimoni del Bisbat la gestió de les signatures electròniques per tal que no hi hagi buits o retards en la relació Parròquia/Administracions.
- Actualitzar els inventaris (persones i grups, documentació, despatx i casa parroquial) seguint el díptic revisat i proposat pel Consell Presbiteral en el curs passat.

Nota: De totes les actuacions previstes pels diferents àmbits d'actuació pastoral potenciar particularment aquelles que tenen una dimensió sinodal: Acords i actuacions entre organitzacions de pastoral diferents, Trobades, aplecs, sortides interparroquials i/o arxiprestals, Consells arxiprestals, etc.

Informe/resum de la reunió dels Caps d'Àrea i dels Arxiprestes Casa de l'Església

5 d'abril de 2023

En primer lloc es revisaren les propostes del Pla Diocesà d'Actuació Pastoral per al present curs. Entre les aportacions fetes destaquen les següents en els diferents àmbits d'actuació del Pla:

1. Evangelització

A. Treball realitzat

- S'ha realitzat el pla d'actuacions previst per la Delegació Diocesana de Joves. En particular es feu referència a les que l'any anterior es proposava potenciar entre els grups que no estan vinculats directament a la Delegació Diocesana: Vetlla de Nadal, Recés i JMJ. A la Vetlla participaren mig centenar de joves, entre ells alguns provinents d'alguns pobles del Baix Segre, i al exercicis una vintena, la trobada mundial de la joventut s'està preparant amb una quinzena de joves inscrits, tot i que dos grups més de la nostra diòcesi que no s'han vinculat al treball diocesà també hi participaran.

- Cal reorganitzar la Delegació de Pastoral Universitària motiu pel qual cal proveir de nou Delegat o Delegada atès que ha cessat la qui havia assumit aquesta responsabilitat fins ara. Al respecte s'han realitzat dues reunions amb institucions vinculades a l'Església i que treballen amb universitària (Ensenyament, St. Joan de Déu, Pastoral de la Salut, Missions, Fundació Verge Blanca, Religiosos) per tal d'oferir un espai de voluntariat i de trobada a joves de la UdL. Es troben dificultats per a treballar sinodalment aquest tema (manca de connexions internes a la Universitat, procés iniciat que cal consolidar de treball compartit amb institucions diocesanes que ja tenen el seu propi calendari i les seves pròpies finalitats, necessitat de lideratge del tema, condicions de la dinàmica dels diversos plans d'estudis dels universitaris...).
- No s'ha pogut realitzar una trobada amb responsables de catequesi de confirmació tal com s'havia proposat davant la necessitat de clarificar la manera de liderar aquesta acció i també perquè no s'han rebut respostes suficients per part de les parròquies i Col·legis per a què l'Àrea d'Evangelització disposés de les dades necessàries per a poder dirigir-se a les persones a les que convocar.
- Al respecte, però, en l'àmbit de les parròquies rurals es constata que tant al Baix Segre com a les parròquies grans de l'Arxiprestat de les Garrigues han realitzat un esforç satisfactori per a convocar i acompanyar adolescents a través de la catequesi de confirmació (en el de les Garrigues fins i tot per a fer alguna trobada entre joves de confirmació de pobles diversos). Igualment en l'Arxiprestat Senori està naixent una continuïtat de la catequesi amb infants a través de trobades de caire formatiu/esplai amb un resultat satisfactori gràcies a la participació de joves que han decidit acompanyar aquests infants.

B. Reptes plantejats

1. Assegurar el lideratge en la convocatòria i acompanyament del treball pastoral amb els joves de confirmació tant de les parròquies com dels Col·legis on són els que hi participen.
2. Consolidar la cooperació entre diverses institucions diocesanes que treballen i acullen universitaris.
3. Continuar amb l'objectiu de garantir una plataforma diocesana de responsables de pastoral de joves i també de representant d'aquests joves, seguint convidats a tots.

4. Recollir les aportacions dels diferents arxiprestats al treball del Congrés de Laics.
5. Reforçar la Delegació de Pastoral Juvenil dedicant-hi alguna persona amb temps exclusiu almenys unes hores al dia (potser algun animador/a de Comunitat), per a fer seguiment dels temes, entrevistar-se, convocar, promoure...
6. Necessitat de reflexionar per a veure com proposar una procés de confirmació per a adults inspirant aquesta acció en el Congrés de laics

2. Formació

A. Treball realitzat

- En l'Arxiprestat de St. Anastasi:
 - S'ha abordat la pastoral d'acollida i informació dels pares que venen a demanar catequesi i/o algun sacrament per als seus fills. S'ha constatat que hi ha hagut experiències diverses al respecte que no han reeixit suficientment. No s'ha arribat a cap acord comú al respecte.
 - S'ha introduït en alguna parròquia el mètode catequètic de l'Oratori amb satisfacció suficient tant per part de catequistes com dels mateixos nens. Aquest mètode s'introduirà també amb els pares.
 - En codi de treball sinodal, s'ha constituït en Consell de pastoral arxiprestal.
 - S'ha constatat que hi ha una gran diversitat de materials emprats per les diferents de cara a acollir i informar les famílies.
 - Valoren la trobada Diocesana de Catequesi com a útil però la d'aquest any ha estat dispersa.
 - Se celebraran a l'Acadèmia 3 xerrades pasquals per a totes les parròquies de l'Arxiprestat, restant obertes a qui vulgui assistir-hi.
- En l'arxiprestat Verge Blanca:
 - A la vista de la poca demanda de catequesi i dels reptes que avui planteja la gestió educativa amb infants, constaten les parròquies que l'integren que no saben ben bé què fer amb la catequesi. Davant d'això i dels reptes que suscita l'inici en la fe dels infants avui s'han plantejat convocar els/les catequistes de totes les parròquies d'aquest arxiprestat per

a reflexionar sobre les necessitats comunes, els reptes i les respostes més adients.

- S'ha decidit potenciar la dimensió sinodal del treball pastoral arxiprestal constituint un Consell arxiprestal de pastoral trobant-se aquest en fase de realització tota vegada que no acaben de trobar-se persones disponibles per a aquest servei eclesial.
- En l'Arxiprestat del Baix Segre:
 - S'ha abordat el tema d'acollida/acompanyament a les famílies que demanen sacraments per als seus fills i filles. S'ha reflexionat sobre situacions concretes que es produïen en els diferents pobles que componen l'arxiprestat i s'han proposat respostes compartides.
 - S'ha acordat de manera comú convocar als diferents pobles, els pares dels infants de la catequesi al llarg de tres vegades durant els curss.
 - S'ha acordat també oferir a persones adultes la possibilitat de participar en el sacrament de la confirmació.
- En l'Arxiprestat de les Garrigues:
 - Amb intenció de transmetre l'esperit de la sinodalitat s'han potenciat dos moments comuns i compartir per a tots els pobles que componen l'arxiprestat:
 - * Trobada arxiprestal dels infants i dels pares que participen en la catequesi de la Primera Comunió. Aquesta trobada tot i estar acordada no es pogué realitzar arxiprestalment perquè decidiren unir-se a la que el mateix dia havia convocat la Delegació Diocesana de Catequesi.
 - * Via Crucis quaresmal a la Granadella amb una participació molt significativa de persones de gairebé tots els pobles de l'Arxiprestat.

B. Reptes plantejats

1. Convé plantejar-se les causes del to d'un cert desencís i/o cansament que es detecta en les activitats amb els adults i proposar actuacions concretes davant del diagnòstic que es faci. A més d'un grup de persones per elaborar aquest diagnòstic cal el Consell Diocesà de Pastoral, que s'ha d'organitzar de forma que pugui ser més operatiu. En aquest sentit es proposa que tot el Consell es reuneixi un parell de vegades al curs i, mentrestant,

una Comissió Permanent, vagi valorant i animant les actuacions pastorals diocesanes i ajudant els òrgans que les han de dur a terme. Caldria que poguéssim plantejar-se alguna cosa al respecte en la propera Assemblea Diocesana.

2. La complexitat cultural i ètica d'avui, la perplexitat amb la que alguns la viuen, el nous reptes que planteja evangelitzar avui, no solament celebrar la fe, la diversitat en la composició del clergat, l'edat dominant, la tendència a lamentar i solament constatar i a l'autoprotecció i l'aïllament dels altres... afecta tant als laics com als mateixos preveres, rectors de les comunitats. Cal donar una prioritat a aquest fet en el treball diocesà dels pròxims cursos. És necessari remuntar la perplexitat, el desencís, el to baix i prendre decisions al respecte en la direcció de motivar per al treball comú, per a la participació i per sumar per tal que la satisfacció del treball eclesial generi goig i il·lusió. Aquesta situació mostra que no ens n'hem sortit encara de la síndrome que ha originat la COVID i que sense una acció realista i sistemàtica no podrà acabar-se de superar, per això és urgent afrontar aquest repte.
3. Les Parròquies estan fent una formació en cadascuna d'elles, caldria, però, conèixer-la amb antelació suficient per a poder-la difondre i compartir. La formació que s'ha ofert diocesanament (Enviament, Curs de Doctrina Social de l'Església) ha tingut un ressò satisfactori.
4. Cal intensificar l'esforç per informar, motivar i animar la gent a participar en propostes pastorals més enllà de la seva parròquia. Es constata una forta tendència al narcisisme pastoral, a l'individualisme i a la "supervivència parroquialista".
5. S'ha de seguir insistint, com s'ha fet aquest curs, informant en cada arxiprestat sobre el catecumenat d'adults.

3. Acció caritativa

A. Treball realitza

- Càritas s'ha fet present a cada Arxiprestat informant dels programes que està duent a terme i de la necessitat que cada parròquia tingui un laic (en defecte seu s'entén que és el mossèn) que faci de contacte entre la comunitat parroquial i Càritas Diocesana. En l'Arxiprestat de les Garrigues està en estudi la manera de fer-ho de forma més mancomunada entre diverses parròquies.

- S'ha de recuperar la Comissió d'Habitatge que existia dintre de Càritas a la que s'ha afegir el Departament de Patrimoni del Bisbat per tal de veure les possibilitats de servei que pot donar la diòcesi i per animar i conscienciar envers polítiques d'habitatge per a tots.
- S'està a l'expectativa del nou sistema que està treballant l'Administració per a l'adquisició d'aliments per part de les famílies amb necessitat.
- S'han realitzat dues accions en codi sinodal:
 - Curs de formació a l'IREL sobre la Doctrina Social de l'Església en conjunt amb Pastoral Obrera.
 - Trobades de formació que continuaran en el proper curs conjuntament amb Pastoral de la salut, Vida Creixent i Hospitalitat de Lourdes.

B. Reptes plantejats

1. Culminar el pla que en cada parròquia hi hagi un representant de Càritas.
2. Realitzar en torn a *Laudato si* i la teologia de l'Ecologia un curs de formació, obert a altres institucions, a l'IREL.
3. Consolidar l'Espai Intercultural de trobada i diàleg.

En vistes al que s'ha constatat, en segon lloc s'ha reflexionat sobre l'Assemblea Diocesana d'aquest curs. Al respecte s'ha proposat:

- A. Que una persona (es proposa al Sr. Joan Carles Nicuesa) coordini la presentació, ritme i l'horari de l'Assemblea.
- B. Que el seu contingut sigui com una alenada de l'esperit davant d'un clima generat per la complexitat en la que viuen les persones avui. En aquest sentit es proposa que se centri en l'*estil Sinodal de la vida de la Comunitat Parroquial, camí de futur*.
- C. L'estructura que es proposa per a aquesta jornada és la següents:
 - Pregària inicial que es proposa a l'Àrea d'Evangelització.
 - Ponència sobre Sinodalitat i vida de la Parròquia. En aquesta cas es proposen possibles persones.
 - Presentació d'experiències en la nostra Diòcesi de treball sinodal (de "bones pràctiques sinodals") en l'àmbit: 1. Evangelització 2. Formació 3. Pastoral sociocaritativa 4. Parròquia.

- Treball per arxiprestats
- Posada en comú i pregària final.

D. Es feren també les següents recomanacions: Calen persones que informin i orientin sobre on es troba cada instal·lació a la que necessitin acudir els participants i, com en anys anteriors, la convocatòria i la carpeta amb tots el que es necessiti per al treball d'Assemblea.

Cessaments

Durant el primer semestre de l'any 2023 s'han produït, com a conseqüència dels relleus en els seus càrrecs, els cessaments que s'indiquen. El Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez Valls, reconeix la dedicació amb la que cadascuna d'aquestes persones han desenvolupat la tasca pròpia del càrrec que ocupaven, i la cura i atenció espiritual que han tingut vers els seus feligresos, els germans en general, i a les persones que han tractat des d'aquestes responsabilitats.

Gener

Dia 9

Mn. Pere Canals Mateu cessà com a rector de les parròquies de Sant Miquel d'Alcoletge, l'Assumpció de la Mare de Déu de Vilanova de la Barca, Sant Jaume de Corbins i l'Assumpció de la Mare de Déu de Torrelameu.

Dia 20

Mn. Ramon Prat Pons cessà com a professor per a l'ensenyament dels Blocs Temàtics propis i específics de l'especialitat pedagògica per a la Declaració Eclesiàstica de Competència Acadèmia (DECA) impartida per l'Institut de Ciències Religioses de Lleida (ISCR-IREL), i concretament del Bloc número 1: "Religió, Cultura i Valors".

Febrer

Dia 15

El Sr. **Josep Gelonch Anyé** cessà com a Ecònom de l'Institut Superior de Ciències Religioses IREL de Lleida.

Març

Dia 29

Mn. Josep Antoni Ginestà Creus cessà, a petició pròpia per raons d'edat, dels seus càrrecs com a canonge a la Catedral de Lleida

Juny

Dia 8

La **Sra. Trini Catalán Carrera**, cessà com a Delegada Diocesana de Catequesi de la Diòcesi de Lleida.

Per tal que hi hagi constància que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 12 de juliol de 2023.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Sol·licituds

Juan Luis Salinas Sánchez, Secretario General-Canciller de la Diòcesi de Lleida, y la firma autenticada notarialmente ante el Ministerio de Justicia y ante la Dirección General de Asuntos Religiosos de la Generalitat de Catalunya, en representación de dicha diòcesi,

Expone:

Que el Obispado de Lleida es propietario de la casa de colonias Montsant, sita en el municipio de Vilaller (referencia catastral 002300400CH10A0001UZ), actualmente gestionada por la fundación diocesana “Verge Blanca”. En las inmediaciones de la casa se encuentra ubicada la ermita de Sant Antoni, declarada bien cultural de interés local por el ayuntamiento de Vilaller (POUM 2010).

Que la colonia Montsant lleva realizando actividades de educación en el tiempo libre desde el año 1960 y que, a tales efectos, está reconocida como instalación juvenil por la Secretaria General de Joventut de la Generalitat de Catalunya (número de censo CC000230). La casa dispone de 102 plazas y los grupos usuarios acceden mayoritariamente en autocar.

Que el “*Estudio informativo. Acondicionamiento de la carretera N-230. Tramo Sopeira – Boca Sur del túnel de Viella*”, prevé la construcción de una rotonda en la entrada del pueblo de Vilaller (Km 131,2). La proyección de dicha rotonda no contempla un ramal de entrada a la actual pista de acceso a las instalaciones de la colonia ni a la ermita de Sant Antoni. El proyecto no mantiene el acceso histórico actual, existente desde los orígenes de la N-230.

Por todo lo cual, **Solicita:**

La construcción de un ramal de acceso desde la futura rotonda de entrada al pueblo de Vilaller (Km 131,2) que conecte dicha rotonda con la pista de entrada a la Colonia Montsant y a la ermita de Sant Antoni, evitando que las pendientes y rasantes resultantes de la ejecución sean excesivas, al objeto de que vehículos y autocares dispongan de fácil acceso.

Para que conste, lo firma en Lleida, el dos de febrero de dos mil veintitrés.

Demarcación de carreteras del estado en Catalunya.
Unidad de Carreteras del Estado en Lleida.

Juan Luis Salinas Sánchez, Secretario General-Canciller de la Diócesis de Lleida, y la firma autenticada notarialmente ante el Ministerio de Justicia y ante la Dirección General de Asuntos Religiosos de la Generalitat de Catalunya, en representación de dicha diócesis,

Expone:

Que el Obispado de Lleida es propietario de la casa de colonias Montsant, sita en el municipio de Vilaller (referencia catastral 002300400CH10A0001UZ), actualmente gestionada por la fundación diocesana “Verge Blanca”. En las inmediaciones de la casa se encuentra ubicada la ermita de Sant Antoni, declarada bien cultural de interés local por el ayuntamiento de Vilaller (POUM 2010).

Que la colonia Montsant lleva realizando actividades de educación en el tiempo libre desde el año 1960 y que, a tales efectos, está reconocida como instalación juvenil por la Secretaria General de Joventut de la Generalitat de Catalunya (número de censo CC000230).

Que el Ministerio de Fomento ha publicado el “*Estudio informativo. Acondicionamiento de la carretera N-230. Tramo Sopeira – Boca Sur del túnel de Viella.*”

Que el abastecimiento de agua de la colonia proviene de dos tuberías que atraviesan perpendicularmente la carretera nacional 230 y que discurren por los dos aparcamientos proyectados. Sendos conductos subterráneos, existentes desde el año 1960, provienen de la red municipal de abastecimiento de agua potable y de un depósito situado en la finca 102 (Referencia catastral 25307A006001020000ZB). Cabe recordar que dichas conducciones son anteriores al tramo de carretera por donde transcurren, que fue construido en 1963.

Por todo lo cual, **Solicita:**

La conservación y el mantenimiento de las dos conducciones subterráneas que atraviesan la carretera N-230 en las inmediaciones del kilómetro 131.

Con la mayor consideración y para que conste, lo firma en Lleida, el dos de febrero de dos mil veintitrés.

Demarcación de carreteras del estado en Catalunya.
Unidad de Carreteras del Estado en Lleida.

Juan Luis Salinas Sánchez, Secretario General-Canciller de la Diócesis de Lleida, y la firma autenticada notarialmente ante el Ministerio de Justicia y ante la Dirección General de Asuntos Religiosos de la Generalitat de Catalunya, en representación de dicha diócesis,

Expone:

Que el Obispado de Lleida es propietario de la casa de colonias Montsant, sita en el municipio de Vilaller (referencia catastral 002300400CH10A0001UZ), actualmente gestionada por la fundación diocesana “Verge Blanca”. En las inmediaciones de la casa se encuentra ubicada la ermita de Sant Antoni, declarada bien cultural de interés local por el ayuntamiento de Vilaller (POUM 2010).

Que la colonia Montsant lleva realizando actividades de educación en el tiempo libre desde el año 1960 y que, a tales efectos, está reconocida como instalación juvenil por la Secretaria General de Joventut de la Generalitat de Catalunya (número de censo CC000230). La casa dispone de 102 plazas y los grupos usuarios acceden mayoritariamente en autocar.

Que el “*Estudio informativo. Acondicionamiento de la carretera N-230. Tramo Sopena – Boca Sur del túnel de Viella*”, prevé la construcción de una rotonda en la entrada del pueblo de Vilaller (Km 131,2). La proyección de dicha rotonda no contempla un ramal de entrada a la actual pista de acceso a las instalaciones de la colonia ni a la ermita de Sant Antoni. El proyecto no mantiene el acceso histórico actual, existente desde los orígenes de la N-230.

Por todo lo cual, **Solicita:**

Curse ante el Ministerio de Transportes, Movilidad y Agenda Urbana la presente petición de construcción de un ramal de acceso desde la futura rotonda de entrada al pueblo de Vilaller (Km 131,2), que conecte dicha rotonda con la pista de entrada a la Colonia Montsant y a la ermita de Sant Antoni, evitando que las pendientes y rasantes resultantes de la ejecución sean excesivas, al objeto de que vehículos y autocares dispongan de fácil acceso.

Con la mayor consideración, y para que conste, lo firma en Lleida, el dos de febrero de dos mil veintitrés.

Ilma. Sra. Alcaldesa del Ayuntamiento de Vilaller. Vilaller.

Juan Luis Salinas Sánchez, Secretario General-Canciller de la Diócesis de Lleida, y la firma autenticada notarialmente ante el Ministerio de Justicia y ante la Dirección General de Asuntos Religiosos de la Generalitat de Catalunya, en representación de dicha diócesis,

Expone:

Que el Obispado de Lleida es propietario de la casa de colonias Montsant, sita en el municipio de Vilaller (referencia catastral 002300400CH10A0001UZ), actualmente gestionada por la fundación diocesana “Verge Blanca”. En las inmediaciones de la casa se encuentra ubicada la ermita de Sant Antoni, declarada bien cultural de interés local por el ayuntamiento de Vilaller (POUM 2010).

Que la colonia Montsant lleva realizando actividades de educación en el tiempo libre desde el año 1960 y que, a tales efectos, está reconocida como instalación juvenil por la Secretaria General de Joventut de la Generalitat de Catalunya (número de censo CC000230).

Que el Ministerio de Fomento ha publicado el “*Estudio informativo. Acondicionamiento de la carretera N-230. Tramo Sopeira – Boca Sur del túnel de Viella.*”

Que el abastecimiento de agua de la colonia proviene de dos tuberías que atraviesan perpendicularmente la carretera nacional 230 y que discurren por los dos aparcamientos proyectados. Sendos conductos subterráneos, existentes desde el año 1960, provienen de la red municipal de abastecimiento de agua potable y de un depósito situado en la finca 102 (Referencia catastral 25307A006001020000ZB). Cabe recordar que dichas conducciones son anteriores al tramo de carretera por donde transcurren, que fue construido en 1963.

Por todo lo cual, **Solicita:**

Curse ante el Ministerio de Transportes, Movilidad y Agenda Urbana la presente petición de conservación y mantenimiento de las dos conducciones subterráneas que atraviesan la carretera N-230 en las inmediaciones del kilómetro 131.

Con la mayor consideración y para que conste, lo firma en Lleida, el dos de febrero de dos mil veintitrés.

Ilma. Sra. alcaldesa del ayuntamiento de Vilaller. Vilaller.

Recordatori a rectors i responsables de despatxos parroquials

Lleida, 4 d'abril de 2023

A l'atenció dels
rectors i responsables dels despatxos parroquials

Benvolguts mossens i responsables dels despatxos parroquials:

Darrerament ens estem trobant amb massa situacions en les que no apareixen assentades les notes marginals de les partides de baptisme, especialment les confirmacions, tot i que també d'altres com els casaments.

L'experiència que es viu sovint ens fa veure que hi ha persones que passen un mal tràngol quan, posem per cas, volen ser padrins de bateig i es troben amb que no ho poden ser perquè no consta que estan confirmats, havent de passar el mal moment d'aportar proves i demostrar que van ser confirmats per poder fer un encarti.

Realment és un procés que, més enllà de l'obligatorietat, c. 535§2, es mostra necessari principalment en aquests moments en els que el tarannà de la vida ens du a haver de justificar-ho tot per evitar picardies i d'altres formes pitjor intencionades.

És per això que us volíem recordar la necessitat (i l'obligació) d'inscriure en les notes marginals de la partida de baptisme, els fets de la vida espiritual que marquen la persona, la majoria d'ells sacraments que imprimeixen caràcter, i constitueixen el seu itinerari espiritual i vital: confirmació, casament, vots religiosos, sacrament de l'orde sacerdotal, nul·litat matrimonial, i l'abandó de l'Església (apostasia).

En el cas que un fidel hagi rebut un sacrament en una altra parròquia que no fos aquella en la que s'havia batejat, el rector de la parròquia on ha rebut aquest sacrament ho ha de comunicar a la de bateig per tal que allí ho inscriuin en la partida corresponent a l'esmentat fidel.

Sense més, rebin una salutació ben cordial.

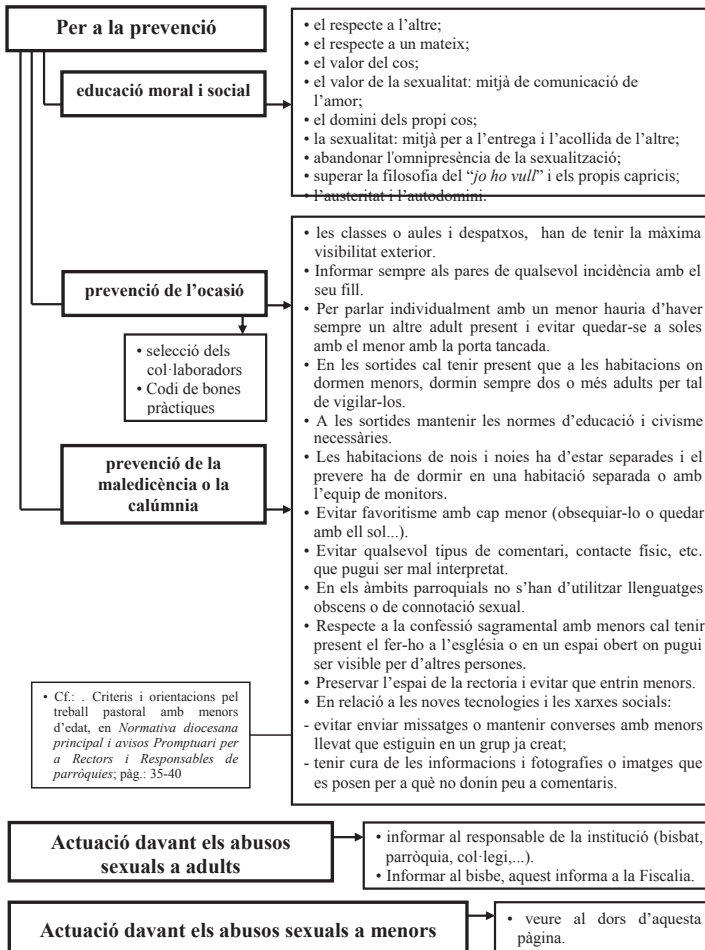

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Actuació davant els abusos sexuals a menors

En la CXX Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola celebrada entre els dies 21 i 25 de novembre de 2022, es va aprovar el *Protocolo marco para la prevención y actuación en caso de abusos a menores y equiparables legalmente*, el qual tenia la missió de servir d'orientació per a portar a terme l'acció preventiva per a evitar possibles situacions, indicar com s'havia d'actuar davant l'aparició de presumptes fets delictius en aquesta matèria, i establir un marc que ajudés les diòcesis a la redacció del seu propi protocol.

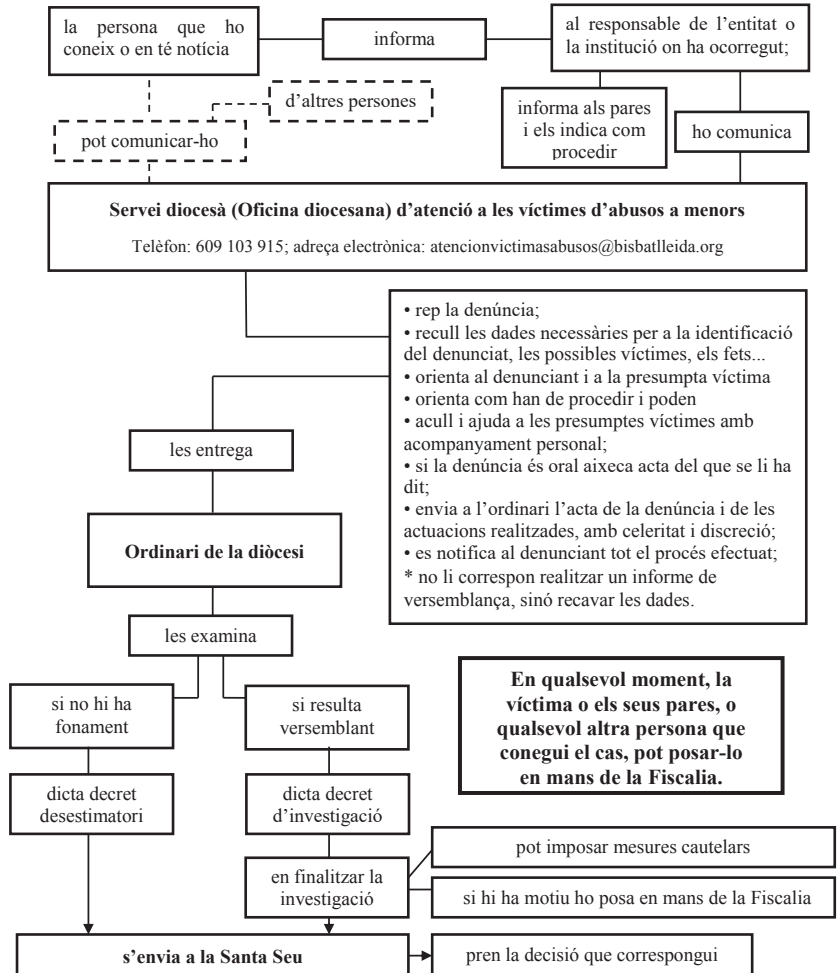
Mentre tant es redactava el protocol concret de la nostra diòcesi, es confeccionà el present esquema que recull les orientacions proposades pel de la CEE, per tal que pogués ser d'ajut en el dia a dia fins que es redactés el propi.

- cf.: *Protocolo marco para la prevención y actuación en caso de abusos a menores y equiparables legalment de la CEE, 2022*
- cf.: *Líneas guía para la actuación en casos de abusos sexuales contra menores; CEE, 2022*

Actuació davant els abusos sexuals a menors

detecció o coneixement d'un cas d'abús a un menor

Vida Diocesana

Necrològiques

Mn. Josep Jordán Ibarz,

Mn. Josep Jordán Ibarz, fill de Josep i Aurora, nasqué a Saidí (Osca) el 29 de juliol de 1945. El vuit d'agost va ser batejat a la parròquia de Sant Joan Baptista de Saidí, on també va ser confirmat el 31 de gener de 1957 i ordenat prevere el 27 d'octubre de 1984, després d'haver finalitzat la seva formació al Seminari de Lleida.

Mn. Josep havia estudiat magisteri, filosofia (quatre cursos) i va obtenir el títol de Llicenciat en Teologia Sistemàtica a la Facultat de Barcelona.

Va ingressar al Col·legi Episcopal Mare de Déu de l'Acadèmia com a professor (1978) i quan va ser ordenat va continuar en ell durant tot el temps en el que va poder desenvolupar el seu servei pastoral a la nostra diòcesi, com a coordinador de pastoral, professor de religió i encarregat de l'internat.

El seu servei ministerial el va dur a terme a les parròquia del Carme de Lleida (com a vicari entre l'octubre de 1984 i setembre de 1985), i a les parròquies de la Vall d'Àger (com a rector, des del 17 de setembre del 1985 al 31 de juliol del 2010).

En arribar el moment de la seva jubilació professional, per raons de salut, es traslladà a viure amb la seva família a Reus, on ha mort.

Mn. Josep Jordán Ibarz va morir a Reus, el dia 12 d'abril de 2023, als 77 anys d'edat i 38 de sacerdoci, per a descansar en la Pau del Senyor, gaudint de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui.

Mn. Serafí Jou Llorens

Mn. Serafí Jou Llorens, fill de Miquel i de Pilar, nasqué a Montclar (Lleida) el 23 de novembre de 1934. El dia de la Immaculada d'aquell any (08/12/1934), va ser batejat a la parròquia del seu poble on també va rebre la confirmació el 3 de juny de 1945. Després de cursar el estudis eclesiàstics al Seminari de Lleida (1946-1958) va ser ordenat prevere el 31 de maig de 1958 per Mons. Aurelio del Pino Gómez.

El seu ministeri sacerdotal el va desenvolupar a Juneda, com a coadjutor des de juliol del 1958 a novembre de 1961, passant a ser l'ecònom de la parròquia de Tragó de Noguera i encarregat de les d'Alberola i Boix durant els dos mesos següents.

Ecònom de la parròquia de Sant Josep i Sant Martí de Lleida entre el 30 de desembre de 1961 i el 4 de juliol de 1964.

Durant 20 anys va ser ecònom de la parròquia de Sant Martí dels Alamús (04/07/1964-01/10/1984). En aquesta data va ser nomenat adscrit a les parròquies del Santíssim Salvador de Lleida (01/10/1984-23/09/1986) i de la Sagrada Família (23/09/1986-09/11/2006).

Entre 1986 i 2008 va ser Capellà de la Clínica del *Perpetuo Socorro*.

Mn. Serafí Jou Llorens va morir a Lleida, el dia 4 de maig de 2023, als 88 anys d'edat i 64 de sacerdoci, per descansar en la Pau del Senyor, gaudint de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui.

Recull de notícies de la Diocesi

Passen per Lleida les relíquies de Santa Teresa de l'Infant Jesús

Una Eucaristia amb àmplia participació dels fidels va acompanyar el 4 de gener l'exposició de les relíquies de Santa Teresa de l'Infant Jesús i dels seus pares, Louis Martin i Zélie Guérin, que van fer parada al Santuari de Santa Teresita de Lleida. Les relíquies, que feien pelegrinatge per diferents punts de Catalunya coincidint amb el 150 aniversari del naixement de la santa, proclamada Doctora de l'Església el 1997, van arribar a Lleida a les 8.15 hores i van estar exposades en dues urnes davant de l'altar principal de Santa Teresita fins a les 10 del matí perquè poguessin ser venerades. Després de la missa i l'exposició als fidels, les urnes amb les relíquies van reprendre el seu camí cap a Lisieux, on van retornar el mateix dia.

Missa en sufragi al Papa Benet XVI

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va presidir el 7 de gener una missa a la Catedral de Lleida en sufragi del papa emèrit Benet XVI, mort a Roma l'últim dia de 2022, on es va reunir una bona representació dels sacerdots, membres de vida consagrada i representants de les parròquies i moviments cristians de la diòcesi. En la seva homília, el bisbe Salvador va demanar seguir el consell donat pel mateix Benet XVI en el seu testament espiritual, on va demanar “mantenir-se fermes en la fe”.

El prelat va voler destacar la darrera frase de Benet XVI abans de morir: “Jesús, t'estimo”. Hi va voler veure una mostra de senzillesa d'algú que, davant el moment de deixar la vida terrenal, “s'expressa amb el mateix llenguatge planer que ho podria fer qualsevol de nosaltres, tot i haver estat un home savi i, intel·lectualment, un gran pastor”. El bisbe va posar l'accent també en alguns dels continguts del breu testament espiritual del papa emèrit en què donava “gràcies a Déu, als seus pares, als seus amics i al seu poble”.

A l'Eucaristia a la Catedral de Lleida es van llegir les mateixes lectures que en el funeral del dia 5 a Sant Pere del Vaticà.

Els pessebristes lliuren els seus premis a la Seu Vella

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes va celebrar el 15 de gener l'acte de Cloenda del Cicle de Nadal 2022 a la nau central de la Seu Vella, plena de gom a gom, amb la presència dels 180 participants en els dos concursos

de pessebres convocats per l'entitat, la xifra més gran mai assolida en les 88 edicions celebrades fins ara. El bisbe Salvador va agrair a l'Agrupació el seu esforç i treball en conservar i promoure el pessebrisme a Lleida, alhora que va convidar tothom a anar més enllà de contemplar el pessebre solament com una tradició popular: "Quan mirem el pessebre, recordeu qui és el nen que neix".

Entre altres, van rebre el Primer Premi el pessebre monumental de la parròquia de Sant Pau de la Mariola, del qual n'és autor el Mestre Pessebrista Virgilio del Olmo; el pessebre monumental del Centre "Reto a la Esperanza"; el pessebre monumental del Col·lectiu Cultural Cappont o el del col·legi Arabell. També van rebre un reconeixement especial el Pessebre d'Aitona i el Pessebre Vivent de la parròquia de Sant Joan de Lleida.

Igualment va rebre el seu guardó el mestre pessebrista Josep Figueres, pel pessebre del Peu del Romeu; el mestre pessebrista Albert Bertran, pel pessebre col·locat a Montserrat i Jordi Mestre, pel pessebre instal·lat a la Paeria, que fou traslladat per l'ocasió a la Seu Vella.

Lluïda celebració de Sant Antoni Abad

L'església de la Puríssima Sang va recuperar sense restriccions la celebració de sant Antoni abat, després de dos anys condicionats per la covid-19. L'Eucaristia, presidida pel bisbe Salvador, va comptar amb una nodrida representació del món agrari lleidatà, que té en sant Antoni el seu patró. Després de la missa, es va poder venerar la relíquia de sant Antoni i el bisbe Salvador va sortir a les escales de la Sang per fer la tradicional benedicció dels animals de companyia.

Durant la celebració litúrgica, el prelat va demanar pregar pels pagesos i ramaders "que constantment han d'afrontar problemes diversos, sigui per condicions meteorològiques adverses o per qüestions econòmiques i socials". El bisbe Salvador va apel·lar al sentiment religiós de bona part de la pagesia i va demanar "ser solidaris amb els que treballen la terra i tenen cura dels animals", prenent com a referent l'exemple de sant Antoni abat.

Representants de la Societat Cultural i Recreativa Els Pagesos, de la Confraria de la Puríssima Sang i del món polític i social de Lleida van omplir de gom a gom l'església de la Sang, on també es van poder comprar els típics panets i ciris beneïts.

La gent de Lleida també va sortir als carrers el dissabte següent, tot i l'intens fred, per poder gaudir dels Tres Tombs.

Acte ecumènic per la unitat dels cristians

L'església ortodoxa romanesa del Naixement de Sant Joan va acollir el 25 de gener l'acte ecumènic que va reunir en una pregària unitària a les diferents esglésies cristianes de Lleida. L'acte, que tancava la Setmana de pregària per la unitat dels cristians, va servir per posar en comú tot allò que els uneix per treballar activament perquè l'Església de Crist sigui una. El bisbe Salvador va dirigir unes paraules als assistents en què va assegurar que fer la unitat dels cristians és treballar per fer el bé, com ens demana Jesús.

Amb aquesta reunió ecumènica es tancava una setmana que havia arrencat amb una missa-pregària a l'església del Carme el dia 18, i una altra celebració el diumenge 22 a Sant Pau.

Celebració de la Mare de Déu del Blau i la Candelera

La celebració de la Mare de Déu del Blau el dia 2 de febrer va superar les previsions de l'Associació Blaus Lleida, que havia convocat una ofrena de flors i de llum a la imatge que es conserva a l'altar de la Catedral de Lleida. Desenes de persones, moltes d'elles, nenes que es diuen Blau, van portar les seves ofrenes al llarg de la tarda i, posteriorment, van participar en la benedicció de candeles, en la processó de llum que va recórrer el passadís central de la Catedral i en la missa amb motiu de la Presentació del Senyor, coneguda popularment com la Candelera.

El seminarista Joshua Enrique Castillo, acòlit i lector

El seminarista de la diòcesi de Lleida Joshua Enrique Carrillo va rebre el 4 de febrer els ministeris d'acòlit i lector de mans del bisbe de Lleida, Salvador Giménez, en una missa celebrada a l'església del Pilar. Aquest és un pas previ per arribar a ser sacerdot i constitueix un ministeri litúrgic, no exclusiu dels clergues, que habilita per a ser ministre extraordinari de l'Eucaristia.

En la seva homilia, el bisbe Salvador va agrair a Joshua Carrillo el seu compromís per seguir a Crist i dedicar la seva vida al ministeri. Per la seva part, el seminarista també es va voler dirigir als fidels, entre els quals hi havia familiars, amics i altres companys del seminari, a qui va agrair la seva assistència en un dia tan important per a ell.

L'Hospitalitat de Lourdes beneeix la nova imatge de la Mare de Déu

L'Hospitalitat de Lourdes de Lleida va celebrar el diumenge 12 de febrer la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes. Tot i que la festa és l'11 de febrer, la tradicional processó de torxes a la Catedral de Lleida es va celebrar l'endemà, fent-la coincidir amb la missa de les set de la tarda, presidida pel bisbe Salvador. El bisbe va beneir la nova imatge de la Mare de Déu que l'Hospitalitat conservarà a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana, on té la seva seu.

El Bisbat envia el seu informe al despatx que investiga els abusos a menors

El Bisbat de Lleida va enviar el passat mes de febrer un informe al despatx d'advocats Cremades & Calvo-Sotelo, que s'ocupa de la investigació dels casos d'abusos sexuals a l'Església encarregada per la Conferència Episcopal Espanyola, però, per ara, no l'han enviat a la Fiscalia, com sí que han fet cinc de les diòcesis espanyoles. L'oficina creada per atendre les potencials víctimes d'abusos a Lleida no ha rebut cap denúncia i només s'ha tingut constància d'un cas sense prou indicis, que s'ha inclòs en l'informe enviat al despatx d'advocats.

El bisbe Salvador va fer pública una carta dirigida a sacerdots, comunitats religioses, delegats i responsables d'institucions diocesanes, en què torna a mostrar la seva preocupació pels casos d'abusos a menors en diferents àmbits de la societat, no només a l'Església, i demana la màxima implicació per evitar aquest tipus d'atemptats a la infància. Al mateix temps, informa dels protocols d'actuació en cas d'abusos.

Neteja de les torres i la teulada de la Catedral

Personal tècnic de Medi Ambient i Sostenibilitat va realitzar durant el mes de març tasques de neteja de la coberta i les torres de la Catedral de Lleida, principalment de les teulades i canaleres, de les restes orgàniques dipositades per les cigonyes que fan niu en aquest emblemàtic edifici. Les feines es van fer amb una gran grua amb una plataforma hidràulica, i amb

diversos operaris que també van eliminar vegetació que creix de forma espontània entre les pedres de la catedral.

Aquesta neteja es fa periòdicament com a prevenció i amb l'objectiu d'evitar danys provocats pels excrements de les cigonyes. La Catedral Nova és un edifici construït entre 1761 i 1781 i d'estil barroc, catalogat com a Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN).

1.200 joves d'esplais cristians es reuneixen a Lleida

Lleida va acollir durant el cap de setmana de l'11 i 12 de març la Troca Jove 2023, la trobada anual que organitza el Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans i que va reunir més de 1.200 adolescents de Catalunya, País Valencià, Balears i Andorra. Aquesta trobada, que feia deu anys que no se celebrava a Lleida tenia enguany l'objectiu de reflexionar sobre la societat del futur, posant atenció a reptes com el de l'emergència climàtica.

Els joves es van reunir a la plaça de la Sardana de la Seu Vella, on van rebre la benvinguda de l'alcalde de Lleida, Miquel Pueyo, de la Secretària d'Infància, Adolescència i Joventut, Núria Valls, i del bisbe de Lleida, Salvador Giménez. D'allà es van dirigir al campus de la UdL a Cappont, on van participar en diferents activitats. Els joves van passar la nit del dissabte en diferents col·legis de Lleida i pavellons esportius, i el diumenge van posar fi al programa d'activitats al campus de Cappont.

Torna a Lleida restaurat el mantell de la Mare de Déu de la Soledat

La Congregació de la Puríssima Sang de Lleida va rebre el 14 de març el centenari mantell processional de la Mare de Déu de la Soledat, després d'haver estat restaurat per l'empresa especialitzada Context de Barcelona. Un cop retornada a l'església de la Sang, ja es van poder fer els corresponents preparatius de la Setmana Santa amb aquesta peça única a Catalunya, datada de l'any 1929 i confeccionada amb vellut, fil d'or i incrustacions de pedreria i perles naturals.

Les encarregades de dur a terme aquesta laboriosa i delicada feina han estat Rosa Flor Rodríguez i Eva Camí. La part del teixit que va des de

la corona fins a la zona del clatell de la imatge s'estava esquinçant i això va obligar a fer la intervenció.

Aquest mantell és de confecció catalana, fet a mà a Casa Jorba per 50 brodadores i va ser costejat per subscripció popular. A més, també va sobreviure a la Guerra Civil, en ser amagat a les carboneres de la Casa de la Maternitat, on va ser localitzat per una monja l'any 1939, que el va retornar a l'església.

S'apaga la veu de la radiofonista Mary Bometón

La popular radiofonista, comunicadora i activista lleidatana Mary Bometón va morir el passat 17 de març als 76 anys d'edat. Vinculada durant més de quaranta anys a la ràdio, havia estat col·laboradora del Bisbat en diferents àmbits, especialment en la seva dimensió periodística.

També era molt coneguda per la seva vinculació amb l'Associació Contra el Càncer de Lleida i per la seva lluita feminista, que li va valer el guardó com a Dona Emblemàtica de Lleida el 2013. En el terreny professional, va iniciar-se als 17 anys a Ràdio Popular de Lleida (actualment Cope), on es va convertir en una de les veus més reconegudes i estimades de casa nostra. Posteriorment, va treballar a Antena 3 Ràdio i a Onda Cero.

800 anys de la Confraria de Montserrat amb pelegrinatge a Roma

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat va organitzar el mes de març, amb motiu del 800 aniversari de la seva fundació, un pelegrinatge de quatre dies a Roma a l'octubre. La iniciativa, coorganitzada pel Secretariat de Pelegrinatges i Romeries del Bisbat de Lleida, incloïa una audiència del Sant Pare.

La parròquia de Torrebesses cedeix l'Església Nova a l'ajuntament

L'alcalde de Torrebesses, Mario Urrea, i el rector de la parròquia de la Transfiguració del Senyor, Adrian Burca, sota autorització del bisbe de Lleida, Salvador Giménez, van signar el 17 de març el contracte de donació de l'Església Nova de Torrebesses a l'ajuntament d'aquesta localitat del Segrià. Aquest immoble, que es correspon amb l'edificació inacabada d'una

església situada a la plaça dels Pagesos de Torrebesses, ja ve sent utilitzada des de fa temps com a espai públic per la població i l'ajuntament s'ha encarregat durant els darrers anys del seu manteniment. A través d'aquest acord, la parròquia fa donació de l'Església Nova a títol gratuït a l'ajuntament perquè s'hi facin activitats d'interès cultural i social, amb la condició que no s'hi realitzin actes contraris a la fe i la moral catòlica. El contracte es fa a perpetuïtat, a canvi d'algunes contrapartides, entre les quals destaquen la revisió a càrrec de l'ens municipal de la teulada de l'Església Parroquial de la Transfiguració del Senyor, les despeses de llum i aigua de la parròquia i la restauració de la porta de l'església.

Arrels atén un 9% més d'usuaris al 2022

La Fundació Arrels Sant Ignasi va tancar a finals de març la seva memòria de l'exercici de 2022. El nombre de persones ateses durant el darrer any es va incrementar en un 9% a la ciutat de Lleida. Així, l'any 2021 es va donar servei a 2.124 persones, mentre que el 2022 en van ser 2.337, o sigui 213 més.

La tendència que es va observar és la de l'augment del perfil de persones molt joves (de menys de vint-i-tres anys) en situació de sense sostre, l'augment de dones també en situació de carrer i l'augment de persones migrants que volen aprendre la llengua, cosa que indica un preocupant augment del nombre de persones en situació d'exclusió social.

En el vessant més comunitari, cal lamentar un cop més les morts de persones a les quals s'acompanya des d'Arrels i una altra dada a destacar és la preocupació per arribar a nous donants.

El pregó del Doctor Joan Viñas obre els actes de la Setmana Santa de Lleida

La nau central de la Seu Vella de Lleida va ser l'escenari el 26 de març on es va donar el tret de sortida als actes de la Setmana Santa, amb la lectura del pregó a càrrec del doctor i exrector de la Universitat de Lleida, Joan Viñas. L'acte, que va reunir les diferents confraries i germandats de la ciutat, també va comptar amb els tambors i bombos de la Confraria de la Mercè i amb la moixiganga de l'Esbart Sícoris.

En el seu pregó, Viñas va recordar la vida de Jesús com una lluita per la justícia social i a favor dels pobres, malalts i marginats, a favor de

la llibertat, de no estar sotmesos a la llei, ni als sacerdots i poderosos que s'aprofiten de la bona voluntat de la gent senzilla. Viñas va explicar que “Jesús ens va donar a conèixer a Déu, Pare que estima a tothom per igual, sense discriminacions entre de rics o pobres, homes i dones” i que aquest va ser el motiu perquè l'acusessin injustament, condemnant-lo, torturant-lo i clavant-lo a la creu. També va subratllar que els seus deixebles van passar “de senzills pescadors a adquirir la força de l'Esperit per difondre el missatge sanador i salvador de Jesús a tot el món, arribant fins a nosaltres”.

Processó dels Dolors pels carrers de Lleida

Lleida va celebrar a principis d'abril la processó dels Dolors de Lleida, encapçalada pels Armats dels Dolors, amb la participació de les confraries lleidatanes amb les seves vestes, penitents, bandes de música i agrupacions de tambors i bombos.

La processó comptava amb els passos que representen els Set Dolors de la Mare de Déu de la Passió i Mort de Jesús i es va acabar a l'Oratori dels Dolors amb el cant del Salve Regina, organitzada per la Reial i Venerable Congregació de Nostra Senyora dels Dolors. La sortida de la seva imatge de l'Oratori també és un dels moments àlgids de la processó.

Missa Crismal a la Catedral de Lleida

La Catedral de Lleida va acollir Dimarts Sant la Missa Crismal, on els sacerdots de la diòcesi van renovar els seus vots al voltant del bisbe Salvador. El prelat, que va presidir la cerimònia acompanyat pel bisbe emèrit Joan, va beneir els olis per a la unció dels malalts, per als catecúmens que rebran el bateig i també va consagrar el crisma.

La Missa Crismal és també una commemoració de la institució del sacerdoti. En la seva homilia, el bisbe va agrair la feina, els sacrificis i la generositat d'aquells que han decidit dedicar la seva vida al ministeri sacerdotal.

La Catedral, plena de fidels –molts d'ells vinguts de parròquies de pobles de la diòcesi– va ser l'escenari d'una de les celebracions més importants del calendari litúrgic.

Via Crucis en diverses parròquies pel Divendres Sant

La Unitat Pastoral de Cappont va celebrar el 7 d'abril el Via Crucis pel camí de Grenyana de l'Horta de Lleida. Diverses parròquies també van celebrar el seu Via Crucis. Al matí, es va sortir de la parròquia de Sant Martí fins a la Seu Vella, amb les imatges del Sant Crist dels Portants de Sant Llorenç i la Pietat 'petita' de la Confraria de Jaume I. També cal esmentar els de la parròquia del Carme i el de la Mariola.

1.500 persones, a l'exposició de Setmana Santa dels pessebristes

L'Agrupació llerdenca de Pessebristes va tancar Dissabte Sant l'exposició de Setmana Santa que tenia oberta a la capella del Peu del Romeu més de 1.500 visitants que hi van acudir durant els tretze dies en què va estar oberta al públic des del 25 de març.

Els visitants van poder contemplar la tradició pessebrista del Calvari que, amb figures dels anys 70 fetes amb fang cuit i modelades per l'artesà i pessebrista barceloní Martí Castells, va estar exposat amb una composició de l'artista i mestre pessebrista José A. Ferrer.

Tanmateix, el centre d'atenció de l'exposició va ser enguany la talla de la Mare de Déu de la Soledat que l'escultor lleidatà Ramon Borràs Vilaplana va fer per a la Congregació de la Sang l'any 1940. La imatge, coneguda popularment per "La Balius", va sortir en la processó del Sant Enterrament solament quatre anys, fins al 1943, i des d'aleshores mai havia estat exposada.

Mor mossèn Josep Jordán als 77 anys d'edat

Mossèn Josep Jordán va morir el 12 d'abril a l'edat de 77 anys. Prevere de la diòcesi de Lleida, residia a Salou des de l'any 2010. Mossèn Jordán va dedicar gran part de la seva tasca pastoral a l'àmbit de l'educació. Des de 1978, abans de ser prevere, fins a l'any 2010, va ser mestre, coordinador de catequesi i responsable de l'internat i del menjador del Col·legi Episcopal de Lleida. I, a partir de 1986, també va ser professor de Religió al mateix centre.

En el seu primer any de sacerdoci, mossèn Josep Jordán va exercir com a vicari de la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida. Ja des de 1985 i fins a la seva jubilació, l'any 2010, va ser rector de les parròquies d'Àger, Agulló, Ametlla, Corçà, Fontdepou i la Règola. Havent traslladat la seva residència a l'arxidiòcesi de Tarragona, mossèn Jordán va ser capellà de la comunitat carmelita vedruna de Tarragona.

Festa de la Divina Misericòrdia a la Catedral

La Catedral de Lleida va acollir el 16 d'abril, segon Diumenge de Pasqua, la Festa de la Divina Misericòrdia. Aquesta festa, instituïda pel papa sant Joan Pau II, i celebrada cada any el segon Diumenge de Pasqua, es va celebrar amb la participació d'un nombrós públic, que va compartir una bonica cerimònia. El consiliari dels Adoradors de la Divina Misericòrdia, mossèn Xavier Jauset, va dirigir la cerimònia prèvia a la santa missa, oficiada pel bisbe Salvador. La cerimònia es va donar per acabada després de la veneració de la relíquia de santa Faustina.

La Mare de Déu de Montserrat congrega els seus devots a la Catedral

Amb motiu de la festivitat de la Mare de Déu de Montserrat, el 27 d'abril, es va celebrar una Eucaristia a l'altar de la Moreneta de la Catedral i una altra a l'altar major, on es va cantar el Virolai. La festivitat es va completar amb una altra missa presidida pel bisbe Salvador i solemnitzada pel Petit Cor de la Catedral sota la direcció del mestre de capella mossèn Joaquim Mesalles, que interpretarà l'himne 'Bruna de Montserrat', amb lletra de Rosa Fabregat i música del mateix Mesalles. En acabar l'Eucaristia es venerà la imatge de la Verge a la seva capella i es cantà la Salve i el Virolai.

L'església del Pont de Suert, Bé Cultural d'Interès Nacional

El Departament de Cultura de la Generalitat ha incoat l'expedient de declaració de Bé Cultural d'Interès Nacional, en la categoria de Monument Històric, a favor de l'Església Nova de l'Assumpció, al Pont de Suert (Alta Ribagorça), i de delimitació del seu entorn de protecció. Ho ha fet a través de la resolució CLT/1414/2023, de 24 d'abril.

Aquest reconeixement arriba en un moment en què l'edifici, obra de l'enginyer Eduardo Torroja, requeria actuacions per resoldre diverses patologies, com ara filtracions d'aigua. L'obra de Torroja al Pont de Suert constitueix un destacat exemple de la renovació de l'arquitectura religiosa a Catalunya i de l'experimentació en l'ús del formigó en la construcció.

Va ser promoguda per l'empresa hidroelèctrica Enher, que va impulsar noves construccions per als seus treballadors al Pont de Suert. El projecte data del 1952. La construcció es va dur a terme entre el 1953 i el 1955 i va ser consagrada el 7 de setembre del 1955.

Mor mossèn Serafí Jou als 88 anys

Mossèn Serafí Jou Llorenç va morir el 4 de maig als 88 anys. Prevere de la diòcesi de Lleida. Nascut a Montclar d'Urgell, al municipi d'Agramunt, el 1934, va ser ordenat prevere el 31 de maig de 1958 pel bisbe Aurelio del Pino.

El seu ministeri sacerdotal el va desenvolupar a Juneda, com a coadjutor des de juliol del 1958 a novembre de 1961, passant a ser l'ecònom de la parròquia de Tragó de Noguera i encarregat de les d'Alberola i Boix durant els dos mesos següents. Fou ecònom de la parròquia de Sant Josep i Sant Martí de Lleida entre el 30 de desembre de 1961 i el 4 de juliol de 1964. Durant vint anys va ser ecònom de la parròquia de Sant Martí dels Alamús (1964-1984). En aquesta data va ser nomenat adscrit a les parròquies del Santíssim Salvador de Lleida i de la Sagrada Família. Entre 1986 i 2008 va ser capellà de la Clínica del *Perpetuo Socorro*.

Èxit de la desfilada “robes del món” de Càritas

La plaça Sant Josep de Lleida va acollir el 5 de maig la desfilada Robes del món organitzada per Càritas Diocesana de Lleida amb la col·laboració d'Ilerna, Acadèmia Casanova i altres entitats de la ciutat. La iniciativa tenia com a objectiu donar a conèixer la diversitat cultural de Lleida a través de teixits procedents de tot el món. Els assistents a la desfilada van poder veure més de 30 combinacions diferents de models de roba. L'acte s'emmarcava dins del programa d'Atenció al Fet Migratori de Càritas que busca posar de manifest que la indústria tèxtil pot ser una bona sortida laboral per a les persones migrants.

Mor Xavier Garcia, director de colònies i professor de l'Episcopal, en accident de trànsit

El director del servei de colònies del bisbat de Lleida i cap de Cicles Formatius del col·legi Episcopal de Lleida, Xavier Garcia Albero, va morir el 6 de maig als 52 anys en un accident de trànsit a la carretera N-230 al Pont de Montanyana. Molt apreciat al sector educatiu, també va participar de forma activa en els campaments que organitza a Tinduf la Paeria amb Sàhara Ponent.

Garcia havia desenvolupat tota la seva carrera professional a l'Episcopal, col·legi del qual la seva esposa també és docent i en el qual ell havia estudiat i on el seu pare també havia estat mestre i director. Durant anys també va ser director de l'Esplai Epis.

Gran diada de Sant Anastasi a Lleida

La ciutat de Lleida va viure l'11 de maig una gran diada del seu patró, sant Anastasi. L'Eucaristia a la Catedral, oficiada pel bisbe Salvador, va reunir bona part de la societat lleidatana, encapçalada pel paer en cap, Miquel Pueyo, i bona part de la corporació municipal que, seguint la tradició, van presentar el seu homenatge al Sant, nascut a Lleida i martiritzat a les platges de Badalona l'any 303. El seguici amb la bandera de la ciutat va arribar al temple una estona abans de l'inici de l'ofici.

Al final de la missa, els gegants de Lleida Marc Antoni i Cleopatra van fer el ball davant l'altar principal del temple i, a continuació, la imatge de Sant Anastasi es va treure en processó fins a la plaça de Sant Joan, on es va fer la tradicional ofrena floral. En aquesta ocasió, l'Agrupació de Pessebristes de Lleida va portar el sant, en reconeixement dels seus seixanta anys d'existència.

Jaume Barrull analitza en un llibre les enquestes de la Santa Seu al Bisbat de Lleida el 1939

El Rectorat de la Universitat de Lleida va acollir el 16 de maig la presentació del llibre 'Canvis polítics i qüestió religiosa. El Bisbat de Lleida (1931-1939)', de l'historiador Jaume Barrull Pelegrí. El llibre, publicat a la col·lecció El Fil d'Ariadna de Pagès Editors, és un estudi sobre una enquesta que la Santa Seu va fer als bisbats que havien quedat a la zona republicana durant la guerra civil l'any 1939 –fins i tot abans d'acabar l'enfrontament–, buscant la seva opinió sobre aquesta època dividida en tres períodes: abans

de la guerra; durant el mateix conflicte bèl·lic, que és el gruix; i la immediata postguerra.

Segons l'historiador lleidatà, “al Bisbat de Lleida tenim la sort que es conserven les enquestes de 259 parròquies, només en falten tretze i les sis de Lleida, i és prou significatiu per ser un testimoni valuós del qual pensaven els capellans que la van contestar”.

Jaume Barrull va remarcar que “era un document intern, on surten pocs noms, ja que no estava pensat per reprimir; simplement era una avaluació personal sobre l'església i la societat d'aquest període”. Per això, va considerar que “deien la veritat, tot i que aquest concepte sovint és imprecís” i va afegir que simplement n'hi havia alguns de més moderats que altres. De fet, segons l'exprofessor de la UdL, “pocs capellans s'apunten a interioritzar massa el discurs del règim”, amb exemples com que “poques vegades citen als morts com caiguts per Espanya” o altres que, preguntats per si la vida religiosa estava augmentant a la seva parròquia, responen que sí, “però que durarà poc, mentre duri la por al nou règim”.

Jaume Barull ha estudiat tot el territori del Bisbat de Lleida de llavors, amb moltes parròquies a l'Aragó, però no veu diferències significatives entre elles en les respostes.

Lleida celebra els 200 anys del naixement d'Esperança González, fundadora del Cor de Maria

Les Esclaves de l'Immaculat Cor de Maria Santíssima van celebrar el 19 de maig a Lleida els dos-cents anys del naixement a la ciutat de la mare Esperança González Puig, fundadora el 1862 d'aquesta congregació dedicada a l'atenció a les dones marginades i a l'ensenyament. Per commemorar el bicentenari, es va celebrar una Eucaristia d'acció de gràcies presidida pel bisbe Salvador a la capella de la Casa Mare, a l'avinguda Catalunya de Lleida. En els dies anteriors, també es va fer una visita amb membres de la congregació al Palau de la Paeria, on va néixer la Mare Esperança, filla d'un conserge de l'ajuntament que vivia al mateix edifici.

Esperança González va fundar la congregació d'Esclaves de l'Immaculat Cor de Maria Santíssima amb l'objectiu d'apartar les prostitutes del carrer i educar els nens en totes les dimensions de la persona, i va saber veure una connexió entre la reeducació de la dona i l'educació cristiana dels nens. El papa Benet XVI va declarar-la Venerable el 28 d'abril de 2006. La ciutat de Lleida, en reconeixement de la seva labor social i educativa, li va atorgar un carrer al barri de Cappont.

El Bisbat dedica l'Assemblea Diocesana a parlar de sinodalitat

El bisbat de Lleida va celebrar el 27 de maig a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana la seva Assemblea Diocesana anual, que clou el curs a la diòcesi i que reuneix religiosos i laics en una trobada de treball i per compartir experiències i projectes. En aquesta ocasió, la jornada va dur per títol 'Parròquia sinodal, camí de futur', i va comptar amb la ponència de l'arquebisbe emèrit de Saragossa, Vicente Jiménez Zamora, que va posar l'accent en la importància de la comunió, la participació i la missió de la comunitat cristiana. La jornada, que va començar amb una pregària dirigida per la Delegació de l'Apostolat de Laics, va tenir com a part central la conferència de monsenyor Jiménez Zamora, a la que va seguir una taula de testimonis sobre accions dutes a terme en clau sinodal en diversos àmbits pastorals de la diòcesi de Lleida. La part final va consistir en una sèrie de reunions de treball per arxiprestats per abordar diferents temes proposats en un qüestionari.

El bisbe Salvador comunica al Papa que ha complert 75 anys

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, va complir el 31 de maig els 75 anys. Com és preceptiu quan un bisbe assoleix aquesta edat, va enviar una carta al Papa Francesc on l'informa que ja ha assolit l'edat de jubilació perquè comenci a buscar-li substitut. En qualsevol cas, això no implica un relleu immediat a la diòcesi, sinó que el Vaticà inicia a partir d'aquest moment el procés per buscar la persona idònia per ser nomenada nou bisbe de Lleida.

Salvador Giménez va nàixer el 31 de maig de 1948 a Muro d'Alcoi (Alicant). Va ingressar al Seminari Metropolità de València el 1960 per cursar els estudis eclesiaístics. És Batxiller en Teologia per la Universitat Pontifícia de Salamanca, i llicenciat en Filosofia i Lletres amb especialització en Història per la Universitat Literària de València. Durant la seva vida sacerdotal ha estat rector en diverses parròquies i ha ocupat diferents responsabilitats en centres docents de l'Església. L'11 de maig de 2005 fou nomenat bisbe auxiliar de València, va ser administrador diocesà i, posteriorment, bisbe de Menorca (2008-2015), fins al seu nomenament com a bisbe de Lleida el 28 de juliol de 2015.

Mor als 97 anys la germana Carmen, de les missioneres del Cor de Maria

La germana Carmen Oliver Noria, pertanyent a la comunitat de les Missioneres Esclaves de l'Immaculat Cor de Maria, va morir el 2 de juny als 97 anys després de 69 de vida religiosa.

Joshua Carrillo ja és diaca

El seminarista Joshua Enrique Carrillo Saldaña va ser ordenat diaca el 4 de juny en una cerimònia a la Catedral de Lleida presidida pel bisbe Salvador i pel bisbe emèrit Joan. Coincidint amb la Solemnitat de la Santíssima Trinitat va fer aquest pas que l'apropa a l'ordenació presbiteral. Joshua Carrillo, després de rebre l'Orde diaconal per la imposició de les mans del bisbe, ja podia llavors assistir i ajudar als sacerdots servint a l'altar, proclamant l'Evangeli o ajudant en diverses tasques. Entre altres, podia administrar el sagrament del baptisme i el matrimoni, així com repartir la sagrada Eucaristia (cosa que va fer per primer cop) o presidir funerals.

Càritas destina més de 7 milions d'euros a atendre desigualtats al 2022

Les Càritas Diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell van destinar durant l'any 2022 un total de 7.184.653 euros per atendre a les persones que acudeixen a l'entitat, gairebé un 9% més que l'any 2021 (6.567.844 euros). Gran part d'aquests recursos es van dedicar a programes de cobertura de necessitats bàsiques i de suport als col·lectius més vulnerables, i als projectes d'inserció laboral. En total, es van beneficiar de l'acció de Càritas més de 16.000 persones d'arreu del territori de les tres diòcesis. Així mateix, també es van atendre gairebé 7.500 persones en els diversos programes que duu a terme l'entitat.

Per altra banda, els responsables de l'entitat van remarcar la inquietud que suposa veure com "l'augment del cost de la vida fa que famílies amb feina hagin perdut poder adquisitiu i s'hagin vist obligades establir noves estratègies de consum, renunciant a determinades despeses, que fins ara eren habituals". Això repercuteix en no poder fer front a despeses imprevistes i provoca un deteriorament dels habitatges. Tenir feina ja no és una garantia per eludir la precarietat social.

Cinquanta Anys de sacerdoci del bisbe Salvador

El bisbe Salvador va complir el 9 de juny 50 anys de sacerdoci. Amb motiu de la celebració de les seves noces d'or sacerdotals, el Papa Francesc li va transmetre una carta on li expressava la seva felicitació “per la seva fecunda dedicació al servei del bé de les comunitats fidels de València, Menorca i especialment de Lleida”, així com la seva tasca en el si de la Conferència Episcopal Espanyola. El papa Francesc li va impartir la seva benedicció i li va demanar que pregui pel seu ministeri petri.

Quaranta-un voluntaris, homenatjats per l'Hospitalitat de Lourdes

Quaranta-una persones voluntàries de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes van ser homenatjades en un emotiu acte que es va fer al paranimf de l'Acadèmia Mariana. Les persones distingides van prestar el seu servei de voluntariat des del 1985, any de l'inici de l'Hospitalitat a Lleida, fins a l'any anterior a la renovació de la Presidència actual (2005). Dos dels hospitalaris distingits es van adreçar al públic assistent en representació de tot el col·lectiu, valorant els principis que els han inspirat al llarg d'aquests anys a treballar des del laïcat.

Ple al santuari dels 'frarets' en el dia de Sant Antoni de Pàdua

El santuari de Sant Antoni de Pàdua, que va tancar les portes l'agost de 2022 per la marxa de Lleida de la comunitat de frares franciscans, va acollir una Eucaristia el 13 de juny per celebrar la festivitat de sant Antoni. El temple del carrer Vila Antònia es va omplir de gom a gom per a l'ocasió demostrant-se, una vegada més, l'afecte de la ciutat per un orde religiós que havia estat present a Lleida des de fa 800 anys. L'obertura de l'església va ser una circumstància puntual.

Sortida de fi de curs a la Vall de Boí

Els sacerdots de la diòcesi de Lleida, acompanyats pel bisbe Salvador, van anar el 14 de juny d'excursió a la Vall de Boí, on van coincidir amb preveres de la diòcesi d'Urgell, encapçalats pel bisbe Joan-Enric Vives. Tots plegats van compartir una jornada lúdica i de pregària coincidint amb els

900 anys de la consagració de les esglésies romàniques de Sant Climent i Santa Maria de Taüll.

Pelegrinatge a Lourdes de 240 lleidatans amb persones malaltes i amb discapacitats

Un grup de 240 pelegrins, amb persones malaltes i afectades per diferents discapacitats, van participar a finals de juny en el 37è Pelegrinatge Diocesà a Lourdes, organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Lleida. El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, també va acompanyar els pelegrins en aquesta experiència que té com a objecte la pregària davant la Mare de Déu de Lourdes per demanar la millora en la salut de les persones amb malalties i discapacitats, així com per l'acceptació de la mateixa situació.

Glosses dominicals del Sr. Bisbe

La Família. La Pau

1 de gener de 2023

Estimats diocesans:

Les dues paraules que encapçalen aquest comentari setmanal ens desperten a tots els cristians una gran emoció i un compromís singular. A vegades el calendari va al seu aire i fa coincidir en un mateix dia celebracions diferents, però amb una significació especial. Tots sabeu que el diumenge posterior a Nadal l'Església dedica una jornada a reflexionar sobre la família. En la celebració d'aquest dia experimentem, amb més calidesa que mai, l'alegria i la felicitat de la família quan ens reunim per recordar, per agrair, per conversar al voltant d'una taula amb un fons musical adequat i unes veus infantils que completen la nostra satisfacció vital. I sempre al costat de la família de Natzaret on Jesús neix, creix i es prepara per manifestar al món la seva proposta de salvació i de pau. Per altra banda, la mateixa Església va instituir la Jornada Mundial de la Pau el primer dia de l'any que comença. Va ser als anys seixanta del segle passat a iniciativa del papa sant Pau VI. Com podeu veure són més de sis dècades amb aquesta noble intenció de demanar a Déu per la pau al món. En aquesta ocasió les dues celebracions coincideixen en un mateix diumenge i no vull prescindir-ne de cap per recordar i animar tothom al treball sincer a favor de la família i de la pau.

Comencem per la família. Us en puc dir ben poca cosa, tenint en compte que existeixen grans tractats d'estudiosos sobre la seva situació al llarg de la història i sobre la seva naturalesa –amor entre un home i una dona, respecte profund, procreació i obertura a la nova vida...– encarada a l'educació i al creixement de cadascun dels seus membres. La família és, alhora, una realitat fundada en el matrimoni, que és un sacrament les arrels del qual cal buscar-les en les paraules del mateix Jesús. Admetre el sacrament, la gràcia eficaç del Senyor per a la vida conjugal, és acceptar el designi diví en qualsevol circumstància temporal i espacial. Comprovem i agraiem la mà de Déu en el desenvolupament de la família, ens deixem guiar per la seva Paraula i confiem que Ell ens acompanyarà en les dificultats presents i futures. Per als catòlics la institució familiar és bàsica en el nostre ordenament conceptual, religiós i legal. A més del regal de Déu que se'ns ofereix, la família és valorada –en totes les enquestes que es prenen de ser científiques– amb una puntuació extraordinària. Malgrat els intents per part de determinats corrents culturals de qüestionar la família de sempre i que distribueixen carnets de pertinença a una infinitat de pintoresques i inventades vinculacions amb el propòsit de relativitzar la funció eterna d'estabilitat emocional i social que la mateixa família manté, l'Església persistirà a presentar el sacrament del matrimoni i la família subsegüent com a garantia de l'acció de Déu en la vida que conformen el pare, la mare i els fills.

Us demano que els catòlics no poseu mai en qüestió la naturalesa i la valoració positiva d'aquesta institució on hem nascut i crescut amb amor, respecte i llibertat.

Em queda poc espai per parlar de la pau, malgrat la seva importància i necessària consecució en aquests moments tan dolorosos en moltes regions del planeta. Sembla que l'ésser humà s'obstina en la seva destrucció sembrant violència i mort arreu. És colpidor contemplar les imatges de ciutats arrasades i de persones mortes pels carrers. Reconec la dificultat de cadascun de nosaltres per col·laborar en la construcció de la pau al món, però almenys hem d'atrevir-nos a demanar a Déu que ens concedeixi una pau duradora per a tothom.

Un consell final: us recomano que llegiu el Missatge que ha escrit el papa Francesc dedicat a aquesta Jornada. És molt esclaridor i compta amb tothom per fer possible la pau.

Amb afecte i benedicció.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Ha passat la cavalcada dels Reis

8 de gener de 2023

Estimats diocesans:

La cavalcada dels Reis d'Orient ha estat, en la nostra llarga història de les celebracions de Nadal, l'esdeveniment emblemàtic per fer-nos regals els uns als altres, sobretot als nens. Aquesta tradició ens recorda l'episodi evangèlic en què uns mags arribats d'Orient van oferir unes ofrenes al nen Jesús, tal com ens ho explica sant Mateu: "Van entrar a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare, es prostraren a terra i el van adorar[...] i li oferiren presents: or, encens i mirra" (2,11)

Encara que des de fa temps s'ha diversificat molt el lliurament de regals als més petits, la festa popular dels Reis sempre resulta atractiva perquè està molt arrelada en la nostra societat. A més, es fa una espectacular cavalcada que recorre els carrers i places dels nostres pobles i ciutats. Els adults mirem amb curiositat els personatges i els elements que acompanyen la comitiva, però contemplem amb més interès els rostres dels més petits, les seves emocions, els seus ulls plens d'alegria, els seus aparents temors,

les seves esperances en aconseguir els regals demanats. Pares i padrins, oncles i altres familiars estan pendents de les reaccions dels nens, de la seva ingenuïtat i de les mostres d'alegria sorollosa davant dels obsequis. Tots hem participat de la tendresa i de l'emoció infantil del moment. No endebades els nens es converteixen, una vegada més, en el centre de les mirades i de les preocupacions de les famílies i de tota a societat.

A partir d'aquesta festa anomenada “dels nens” voldria reflexionar i ampliar la meua mirada cap a ells, aconsellant alguna cosa més enllà de la donació d'un regal més o menys sofisticat que reben amb alegria i que sembla acomplir totes les seves expectatives. Segurament és un bon dia per parlar de l'amor familiar, de l'educació, de l'escola, del paper que els diferents agents socials juguen per obtenir un creixement harmònic dels nens i joves de la nostra societat. És una responsabilitat de tots d'oferir-los-hi i aconseguir una formació de qualitat perquè creixin sentint-se estimats i preparar-los per ajudar i servir els altres ja en la seva primerenca edat i, sobretot, quan en el futur participin en la gestió de la comunitat.

Els pares són els primers responsables de l'educació dels seus fills i, malgrat que en el llenguatge col·loquial fem servir sovint els adjectius possessius, no són de la seva propietat, sinó que els han rebut de l'immens amor de Déu i del seu lliurament conjugal. Tan gran és l'amor paternofamiliar que són capaços de donar la seva vida en benefici de l'altre. Cal que l'educació en l'àmbit familiar es basi sobretot en l'afecte, en el respecte i en la solidaritat. El gust, l'interès personal o el capritx dels fills no són bones normes de conducta. Els pares no els han de complaure sempre. És cert que volen, sobretot, la felicitat dels fills, però l'esforç, la constància, la cerca de l'excel·lència, els valors, la correcció són eixos bàsics en el seu creixement. Hem d'acompanyar-los i saber escoltar.

També els professors dediquen gran part del seu temps a conformar i potenciar la personalitat dels alumnes, respectant la seva llibertat i preocupant-se de totes les seves dimensions: la física, la intel·lectual, l'espiritual i la social. Són col·laboradors de la responsabilitat paterna.

Aquesta formació és completada pels catequistes i tots els educadors catòlics, que s'esforcen a ser autèntics testimoniatges de vida a l'estil de Jesucrist. Ells els encaminen a trobar-lo i, seguint la gràcia del seu baptisme, a viure amb alegria la seva fe. Avui, justament, celebrem la festa del Baptisme de Jesús.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

17 de gener, Sant Atoni Abat

15 de gener de 2023.

Estimats diocesans:

Al calendari del nostre escriptori o al que està penjat a la paret de la cuina hi ha unes dates assenyalades en vermell. Són els diumenges o les festes importants. La resta de números apareixen en negre. En alguns calendaris s'utilitza el color verd per a indicar les festes de les diferents comunitats autònomes. El dia 17 de gener està marcat en negre; malgrat tot, és una data que concita molta expectació. És la festa de sant Antoni, Abat, i el poble cristià té molta devoció al patró dels animals i protector dels béns naturals que Déu ha creat per a benefici dels éssers humans. Aquest sant, com ja sabeu, va viure a Egipte durant els anys 251 al 356. Sembla ser que la seva dedicació va ser la de llaurador. Cap als 20 anys, vivament impressionat per la lectura dels evangelis, va decidir donar totes les seves possessions als pobres i retirar-se al desert de la Tebaida. Va fundar els primeres monestirs coneguts i va atraure molts cristians a seguir el seu mode de vida de silenci, d'oració i de pobresa. Es va estendre ràpidament la devoció al sant a les comunitats cristianes, arribant fins a avui la seva influència.

A la ciutat de Lleida és molt popular la benedicció d'animals de companyia a les portes de l'oratori de La Sang, després de la celebració de l'Eucaristia, aquell mateix dia 17. Com s'ha fet en anys anteriors per qüestions laborals, els pagesos organitzaran la cavalcada amb els animals de treball per al dissabte següent. Hi acudeixen molts devots i la invitació està oberta a tothom que desitgi participar-hi.

Segurament és un bon dia per recordar i agrair la vida i el treball de la gent del camp; la de les nostres comarques és molt conscient de la importància de l'agricultura i de la ramaderia per al benestar de tota la societat. Últimament, la creativitat i l'esforç han fet possible noves formes de treballar el camp, l'extensió de les zones de regadiu, l'ampliació en quantitat i qualitat de les granges, la mecanització i aprofitament de visites turístiques. I molts etcèteres que farien excessivament prolix enumerar. Tot i això, també hi ha núvols foscos que amenacen aquest important sector que convé no oblidar i les seves reivindicacions mereixen ser ateses amb rapidesa i eficàcia. Els creients ho fem també sol·licitant l'ajuda de Déu i la intercessió de sant Antoni.

Existeix una temptació que, amb tota seguretat, s'ha produït sempre al llarg de la història i contra la que convé lluitar amb tenacitat i constància. És la següent: que cada sector o col·lectiu busqui el seu propi benefici i s'aprofiti de la seva situació més o menys privilegiada reclamant allò que li sembli just però accentuant l'individualisme i oblidant la solidaritat amb

altres grups i sectors. El cristià demana per a ell, sí, però no relega el germà, exigeix justícia per a les seves reivindicacions però no menysprea les peticions alienes, tracta del propi benestar i felicitat personal i familiar però està atent a aplicar el missatge de l'amor envers els altres que va predicar Jesucrist i que impregna la nostra vida des del baptisme participant en la creació d'un món més just i fratern amb tots els homes de bona voluntat.

Per aquesta raó avui tots nosaltres ens apropem i comprenem millor la situació dels que viuen del camp i se senten colpejats per tempestes o per sequeres, per pedregades o per ventades, per competències deslleials o per una escassa producció que impedeix una vida digna; per promeses incomplertes i per falta de comprensió davant les necessitats exposades constantment.

Que sant Antoni estigui proper a tots ells i que la seva celebració festiva els obri el cor per preocupar-se pels més fràgils de la nostra societat.

Amb la meva benedició i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La Bíblia, fonament de la vida cristiana

22 de gener de 2023.

Estimats diocesans:

Durant els darrers anys hem fet referència a aquesta iniciativa sobre la Paraula de Déu que prové d'una doble font. D'una banda, les diòcesis amb seu a Catalunya van presentar, ja fa força anys, **una Setmana de la Bíblia**. Amb el suport de l'Associació Bíblica, van proposar una setmana propera a l'Advent perquè totes les comunitats catòliques reflexionessin sobre aquest llibre fonamental. Que resessin amb ell, que el llegissin amb més assiduitat, que l'estudiessin amb afany, que el donessin a conèixer als més joves de les seves famílies, que assistissin a cursos bíblics, que organitzessin activitats sobre la Bíblia a totes les parròquies... en definitiva, que la Bíblia fos el permanent mitjà per conèixer la Revelació de Déu, la seva voluntat salvífica i l'acceptació cordial per part del creient de tot allò que es conté a les seves pàgines. És de justícia no oblidar que la Federació de Cristians de Catalunya ja duu 38 anys proposant a totes les parròquies i col·legis un Concurs Bíblic amb una gran acceptació popular.

D'alta banda, el papa Francesc va instituir una **Jornada de Déu de la Paraula** mitjançant una Carta Apostòlica en forma de "Motu proprio",

Aperuïtillis, el dia 30 de setembre de l'any 2019. I va determinar que se celebrés el tercer diumenge del temps ordinari, enguany el dia 22 de gener. La finalitat d'aquesta Jornada la va expressar el Papa amb molta claredat: “per fer créixer en el poble de Déu la familiaritat religiosa i assídua amb la Sagrada Escripura”. Nosaltres fem referència cada any, i ja és el quart, a aquest esdeveniment aconsellant a tothom aprofundir en la vida de la Paraula i a sumar-se amb la raó i amb el cor a allò que és fonamental en la vida cristiana de cada dia durant els darrers vint segles d'història.

S'ha donat una felix coincidència entre les dues iniciatives, Setmana de la Bíblia i Jornada de la Paraula de Déu, fusionant allò que és comú, acceptant la proposta del Papa per a l'Església universal i ampliant a altres dies els continguts de la Jornada que té el següent lema: “Us anunciem allò que hem vist i sentit” (1Jn 1,3). Cada diòcesi s'encarrega d'organitzar durant aquests dies una sèrie d'activitats que ajudin a les diferents comunitats a ampliar els seus coneixements bíblics i a revisar el seu interès i la seva programació per transmetre la Paraula. Des d'aquí us convidem a tots a participar en els actes que s'ofereixen a la nostra diòcesi per aquest motiu essencial en la conformació de la mentalitat cristiana des de la Bíblia.

L'Àrea de Formació del bisbat promou constantment conferències, cursos, seminaris i altres activitats en tots els àmbits del saber teològic, catequètic i pastoral. No podia faltar la seva preocupació per apropar el món bíblic a tots els interessats en formar-se i a procurar que totes les comunitats brindin aquesta mateixa oportunitat als seus membres. Faig meva una insistència dels responsables de la formació: que tots els cristians acceptem la Paraula de Déu como una cosa viva i actual en la nostra existència personal i comunitària. No és un llibre d'història o de geografia. És un llibre de vida que ofereix la Vida per a tots. És interessant que coincideixi aquesta Jornada amb la Setmana d'**Oració per la Unitat dels Cristians**; la seva proximitat en la lectura i en la pregària amb la Paraula fonamenta el camí per aconseguir la unitat tan desitjada per Jesucrist.

Una altra característica a assenyalar com a consell: que procurem l'estudi de la Paraula en grups i en comunitats. Sembla tenir una nova virtualitat i un enriquiment mutu que val la pena aconseguir. No oblideu que l'Església esta posada en aquest moment en un procés sinodal (camí per la vida juntament amb els altres) que produeix molts i bons fruits comunitaris, parlant, escoltant, discernint i decidint com anunciar millor a Crist, la Paraula, a tots els nostres semblants.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La festa de la Candelera

29 de gener de 2023

Estimats diocesans:

La tradició i la devoció del poble cristià han fet que el dia 2 de febrer, conegut popularment com la Candelera, sigui celebrat com una festa de la Mare de Déu quan en realitat el que es recorda i actualitza aquest dia és la Presentació de Jesús al temple; és, doncs, una festa en què el mateix Jesucrist n'és la persona central. Donem per descomptat, com ho reconeix tota la iconografia, que Jesús aniria en braços o acompanyat de Maria i Josep, però el que narra l'evangeli de sant Lluc va dirigit d'una manera especial i directa al Messies i Salvador. Són sobretot significatives les paraules de l'ancià Simeó quan es troba amb el Nen-Déu, i també les paraules d'Anna, la profetessa, que parlava sempre del Nen que tots esperaven i ara donava gràcies a Déu pel regal d'haver-lo conegut.

La Candelera és una festa molt popular en què pren molta importància la distribució d'unes espelmes que simbolitzen la llum que il·lumina el nostre camí de la vida. De nou, la Llum, Crist, ens indica que la foscor és vençuda i podem transitar per aquest món amb els ensenyaments lluminosos que emet la seva paraula i la seva actitud. És una invitació permanent a l'acceptació del triomf de la claredat, de la transparència, de la innocència. Tenim la gràcia de la seva llum que ens guia, ens acompanya i ens espera al final de la vida, el judici de la qual esperem que sigui amb l'acolliment i misericòrdia que només Ell sap fer.

És un dia que, en un cert sentit, anticipa la gran nit de la llum que és la Pasqua, on es manifesta amb total plenitud la presència de Crist ressuscitat en la vida del món. Se'ns demana, a més, que cadascun de nosaltres sigui portador d'aquesta mateixa llum que rep perquè, d'aquesta manera, transmetem autenticitat i coherència a les nostres paraules, accions i desitjos. I tot a l'estil de Jesús, com s'indica en els evangelis.

Aquesta festa se celebra amb molta alegria i intensitat en dos grups eclesials molt significatius: els membres de Vida Consagrada i les persones del Moviment Apostòlic Vida Creixent, tots dos amb una bona representació a la nostra diòcesi. Els primers, recorden la Presentació –la Consagració– del Senyor, tal com dèiem més amunt, i que han pres com a referència fonamental per a la seva pròpia consagració, dins d'un carisma determinat, al servei de l'Església, aplicant a la seva vida els consells evangèlics amb radicalitat i entusiasme. Els segons, per la seva edat, han vist en les paraules i en l'actitud dels ancians Simeó i Anna un referent de confiança en les promeses de Déu i d'esperança en el lliurament i dedicació als altres sense cansaments ni desànim.

A la nostra diòcesi hi viuen diverses comunitats de Vida Consagrada que col·laboren en molts serveis parroquials i en institucions diocesanes. Ja les vam enumerar l'any passat i no fa falta repetir-les de nou enguany, ja que molts de vosaltres en teniu coneixement i soleu agrair el seu servei i col·laboració. No afegeixo més elogis a la seva situació i demano a tothom pregàries per les vocacions de cada congregació. Ens en fan falta, ara més que mai.

També a moltes parròquies hi ha grups de Vida Creixent que es reuneixen de manera periòdica per pregar, comentar temes personals o familiars i seguir un pla de formació cristiana. Per aquest últim objectiu reben unes indicacions dels responsables d'aquest moviment apostòlic en una mena de llibre-fullet que els ajuden a centrar el tema de diàleg, sempre buscant la relació amb les paraules i els gestos de Jesús que es transmeten amb fidelitat per l'Església.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Contra la fam i per l'acompanyament dels malalts

5 de febrer de 2023

Estimats diocesans:

Vull referir-me avui a dues institucions que el mes de febrer tenen una presència social remarcable i manifesten amb més intensitat la seva activitat: **Mans Unides i l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes**, que compta amb els grups parroquials de Pastoral de la Salut. Per descomptat, no tenen més importància que moltes altres organitzacions catòliques amb finalitats caritatives, totes amb un mateix nivell de compromís cap als més necessitats. Alguna vegada ja hem dedicat també comentaris a ressaltar la seva dedicació, com és el cas de Càritas, de les Confraries, de les que distribueixen aliments i fan reforç escolar, de les que atenen els sense sostre i busquen habitatges dignes, dels campaments i colònies juvenils, de les qui promouen el voluntariat per al Tercer Món, etc.

Cal agrair-los el seu treball i animar les generacions més joves a col·laborar i participar activament en alguna d'aquestes activitats que dignifiquen

l'ésser humà i ajuden que la societat tingui un rostre més just i solidari. És una tasca que neix del mandat de Jesús de Natzaret i que l'Església ens transmet i actualitza. Amb aquesta motivació evangèlica contribuïm a la fraternitat de tot el gènere humà, col·laborem amb organitzacions de diferent signe i agraïm el respecte que els altres tenen cap a les nostres pròpies conviccions. Som gent de l'Església catòlica, però no pretenem excloure ningú, per motius culturals o religiosos, de l'ajuda necessària; no pretenem crear enfrontaments ni aixecar barreres; no volem mostrar orgull o satisfacció plena per les nostres accions. Moguts per la fe en Jesucrist, posem per damunt de tot l'amor als altres. I això dona sentit a la nostra vida.

Des de fa més de seixanta anys, **Mans Unides** dedica els primers dies de febrer a recordar-nos la seva lluita contra la fam al món. Promou col·lectes a parròquies, col·legis i altres institucions, organitza sopars solidaris, ha encunyat l'expressió "dejuni voluntari", fa conferències i anima cursos sobre les desigualtats socials. Al mateix temps ret comptes del que recapta i explica a la perfecció les seves accions als països en vies de desenvolupament. Cada any ens dona a conèixer un lema, sempre provocador, per interpel·lar la nostra consciència endormiscada o despreocupada dels mals d'aquest món. El d'enguany és **frenar la Desigualtat és a les teves mans** i ens proposa col·laborar en el finançament de dos projectes: un a Sacaba (Bolívia), un programa d'atenció a les dones, i un altre a Kandhamal (Índia), un programa de prevenció del tràfic il·legal de persones. Els responsables diocesans d'aquesta organització ens demanen la col·laboració de persones que es comprometin en aquesta finalitat.

També enguany se celebra la XXXI Jornada Mundial del Malalt, que coincideix amb la festa de la Mare de Déu de Lourdes (11 de febrer), que es fa visible a la nostra diòcesi a través de la feina de tots els **grups de pastoral de la salut** integrats en les diferents parròquies per mitjà de l'activitat de **l'Hospitalitat de Lourdes**. Tots dediquen el seu temps a l'atenció dels malalts acompanyant, cuidant, resant i ajudant la família que pateix la malaltia d'un dels seus membres. Organitzen també peregrinacions al santuari de la Mare de Déu de Lourdes, amb una bona resposta per part de malalts, devots i col·laboradors. Animo a tothom a participar en aquesta tasca que tanta gratificació genera en l'atenció a les persones més fràgils. El Papa, com és habitual, escriu un missatge dirigit a tothom que aquest any ha titulat "**Cuida'l**". **La compassió com a exercici sinodal de sanació**. Ens recorda la frase del samarità de l'evangeli de sant Lluç.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Gràcies, papa Benet

12 de febrer de 2023

Estimats diocesans:

A vegades els catòlics ens sorprenem quan escoltem o llegim alguns qualificatius i opinions sobre la nostra manera de pensar, de creure o de viure. Potser no n'hauríem de fer massa cas, perquè les idees són lliures i la seva expressió és responsabilitat exclusiva de qui les emet. De vegades poden tenir base i fonament real o poden ser invencions i prejudicis que difonen estereotips –generalment negatius– d'una persona o d'un col·lectiu. Això sol passar quan qualifiquem globalment els membres d'una comunitat, els habitants d'una població o d'un país determinat. La noblesa, la gasiveria, la humilitat, l'orgull, la claredat o la coherència, l'agressivitat... són conceptes que s'apliquen amb massa facilitat de manera genèrica i resulten, si no es matisen, d'una evident injustícia. Sembla clar que cal posar els límits en la difamació i en la calúnnia, quan es tracta de persones concretes; però és molt més difícil posar-los quan s'apliquen a tot un col·lectiu.

Als catòlics –i als creients en general– se'ns atribueix la falta de moderat i de maduració personal i ens diuen que actuem com a nens, amb massa por davant del que és desconegut. Sentim a dir també que som intolerants i que ens agrada actuar com a censors en contra de les opinions alienes. Igualment, que no acceptem amb elegància els retrets i les acusacions. Per no parlar ara de les incoherències entre l'ensenyament rebut i l'actuació diària.

Sense justificar les limitacions i defectes al·ludits i sense amagar la nostra responsabilitat personal i comunitària, m'agradaria demanar equanimitat en els judicis que s'emeten sense proves i constatacions que donen suport a aquesta opinió. I d'aquí ve la meva admiració per un petit text del testament espiritual del papa Benet XVI, mort fa poc a Roma.

Escrigu el Papa: “Ja fa seixanta anys que acompanyo el camí de la Teologia, en particular el de les ciències bíbliques, i en la successió de les diferents generacions he vist esfondrar-se tesis que semblaven inamovibles i que han demostrat ser meres hipòtesis: la generació liberal (Harnack, Jülicher, etc.), la generació existencialista (Bultmann, etc.), la generació marxista. He vist i veig com enmig de l'embull d'hipòtesis ha sorgit i torna a sorgir la raonabilitat de la fe. Jesucrist és veritablement el camí, la veritat i la vida, i l'Església, amb totes les seves insuficiències, és veritablement el seu cos”. Que un reconegut intel·lectual com ell, amb tantes publicacions que són fruit de la seva saviesa i intel·ligència, que ha dialogat sincerament amb estudiosos de prestigi universal... afirmar al final de la seva vida aquesta veritat és un motiu per sentir-me reconfortat i agraït, com em sembla que s'hi sentiran tots els catòlics actuals.

La història de l'Església és llarga, ha caminat per situacions diferents i, a vegades, contradictòries. Els seus membres, pastors i fidels, no han respost amb prou exigència al que Crist ens havia anunciat i “obligat” a complir, estimant Déu sobre totes les coses i el proïsme com Ell ens ha estimat. I aquí afloren les nostres limitacions, les nostres incoherències i pecats; però amb capacitat per demanar perdó i reiniciar una nova vida col·laborant amb tothom a la recerca de la dignitat de l'ésser humà, de la justícia i de la pau. Sempre des d'una visió de creients en l'ensenyament de Jesús i amb la convicció profunda que aquesta fe ens ha aportat, ara a nosaltres i a les generacions precedents, sentit de vida i felicitat sense límits. No és una cosmovisió ingènua o infantil; és adulta, plena de responsabilitats i compromesa amb el bé de la humanitat. Agraïm el respecte de tanta gent cap a aquesta fe que professem. També, gràcies, papa Benet, per les teves paraules.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Iniciem la Quaresma

19 de febrer de 2023.

Estimats diocesans:

El proper dia 22 els cristians celebrem el Dimecres de Cendra, amb què donem pas al temps de la preparació per la Pasqua. D'aquest temps en diem Quaresma. És un període en què prima la reflexió, la penitència i la mortificació; la conversió a una vida més autèntica marcada per l'estil i les paraules de Jesús a l'evangeli. Els dies previs a aquest esdeveniment assistim a l'anomenat carnaval. En alguns indrets s'inicia el dijous anterior i fins al dimarts immediat al mencionat Dimecres de Cendra. És un període en què la gent es mostra amb disfresses, amb molta música i tràfec als carrers i, en certa mesura, com una festa desenfrenada i de molt moviment social.

Davant el temps quaresmal que es concretava en privacions personals i alguna renúncia culinària i amb una llarga durada, quaranta dies, es va popularitzar la festa del carnaval, de curt període temporal, i com a contrapartida festiva i bulliciosa. Silenci i reflexió davant el guirigall.

Actualment, es parla molt dels dos períodes amb un perfil pròpiament ideològic. Sembla que la nostra societat s'ha acostumat a la polarització en

tots els ordres de la vida. Contraposem de forma abusiva conceptes, realitats, actituds i valors. I una cosa encara pitjor, dividim grups de persones i els etiquetem amb excessiva facilitat. En aquest cas, sembla que parlar i viure el carnaval sigui efecte del progrés ininterromput i símptoma d'una llibertat sense límits; en canvi, parlar i viure la quaresma significa retrocés amb un marcat biaix de coacció i pèrdua de diversió. I no és del tot així. Els cristians afrontem la quaresma amb un sentit profund de preparació i amb un intens sentiment de seguir millor a Jesucrist. Alguns participen del carnaval com una festa més i sense excessives connotacions trencadores amb la tradició cristiana. No direm que és tot igual en importància, però se segueix una tradició de segles.

Personalment, em sembla més adequat convidar a tothom a una valoració més positiva del temps de preparació per a la festa més important de l'any, que és la Pasqua. Hi ha constància que la quaresma se celebrava ja a principis del segle IV a las regions d'Orient i passa a finals d'aquell mateix segle a les comunitats de l'Europa occidental. És una experiència eclesial molt antiga i, al llarg de la història, milions de creients han participat amb total llibertat i amb efectes solidaris en el seu desenvolupament. Segur que ho han viscut amb alegria i amb autenticitat. Així ens ho han transmès a tots nosaltres encara que ara hàgim de lluitar contra certes adherències culturals i vanes rutines per no desvirtuar el seu profund significat.

L'Església proposa tres virtuts que engloben la totalitat del ser creient: l'oració, el dejuni i l'abstinència i, per últim, l'almoina. Podeu imaginar que és molt profund a allò a què ens conviden i, si prescindim de la part més superficial d'aquestes realitats, acabarem acceptant que ens fan molt bé en la nostra maduració personal i el nostre creixement al servei dels altres. L'oració exigeix una revisió constant de la nostra relació amb Déu, parlant i escoltant, deixant-nos orientar i participant de la seva santedat; el dejú i l'abstinència exigeix una clara motivació d'austeritat, de senzillesa de vida, de sobrietat en el menjar i en el beure, també que els aspectes materials no dominin sobre els espirituals que conformen una visió més equilibrada del procés humà; l'almoina ajuda a allunyar l'egoisme que corroeix el nostre interior i participa de las carències del proïsme amb qui es comparteix el millor de nosaltres mateixos.

Us prego que visqueu amb profunditat aquest temps tan especial de preparació interior.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Un comportament amable

26 de febrer de 2023

Estimats diocesans:

En totes les èpoques s'ha intentat explicar el conjunt de causes i les conseqüències de l'actuació humana que condicionen la realitat social. Quan contemplem el món present, hi ha situacions que no ens agraden perquè tensen las relacions humanes fins a convertir-les en un impossible per construir una societat millor i més justa vers als altres, els esdeveniments i les coses. Per descomptat, també existeixen àmbits de proximitat i solidaritat que ens deixen admirats.

Avui voldria insistir en la importància del tracte educat entre nosaltres i entre els grups humans. Es donen diferents apreciacions sobre l'ésser humà, la societat i l'atenció als problemes que diàriament es plantegen. El bon tracte amb els altres se'ns exigeix a tots; és la condició prèvia per al respecte i l'entesa. Als cristians se'ns demana un punt més, l'amor als altres sense cap classe de traba que arriba –per a molts resulta incompreensible–, fins al grup dels anomenats “enemics”. El cas extrem es dona en les guerres, les seqüeles de les quals estem suportant tots. Més enllà d'una teoria de l'acceptació de l'altre com a norma general de comportament, i deixant a una banda els extrems bèl·lics, es tracta de fer un esforç per apropar posicions que convidin a la comprensió de les opinions alienes, a una sana autocrítica i a l'ús d'uns arguments que no danyin la personalitat de ningú i ajudin a confrontar idees independentment de qui les promogui. La convicció que tots busquem el bé comú està en la base d'aquest plantejament.

Actualment s'utilitza massa l'insult, l'agressivitat i el menyspreu entre uns i altres. Veiem també com el ressentiment, l'odi i la confrontació es donen amb normalitat en molts discursos des de diverses plataformes socials. Sembla que aquesta situació no permet avançar en el foment de la dignitat humana amb totes les seves atribucions i en el desenvolupament harmònic de la societat. Costa d'acceptar el pluralisme, però és l'única recepta per al respecte i la llibertat aliena. Davant el gran cúmul de problemes que ens envolten, hi ha intents diferents per mirar de solucionar-los. Tots han de ser objecte d'estudi per triar aquell que beneficia a una gran majoria.

Hi ha un segon pla a considerar, en el sentit que tots presumeixen de bon judici i excel·lent tracte, acusant els oponents d'allò pitjor i més fosc que tenen en el seu cor i en la voluntat de generar el mal a propòsit i d'augmentar els problemes ja existents. És una vara de mesurar diferent de la que tots hauríem de prescindir. Els altres tenen part de raó en l'enfocament d'un plantejament sol·licitat, i nosaltres podem prescindir d'alguna dada no vàlida o no contrastada.

En las darreres setmanes he llegit alguns articles periodístics en aquest mateix sentit i me n'he alegrat. Des de la meua responsabilitat pastoral, em preocupa no contribuir a la solució acceptable dels problemes socials i, a més, procurar que totes las comunitats cristianes fomentin el diàleg, l'acceptació, l'acolliment de tots considerant-los germans i fills d'un mateix Pare. No podem acusar ningú de foment de l'odi amb paraules que l'incrementen i enverinen l'ambient. No podem acusar l'adversari polític d'assassí o de lladre sense cap mena de prova, només amb la intenció de destruir-lo moralment. No podem desautoritzar qualsevol iniciativa per estar sustentada en una ideologia o, millor encara, en una cosmovisió diferent o oposada a la que nosaltres defensem. Volem netejar la nostra societat, fer-la més transparent, més cordial, més sostenible en el respecte a tots els ciutadans. Que aquesta pretensió no sigui només "de paraula" sinó amb el convenciment de la nostra voluntat i amb la pràctica de la nostra vida personal, familiar i social. Així farem més respirable la convivència. Hi cabem tots!

Amb la meua benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Responsabilitat i amabilitat social

5 de març de 2023

Estimats diocesans:

Tinc el costum de convidar alguns amics i col·laboradors a la lectura d'aquests comentaris dominicals. A vegades hi afegeixen una idea, en corregeixen una expressió, en matisen un concepte no massa clar per als lectors o hi posen un títol alternatiu. Sempre els agraeixo les seves aportacions. No puc dir que aquest comentari es deu a ells o que el resultat és coral. El contingut de cada glossa és de la meua pròpia i exclusiva responsabilitat. Per a bé o per a mal. Per a l'alegria i satisfacció dels qui el llegeixen o l'escolten perquè els orienta en la seva vida. També per assumir algun error de plantejament o desencert en la seva aplicació. Mai voldria ofendre ningú: sempre el respecte a tothom, creients o no, que amb la seva llibertat interpreten i comprenen el món. Intento, per descomptat, que el que dic estigui en sintonia amb el fonament de la fe en Jesucrist. En el meu cas, no pot ser d'una altra manera. I també desitjo que els cristians se sumin a aquest discurs vital.

Comentant la glossa del diumenge passat algú em va suggerir que hi afegís una frase del Concili Vaticà II en la seva Constitució sobre *l'Església*

en el món actual. Va aduir dos motius: que el seu contingut no era una idea original meva d'ara i que la lectura dels documents d'aquest concili són molt actuals. Per tant, els cristians hauríem d'esforçar-nos en la seva aplicació a la nostra societat, amb una actitud oberta i responsable. Diu la citació: “L'ordre social cal desenvolupar-lo diàriament, fonamentar-lo en la veritat, edificar-lo sobre la justícia, vivificar-lo per l'amor. Però ha de trobar en la llibertat un equilibri cada dia més humà” (núm. 26).

Recordeu que vam centrar l'anterior comentari en l'amabilitat. Segurament és el mínim que ens podem demanar els uns als altres, fins i tot sabent que la referència era, i és, el mandat de Jesucrist en el qual s'assenta la nostra relació social i és la base de la construcció d'un món més just i respectuós. En aquest comentari volem accentuar les grans paraules de la citació del Concili, que haurien de ser escrites sempre en majúscules: **Veritat, Justícia, Amor, Llibertat**. El text acaba amb el mot “equilibri”, com volent afirmar que és necessari combinar adequadament aquestes paraules per tenir un resultat que commogui els cors, que ordeni les prioritats i, sobretot, que dignifiqui l'ésser humà, tot potenciant la seva relació solidària amb els altres.

Hi ha altres paraules que podrien afegir-se a aquesta magnífica relació, però amb les esmentades ja en tenim prou per recordar el seu significat concret i per a implicar-nos-hi. Sense pretendre fer disquisicions filosòfiques ens sembla important assenyalar algunes petites qüestions que en possibilitin un total enteniment i una posada en pràctica, d'acord amb les pròpies conviccions; en el nostre cas, amb la fe que professem. L'inici d'aquesta reflexió pot ser l'equilibri aplicat a la persona que, per la seva dignitat, és lliure per pensar, decidir i actuar. Deia el Quixot: “La llibertat, Sancho, és un dels més preuats dons que als homes va donar el cel; amb ella no poden igualar-s'hi els tresors que oculta la terra ni cobreix el mar”. Aquest do ens permet la recerca constant i ser autèntics, fugir de la mentida i l'ocultació interessada –ara recordo les famoses *fake news* que tan alegrement acceptem–. Cal ser clars, transparents, nets de cor per caminar per la senda dels justos; què fàcil que és parlar de justícia i anteposar mil excuses per a no accomplir-la! Es poden triar altres camins que condueixen a la maldat i a la duresa de cor. No els recomano a ningú.

Vull acabar aconsellant complir el mandat clau del Senyor: “que us estimeu els uns als altres com jo us he estimat” (Jn 13, 34). “Estima i fes el que vulguis”, deia sant Agustí. A qui estima els seus semblants no se li pot demanar més.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Inscripcions a l'escola

12 de març de 2023.

Estimats diocesans:

Em sembla que cada any faig uns comentaris dominicals sobre l'escola, l'educació en general, la generositat dels docents i la responsabilitat dels pares i de les famílies en sentit ampli. Insisteixo sempre en la importància de la matèria de la religió catòlica en el currículum escolar i l'opció de triar-la amb vistes a rebre una educació integral.

En els comentaris d'aquest curs faig el mateix. La motivació m'arriba de la lectura d'alguns titulars periodístics sobre el descens de la matrícula en l'assignatura de religió a totes les comunitats autònomes. Es dona a entendre que això és una conseqüència clara de l'allunyament del món escolar dels valors i virtuts que es desprenen "d'allò religiós". A simple vista sembla lògic encara que hi ha uns matisos que convé no oblidar, sobretot en aquests moments, quan s'obren les inscripcions en els diferents col·legis i, a l'inici d'una etapa educativa, s'ha d'optar per aquesta matèria.

Abans d'anotar les concrecions per optar per la classe de religió, voldria ressaltar la importància dels pares i de les famílies en general. La responsabilitat en l'educació dels fills resideix en els pares i ningú no la pot suplantar o eliminar. El manteniment de l'opció en el sistema educatiu és un dret dels pares i no és un privilegi de l'Església o dels bisbes que la autoritat administrativa concedeix com una gràcia especial. Apel·lo a les famílies cristianes perquè siguin coherents amb la seva fe i vulguin completar correctament l'educació dels seus fills. Ja que, de fet, s'esforcen en utilitzar indistintament la seva paraula i el seu exemple dins de la llar, demanen la col·laboració necessària de les parròquies (catequesi, temps lliure, formació juvenil) i dels col·legis (coneixements, destreses i habilitats, actituds...). Els tres àmbits constitueixen un conjunt per a una educació que atengui totes les dimensions de la persona.

Però anem a les concrecions que ens motiven les dades estadístiques:

1. És una matèria que ha estat tractada de forma desigual i injusta en el currículum per part de les diferents administracions educatives des de fa molts anys. En les diferents lleis educatives s'han produït canvis en el seu tractament que han desorientat els interessats. En un moment hi ha hagut una matèria alternativa, en un altre s'ha suprimit aquesta quedant la religió com una matèria més; es va suprimir per al recompte de la mitjana a les notes; que no contés per a l'accés a les beques públiques; es van posar una sèrie de traves en l'horari escolar i un llarg etcètera.

2. Les inscripcions no han gaudit de celeritat ni transparència per part de directius.

3. Els professors de la matèria s'han prestat, quan el centre els requeria, a col·laborar en altres tasques educatives. En canvi, han hagut d'anar als tribunals per defensar els seus drets laborals, guanyant en molts casos els judicis plantejats.

Podríem afegir algunes qüestions més que es repeteixen constantment: que no hauria de ser matèria curricular per no tenir una base científica; que cada església ha de formar als seus fidels... fins a convertir en herois als que trien aquesta matèria. Observem que s'eliminen o es redueixen els programes de les matèries que denominem humanístiques en favor de les tècniques amb un lament de diversos grups de docents als que no s'escolta. S'hauria de potenciar l'ampli món dels valors, de les virtuts, dels coneixements filosòfics, literaris o clàssics.

Us aconsello a tots que no renunciieu a les vostres conviccions i, sense temor, us inscriviu a l'Ensenyament Religios Escolar.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Dia del Seminari

19 de març de 2023.

Estimats diocesans:

Tots heu sentit parlar del Seminari, el lloc on es formen els joves que volen ser sacerdots. Generalment, viuen en un internat i reben una preparació que atén totes les dimensions de la persona: la física, l'afectiva, la intel·lectual, l'espiritual i la pastoral. En aquesta etapa formativa la responsabilitat d'acompanyar-los recau en uns sacerdots. També hi intervenen altres experts que ajuden a completar la integralitat del seu creixement personal amb la finalitat de preparar-se per acompanyar en el futur els seus germans: professors del centre d'estudis on acudeixen diverses hores al dia, tècnics en espiritualitat, en psicologia i en altres branques de la cultura. El bagatge que han d'adquirir i portar a sobre és universal i han de saber oferir-lo a la comunitat; un bagatge amb l'empremta del servei que dona i ensenya Jesús de Natzaret.

A la nostra diòcesi molts catòlics recorden com fa temps l'edifici del Seminari que ara ocupa el Rectorat i l'aulari de la Universitat de Lleida estava ple de residents interns. Ja fa alguns anys que la institució es va

traslladar a uns pisos del carrer Canonge Brugulat a causa de la disminució de seminaristes i, posteriorment, set diòcesis de Catalunya van crear el que anomenem Seminari Interdiocesà, a Barcelona, on viuen i estudien a la seva Facultat de Teologia. Allí hi ha el seminarista de la nostra diòcesi que està a punt d'acabar la seva etapa formativa. Comparteix la vida, de dilluns a divendres, amb altres companys de les diòcesis veïnes, i els caps de setmana ajuda en les activitats pastorals d'alguna de les nostres parròquies, com fan tots els seminaristes en les diferents diòcesis del món. Algunes d'aquestes, per l'elevat nombre de residents, tenen Seminari propi i moltes altres s'agrupen en una institució per buscar una millor qualitat en la formació, com és ara en el nostre cas.

Un dels problemes més urgents de la nostra activitat pastoral és la falta de vocacions. En aquests moments tenim només un altre seminarista, que prové de Burkina Faso. Això vol dir que en un futur no gaire llunyà ens serà més complicat atendre amb un sacerdot les parròquies, les delegacions pastorals i les restants institucions eclesials. I aquesta és una preocupació que ens implica a tots els catòlics perquè tots en sofrim les mancances. Segurament la responsabilitat del bisbe i dels sacerdots és més gran, però és un assumpte que ens compromet a tots. Voldria proposar a la comunitat cristiana dues accions: pregar –de manera individual i comunitària– per les vocacions al ministeri sense oblidar-nos mai de demanar a Déu perquè tinguem nombroses vocacions, i que els membres del Seminari siguin autèntics, fidels, alegres i curulls de santedat per al servei a l'Església. Durant aquest curs un grup de creients de diferents parròquies ens reunim a la catedral les tardes del diumenge per resar per aquesta important institució.

La segona acció se centra en les famílies: han de viure de tal manera la seva fe que afavoreixin entre els seus membres la vocació al ministeri sacerdotal. A vegades els pares temen que els seus fills no gaudeixin d'un adequat benestar material i es resisteixen a posar en mans de Déu la vida futura d'algú que els planteja el servei permanent a l'Església. En massa ocasions tracten de dissuadir-los o de posposar la seva decisió. Crec que a tots ens correspon ajudar a canviar aquest ambient de desconfiança en els plans de cadascú a la crida del Senyor.

Per acabar, una paraula sobre el lema d'enguany: “**Aixeca't, posa't en camí**”. És una frase dirigida de manera especial a cadascun dels seminaristes i als qui pensen en la seva vocació. Fixem-nos en la paraula camí, que repetim tant en aquests moments i que defineix una manera d'afrontar l'evangelització.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Els carrers per Setmana Santa

26 de març de 2023

Estimats diocesans:

En aquests dies previs a la Setmana Santa trobem un ambient de preparació d'aquesta gran festa a les parròquies i comunitats cristianes: s'organitzen els horaris dels actes litúrgics –recomanant l'assistència dels creients als oficis, que inclouen les confessions–, es preocupen de les activitats formatives i acompanyen les manifestacions públiques dels passos.

Durant aquesta preparació també hi ha tots els membres de les Confraries i Germandats, sobretot les seves Juntes Directives, que volen tenir-ho tot a punt –materials i persones– perquè les processons pels carrers i places dels nostres pobles tinguin una perfecta organització i contribueixin a reforçar el motiu central de la Setmana Santa.

Els ciutadans, en general, també esperen amb alegria aquestes celebracions, bé perquè tenen uns dies de vacances per sortir dels llocs habituals de residència, bé perquè són espectadors respectuosos del misteri central de la fe dels cristians: la Passió, Mort i Resurrecció de Jesucrist. Hi participen contemplant-lo, hi assisteix recordant-lo i s'alegren de tenir un motiu més de festa als carrers i places com un element important de la cultura i de la tradició viscuda per tantes generacions anteriors.

I tot plegat com a manifestació pública de la fe dels cristians. Em sembla que no molestarà ningú que un grup social determinat ocupi un espai públic en un uns moments concrets i expressi les seves conviccions amb valentia i profunda devoció, encara que és cert que la fe no s'esgota en un acte exterior. Els cristians som conscients que l'essencial radica en el nostre propi interior i és en el cor on neixen els impulsos per convertir-nos en millors seguidors del Crucificat quan afirmava i distingia en els evangelis entre el que surt de l'interior i l'interès pels actes externs fets per ser vistos per la gent. Nosaltres repetirem fins a l'avorriment que la coherència és bàsica en la vida cristiana i que el que celebrem al carrer ho hem de viure en el nostre interior. I això depèn de cadascú, però la manifestació al carrer ens permet recordar i ensenyar als altres la fe que professem, que celebrem i que compartim a les llars i a les parròquies, als col·legis i a les agrupacions festives.

Sabent el que és fonamental de la nostra fe, vull agrair l'entusiasme de tants cristians en la preparació dels passos i en l'assistència multitudinària als actes programats. Faig una crida cordial perquè cada dia augmenti el nombre dels qui es responsabilitzen d'aquestes organitzacions cristianes. Moltes vegades fa l'efecte que hi falta col·laboradors perquè, de manera

egoista, preferim satisfer el temps lliure amb maquinetes i pantalles, oblidant la importància de la paraula i l'escolta, de l'acompanyament i la col·laboració amb persones que pensen i creuen el mateix, i desitgen donar-ho a conèixer a la nostra societat.

Crec encertat-la si dic que tots els que aneu a les processons feu un públic testimoniatge de la vostra fe. Ningú pot jutjar la intensitat del vostre compromís cristià. Però ens alegrem de l'augment, cada any, de la participació de confreres i del compromís en l'evangelització, que no és exclusiva de sacerdots i religiosos sinó de tots els batejats que s'exigeix en autenticitat amb el que celebrem, fidelitat amb el que prediquem i felicitat amb el que vivim. Que res ni ningú ens dificulti una sana i santa participació en aquests dies sants. Que els últims moments de la vida del Senyor siguin un model d'actuació per a tots els seus seguidors.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

En defensa de tota vida

2 d'abril de 2023

Estimats diocesans:

El dissabte passat l'Església va celebrar la festa de l'Anunciació del Senyor. Des de fa uns anys, aquest dia 25 el dediquem a participar en una jornada especial en defensa de la vida humana; una defensa que no té límit en el temps ni en l'espai, encara que accentuem aquesta preferència el dia en què comença la Vida en el món, al si de la Mare de Déu. Nou mesos després celebrarem la festa del naixement de Jesucrist i expressarem de mil maneres l'enorme alegria de Nadal i la total confiança que Déu Pare ha posat en l'ésser humà que ha fet canviar les seves inclinacions cap a l'odi, la venjança i la mort en impulsos cap a l'amor, el perdó i la vida. Mai no agraiem prou la possibilitat d'aquesta conversió.

Recordem tot això, una vegada més, perquè en aquests moments s'han aprovat unes lleis al nostre país encaminades a afeblir la protecció de la vida humana. A l'ésser concebut i que espera en el si matern el moment de néixer se li endossa una llei que permet la seva eliminació mentre, alhora, es vol estendre la idea d'un fals "dret" de la dona sobre la realitat humana que porta en el seu cos: l'anomenada llei de l'avortament. També se n'ha

aprovat una altra que proposa l'eliminació de la vida d'un malalt o ancià apel·lant a la compassió, perquè no sofreixi més en aquest món, però que sigui un tercer, un sanitari, el que s'encarregui de l'“assumpte” obviant les conviccions més profundes d'uns i altres i assenyalant amb futures llistes els qui no se sotmetin a la legislació vigent. Tot molt “legal” i molt “lliure”: és l'anomenada llei de l'eutanàsia. Hi ha altres lleis que socaven els fonaments de l'antropologia cristiana i els seus promotors se sorprenden que milions de conciutadans no vulguin acceptar aquestes orientacions cap a la nostra societat. Cal recordar la fortalesa de molts màrtirs al llarg de la història per no acceptar determinats plantejaments contraris a la voluntat del Déu de les promeses i per resistir fins a la mort enfront de la injustícia d'algunes lleis.

Davant d'aquesta situació, malauradament acceptada per la societat, es pretén que l'Església catòlica condescendeixi en la seva comprensió. Recordem que fa poques setmanes es va signar per part de moltes confessions religioses un comunicat en defensa de la vida humana i en contra de la legislació que condueix a la mort. Encara que el tema que ens ocupa és molt més ampli, perquè afecta també altres grups humans sense conviccions religioses i que es resisteixen a acceptar postulats, que canvien fàcilment, com passa en les legislacions d'altres països, segons les notícies que ens arriben.

L'Església s'ha expressat amb claredat i contundència a favor de la vida i no ha transigit mai a afavorir la mort provocada de l'ésser humà perquè destorba, no serveix o no s'ajusta als propis interessos personals i familiars. Tots els cristians ho sabem i, davant d'alguns dubtes, recorrem amb freqüència al Catecisme perquè enforteixi les nostres conviccions. No és cap novetat que molts catòlics, tant seglars com preveres i bisbes, facin afirmacions públiques en contra d'aquestes lleis i no vulguin renunciar a la llei de Déu. Davant d'això es pretén caricaturitzar aquesta opinió dels creients i vincular-la a alguna opció política per desvirtuar les seves afirmacions. Fins i tot se n'enriuen o amenacen els qui desitgen resar per salvar vides humanes i es neguen a col·laborar com a executors de mort.

Es parla amb massa facilitat de “reculada” i de “progrés” a l'hora de qualificar lleis, opinions i actituds davant la vida i la mort dels éssers humans. Els cristians no volem agradar o estar a gust amb aquestes conegudes opcions a favor de la mort: volem mostrar coherència amb la fe ensenyada per l'Església, i que afecta la vida diària.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La Pasqua: Crist ha Ressuscitat

9 d'abril de 2023.

Estimats diocesans:

El centre de les celebracions cristianes de l'any és la festa de la Pasqua, en què recordem i actualitzem la Resurrecció de Jesucrist. En aquest diumenge es condensa el cim de la pietat cristiana amb l'horitzó en l'eternitat i el fonament de la vida personal i comunitària radicada en la fe que professem i celebrem.

Durant l'any, cada diumenge us proposo una petita reflexió que ens ajudi a compartir l'experiència i els desigs de seguir con més autenticitat a Jesucrist. Reflexió que de vegades té accent informatiu; unes altres, de formació i sempre, demanant la col·laboració de tothom perquè la nostra Església es presenti amb millor rostre a la societat a la que vol servir i evangelitzar.

Avui proposo només una felicitació a tothom per aquest esdeveniment transcendental de la Pasqua. Als cristians, perquè l'alegria sigui coherent amb l'anunci del Ressuscitat; a tots els altres, perquè escoltin i sentin la felicitat que embarga les confessions cristianes i coneguin amb més detall la cosmovisió que neix de les paraules i els fets de Jesús de Natzaret. I ho faig amb les paraules de poetes que commouen el cor dels seus lectors i evoquen amb sintètica redacció el fet de la Pasqua. El seu llenguatge és universal i ens apropa amb molta bellesa al misteri que celebrem.

En aquesta ocasió he d'explicar als lectors dels diaris que no tenen a prop el Full distribuït setmanalment a les parròquies, qui són aquests poetes que apareixen a la primera plana del **Full Dominical** com a felicitació. Preferia que fossin ells qui ens parlessin de la Pasqua. Dels molts poetes que han escrit sobre aquest esdeveniment, he triat els versos de tres d'ells que són sobradament coneguts per tots vosaltres: Joan Maragall, Pere Casaldàliga i Lope de Vega.

Maragall titula el seu breu escrit *Alegria de la Pasqua*, i entre altres coses diu "La nit de Pasqua florida és una nit de cantera" i demana que ens sentim acompanyats per l'alegria que produeix aquest singular esdeveniment. Casaldàliga, en el seu *Hambre de ti* escriu "Hambre de ti nos quema, Muerto vivo, ...y en Ti podremos encender el alba". I per últim, Lope de Vega, en el seu famós sonet, *Pastor que con tus silbos amorosos*, afirma això: "Oye, pastor, pues por amores mueres, no te espante el rigor de mis pecados, pues tan amigo de rendidos eres". Amb tota seguretat, trobareu altres poetes que us evocaran aquest dia gloriós; també abunden escrits bonics i compromesos d'altres autors que ens ajuden a viure l'alegria i l'esperança en la Resurrecció de Jesucrist.

S'acostumen a donar felicitacions per aquestes festes en forma de postals que reproduïxen obres de pintors famosos que recorden la Pasqua cristiana. És una forma adequada de contemplar la bellesa que ens brinden els seus autors per al nostre gaudi. No oblidem grans peces musicals que desperten en nosaltres contemplació i recolliment.

Allò veritablement important per als cristians és la celebració de la Pasqua i les conseqüències que d'ella se'n deriven per a la nostra vida personal i comunitària però, sens dubte, la fe també crea cultura, el profit de la qual arriba a tothom de generació en generació i es viu a tots els pobles de la Terra.

Feliç Pasqua de Resurrecció!

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Els Catòlics en el servei de la política

16 d'abril de 2023.

Estimats diocesans:

En les nostres converses ordinàries utilitzem moltes vegades la paraula “política” per aplicar-la a una realitat concreta de la nostra vida social. I parlem de polítics quan ens referim a aquells que ocupen un lloc prominent a la societat, actuen com autoritat i presten un servei indispensable a i en la nostra estructura cívica. De forma repetida accentuem el vessant negatiu de la política per algunes persones que han abusat de la seva posició en el mateix exercici públic oblidant o no reconeixent la immensa quantitat de polítics amb una honestedat fora de dubtes i amb una dedicació admirable al servei de la comunitat.

És un bon motiu, davant aquestes eleccions que s'apropen, per elogiar a tots aquells que volen servir al bé comú dels ciutadans i animar els catòlics a participar des de les seves conviccions creients en un desenvolupament harmònic del teixit social com a fruit de la caritat política i a aprofundir en el sentit de la dignitat de la persona. L'ésser humà és fill de Déu i com a tal ha de ser atès i estimat accentuant la part fraterna de les relacions.

Als catòlics que heu optat per aquest servei, la mateixa comunitat us demana que mai amagueu la vostra fe en els diferents plantejaments i

activitats promogudes. Que actueu sempre de manera coherent amb les paraules i gestos de Jesucrist. Que sigueu clars en les vostres propostes i que no enganyeu ningú amb falses promeses. Que us preocupeu dels més fràgils de la nostra societat i que ningú se senti descartat per la vostra actitud. Que utilitzeu un llenguatge educat, sense insults ni desqualificacions amb els que pensen contràriament o presenten diferents solucions als problemes plantejats. Que us acostumeu a treballar de forma col·legiada, aprenent i ensenyant la doctrina Social de l'Església; apropau-vos a aquests principis que, amb seguretat, il·luminaran a les vostres ments iniciatives en tots els àmbits del quefer humà: la cultura, la ciència, l'economia, l'esport, l'art... Us proposo la lectura d'un Compendi de la Doctrina Social, publicat l'any 2005, i que ha servit de referència compromesa a molts servidors públics.

Us presento un breu resum utilitzant només els títols dels bonics capítols que va redactar un nombrós grup d'estudiosos enquadrats en el Pontifici Consell "Justícia i Pau": a la introducció, un comentari sobre *Un humanisme integral i solidari*; a la primera part, els fonaments i principis de la nostra fe amb el disseny de Déu, la missió de l'Església i la centralitat de la persona humana amb els seus drets; a la segona part se'ns parla de *La família, cèl·lula vital de la societat, el treball humà, la comunitat política, la comunitat internacional, la salvaguarda del medi ambient i la promoció de la pau*; acaba amb una tercera part parlant de la Doctrina social i l'acció eclesial. Afegeix una conclusió amb una espècie de programa par a tots: *Cap a una civilització de l'amor*.

No us canso amb més documentació. S'ha escrit molt sobre aquest important tema que podeu trobar amb facilitat a les biblioteques dels vostres sacerdots i a les llibreries. Cal que siguem capaços d'aplicar aquests principis a la vida ordinària animant a participar a tots aquells que amb les seves qualitats puguin millorar de forma integral la convivència entre els diferents grups, persones i organismes. En una carta del papa Francesc (2016) ens preguntava als pastors, què significa per a nosaltres que els laics estiguin treballant en la vida pública? Significa buscar la forma de poder encoratjar, acompanyar i estimular tots els intents, esforços que ja es fan per mantenir viva l'esperança i la fe en un món ple de contradiccions.

Sigueu exigents amb els que governen, sigueu també agraïts pels seus serveis.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Dia del Llibre

23 d'abril de 2023

Estimats diocesans:

Al llarg de l'any hi ha moltes jornades que ens recorden algun aspecte important de la nostra societat. Són moments que ens permeten tenir una major sensibilització envers aquell aspecte, ja sigui relacionat amb la salut, amb la conservació del planeta, amb l'esport, amb la cultura o amb altres molts referents per a una millor convivència o una solidaritat més àmplia. L'Església també presenta jornades pròpies de reflexió i de pregària sobre algunes realitats pastorals.

Em sembla que el tema d'avui, 23 d'abril, té un component social i un altre de religió (encara que només sigui per la persona que dona nom a la festa que celebrem tots) en la presència de Sant Jordi, patró de Catalunya i amb molts devots a les nostres diòcesis. Cal assenyalar que aquest sant és popularment molt reconegut a tota la geografia cristiana y el tenen com a protector, a més dels catòlics, països i institucions del món ortodox i també de les esglésies evangèlica i anglicana.

Aquesta festa és molt esperada a Catalunya perquè se celebra amb molta vistositat als carrers i amb l'intercanvi de regals, concrets i repetits cada any, plens de saviesa i de tendresa. Per tot arreu trobem parades de venda on es posen a disposició aquests presents: un llibre i una rosa. No parlem de regals costosos o competitiu en grandiositat o elegància. Són senzills i s'esperen amb certa il·lusió. M'afegeixo a aquesta pràctica, que indica el camí de la proximitat, de l'amabilitat i de la trobada de les persones. Enhorabona als qui regalen i als qui reben. Aquest fet reconeix i motiva l'alegria, la sensibilitat i l'ànima de saber. En el meu cas s'hi afegeixen els intensos desigs que gaudiu de llibres que us ajudin a descobrir els secrets i l'alegria de la fe; també que gaudiu de la rosa que representa la tendresa i la dedicació amorosa de Déu sobre totes les seves criatures. Us aconsello que no abandoneu l'intent d'una formació humana i religiosa amb l'instrument més preuat en la transmissió del saber i l'estimar de les generacions anteriors. En aquests moments sembla que les noves tecnologies i els nous formats de lectura arraconen el paper amb diversos segles d'història, si bé molts estudiosos afirmen la seva presència permanent. En qualsevol cas, el llibre és un element imprescindible per construir un món més habitable i unes relacions més harmonioses entre els éssers humans.

És motiu de gran alegria veure com els pares ensenyen a llegir als seus fills petits o comprovar com tornen de l'escola informant que ja coneixen les primeres lletres. És motiu d'alegria que els diaris anunciïn cada dia la

promoció de llibres, sent notícia destacada fa unes setmanes, la creació de sessions de lectura en col·legis i centres culturals. És motiu d'alegria que hi hagi tants lectors a les biblioteques públiques. És motiu d'alegria veure moltes persones a les llibreries triant la seva obra preferida. És motiu d'alegria la difusió de la lectura amb motiu de la creació de premis literaris que arriben a tots els racons del planeta. És motiu d'alegria que hi hagi joves talents que s'apliquen en escriure cada dia millor i que són els hereus dels grans escriptors del passat. Agraïm el treball i la bona disposició dels agents d'aquesta gran cadena cultural que es concentra en el llibre des que neix a la ment d'algú fins que arriba a les mans i als ulls de molts i anònims lectors.

Us recordo que els llibres religiosos han tingut una gran transcendència per a totes les generacions anteriors, començant per la Bíblia i acabant per molts coetanis que ens ofereixen els seus descobriments i la seva sensibilitat espiritual per a què puguem ampliar la nostra formació i ens ajudin a aprofundir i a renovar la nostra fe.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El dia del Treball

30 d'abril de 2023

Estimats diocesans:

El primer de maig, ja des de finals del segle XIX, és ple de manifestacions i reivindicacions laborals dels treballadors de molts països del món. Tant és així que les legislacions s'han anat adaptant als canvis en les realitats del món obrer i societats de signe molt divers han acordat aquesta data com l'adequada per visualitzar la importància dels obrers en els mitjans de producció. Aquest acord, marcat pels organismes internacionals als quals pertanyen la pràctica totalitat dels països, s'ha modificat en alguns llocs fixant una altra data per a la celebració, però mantenint la importància de la classe obrera en un món que s'industrialitzava de manera ràpida i que era d'estricta justícia sentir la seva veu i atendre les seves reivindicacions laborals. Massa gent podia quedar a la cuneta de la vida i no comptar en les diferents fases del capitalisme que s'expandia.

La celebració té l'origen en la vaga sindicalista que hi va haver a Chicago el 1886 per demanar, entre altres coses, la jornada laboral de vuit hores. Aquest esdeveniment va comportar presó i penes de mort a alguns

treballadors. En un Congrés posterior (1889) es va internacionalitzar i l'Organització Internacional del Treball (OIT) va donar carta de naturalesa a la veu dels treballadors. Naixia un món nou en el desenvolupament de les relacions laborals i en l'acumulació i distribució de la riquesa produïda entre tots. Les diverses concepcions ideològiques van donar suport documental a les activitats organitzades per tot arreu.

L'any 1891 el papa Lleó XIII va publicar la famosa encíclica *Rerum novarum*, que pretenia aportar la veu de l'Església als esdeveniments que se succeïen amb rapidesa i, a vegades, amb agressivitat. Us en recordo alguns capítols amb titulars sobre la situació dels obrers, l'Església i el problema social, les associacions de treballadors, la caritat com a solució definitiva... Des de llavors s'han publicat molts documents seguint l'evolució dels esdeveniments de les relacions laborals. Ha estat un llarg període amb profunds canvis en la societat: guerres mundials, descolonització i independència de moltes nacions, caiguda dels règims socialistes, implantació d'un nou estil de dictadures, capitalisme i globalització, organització dels treballadors..., i molts altres fets davant dels quals l'Església ha intentat respondre amb promptitud i coherència evangèlica. Alguns sectors eclesials han lamentat que les respostes no han estat prou adequades per massa lentes i per falta de visió; uns altres afirmen que l'Església no hauria d'entremetre's en aquests assumptes, ja que tenen gran varietat de solucions i perspectives. Tanmateix, cal recordar que res del que fa l'ésser humà és aliè a la comunitat eclesial i les seves orientacions podran ser més o menys atractives o acceptades per amplis sectors però, sense cap dubte, pretenen seguir les paraules de Jesús i concretar l'estil de relacions que ens proposa com la millor solució per aquest món: respecte a la dignitat de la persona, defensa constant de la vida, justícia i equitat per a tothom i en qualsevol ordre de la vida (la cultura, l'economia, el treball...); l'amor i la lluita contra l'egoisme personal i de grup o classe social; el diàleg i la proximitat en lloc de l'enfrontament i la desqualificació.

Tot això defineix el que és fonamental: donar a conèixer paraules i fets de Jesús, és a dir, evangelitzar. Aquest és l'objectiu especial que es marquen els agents de pastoral enquadrats en els moviments de pastoral obrera perquè aquest sector no oblidí la presència de Crist en les seves vides. Malgrat les nostres omissions i indiferències, dels nostres pecats i menyspreus, existeixen grups de cristians que en aquests convulsos últims segles s'obstinen a acompanyar el món obrer, amb els seus treballs dignes o indignes, amb els aturats, amb les famílies sense recursos. Els dono gràcies per la seva tasca.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Per ells, per tu, per tants

7 de maig de 2023

Estimats diocesans:

El títol d'aquest comentari el trobem en els fullets de les parròquies i vol ser una orientació general per als qui estan obligats, com cada any, a presentar la seva aportació econòmica a l'Estat com a contribució pels serveis públics que ofereix a tota la societat. Fer la declaració de la renda durant aquest trimestre d'abril a juny –de manera telemàtica o presencial, individualment o amb l'ajuda d'assessors, o demanant cita a l'agència tributària– és un deure dels ciutadans que superen un determinat llinar d'ingressos l'any.

Aquest mateix títol és el lema de la campanya “**Xtants 2023**”, que anima a marcar la casella de l'Església a l'imprès de la declaració de la renda. Aquest deure ciutadà es repeteix durant els últims anys i ja és un costum ben arrelat que l'Església catòlica sol·liciti el senzill gest de posar la creu a la casella com una col·laboració més per dur a terme els seus projectes pastorals, des de la predicació i serveis sacramentals, fins a l'atenció a tasques educatives i a les persones més vulnerables de la societat. La campanya informativa inclou uns espots específics a la ràdio, la televisió i als formats digitals; també a les xarxes socials i altres espais religiosos. S'ha editat el periòdic *Xtants* i uns cartells per distribuir en totes les parròquies del país.

En aquesta publicació es presenten cinc testimoniats, al costat d'entrevistes i reportatges sobre la feina general de l'Església, que descriuen gràficament les ajudes que reben i la gratitud que mostren. Són un petit exponent de la gran quantitat de beneficiaris a qui arriben els recursos econòmics i de la dedicació de voluntaris que atenen tanta gent necessitada. La campanya presenta cinc persones que van trobar en l'Església l'ajuda que els urgia en un moment de desesperació i dificultat. Fruit d'aquest agraïment, obren el seu cor al món i contenen la seva història. Són:

Ruth, que va sortir de l'infern del maltractament gràcies a l'empenta de les amigues de la seva parròquia.

Àngela, amb síndrome de Down, que viu independent en un pis d'acollida a Talavera.

Halyna, que va venir d'Ucraïna amb la seva filla i dos nets. L'Església els ha ofert una nova vida

José, que va passar de la presó i la legió a la construcció, on va tenir un accident que el va marcar per sempre. A la parròquia li donen menjar i ha trobat una família i un lloc on viure.

Ramon, sacerdot, que va viure en el món de les drogues fins als disset anys. Un jove sacerdot de la seva parròquia li va donar la força per canviar.

Són vídeos que narren la seva història, però que ofereixen també un cant d'esperança i mostren la tenacitat personal dels seus protagonistes i el suport i la caritat dels catòlics.

En definitiva, em sento responsable de la campanya i sol·licito la vostra ajuda. Sabeu que marcar la “X” de l'Església és una decisió lliure que no perjudica ningú i no té cap cost perquè ni et cobren més ni et retornen menys i podeu marcar simultàniament la casella d'“altres finalitats”. Aquesta opció és de les poques coses que podem decidir sobre els nostres impostos. El resultat d'aquesta acció es pot conèixer a través de la *Memòria Anual d'Activitats* on l'Església explica en què empra els seus recursos. Agraïm a tothom la seva col·laboració; per descomptat, també als no catòlics i no practicants que, amb la seva decisió, reconeixen aquesta meritòria tasca.

Amb la meva benedició i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Sagraments en temps de Pasqua

14 de maig de 2023

Estimats diocesans:

Ens va bé d'acceptar les crítiques si porten a millorar les nostres opinions i actituds davant d'alguns esdeveniments que ens afecten. També, per descomptat, els cristians acceptem els suggeriments dels altres perquè poden ajudar-nos a aprofundir en la nostra fe i ser més autèntics en la vida cristiana. Això ens passa clarament amb la recepció dels sagraments en els nens i joves de les nostres comunitats, sobre la qual tenim opinions diverses: la falta de preparació o la preocupació pels elements externs de la festa; la no continuïtat després de la primera comunió o la confirmació; la queixa per la reduïda implicació dels pares i de les famílies; i el clam per una renovació constant del procés catequètic. Mil afirmacions, algunes oposades, que ens permeten fer una reflexió sobre aquest tema fonamental.

Perquè parlem d'una cosa essencial en la vida de l'Església, l'administració dels sagraments, que els catòlics valorem adequadament en la seva

importància personal, familiar i comunitària. Per això durant segles hem adornat amb molts detalls i festes alguns sagraments com, per exemple, els de la iniciació cristiana. Hem gaudit de l'esdeveniment de la primera comunió, tant de la nostra com la dels éssers estimats, i l'hem preparat amb una infinitat de complements, hem participat en les diverses reunions i, generalment, hem quedat satisfets de la festa en què han col·laborat els sacerdots, els catequistes i tota la comunitat parroquial o col·legial, en el cas dels centres educatius catòlics. I, no obstant això, amb el pas dels dies canvia la nostra percepció i ens tornem més exigents i demanem més convicció des del cor i menys ornaments externs que desvirtuen d'alguna manera l'essència dels sagraments. Aquesta percepció és indiscutible: tots estem d'acord en l'aprofundiment dels actes, en la coherència de les actituds i en la continuïtat dels processos, però ens costa passar de les paraules als fets de manera que la col·laboració de tothom generi una millor valoració de la catequesi i de la celebració.

Ens passa el mateix amb la festa de la Confirmació, si bé és menys cridanera perquè el nombre de sol·licitants és menor. També és una festa el sagrament del matrimoni i el de l'orde sacerdotal, però afecta molts menys catòlics. Fem aquesta reflexió en l'actual temps pasqual perquè és ara quan es produeixen amb més intensitat les celebracions sacramentals. Sempre hauríem d'estar atents a dignificar aquestes festes comunitàries perquè impliquen tota la comunitat i és essencial la transmissió de la fe en aquestes edats que preparen el futur del compromís personal.

Amb aquesta reflexió vull agrair, en primer lloc, tots els que acompanyeu els vostres germans en aquest procés sacramental. La comunitat diocesana reconeix la dedicació, l'interès i la permanència de tants catequistes en les diverses parròquies i col·legis. Sou un grup representatiu de la comunitat parroquial en l'àmbit de la transmissió de la fe d'una manera sistemàtica i, al mateix temps, vivencial. Ajudeu les famílies en aquesta tasca a la qual ningú ha de renunciar i faciliteu a la resta dels sectors pastorals una segura línia de formació i un camí de futurs col·laboradors per a l'evangelització.

En segon lloc, aquesta reflexió ens porta a insistir en una formació constant dels catequistes en els temes bàsics de Sagrada Escripura, de moral, de pedagogia catequètica i d'història de l'Església, amb el contingut clar i concret dels seus ensenyaments. També és una crida perquè altres cristians vulguin i puguin col·laborar en aquesta magnífica tasca eclesial.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Un any més, l'Assemblea Diocesana

21 de maig de 2023

Estimats diocesans:

El calendari d'activitats que a principis de curs prepara la nostra diòcesi té una data d'especial importància: la de l'Assemblea Diocesana, convocada pel dissabte que ve, dia 27, durant tot el matí, a la Casa de l'Església del carrer Acadèmia de Lleida. És una convocatòria oberta a tothom, que ens ajuda en la reflexió, en la revisió d'activitats i en el disseny de projectes pel futur de la diòcesi. Cada any hi ha una presència molt significativa –entorn de 250 persones– de laics, sacerdots i membres de vida consagrada, procedents de totes les parròquies i comunitats diocesanes, que es reuneixen per escoltar, per parlar i resar. És una cita molt esperada i es nota l'esforç que fan tots els sectors pastorals per participar-hi.

La temàtica de l'Assemblea varia cada any i s'adequa als plans pastorals que la diòcesi promou o s'ajusta al marc d'alguna orientació de l'Església universal en la qual el Papa demana la col·laboració a tots els catòlics. Aquest és el marc d'enguany, ja que continuem immersos en la iniciativa del Sínode de Bisbes que ha proposat el papa Francesc. Va ser anunciat l'any 2021 i acabarà l'octubre de l'any 2024 amb una característica especial: la pretensió que sigui un procés sinodal –caminar junts– molt participatiu. No hi tenen veu només els bisbes sinó que el Sant Pare ens ha demanat a totes les comunitats i persones de les diòcesis del món les aportacions i suggeriments que creguin oportuns per ajudar en la presa de decisions al final d'aquest procés. La proposta del Sínode és responsabilitat del Papa que, seguint les indicacions del Concili Vaticà II, indica un tema pastoral d'estudi que convé a tota l'Església. L'ensenyament, la vida i el ministeri dels sacerdots, la família, l'evangelització... han estat alguns dels temes proposats i s'han discutit durant unes setmanes del mes d'octubre pels bisbes, amb unes conclusions que es presenten al mateix Papa perquè elabori un document que orienti a tota l'Església. La novetat d'aquest Sínode radica en una preparació i participació de tots els catòlics amb un tema sorprenent a primera vista: és un Sínode sobre la sinodalitat, és a dir, com aplicar a la realitat concreta de les comunitats els principis de la comunió, de la participació i de la missió. Es vol combinar simultàniament els principis teòrics amb l'exercici pràctic de la vivència comunitària.

La nostra diòcesi hi ha participat amb interès durant tot aquest període. Es va anunciar als sectors pastorals, es va distribuir el material escrit en forma d'orientacions, va haver-hi reunions en els diferents arxiprestats i es va confeccionar un document que es va enviar als serveis centrals de la Conferència Episcopal Espanyola com a aportació diocesana amb la finali-

tat de preparar una resposta, fruit del conjunt de les diòcesis. El document Diocesà va ser objecte d'estudi, ponència i treball de grups a l'Assemblea de l'any passat. El document de la Conferència es va presentar en una magna reunió de 600 persones a Madrid uns dies després, el dissabte 11 de juny, on van participar el bisbe i un grup de laics de la nostra diòcesi. El mes de febrer passat va haver-hi una trobada de les Conferències Europees a Praga –l'anomenada fase continental– com n'hi ha hagut en la resta de continents amb la finalitat de contrastar les diferents propostes perquè la Secretaria General del Sínode prepari el material de treball en vista l'any 2024.

Durant aquest curs s'ha continuat treballant-hi a la nostra diòcesi i el seu resultat serà objecte de diàleg en aquesta pròxima Assemblea, que hem titulat “**La parròquia sinodal, camí de futur**”. Hi haurà una ponència de Mons. Vicente Jiménez, Arquebisbe emèrit de Saragossa i coordinador de totes les tasques sinodals de la Conferència i, posteriorment, un treball de grups i una presentació d'experiències sinodals de la nostra diòcesi. Quedeu tots convidats a participar-hi perquè tots som responsables de la marxa de la nostra Església.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La Diòcesi tindrà un nou diaca

28 de maig de 2023

Estimats diocesans:

El proper diumenge, 4 de juny a les 19 hores, a la Catedral, serà ordenat diaca el seminarista Joshua Carrillo. Tots vosaltres el coneixeu perquè ha estat present en els actes diocesans i ha ajudat en la pastoral de les parròquies de Ntra. Sra. de Montserrat i a les de la Unitat Pastoral de la Mare de Déu del Pilar-Santa Maria Magdalena. A més, ha col·laborat molt activament en les iniciatives dels grups de joves de la nostra diòcesi.

Alguns es preguntaran què significa el diaconat a l'Església, encara que ho hem explicat en el **Full Dominical** unes altres dues vegades en els darrers anys, quan van ser ordenats Francisco Doménech i Luís Pérez, que

ja exerceixen el seu ministeri en diferents responsabilitats pastorals. Aquesta nova explicació serà amb paraules d'en Joshua després de la conversa que vam mantenir i en la qual li vaig preguntar si podria resumir aquesta funció diaconal, que ell mateix ha sol·licitat i que l'Església li atorga, i el seu estat d'ànim actual dies abans de la celebració.

El candidat començava citant la història dels primers set diaques de l'Església primitiva, segons ens conta el llibre dels Fets dels Apòstols (6,3): "Germans, trieu d'entre vosaltres a set homes de bona fama, plens del Esperit Sant i de saviesa...". L'esglaiava poder ser com ells i haver estat escollit per l'Església per aquest servei. En aquests 6 anys de formació ha viscut un profund procés de discerniment i ha reflexionat molt sobre la seva vida, la seva fe i la seva relació amb els altres. Ha crescut en ell la necessitat de lliurar la seva persona, amb les seves qualitats i limitacions, a tota la comunitat eclesial. És un pas previ a la futura ordenació de prevere, que li serà administrada en els propers mesos. S'ha preparat amb aquesta finalitat i pot confirmar que se sent estimat per Déu i que l'ha triat per aquesta important i fonamental tasca, cosa que l'omple d'humilitat i d'alegria, se sent petit però, al mateix temps, enfortit per la gràcia de Déu i acompanyat per les pregàries de familiars i amics. Aquesta elecció de Déu ha donat un sentit nou a la seva vida, dotant-lo de plenitud, d'esperança i de confiança.

Ser diaca és ser servidor de la litúrgia, de la Paraula i de la caritat en comunió amb tota l'Església. El terme ens resulta una mica estrany perquè prové del vocabulari grec. El diaca presta el seu servei de forma radical a l'Església, a totes les altres persones que el requereixin per escoltar-lo, per atendre les seves necessitats i per orientar als altres a l'encontre amb Jesucrist; perquè, no ho oblidem mai, el diacaés una icona del Mestre, és anomenat servidor a l'estil d'allò que Ell va predicar i de com va actuar amb la gent que li demanava el seu auxili; és també un testimoni de la fe, com sant Esteve, és un custodi dels tresors (els pobres) de l'Església com sant Llorenç. És aquell que per la seva entrega i sacrifici mostra el rostre misericordiós de Déu al món i recorda a tothom que l'Església està sempre al servei de tots, especialment dels més pobres i fràgils de la història passada i de l'actualitat plena de desigualtats i descartats.

Acabo amb unes frases literals del propi Joshua que m'ha deixat escrites pera tots vosaltres: "Per a mi aquesta vocació és exigent i bella al mateix temps. Exigeix una vida d'entrega i de servei, una vida marcada per l'oració i la caritat. Però és també una vocació que, enriquida pel do de l'Esperit Sant, és font d'alegria i de plenitud. En la meva formació per ser prevere, aquest moment és molt especial, al revifar en mi la força de l'Esperit per respondre lliurement i conscient a la crida de Déu". Insistia molt en que

comptava amb les pregàries de tots nosaltres que som la seva família propera, perquè els seus pares i el seu entorn mexicà no estaran presents a la celebració, encara que units en l'oració en tot moment.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La Memòria anual de Càritas

4 de juny de 2023

Estimats diocesans:

A l'entorn de la festa del **Corpus Christi** es presenta la Memòria d'activitats que desenvolupa **Càritas** durant l'any anterior. És una manera d'informar i, a la vegada, de retre comptes a les comunitats cristianes i a tota la societat dels objectius i projectes que s'havien dissenyat. Han passat gairebé sis mesos d'aquest any i estem valorant l'anterior. Té una certa explicació perquè aquesta festa va associada a l'Església al **Dia de la Caritat** i els responsables d'aquesta institució se senten obligats ara a presentar-la per millorar la seva gestió recollint tantes suggerències com puguin arribar-los des de qualsevol part de l'Església o de la societat en general.

Tots recordeu la del **Corpus** és una festa molt popular i embolcallada amb una gran quantitat de tradicions i iniciatives religioses i culturals que venen del segle XVI, quan s'implanta en carrers i places del món catòlic l'adoració a Jesucrist Eucaristia en un ostensori, anomenat custòdia, portat en processó per sacerdots i diaques, acompanyat per gran quantitat de fidels que participen i altres molts que l'observen amb veneració i respecte. A això s'hi sumen cants i música, flors i catifes, tapissos i balcons engalanats que ajuden a visualitzar la importància fonamental del Senyor enmig de la història de les nostres comunitats.

Els missatges que les Càritas diocesanes han utilitzat per aquest any com a mitjà per arribar a tots els sectors socials se centren en el sentit de la vista actualitzant aquell passatge en què Jesucrist cura un cec de naixement. A part de recordar el fet, es busca implicar a cadascun de nosaltres en com veiem el nostre món i com destaquem en les nostres prioritats la visió de la pobresa, de la marginació, del descart dels germans que pateixen i necessiten de la cura i la preocupació de tots. Se'ns demana no tancar els ulls a

la realitat de les desigualtats i de les injustícies, al contrari, col·laborar amb tothom, tenint la mateixa mirada del Senyor vers a la persona que pateix. Entre aquests missatges n'hi ha un de molt gràfic: “**Tu hi tens molt a veure. Som oportunitat, som esperança**”. Celebrem el Dia de la Caritat amb el propòsit d'interpel·lar i convidar a prendre part en la vida social que tots compartim. Celebrar aquest dia, des de l'adoració a Jesucrist als carrers i amb la nostra assistència als actes a les nostres parròquies, és participar en el banquet del Regne anunciat, combregar el seu Cos i Sang i el seu estil de vida, manifestat en l'amor de Déu a tota la humanitat i l'esforç continu treballant la fraternitat des de la visió de la pròpia paternitat divina. Ho he repetit en comentaris d'anys anteriors: l'adoració i l'acció van indissolublement unides; no es contraposen ni són disjuntives. Complementen la vida en cadascun dels àmbits personals i comunitaris.

En el cas de la nostra diòcesi ens crida l'atenció el creixent interès que existeix per conèixer les accions de l'Església, de Càritas, en favor dels necessitats “de la porta del costat”, perquè ningú no dubta que hi ha carències, dificultades per sobreviure, pobresa al nostre voltant. I, d'alguna manera, tots som responsables del benestar que s'aconsegueix per uns i la falta de mínims recursos que aclaparen a altres sectors socials. Ens podem plantejar la mateixa pregunta que Jesús feia al cec de Jericó: Què vols que faci per tu? (Mc 10,51).

El proper dimecres, dia 7, s'ha preparat una roda de premsa amb una presentació de la **memòria** referida del 2022. Acostuma a tenir molt bona acollida per part de tots i això ens alegra; ens estimula, a més, per augmentar la nostra atenció als més desafavorits en aquest any i els següents. A les parròquies i a tots els centres hi ha abundant informació sobre aquest assumpte. En nom de tots vosaltres agraeixo la tasca d'aquella gent “de” Càritas que fan possible aquesta campanya que ens agermana a tots.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Donar gràcies

11 de juny de 2023

Estimats diocesans:

Tots hem après des de ben petits, seguint la recomanació o manament dels pares, amb quina frase havíem de respondre quan una persona ens oferia un regal: “Què es diu?” I ens sortia amb satisfacció la paraula

gràcies davant l'obsequi que ja teníem a les mans. La mateixa satisfacció es mostrava en el rostre dels nostres pares perquè veien que ja havíem après a transitar pel camí de la bona educació. També els autors del regal se sentien contents amb la nostra resposta.

A mesura que fem anys valorem molt més aquest petit gest de rebre i agrair. Aparentment té poca importància, però en el fons denota una actitud positiva i respectuosa davant d'una persona que ens mostra el seu afecte; és una actitud que obliga a l'oblit d'un mateix per reconèixer la importància de l'altre que rep una paraula afectuosa dels nostres llavis. Aquí no valorem ara el regal, sinó l'agraïment; no busquem augmentar i millorar en cada ocasió l'obsequi, sinó l'actitud davant d'un detall gratuït.

El papa Francesc té frases molt encertades i enginyoses que arriben al cor de tothom de manera instantània. Parlant de la família, afirma que els seus membres mai no han d'oblidar tres paraules que embolcallen pràcticament tot el quefer diari de les seves relacions. Han de fer servir sempre: **Si us plau, Gràcies, Perdó**. Segur que amb elles afavorim la trobada, l'afecte i l'esperança en el futur. En el cas de què parlem –el de les “gràcies”– diu que “la dignitat de les persones i la justícia social passen per una educació de la gratitud”. En aquesta línia educativa hi són els pares, els mestres, els catequistes i tots aquells que tenen la missió fonamental d'orientar i possibilitar el creixement personal de nens i joves.

Els cristians sabem donar gràcies a Déu, en primer lloc. Entre els aspectes de les nostres oracions subratllem l'agraïment al nostre Pare per la vida, per l'alegria de la fe i per tots els dons, persones i coses, que ha posat al nostre abast per viure en la veritat de les benaurances. Ens eduquem comptant amb la presència de Déu en tot moment.

Aquest agraïment que us comento el vull aplicar a mi mateix. Disculpeu si personalitzo massa. En aquests dos mesos de maig i juny recordo i celebro alguns esdeveniments de la meua vida amb una immensa gratitud a Déu per tot el que m'ha passat en la meua història de fe.

Em van batejar al cap de cinc dies del meu naixement, que va ser el 31 de maig: comparteixo la meua gratitud amb Déu, amb els meus pares i tota la meua família. El dia 10 de maig vaig rebre per primera vegada al Senyor en l'Eucaristia: comparteixo la meua acció de gràcies amb el rector, catequistes i comunitat parroquial. El dia 9 de juny vaig rebre l'ordenació presbiteral a València: agraeixo als formadors i professors del Seminari els seus esforços per esperar-me i acompanyar-me en aquesta important etapa de la meua vida mitjançant l'oració, els sagraments, la comunitat de seminaristes. A partir de la meua ordenació em vaig sentir estimat per les comunitats parroquials on vaig exercir el ministeri i pels sectors educatius

i equips de sacerdots a qui vaig intentar ajudar per mitjà dels encàrrecs pastorals rebuts. A principis de maig em comunicaven que el Sant Pare em nomenava Bisbe Auxiliar de València on vaig rebre l'ordenació el dia 2 de juliol. Allí mateix, a la diòcesi de Menorca i aquí, a Lleida, comparteixo la meva gratitud amb els germans bisbes amb qui vaig col·laborar, amb els organismes diocesans als quals vaig servir i, en general, amb les comunitats de les tres diòcesis en què em vaig sentir sempre com en famíli buscant la santedat en el desenvolupament del ministeri.

A més de donar les gràcies, us demano que continueu resant per mi.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Temps d'Exàmens

18 de juny de 2023

Estimats diocesans:

Quan escric aquestes línies em ve a la memòria la meva preocupació i els meus nervis d'estudiant davant els exàmens del mes de juny. Eren uns dies molt intensos que tenien com a conclusió una alegria immensa pels aprovats i les benes notes o desenganys per no haver aconseguit allò que m'havia proposat durant el llarg curs que ara acabava.

En aquests moments tinc a la ment a tots els nenes i joves de la nostra família diocesana que estan passant per una situació similar. Intranquil·litat, nerviosisme, tensions en els seus cors en els seus comportaments que els provoquen un excés de contradiccions en les relacions amb els seus pares i familiars; també amb amics i coneguts. I no diguem les reaccions davant els professors i directius del centre docent que els han acompanyat al llarg de tot el curs.

També els adults, sense passar el calvari dels exàmens, tenim períodes de reflexió per examinar el nostre interior, amb el passat i el present, i analitzar idees, actituds i comportaments. Tots estem subjectes a una avaluació. Canviem les paraules però no podem escapar d'una constant revisió del nostre obrar, que es una conseqüència d'allò que som i allò a què aspirem.

I en funció de com ens vagi en aquest procés, acabem amb l'alegria d'haver millorat o amb la decepció del fracàs.

Les institucions necessiten projectes, realitzacions i valoracions. Aquest és l'objecte de la reflexió col·lectiva que ha realitzat la nostra diòcesi i ha posat de manifest en l'última Assemblea celebrada fa tres setmanes. Els participants s'han vist obligats en aquest final de curs a passar un examen per afrontar un futur on l'evangelització sigui la realitat clau per viure amb coherència i anunciar amb molta alegria el missatge de Jesucrist. Com a comunitat eclesial, ens esforcem en servir la nostra particular i concreta societat amb el fonament vital que envaeix la nostra existència. I aquesta proposta ha estat vàlida per a totes les èpoques. A la nostra se'n exigeix autenticitat i coratge per a un anunci atractiu d'allò que portem al nostre cor. Així és com contribuïrem a que el nostre món sigui més digne i més solidari.

Alumnes, adults i institucions dediquen aquests dies amb més intensitat a avaluar tots els propòsits d'un determinat període de manera precisa i sense perdre l'esperança. Però avui ens centrem, com hem dit al principi, en els nens i joves i m'atreveixo a suggerir-vos uns breus consells per una pràctica saludable en les relacions familiars: sigueu comprensius amb els canvis d'humor que es produeixen per la pressió dels exàmens; tingueu molta paciència en el tracte amb ells donat que l'educació és com l'aigua fina que penetra molt a poc a poc a la terra preparada; redobleu les mostres d'afecte sense renunciar a l'exigència en l'acompliment de les seves obligacions i responsabilitats; possibiliteu temps de silenci i de reflexió perquè puguin albirar el camí de la superació i de l'excel·lència humana; no els prometeu regals; dediqueu com a pares més temps per estar en companyia seva escoltant i parlant dels seus plans, preocupacions o dificultats; col·laboreu, si és possible per la vostra preparació, en el treball escolar que tant els empresona en aquests moments. Allò que es fa de manera ordinària durant l'any i sembla del tot acceptable, pot saltar pels aires quan impera el nerviosisme d'uns o altres.

Un últim consell, si no el principal per a tots els pares i les comunitats cristianes: presenteu com a principal model d'actuació a Jesucrist, que cuida i cura, que comprèn i acompanya, que dona sentit de vida i felicitat amb les seves paraules i gestos.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La Diòcesi va celebrar l'Assemblea Anual

25 de juny de 2023

Estimats diocesans:

El passat 27 de maig es va celebrar a la Casa de l'Església de Lleida l'anunciada Assemblea Diocesana que cada any es programa com una acció important per a tots. Estava fixada al calendari anual i ho vaig recordar amb una invitació per escrit perquè tothom se sentís cridat a participar-hi. En el comentari del diumenge passat (21 de maig) a la celebració feia referència a l'explicació dels motius del tema central, els treballs del Sínode, a la crida a la pregària i al mutu acompanyament per millorar les nostres comunitats, al desenvolupament de l'horari i la presentació del ponent, l'Arquebisbe emèrit de Saragossa, Mons. Vicente Jiménez, acabant amb el record a la unitat i comunió de tots i a la recerca d'un treball compartit.

L'actual comentari té com a objectiu informar a tothom de la celebració ja realitzada el matí d'aquell dissabte, que va comptar amb nombrosa assistència de membres de tots els arxiprestats, que van seguir a gust i amb aprofitament el seu desenvolupament. Es cert que es comptava amb un treball previ per part dels sectors pastorals que durant moltes reunions han col·laborat amb les seves aportacions i suggerències per millorar el funcionament dels diferents organismes. Es notava una estima cada dia major en l'assumpció de responsabilitats parroquials i diocesanes per part dels laics amb un sentiment clar de què la comunitat eclesial és una realitat que competeix a tots els batejats per viure amb coherència el missatge de Crist i anunciar-lo integralment amb alegria i convicció.

El matí va quedar dividit, després de la pregària inicial, en tres parts: 1a.- La ponència del Sr. Arquebisbe, que va glossar el títol de l'Assemblea, **Parròquia sinodal, camí de futur**, amb dos capítols: què es una assemblea diocesana, i com caminar cap a una parròquia sinodal, recordant els tres termes que ha utilitzat el papa Francesc per a tot aquest procés del Sínode que clourà a l'octubre de l'any vinent. 2a. Breu exposició de quatre experiències diocesanes on s'entreveu una tasca compartida, en clau sinodal, com són el conjunt responsable de l'IREL, el treball de la catequesi en una parròquia urbana, la creació d'un centre d'Esplai en una població mitjana, i l'atenció socio-caritativa dels serveis centrals de Càritas Diocesana. 3a.- Reunions per arxiprestats on tothom va poder aportar la seva opinió, que va ser recollida i exposada amb una aplicació digital. Es va acabar amb unes paraules meves d'agraïment per la Jornada i per la permanent col·laboració de tants en els diferents serveis parroquials de la Paraula, de la Litúrgia i de la Caritat.

Em sembla oportú fixar en aquest escrit algunes conclusions que serviran per a enriquir l'atenció que podem i hem de prestar a l'Església i a la societat en general. També les conclusions donaran peu a projectar i concretar els objectius pastorals del proper curs:

“Estar disposats a realitzar el primer anunci amb equips ben preparats. Participar activament en tots els Consells. Compromesos amb els més vulnerables”.

“Formar el Consell Pastoral arxiprestal amb representants de totes les parròquies”.

“Com a batejats, tots som “missió”. És necessària la interioritat i la formació”.

“Corresponsabilitat en l'efectivitat en el servei litúrgic de serveis parroquials”.

“Proposar una trobada interparroquial amb tots els sacerdots” (de tipus bíblica).

I moltes altres aportacions més que agraïm sincerament.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Comunicat de la reunió núm. 251

Els dies 23 i 24 de maig de 2023 ha tingut lloc la reunió n. 251 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al santuari de la Mare de Déu de Loreto (Tarragona). Hi ha assistit per primer cop Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona i Mn. Josep Lluís Arín, administrador diocesà de Tortosa. També hi ha participat Mn. Enric Termes, com a nou vicesecretari de la CET, nomenat per a aquest càrrec el passat 7 de març per Mons. Joan Planellas, arquebisbe de Tarragona i president de la CET.

1. Els bisbes, arran d'uns suggeriments presentats pel Sr. Francesc Roig, president de Càritas Catalunya, han compartit diverses propostes per a l'edició de l'Església Catòlica a Catalunya, Memòria 2022, en què es recull l'activitat realitzada aquest any en el conjunt de les diòcesis que formen la CET. El Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS), juntament amb la Secretaria de la CET, vetllaran per fer possible aquesta publicació.

2. Els membres de la Comissió permanent del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS), Mn. Joan M. Bajo, Mn. Sebastià Aupí i la Dra. Carmen Benito, han presentat als bisbes els passos realitzats fins ara en vista al Conveni entre l'Església Catòlica i el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya sobre l'assistència religiosa en l'àmbit hospitalari.

3. Mons. Francesc Conesa, bisbe responsable de la Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses de Catalunya, ha presentat l'esborrany dels Estatuts que han de regular el funcionament de l'esmentada Comissió, que han estat aprovats pels bisbes de la CET

4. Els bisbes de la CET han encarregat a Mons. David Abadías la responsabilitat d'acompanyar les reunions interdiocesanes dels Delegats diocesans de Missions i l'activitat d'animació missionera, el «Tren Missioner 2023», que es farà a Montserrat el proper 21 d'octubre de 2023.

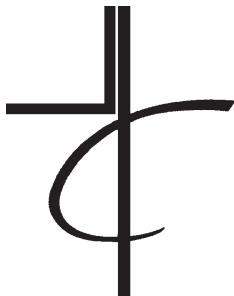
5. Mons. Joan Planellas, responsable del Secretariat Interdiocesà per a l'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC), ha exposat les gestions que s'estan fent per al nomenament d'un nou coordinador de l'esmentat Secretariat.

6. També s'han tractat diversos aspectes d'alguns àmbits de la pastoral com ara els mitjans de comunicació, les publicacions de llibres litúrgics, el

patrimoni cultural, la possibilitat d'una trobada dels Missioners de la Misericòrdia de les diòcesis amb seu a Catalunya, així com del pelegrinatge a Roma del proper mes d'octubre amb motiu dels 800 anys de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.

7. El darrer dia, els bisbes han tingut una trobada amb els rectors i degans de les diverses facultats eclesiàstiques de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, el Dr. Armand Puig, el Dr. Jordi Font, el Dr. Ignasi Fuster, el Dr. Daniel Palau, el Dr. Miquel Ramon, el Dr. Gabriel Seguí, el Dr. Joan Torra i el Dr. Albert Viciano, amb qui han compartit un diàleg arran de l'exposició prèvia sobre les quatre Constitucions del Concili Vaticà II, remarcant-ne la seva bona recepció a les nostres Esglésies i alhora les dificultats que s'han anat trobant.

Barcelona, 25 de maig de 2023

121 Assemblea Plenària

Rueda y nota de prensa

Del 21 de abril de 2023

Los obispos españoles han celebrado su 121ª Asamblea Plenaria en la sede de la Conferencia Episcopal Española (CEE) del 17 al 21 de abril de 2023. El secretario general, Mons. Francisco César García Magán, ha informado en rueda de prensa, el viernes 21, de los trabajos que se han realizado en este encuentro.

Han participado por primera vez los obispos de San Sebastián, Mons. Fernando Prado, y los auxiliares de Getafe, Mons. José María Avendaño, y de Barcelona, Mons. David Abadías. Mons. Prado se ha incorporado a la Comisión Episcopal para las Comunicaciones sociales; Mons. Avendaño, a la Comisión Episcopal para la Vida Consagrada; y Mons. Abadías a la Subcomisión Episcopal para el Patrimonio cultural.

El obispo electo de Menorca, Gerardo Villalonga, que recibirá la ordenación episcopal el próximo sábado, día 22 de abril, ha participado como administrador diocesano de esta sede y va a ser miembro del Consejo Episcopal para los Asuntos Jurídicos.

Sesión inaugural

El cardenal Juan José Omella inauguraba el lunes 17 de abril la Asamblea Plenaria. Comenzaba su discurso recordando con “memoria agradecida” al papa Benedicto XVI y celebrando “con profundo agradecimiento a Dios” el décimo aniversario del inicio del pontificado del papa Francisco.

El cardenal Omella manifestaba el compromiso de la Iglesia en España en la protección de menores y en la prevención de abusos sexuales cometidos, tanto en el marco de su actividad, como en toda la sociedad” a la vez que reiteraba “nuestra humilde y sincera petición de perdón a las víctimas”.

También habló sobre compartir “la alegría que nace de la Pascua”; sobre la Iglesia misionera en España y sobre acompañar a los laicos en la misión evangelizadora. Además, propuso algunas iniciativas seculares a impulsar por los laicos en la familia, en la educación y en la defensa de la vida.

El Nuncio apostólico en España, en sus palabras de saludo, agradeció las condolencias de los obispos españoles por el fallecimiento del papa Benedicto XVI y las felicitaciones por los diez años de pontificado del papa Francisco.

Mons. Bernardito C. Auza alentó “los importantes trabajos realizados conducentes a la redacción de la Instrucción de la Conferencia Episcopal Española sobre los abusos sexuales de menores y personas vulnerables” que será “una nueva prueba de la determinación de toda la Iglesia en España en este campo tan doloroso”. Además, hizo un repaso a los temas que son actualidad eclesial de la Iglesia en España.

El miércoles 19 de abril, los obispos españoles salieron de la sede de la CEE en peregrinación a la colegiata de San Isidro. Allí celebraron, a las 12.00 horas, la Misa del peregrino con motivo del Año Santo en honor al patrono de Madrid, en el 400 aniversario de su canonización.

El arzobispo de Madrid y vicepresidente de la CEE, el cardenal Carlos Osoro, en su homilía, dio las gracias a los obispos por «unirse a la Iglesia particular que camina en Madrid en este Año Santo de san Isidro. Gracias de corazón en nombre de todos los madrileños y gracias por dar un reconocimiento y entrada en vuestra vida a este santo de la puerta de al lado como es San Isidro, un vecino de un Madrid muy diferente al que tenemos hoy, pero al que este santo le dio identidad cristiana, mostrando en y con su vida lo que es una familia cristiana, la dignidad de un trabajador y la vida de caridad de la que fueron testigos los vecinos de su tiempo».

El cardenal Omella, en unas palabras finales, puso a san Isidro y su esposa, santa María de la Cabeza, como ejemplo de modelo de familia y de trabajo “esforzado, responsable y confiado en la providencia del Padre”. Además, pidió al patrono de Madrid que “nos ayudes ante las tribulaciones de este mundo”, por “el preciado don del agua para los campos”; y “por la paz en el mundo y en los corazones de todos los hombres”.

Instrucción de la Conferencia Episcopal Española sobre abusos sexuales

La Asamblea Plenaria ha aprobado la Instrucción de la Conferencia Episcopal Española sobre los abusos sexuales de menores y personas vulnerables. Se trata de un documento sobre el que se lleva trabajando desde la Plenaria de abril de 2019, cuando se acordó solicitar a la Congregación para los Obispos la autorización para publicar un Decreto general.

En aquel momento, y después de varias consultas con los organismos implicados de la Santa Sede, se consideró oportuno esperar a que se publicara el Vademécum de la Congregación para los Obispos, el *Motu Proprio Vos estis lux mundi*, así como la reforma del Libro VI del Código de Derecho Canónico. El texto de la CEE introdujo las oportunas modificaciones tras la publicación de estos documentos.

Finalmente, la Plenaria de noviembre de 2022 aprobó unas Líneas Guía para la actuación en casos de abusos sexuales contra menores que se aplicaría de manera conjunta en todas las diócesis.

En esta Asamblea se aprueba como Instrucción para la Iglesia en España y se actualiza con las nuevas disposiciones establecidas en el texto definitivo de *Vos estis Lux mundi*, que fue aprobado recientemente por el papa Francisco y que entrará en vigor el próximo día 30 de abril.

Este documento será actualizado cada vez que varíe la normativa canónica vigente. Además, el carácter de Instrucción, al unificar y explicar el derecho vigente sobre la materia, refuerza el aspecto normativo del documento que tendrá fuerza de Normas y no solo de orientaciones, en línea con la voluntad manifestada por el Santo Padre.

Durante estos años, han realizado un trabajo conjunto el Consejo Episcopal de Asuntos Jurídicos, el Tribunal de la Rota de la Nunciatura Apostólica en España y la Secretaría General de la Conferencia Episcopal Española.

Temas relacionados con las Comisiones Episcopales

La Plenaria ha conocido cómo se desarrollan distintas iniciativas de la CEE que llevan a cabo las distintas Comisiones Episcopales.

Uno de estos proyectos son los “Corredores de Hospitalidad” que coordina el departamento de Migraciones de la Comisión Episcopal para la Pastoral y Promoción humana. Esta iniciativa, que nace de las Jornadas de delegados y agentes de Pastoral de Migraciones en 2022, ya se ha puesto en marcha mediante experiencias piloto destinadas a jóvenes migrantes que quedan al margen de los mecanismos de protección. Lo ha contado en la Plenaria el obispo responsable de este departamento, Mons. José Cobo.

El presidente de la Subcomisión Episcopal para la Juventud y la Infancia, Mons. Arturo Ros, ha explicado cómo van los preparativos para la Jornada Mundial de la Juventud, que tendrá lugar en Lisboa del 1 al 6 de agosto de 2023. Esta Subcomisión está trabajando en la organización con el Comité de Organización Local de Lisboa y con la Conferencia Episcopal Portuguesa. Como anunció el presidente de la CEE en el discurso inaugural, los obispos españoles viajarán a la capital del país vecino para acompañar a los jóvenes de sus diócesis.

Mons. José Mazuelos, como presidente de la Subcomisión Episcopal para la Familia y la Defensa de la Vida, ha hecho balance de la Semana del Matrimonio 2023 que se ha celebrado por segundo año con el objetivo de proponer la grandeza y dignidad del matrimonio cristiano y mostrar a la sociedad su belleza. También ha informado de la Campaña de Comuni-

cación que se puso en marcha con el lema “Forever dates” (para siempre sabe mejor).

El presidente de la Comisión Episcopal para la Educación y Cultura, Mons. Alfonso Carrasco, ha llevado a la Plenaria el proyecto de un Congreso de Educación. El responsable del departamento de «Stella Maris» –Apostolado del Mar–, que pertenece a la Subcomisión Episcopal para las Migraciones y Movilidad Humana, Mons. Luis Quintero, ha explicado las peculiaridades de este departamento. La Comisión Episcopal para la Evangelización, Catequesis y Catecumenado, también ha informado sobre los trabajos que está desarrollando actualmente esta Comisión en relación al Catecismo de adultos.

Además de los trabajos de las Comisiones Episcopales, también ha intervenido en la Plenaria el Comité de Estudios y Proyectos del que está al frente Mons. José María Gil Tamayo. El director general de la Fundación Pablo VI, Jesús Avezuela, ha moderado una mesa redonda sobre la transformación del trabajo, en la que han intervenido el presidente de VSF España, institución dedicada a vincular el mundo empresarial y el Tercer Sector, Domingo Sugranyes; el director general de la Fundación Encuentro, Agustín Blanco; y Celia Ferrero, vicepresidenta de la Federación Nacional de Asociaciones de Trabajadores Autónomos.

Otros temas del orden del día

Los obispos han elegido los nombres de los Padres Sinodales para representar a la CEE en la XVI Asamblea General Ordinaria del Sínodo de los Obispos, que tendrá lugar en el Vaticano en octubre de 2023. La CEE comunicará a la Secretaria del Sínodo la elección de los tres miembros y los dos sustitutos, para su confirmación por parte del papa Francisco.

La Plenaria ha aprobado la traducción al euskera del Misal de la Virgen y del Leccionario de la Virgen que ha presentado el presidente de la Comisión Episcopal para la Liturgia, Mons. José Leonardo Lemos. Esta Comisión, además, ha preparado las intenciones de la CEE para el año 2024 por las que reza el Apostolado de la Oración, que también han sido aprobadas.

Los obispos han recibido información sobre la situación actual de la Iglesia Nacional Española de Santiago y Montserrat; el estado actual de Ábside (TRECE y COPE); el Sínodo; distintos asuntos de seguimiento; y temas económicos.

En el capítulo dedicado a las Asociaciones nacionales, se ha aprobado la modificación de los Estatutos de la Asociación “Auxiliares del Buen Pastor - Villa Teresita” y se han aprobado los estatutos del Instituto Español de Misiones Extranjeras (IEME) como Asociación Clerical de ámbito nacional.

56 Jornada Mundial de la Pau

Missatge del Sant Pare Francesc

**Ningú no es pot salvar sol.
Recomençar des de la COVID-19
per a traçar junts camins de pau**

1 de gener de 2023

*«Germans, no cal que us escriguem sobre els temps i els moments de la vinguda del Senyor: vosaltres mateixos sabeu prou bé que el dia del Senyor arribarà igual que un lladre en plena nit»
(1Te5,1-2).*

1. Amb aquestes paraules, l'apòstol Pau convidava la comunitat de Tessalònica, que esperava l'encontre amb el Senyor, a mantenir-se ferma, amb els peus i el cor ben plantats a terra, i amb la mirada atenta a la realitat i als esdeveniments de la història. Per això, encara que els esdeveniments de la nostra existència semblin tan tràgics i ens sentim empesos al túnel fosc i difícil de la injustícia i del sofriment, som cridats a mantenir el cor obert a l'esperança, confiant en Déu que es fa present, ens acompanya amb tendresa, ens sosté en la fatiga i, sobretot, orienta el nostre camí. Per això sant Pau exhorta constantment la comunitat a vetllar, cercant el bé, la justícia i la veritat: «No hem de dormir, com fan els altres, sinó vetllar i viure sòbriament» (5,6). És una invitació a mantenir-nos desperts, a no tancar-nos en la por, el dolor o la resignació, a no cedir a la distracció, a no desanimar-nos, sinó a ser com sentinelles capaços de vetllar i distingir les primeres llums de l'alba, especialment en les hores més fosques.

2. La Covid-19 ens va arrossegar enmig de la nit, desestabilitzant la nostra vida ordinària, trasbalsant els nostres plans i els nostres costums, pertorbant la tranquil·litat aparent fins i tot de les societats més privilegiades, generant desorientació i sofriment, i causant la mort de molts germans i germanes nostres.

Empès dins una voràgine de desafiaments inesperats i en una situació que no era del tot clara, ni tan sols des del punt de vista científic, el món sanitari es va mobilitzar per alleujar el dolor de molta gent i procurar posar-hi remei; igual que les autoritats polítiques, que van haver de prendre mesures dràstiques en matèria d'organització i gestió de l'emergència.

Juntament amb les manifestacions físiques, la Covid-19 ha provocat —també amb efectes a llarg termini— un malestar generalitzat que ha calat en els cors de moltes persones i famílies, amb seqüeles que cal tenir presents, alimentades per períodes llargs d'aïllament i d'algunes restriccions de la llibertat.

A més, no podem oblidar que la pandèmia ha tocat la fibra sensible del teixit social i econòmic, traient a la llum contradiccions i desigualtats. Ha amenaçat la seguretat laboral de molta gent i ha agreujat la soledat cada vegada més estesa en les nostres societats, sobretot la dels més febles i la dels pobres. Pensem, per exemple, en els milions de treballadors informals d'arreu del món, als quals es va deixar sense feina i sense cap suport durant tot el confinament.

Poques vegades els individus i la societat progressen en situacions que generen aquest sentiment de derrota i d'angoixa: això, de fet, debilita els esforços dedicats a la pau i provoca conflictes socials, frustracions i violències de tota mena. En aquest sentit, la pandèmia sembla haver sacsejat fins i tot les zones més pacífiques del nostre món, fent aflorar innumbrables fragilitats.

3. Transcorreguts tres anys, ha arribat el moment de prendre'ns un temps per a qüestionar-nos, aprendre, créixer i deixar-nos transformar —de manera personal i comunitària—; un temps privilegiat per a preparar-se per al “dia del Senyor”. Ja he dit diverses vegades que dels moments de crisi mai no se'n surt igual: en sortim o millors o pitjors. Avui som cridats a preguntar-nos: què hem après d'aquesta situació de pandèmia? Quins camins nous hem d'emprendre per a alliberar-nos de les cadenes dels nostres antics costums, per estar més ben preparats, per atrevir-nos a la novetat? Quins senyals de vida i d'esperança podem aprofitar per a continuar endavant i intentar fer millor el nostre món?

Certament, després d'haver palpat la fragilitat que caracteritza la realitat humana i la nostra existència personal, podem dir que la lliçó més gran que ens deixa en herència la Covid-19 és la consciència que tots ens necessitem; que el nostre tresor més gran, encara que també el més fràgil, és la fraternitat humana, fonamentada en la nostra filiació divina comuna, i que ningú no es pot salvar tot sol. Per tant, és urgent que cerquem i promovem junts els valors universals que dibuixen el camí d'aquesta fraternitat humana. També hem après que la fe dipositada en el progrés, en la tecnologia i en els efectes de la globalització no sols ha estat excessiva, sinó que s'ha convertit en una intoxicació individualista i idolàtrica que ha compromès la desitjada garantia de justícia, de concòrdia i de pau. En el nostre món accelerat, molt sovint els problemes generalitzats de desequilibri, d'injustícia, de pobresa i de marginació alimenten el malestar i els conflictes, i generen violència i fins i tot guerres.

Si, per una banda, la pandèmia ha fet emergir tot això, per l'altra, hem aconseguit fer descobriments positius: un retorn beneficiós a la humilitat; una reducció de certes pretensions consumistes; un sentit renovat de la solidaritat que ens anima a sortir del nostre egoisme per obrir-nos al sofriment dels altres i a les seves necessitats; així com un compromís, en alguns casos veritablement heroic, de moltes persones que s'han lliurat per tal que tothom pogués superar millor el drama de l'emergència.

D'aquesta experiència ha sorgit una consciència més forta que convida tothom, pobles i nacions, a tornar a posar la paraula “junts” al centre. En efecte, és junts, en la fraternitat i la solidaritat, que podem construir la pau, garantir la justícia i superar els esdeveniments més dolorosos. Les respostes més eficaces a la pandèmia han estat aquelles en què grups socials, institucions públiques i privades i organitzacions internacionals s'han unit per fer front al desafiament, deixant de banda interessos particulars. Només la pau que neix de l'amor fraternal i desinteressat pot ajudar-nos a superar les crisis personals, socials i mundials.

4. Al mateix temps, en el moment en què vam gosar esperar que el pitjor de la nit de la pandèmia de la Covid-19 s'havia superat, un desastre nou i terrible es va abatre sobre la humanitat. Vam ser testimonis de l'inici d'un altre flagell: una nova guerra, en part comparable a la Covid-19, però impulsada per decisions humanes reprovables. La guerra a Ucraïna provoca víctimes innocents i propaga la inseguretat, no sols entre els afectats directament, sinó de manera generalitzada i indiscriminada cap a tothom; també afecta els qui, fins i tot a milers de quilòmetres de distància, en pateixen els efectes col·laterals —Només cal pensar en l'escassetat de blat i en els preus del combustible—.

Certament, aquesta no és l'era post Covid que esperàvem o prevèiem. De fet, aquesta guerra, juntament amb els altres conflictes d'arreu del planeta, representa una derrota per a la humanitat en el seu conjunt i no sols per a les parts directament implicades. Malgrat que s'ha trobat una vacuna contra la Covid-19, encara no s'han trobat solucions adequades per a la guerra. Certament, el virus de la guerra és més difícil de vèncer que els que afecten l'organisme humà, perquè no procedeix de l'exterior, sinó de l'interior del cor humà, corromput pel pecat (cf. Mc 7,17-23).

5. Què se'ns demana, doncs, que fem? En primer lloc, permetre que el nostre cor canviï per l'emergència que hem viscut, és a dir, permetre que Déu transformi els nostres criteris habituals per interpretar el món i la realitat a través d'aquest moment històric. Ja no podem pensar només a preservar l'espai dels nostres interessos personals o nacionals, sinó que hem de concebre'ns a la llum del bé comú, amb un sentit comunitari, és a dir, com

un “nosaltres” obert a la fraternitat universal. No podem perseguir només la nostra protecció; és hora que tots ens comprometem per guarir la nostra societat i el nostre planeta, creant els fonaments per a un món més just i pacífic, seriosament compromesos en la recerca d’un bé realment comú.

Per tal d’aconseguir això i viure millor després de l’emergència de la Covid-19, no podem ignorar una dada fonamental: les moltes crisis morals, socials, polítiques i econòmiques que estem vivint estan totes interconnectades, i allò que considerem problemes únics són en realitat la causa o la conseqüència de l’altre. Així doncs, som cridats a fer front als reptes del nostre món amb responsabilitat i compassió. Hem de reprendre la qüestió de garantir la sanitat pública per a tothom; promoure accions de pau per a posar fi als conflictes i les guerres que continuen generant víctimes i pobresa; tenir cura de manera conjunta de la nostra casa comuna i aplicar mesures clares i eficaces per a fer front al canvi climàtic; lluitar contra el virus de la desigualtat i garantir l’alimentació i un treball digne per a tothom, donant suport als qui ni tan sols tenen un sou mínim i passen per grans dificultats. L’escàndol dels pobles famolencs ens fa mal. Hem de desenvolupar, amb polítiques adequades, l’acollença i la integració, especialment dels migrants i dels qui viuen com descartats en les nostres societats. Només invertint en aquestes situacions, amb un desig altruista inspirat per l’amor infinit i misericordiós de Déu, podrem construir un món nou i ajudar a edificar el Regne de Déu, que és un Regne d’amor, de justícia i de pau.

En compartir aquestes reflexions, espero que en el nou any puguem caminar junts, atesorant el que la història ens pot ensenyar. Expresso els meus millors desitjos als caps d’Estat i de Govern, als responsables de les Organitzacions internacionals i als líders de les diferents religions. A tots els homes i dones de bona voluntat desitjo que pugueu construir, dia a dia, com artesans de pau, un bon any! Que Maria Immaculada, Mare de Jesús i Reina de la Pau, intercedeixi per nosaltres i per tot el món.

Vaticà, 8 de desembre de 2022

Franciscus

97a Jornada Mundial de les Missions

Missatge del Sant Pare Francesc

Cors ardents, peus en camí (cf. Lc 24,13-35)

22 d'octubre de 2023

Estimats germans i germanes,

Per a la Jornada Mundial de les Missions d'enguany he escollit un tema que s'inspira en el relat dels deixebles d'Emmaús a l'Evangeli de Lluç (cf. 24,13-35): "Cors ardents, peus en camí." Aquells dos deixebles estaven confosos i desil·lusionats, però l'encontre amb Crist en la Paraula i en el Pa partit va encendre el seu entusiasme per a tornar a posar-se en camí cap a Jerusalem i anunciar que el Senyor havia ressuscitat veritablement. En el relat evangèlic percebem la transformació dels deixebles a partir d'algunes imatges suggestives: *cors abrussats* per les Escripures explicades per Jesús, *ulls oberts* en reconèixer-lo i, com a culminació, *peus en camí*. Meditant sobre aquests tres aspectes, que tracen l'itinerari dels deixebles missioners, podem renovar el nostre zel per l'evangelització en el món actual.

1. Cors abrussats «mentre ens obria el sentit de les Escripures». **La Paraula de Déu il·lumina i transforma el cor en la missió**

Al llarg del camí que va de Jerusalem a Emmaús, els cors dels dos deixebles estaven tristos –com es reflecteix en els seus rostres– per la mort de Jesús, en qui havien cregut (cf. v. 17). Davant el fracàs del Mestre crucificat, la seva esperança que ell fos el Messies s'ha esfondrat (cf. v. 21).

Aleshores, «mentre conversaven i discutien, Jesús mateix se'ls va acostar i es posà a caminar amb ells» (v. 15). Com en l'inici de la vocació dels deixebles, també ara, en el moment del seu desconcert, el Senyor pren la iniciativa d'apropar-se als seus i caminar al seu costat. En la seva gran misericòrdia, ell no es cansa mai d'estar amb nosaltres; fins i tot malgrat que els nostres defectes, els dubtes, les debilitats, la tristesa i el pessimisme ens indueixin a esdevenir «feixucs d'enteniment i de cor» (v. 25), gent de poca fe.

Avui, com aleshores, el Senyor ressuscitat és proper als seus deixebles missioners i camina al seu costat, especialment quan se senten perduts, desanimats, acovardits davant el misteri de la iniquitat que els envolta i els vol sufocar. Per això, «no ens deixem robar l'esperança!» (Exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*, 86). El Senyor és més gran que els nostres problemes, sobretot quan els trobem en anunciar l'Evangeli al món, perquè aquesta missió, després de tot, és seva i nosaltres som simplement els seus humils col·laboradors, "servents sense cap mèrit" (cf. Lc 17,10).

Vull expressar la meua proximitat en Crist a tots els missioners i les missioneres en el món, particularment a aquells que passen per un moment difícil. El Senyor ressuscitat, benvolguts, és sempre amb vosaltres i veu la vostra generositat i els vostres sacrificis per la missió d'evangelització en llocs llunyans. No tots els dies de la vida fa sol, però recordem sempre les paraules del Senyor Jesús als seus amics abans de la passió: «En el món passareu tribulacions, però tingueu confiança: jo he vençut el món» (Jn 16,33).

Després d'haver escoltat els dos deixebles en el camí d'Emmaús, Jesús ressuscitat «començant pels llibres de Moisès i continuant pels de tots els profetes, els va explicar tots els passatges de les Escripures que es refereixen a ell» (Lc 24,27). I els cors dels deixebles es van enardir, tal com després es confiarien l'un a l'altre: «¿No és veritat que el nostre cor s'abusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?» (v. 32). Jesús, efectivament, és la Paraula vivent, l'única que pot fer abusar, il·luminar i transformar el cor.

D'aquesta manera comprenem millor l'afirmació de sant Jeroni: «Ignorar les Escripures és ignorar Crist» (*Comentari al profeta Isaïes, Pròleg*). «Si el Senyor no ens introdueix és impossible comprendre en profunditat la Sagrada Escripura, però el contrari també és cert: sense la Sagrada Escripura, els esdeveniments de la missió de Jesús i de la seva Església en el món romanen indesxifrables» (Carta apostòlica en forma de *motu proprio Aperuit illis*, 1). Per això, el coneixement de l'Escripura és important per a la vida del cristià, i encara més per a l'anunci de Crist i el seu Evangeli. En cas contrari, què es transmet als altres sinó les nostres idees i els nostres projectes? I un cor fred, podrà mai escalfar el dels altres?

Deixem-nos, doncs, acompanyar sempre pel Senyor ressuscitat que ens obre el sentit de les Escripures. Deixem que ell faci abusar el nostre cor, ens il·lumini i ens transformi, de manera que puguem anunciar al món el seu misteri de salvació amb la força i la saviesa que venen del seu Esperit.

2. Ulls que «es van obrir i el van reconèixer» en partir el pa. Jesús a l'Eucaristia és el cim i la font de la missió

Els cors ardents per la Paraula de Déu van empènyer els deixebles d'Emmaús a demanar al misteriós Caminant que romangués amb ells al capvespre. I, al voltant de la taula, els seus ulls es van obrir i el van reconèixer quan ell va partir el pa. L'element decisiu que obre els ulls dels deixebles és la seqüència de les accions realitzades per Jesús: agafar el pa, beneir-lo, partir-lo i donar-los-el. Són gestos ordinaris d'un pare de família jueu, però que, realitzats per Jesucrist amb la gràcia de l'Esperit Sant, renoven davant els dos comensals el signe de la multiplicació dels pans i sobretot el de l'eucaristia, sagrament del sacrifici de la creu. I precisament en el moment

en què reconeixen Jesús en Aquell-que-parteix-el-pa, «ell desaparegué del seu davant» (Lc 24,31). Aquest fet fa entendre una realitat essencial de la nostra fe: Crist que parteix el pa esdevé ara el Pa partit, compartit amb els deixebles i per tant consumit per ells. Es va fer invisible perquè ara ha entrat dins els cors dels deixebles per abusar-los encara més, impulsant-los a reprendre el camí sense demora, per a comunicar a tothom l'experiència única de l'encontre amb el Ressuscitat! Així, Crist ressuscitat és Aquell-que parteix-el-pa i alhora és el Pa-partit-per-nosaltres. I, per això, cada deixeble missioner és cridat a ser, com Jesús i en ell, gràcies a l'acció de l'Esperit Sant, aquell-que-parteix-el-pa i aquell-que-és-pa-partit per al món.

Pel que fa a això, cal recordar que un simple partir el pa material amb els famolencs en el nom de Crist és ja un acte cristià missioner. Amb més raó partir el pa eucarístic, que és Crist mateix, és l'acció missionera per excel·lència, perquè l'Eucaristia és font i cimal de la vida i la missió de l'Església.

El papa Benet XVI ho va recordar: «No podem guardar per a nosaltres l'amor que celebrem en el Sagrament [de l'Eucaristia], el qual exigeix, per la seva naturalesa, ser comunicat a tothom. El que el món necessita és l'amor de Déu, trobar Crist i creure en ell. Per això l'Eucaristia no és només font i cimal de la vida de l'Església; ho és també de la seva missió: “Una Església autènticament eucarística és una Església missionera”» (Exhortació apostòlica *Sacramentum caritatis*,84).

Per donar fruit hem de mantenir-nos units a ell (cf. Jn 15,4-9). I aquesta unió es realitza a través de la pregària diària, en particular en l'adoració, estant en silenci davant la presència del Senyor, que es queda amb nosaltres en l'Eucaristia. El deixeble missioner, cultivant amb amor aquesta comunió amb Crist, pot convertir-se en un místic en acció. Que el nostre cor anheli sempre la companyia de Jesús, sospirant l'ardent petició dels dos d'Emmaús, sobretot quan cau la nit: “Queda't amb nosaltres, Senyor!” (cf. Lc 24,29).

Peus en camí, amb l'alegria d'anunciar Crist ressuscitat. L'eterna joventut d'una Església sempre en sortida.

Després que se'ls obriren els ulls, reconeixent Jesús en «partir el pa», els deixebles «llavors mateix es van aixecar de taula i se'n tornaren a Jerusalem» (cf. Lc 24,33). Aquest anar de pressa, per a compartir amb els altres l'alegria de l'encontre amb el Senyor, manifesta que «l'alegria de l'Evangelí omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. Els qui es deixen salvar per ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament. Amb Jesucrist sempre neix i reneix l'alegria» (exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*, 1). No és possible trobar veritablement Jesús ressuscitat sense sentir-se impulsats pel desig de comunicar-lo a tothom. Per tant, el primer i principal recurs de la missió el constitueixen aquells que han reconegut

Crist ressuscitat, en les Escriptures i en l'Eucaristia, que porten el seu foc en el cor i la seva llum en la mirada. Ells poden testimoniar la vida que no mor més, fins i tot en les situacions més difícils i en els moments més foscos.

La imatge dels “peus en camí” ens recorda un cop més la validesa perenne de la *missio ad gentes*, la missió que el Senyor ressuscitat va donar a l'Església d'evangelitzar cada persona i cada poble fins als límits de la terra. Avui més que mai la humanitat, ferida per moltes injustícies, divisions i guerres, necessita la Bona Notícia de la pau i de la salvació en Crist. Per tant, aprofito aquesta ocasió per reiterar que tothom té el dret de rebre l'Evangeli. «Els cristians tenen el deure d'anunciar-lo sense excloure ningú, no com qui imposa una nova obligació, sinó com qui comparteix una alegria, assenyala un horitzó bonic, ofereix un banquet desitjable» (*ibid.*, 14). La conversió missionera continua sent l'objectiu principal que ens hem de proposar com a individus i com a comunitat, perquè «l'acció missionera és el paradigma de tota obra de l'Església» (*ibid.*, 15).

Com afirma l'apòstol Pau, l'amor de Crist ens captiva i ens empeny (cf. 2 Co 5,14). Es tracta aquí del doble amor: el de Crist per nosaltres que atrau, inspira i suscita el nostre amor per ell. I és aquest amor el que fa sempre jove l'Església en sortida, amb tots els seus membres en missió per anunciar l'Evangeli de Crist, convençuts que «ell ha mort per tots perquè els qui viuen ja no visquin per a ells mateixos, sinó per a aquell qui ha mort i ressuscitat per tots ells» (v. 15). Tots poden contribuir a aquest moviment missioner: amb la pregària i l'acció, amb l'ofrena de diners i de sacrificis, i amb el testimoniatge propi. Les Obres Missioneres Pontifícies són l'instrument privilegiat per a afavorir aquesta cooperació missionera en l'àmbit espiritual i material. Per això la col·lecta de donacions de la Jornada Mundial de les Missions està dedicada a l'Obra Pontifícia de la Propagació de la Fe.

La urgència de l'acció missionera de l'Església comporta naturalment una cooperació missionera cada vegada més estreta de tots els seus membres a tots els nivells. Aquest és un objectiu essencial en l'itinerari sinodal que l'Església està recorrent amb les paraules clau *comunió*, *participació* i *missió*. Aquest itinerari no és de cap manera un replegar-se de l'Església sobre ella mateixa; no és un procés de sondeig popular per a decidir, com es faria en un parlament, què és el que s'ha de creure i practicar i què no, segons les preferències humanes. És més aviat un posar-se en camí, com els deixebles d'Emmaús, escoltant el Senyor ressuscitat que sempre surt al nostre encontre per obrir-nos el sentit de les Escriptures i partir per a nosaltres el Pa, i així poder tirar endavant, amb la força de l'Esperit Sant, la seva missió en el món.

Així com aquells dos deixebles contenen el que els havia passat pel camí (cf. Lc 24,35), també el nostre anunci serà una narració joiosa de Crist el

Senyor, de la seva vida, de la seva passió, mort i resurrecció, de les meravelles que el seu amor ha realitzat en les nostres vides.

Posem-nos de nou en camí també nosaltres, il·luminats per l'encontre amb el Ressuscitat i animats pel seu Esperit. Sortim amb els cors ardents, els ulls oberts, els peus en camí, per encendre altres cors amb la Paraula de Déu, obrir els ulls d'altres a Jesús eucaristia i convidar tothom a caminar junts pel camí de la pau i de la salvació que Déu, en Crist, ha donat a la humanitat.

Santa Maria del camí, Mare dels deixebles missioners de Crist i Reina de les missions, pregueu per nosaltres!

*Roma, Sant Joan del Laterà, 6 de gener de 2023,
solemnitat de l'Epifania del Senyor.*

Franciscus

XXXI Jornada Mundial del Malalt

Missatge del Sant Pare Francesc

«Ocupa't d'ell.» La compassió com exercici sinodal de guarició

11 de febrer de 2023

Benvolguts germans i germanes,

La malaltia forma part de la nostra experiència humana. Però pot esdevenir deshumana si és viscuda en l'aïllament i en l'abandonament, si no va acompanyada de la cura i la compassió. Quan caminem junts, és normal que algú es trobi malament, que s'hagi d'aturar per causa del cansament o per algun contratemps. És aquí, en aquests moments, quan podem veure com estem caminant: si realment caminem junts, o si anem pel mateix camí però cadascú ho fa pel seu compte, vetllant pels seus interessos i deixant que els altres "s'apanyin". Per això, en aquesta XXXI Jornada Mundial del Malalt, en ple camí sinodal, us convido a reflexionar sobre el fet que és precisament a través de l'experiència de la fragilitat i de la malaltia que podem aprendre a caminar junts segons l'estil de Déu, que és proximitat, compassió i tendresa.

En el llibre del profeta Ezequiel, en un gran oracle que constitueix un dels punts culminants de tota la Revelació, el Senyor diu així: «Jo mateix pasturaré les meves ovelles i jo mateix les duré a reposar. Ho dic jo, el Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, recolliré l'esgarriada, embenaré la que s'havia trencat la pota i restabliré la malalta [...]. Pasturaré amb justícia el meu ramat» (34,15-16). L'experiència de la pèrdua, de la malaltia i de la debilitat formen part del nostre camí d'una manera natural, no ens exclouen del poble de Déu; al contrari, ens porten al centre de l'atenció del Senyor, que és Pare i no vol perdre cap dels seus fills pel camí. Es tracta, per tant, d'aprendre d'Ell, per a ser veritablement una comunitat que camina unida, capaç de no deixar-se contagiar per la cultura de l'exclusió.

L'encíclica *Fratelli tutti*, com sabeu, proposa una lectura actualitzada de la paràbola del bon samarità. La vaig escollir com a eix, com a punt d'inflexió, per a poder sortir de les «ombres d'un món tancat» i «pensar i gestar un món obert» (cf. n. 56). De fet, hi ha una connexió profunda entre aquesta paràbola de Jesús i les múltiples maneres amb què avui es nega la fraternitat. En particular, el fet que la persona apallissada i assaltada sigui abandonada a la vora del camí, representa la condició en què són abandonats molts dels nostres germans i germanes quan tenen més necessitat d'ajut. No és fàcil distingir quines agressions contra la vida i la seva dignitat provenen de causes naturals i quines, en canvi, provenen de la injustícia i de la violència. En realitat, el nivell de les desigualtats i la prevalença dels interessos d'uns quants ja afecten tots els entorns humans, fins al punt que resulta difícil considerar qualsevol experiència com “natural”. Qualsevol sofriment té lloc en una “cultura” i enmig de les seves contradiccions.

Tanmateix, allò que importa és reconèixer la condició de solitud, d'abandonament. Es tracta d'una atrocitat que es pot superar abans que qualsevol altra injustícia, perquè, com diu la paràbola, per eliminar-la és suficient un moment d'atenció, el moviment interior de la compassió. Dos transeünts, considerats religiosos, veuen el ferit i no s'aturen. El tercer, en canvi, un samarità, objecte de menyspreu, va sentir compassió i va tenir cura d'aquell desconegut que va trobar pel camí i el va tractar com un germà. Obrant així, sense parar-se a pensar, va canviar les coses, va generar un món més fraternal.

Germans, germanes, mai no estem preparats per a la malaltia. I, sovint, tampoc ho estem per admetre l'avançament de l'edat. Temem la vulnerabilitat i la cultura generalitzada del mercat ens empeny a negar-la. No hi ha lloc per a la fragilitat. I, d'aquesta manera, el mal, quan irromp i ens assalta, ens deixa atordits. Pot passar, aleshores, que els altres ens abandonin, o que ens sembli que hem d'abandonar-los, per a no ser una càrrega per a ells. Així comença la solitud, i ens enverina el sentiment amarg d'una injustícia, pel

qual fins i tot el Cel sembla tancar-se. De fet, lluitem per mantenir-nos en pau amb Déu, quan s'ensorra la nostra relació amb els altres i amb nosaltres mateixos. Per això és tan important que tota l'Església, també pel que fa a la malaltia, es confronti amb l'exemple evangèlic del bon samarità, per arribar a convertir-se en un autèntic "hospital de campanya": la seva missió, sobretot en les circumstàncies històriques que travessem, s'expressa, de fet, en l'exercici de la cura. Tots som fràgils i vulnerables; tots necessitem aquesta atenció compassiva, que sap aturar-se, apropar-se, guarir i aixecar. La situació dels malalts és, per tant, una crida que interromp la indiferència i frena el pas dels que avancen com si no tinguessin germans i germanes.

La Jornada Mundial del Malalt, en efecte, no sols convida a la pregària i a la proximitat amb els qui pateixen, també té com a objectiu sensibilitzar el poble de Déu, les institucions sanitàries i la societat civil sobre una nova manera d'avançar junts. La profecia d'Ezequiel esmentada al principi conté un judici molt dur sobre les prioritats dels qui exerceixen el poder econòmic, cultural i de govern sobre el poble: «Vosaltres, en canvi, us alimenteu de la seva llet, us vestiu amb la seva llana, mateu les ovelles més grasses, però no pastureu el ramat. En comptes d'enrobustir les ovelles febles, curar les malaltes, embenar les que s'han trencat la pota, recollir les dispersades i buscar les que s'han perdut, domineu les ovelles amb violència i amb brutalitat» (34,3-4). La Paraula de Déu és sempre il·luminadora i actual. No sols en la seva denúncia, sinó també en la seva proposta. De fet, la conclusió de la paràbola del bon samarità ens suggereix de quina manera l'exercici de la fraternitat, iniciat per un encontre de tu a tu, es pot estendre a una cura organitzada. L'hostal, l'hostaler, els diners, la promesa de mantenir-se mútuament informats (cf. Lc 10,34-35): tot això ens fa pensar en el ministeri dels preveres, en la tasca dels agents sanitaris i socials, en el compromís dels familiars i dels voluntaris, gràcies als quals, cada dia, a tot arreu, el bé s'oposa al mal.

Els anys de la pandèmia han augmentat el nostre sentiment de gratitud vers els qui treballen cada dia per la salut i la investigació. Però per una tragèdia col·lectiva tan gran, no és suficient sortir honorant els herois. La COVID-19 va posar a dura prova aquesta gran xarxa de capacitats i de solidaritat, i va mostrar els límits estructurals dels actuals sistemes de benestar. Per tant, cal que la gratitud vagi acompanyada d'una recerca activa, a cada país, d'estratègies i de recursos, per tal que a tots els éssers humans se'ls garanteixi l'accés a l'assistència i el dret fonamental a la salut.

«Ocupa't d'ell» (Lc 10,35) és la recomanació del samarità a l'hostaler. Jesús ens ho repeteix també a cadascun de nosaltres, i al final ens exhorta: «Ves, i tu fes igual.» Com vaig subratllar a la *Fratelli tutti*, «la paràbola ens mostra amb quines iniciatives es pot refer una comunitat a partir d'homes

i dones que fan seva la fragilitat dels altres, que no deixen que s'erigeixi una societat d'exclusió, sinó que es fan proïsmes i aixequen i rehabiliten el caigut, perquè el bé sigui comú» (n. 67). En realitat, «hem estat fets per a la plenitud que només s'aconsegueix en l'amor. No és una opció possible viure indiferents davant el dolor» (n. 68).

L'11 de febrer de 2023, girem el nostre esguard també al Santuari de Lourdes com una profecia, una lliçó que s'encomana a l'Església en el cor de la modernitat. No val només el que funciona, ni compten només els qui produeixen. Les persones malaltes són al centre del poble de Déu, que avança amb ells com a profecia d'una humanitat en la qual tothom és valuós i ningú no ha de ser exclòs.

Encomano cadascun de vosaltres, que us trobeu malalts; els qui s'encarreguen d'atendre-us —en l'àmbit de la família, amb la seva feina, en la investigació o en el voluntariat—, i els qui estan compromesos a forjar vincles personals, eclesials i civils de fraternitat, a la intercessió de Maria, salut dels malalts. A tots us envio cordialment la meva benedicció apostòlica.

Roma, Sant Joan del Laterà, 10 de gener de 2023

Franciscus

57 Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

Missatge del Sant Pare Francesc

Parlar amb el cor, «en la veritat i en l'amor» (Ef 4,15)

*21 de maig de 2023
(Solemnitat de l'Ascensió del Senyor)*

Benvolguts germans i germanes,

Després d'haver reflexionat, en anys anteriors, sobre els verbs “anar i veure” i “escoltar” com a condicions per a una bona comunicació, en aquest Missatge per a la LVII Jornada Mundial de les Comunicacions Socials voldria centrar-me a “parlar amb el cor”. És el cor el que ens ha mogut a anar, veure i escoltar; i és el cor el que ens mou a una comunicació oberta i acollidora. Després d'haver-nos exercitat en l'escolta —que requereix espera

i paciència, així com la renúncia a afirmar de manera prejudicial el nostre punt de vista—, podem entrar en la dinàmica del diàleg i l'intercanvi, que és precisament la de comunicar cordialment. Un cop hàgim escoltat l'altre amb cor pur, aconseguirem parlar seguint la veritat en l'amor (cf. Ef 4,15). No hem de tenir por de proclamar la veritat, encara que a vegades sigui incòmoda, sinó de fer-ho sense caritat, sense cor. Perquè «el programa del cristià —com va escriure Benet XVI— és un “cor que veu”»,¹ un cor que, amb el seu batec, revela la veritat del nostre ésser i que per això cal escoltar-lo. Això porta a qui escolta a sintonitzar-se en la mateixa longitud d'ona, fins al punt que s'arriba a sentir en el seu cor el batec de l'altre. Aleshores es fa possible el miracle de l'encontre, que ens permet mirar-nos els uns als altres amb compassió, acollint amb respecte les fragilitats de cadascun en comptes de jutjar per sentir-ho a dir i sembrar discòrdia i divisions.

Jesús ens recorda que «cada arbre es coneix pel seu fruit» (Lc 6,44), i adverteix que «L'home bo, del bon tresor del seu cor, en treu la bondat, i l'home dolent, del seu tresor dolent, en treu el mal. Perquè del que sobreix del cor, en parla la boca» (v. 45). Per això, per a poder comunicar en la veritat i en l'amor cal purificar el cor. Només escoltant i parlant amb el cor pur podem veure-hi més enllà de les aparences i superar els sorolls confusos que, també en el camp de la informació, no ens ajuden a discernir en la complexitat del món en què vivim. La crida a parlar amb el cor interpel·la radicalment el nostre temps, tan propens a la indiferència i a la indignació, a vegades basant-se en la desinformació, que falsifica i instrumentalitza la veritat.

Comunicar cordialment

Comunicar cordialment vol dir que qui ens llegeix o ens escolta capta la nostra participació en les alegries i les pors, en les esperances i els sofriments de les dones i els homes del nostre temps. Qui parla així vol el bé de l'altre, perquè li importa i en custodia la llibertat, sense violar-la. Podem veure aquest estil en el misteriós Caminant que dialoga amb els deixebles que van cap a Emmaús després de la tragèdia consumada al Gòlgota. Jesús ressuscitat els parla amb el cor, acompanyant amb respecte el camí del seu dolor, proposant-se i no imposant-se, obrint-los la ment amb amor a la comprensió del sentit profund del que ha passat. De fet, ells poden exclamar amb alegria que el cor els abusava al pit mentre Ell hi conversava al llarg del camí i els explicava les Escriptures (cf. Lc 24,32).

En un període històric marcat per polaritzacions i contraposicions —de les quals, lamentablement, la comunitat eclesial no és immune—, el

¹ Carta encíclica *Deus caritas est*, 31.

compromís per una comunicació “amb el cor i amb els braços oberts” no concerneix exclusivament els professionals de la informació, sinó que és responsabilitat de cadascú. Tots som cridats a cercar i dir la veritat, i a fer-ho amb caritat. A nosaltres cristians, en especial, se’ns exhorta contínuament a guardar la llengua del mal (cf. S 134,14), ja que, com ensenya l’Escriptura, amb la llengua podem beneir el Senyor i maleir els homes fets a imatge de Déu (cf. Jm 3,9). De la nostra boca no haurien de sortir paraules dolentes, sinó més aviat paraules bones «que edifiquin els altres i facin bé als qui les escolten» (Ef 4,29).

A vegades, parlar amablement obre una bretxa fins i tot en els cors més endurits. Tenim una prova d’això en la literatura. Penso en aquella pàgina memorable del capítol XXI d’*Els promesos*,² on la Llúcia parla amb el cor a l’Innominat fins que aquest, desarmat i turmentat per una benèfica crisi interior, cedeix a la força gentil de l’amor. Ho experimentem en la convivència cívica, en la qual l’amabilitat no és només qüestió d’“etiqueta”, sinó un veritable antídoto contra la crueltat que, lamentablement, pot enverinar els cors i intoxicar les relacions. La necessitem en l’àmbit dels mitjans perquè la comunicació no fomenti una enveja que exaspera, genera ràbia i porta a l’enfrontament, sinó que ajudi les persones a reflexionar amb calma, a desxifrar, amb esperit crític i sempre respectuós, la realitat en què viuen.

La comunicació de cor a cor: “N’hi ha prou d’estimar bé per dir bé”

Un dels exemples més lluminosos i, encara avui, fascinants de “parlar amb el cor” està representat per sant Francesc de Sales, doctor de l’Església, a qui he dedicat recentment la carta apostòlica *Totum amoris est*, amb motiu dels 400 anys de la seva mort. Juntament amb aquest aniversari important, m’agrada recordar-ne, en aquesta circumstància, un altre que se celebra aquest any 2023: el centenari de la seva proclamació com a patró dels periodistes catòlics per part de Pius XI amb l’encíclica *Rerum omnium perturbationem*. Intel·lecte brillant, escriptor fecund, teòleg de gran profunditat, Francesc de Sales va ser bisbe de Ginebra a l’inici del segle XVII, en anys difícils, marcats per disputes enceses amb els calvinistes. La seva actitud tranquil·la, la seva humanitat, la disposició a dialogar pacientment amb tothom, especialment amb qui el contradia, el van convertir en un testimoni extraordinari de l’amor misericordiós de Déu. D’ell es podia dir que «les paraules gentils multipliquen els amics, una llengua afable afavoreix les bones relacions» (Sir 6,5). Per altra banda, una de les seves afirmacions més cèlebres, «el cor parla al cor», ha inspirat generacions de fidels, entre

² Obra d’Alessandro Manzoni [N. Tr.].

ells sant John Henry Newman, que la va escollir com a lema, *Cor ad cor loquitur*. «N'hi ha prou d'estimar bé per dir bé» era una de les seves conviccions. Això demostra com per a ell la comunicació mai no s'havia de reduir a un artifici, a —diríem avui—una estratègia de màrqueting, sinó que havia de ser el reflex de l'ànim, la superfície visible d'un nucli d'amor invisible als ulls. Per a sant Francesc de Sales és precisament «en el cor i a través del cor que es realitza aquest subtil i intens procés unitari en virtut del qual l'home reconeix Déu.»³ “Estimant bé”, sant Francesc va reeixir a comunicar-se amb el sordmut Martino i es va fer amic seu; per això és recordat com el protector de les persones amb discapacitats comunicatives.

És a partir d'aquest “criteri de l'amor” que, a través dels seus escrits i el seu testimoniatge de vida, el sant bisbe de Ginebra ens recorda que “som el que comuniquem”, una lliçó que va a contra corrent avui, en un temps en què, com experimentem sobretot a les xarxes socials, la comunicació freqüentment s'instrumentalitza perquè el món ens vegi com voldríem ser i no pel que som. Sant Francesc de Sales va repartir nombroses còpies dels seus escrits a la comunitat ginebrina. Aquesta intuïció “periodística” li va valer una fama que va superar ràpidament el perímetre de la seva diòcesi i que perdura encara en els nostres dies. Els seus escrits, va observar sant Pau VI, susciten una lectura «summament agradable, instructiva, estimulante».⁴ Si veiem el panorama de la comunicació actual, ¿no són precisament aquestes característiques les que hauria de tenir un article, un reportatge, un servei radio televisiu o un post a les xarxes socials? Que els professionals de la comunicació se sentin inspirats per aquest sant de la tendresa, cercant i explicant la veritat amb coratge i llibertat, però rebutjant la temptació d'emprar expressions cridaneres i agressives.

Parlar amb el cor en el procés sinodal

Com ja he subratllat anteriorment, «també en l'Església hi ha molta necessitat d'escoltar i d'escoltar-nos. És el do més preciós i generatiu que podem oferir-nos els uns als altres».⁵ D'una escolta sense prejudicis, atenta i disponible, neix un parlar d'acord amb l'estil de Déu, que es nodreix de proximitat, de compassió i de tendresa. A l'Església necessitem urgentment una comunicació que encengui els cors, que sigui bàlsam sobre les ferides i que il·lumini el camí dels germans i les germanes. Somio una comunicació eclesial que sàpiga deixar-se guiar per l'Esperit Sant, amable i, alhora, profètica; que sàpiga trobar noves formes i modalitats per al meravellós anunci

3 Carta apostòlica *Totum amoris est* (28 de desembre de 2022).

4 Epístola apostòlica *Sabaudiae gemma*, amb motiu del IV Centenari del naixement de sant Francesc de Sales, doctor de l'Església (29 de gener de 1967).

5 Missatge per a la LVI Jornada Mundial de les Comunicacions Socials (24 de gener de 2022).

que està cridada a portar en el tercer mil·lenni; una comunicació que posi al centre la relació amb Déu i amb el proïsme, especialment amb el més necessitat, i que sàpiga encendre el foc de la fe en comptes de preservar les cendres d'una identitat autoreferencial; una comunicació els fonaments de la qual siguin la humilitat en escoltar i la *parresia* en parlar; que no separi mai la veritat de la caritat.

Desarmar els ànims promovent un llenguatge de pau

«La llengua dolça pot trencar un os», diu el llibre dels Proverbis (25, 15). Parlar amb el cor és avui molt necessari per a promoure una cultura de pau allí on hi ha guerra; per obrir camins que permetin el diàleg i la reconciliació allí on l'odi i l'enemistat causen estralls. En el dramàtic context del conflicte global que estem vivint, és urgent afirmar una comunicació no hostil. Cal vèncer «el costum de desqualificar ràpidament l'adversari, aplicant-li epítets humiliants en comptes d'afrontar un diàleg obert i respectuós».⁶ Necessitem comunicadors disposats a dialogar, compromesos a afavorir un desarmament integral i que s'esforcin per desmantellar la psicosi bèl·lica que nia en els nostres cors, com exhortava profèticament sant Joan XXIII a l'encíclica *Pacem in terris*: «La pau veritable només es pot construir en la confiança recíproca» (n. 113); una confiança que necessita comunicadors no enrocats, sinó audaçs i creatius, disposats a arriscar-se per trobar un terreny comú on trobar-se. Igual que fa seixanta anys, vivim una hora fosca en què la humanitat tem una escalada bèl·lica que s'ha de frenar com més aviat millor, també a nivell comunicatiu. Hom queda horroritzat en escoltar amb quina facilitat es pronuncien paraules que invoquen la destrucció de pobles i territoris, paraules que, desgraciadament, es converteixen sovint en accions bèl·liques de cruel violència. Heus aquí perquè s'ha de rebutjar qualsevol retòrica bel·licista, així com qualsevol forma de propaganda que manipuli la veritat, desfigurant-la per raons ideològiques. S'ha de promoure, en canvi, a tots els nivells, una comunicació que ajudi a crear les condicions per a resoldre les controvèrsies entre els pobles.

Com a cristians, sabem que és precisament gràcies a la conversió del cor, que es decideix el destí de la pau, ja que el virus de la guerra procedeix de l'interior del cor humà. Del cor brollen les paraules capaces de dissipar les ombres d'un món tancat i dividit per edificar una civilització millor que la que hem rebut. És un esforç que se'ns demana a cadascun de nosaltres, però que apel·la especialment el sentit de responsabilitat dels operadors de la comunicació, per tal que desenvolupin la seva professió com una missió.

6 Carta encíclica *Fratelli tutti* (3 d'octubre de 2020), 201.

Que el Senyor Jesús, Paraula pura que sorgeix del cor del Pare, ens ajudi a fer la nostra comunicació lliure, neta i cordial.

Que el Senyor Jesús, Paraula que es va fer carn, ens ajudi posar-nos a l'escolta del batec dels cors, per a redescobrir-nos germans i germanes, i desarmar l'hostilitat que divideix.

Que el Senyor Jesús, Paraula de veritat i d'amor, ens ajudi a dir la veritat en la caritat, per a sentir-nos custodis els uns dels altres.

*Roma, Sant Joan del Laterà, 24 de gener de 2023.
Memòria de sant Francesc de Sales*

Franciscus

Ascesi Quaresmal, un Camí Sinodal

Missatge del Sant Pare Francesc per a la Quaresma 2023

Benvolguts germans i germanes,

Els evangelis de Mateu, Marc i Lluç concorden en narrar l'episodi de la Transfiguració de Jesús. En aquest esdeveniment veiem la resposta que el Senyor va donar als seus deixebles davant la falta de comprensió manifestada pels seus deixebles. De fet, poc abans s'havia produït una autèntica diferència de parers entre el Mestre i Simó Pere, el qual, després de professar la seva fe en Jesús com el Crist, el Fill de Déu, va rebutjar el seu anunci de passió i creu. Jesús el va reprendre enèrgicament: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no veus les coses com Déu, sinó com els homes» (Mt 16,23). I «sis dies després, Jesús va prendre amb ell Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, i se'ls endugué a part dalt d'una muntanya alta» (Mt 17,1).

L'evangelí de la Transfiguració es proclama cada any el segon diumenge de Quaresma. En efecte, en aquest temps litúrgic el Senyor ens pren amb ell i ens porta a un lloc apartat. Fins i tot quan els nostres compromisos diaris ens obliguin a restar allí on ens trobem habitualment, vivint una quotidianitat sovint repetitiva i a vegades avorrida, per la Quaresma se'ns convida a “pujar dalt d'una muntanya alta” amb Jesús, per a viure amb el poble sant de Déu una experiència particular d'ascesi.

L'ascesi quaresmal és un compromís, animat sempre per la gràcia, per a superar les nostres faltes de fe i les nostres resistències a seguir Jesús pel

camí de la creu. Era precisament el que necessitaven Pere i els altres deixebles. Per a aprofundir el nostre coneixement del Mestre, per a comprendre i acollir plenament el misteri de la salvació divina, realitzada en el do total d'ell mateix per amor, hem de deixar-nos conduir per ell a un lloc desèrtic i elevat, distanciant-nos de les mediocritats i les vanitats. Cal posar-se en camí, un camí costa amunt, que requereix esforç, sacrifici i concentració, com una excursió per la muntanya. Aquests requisits també són importants per al camí sinodal que, com a Església, ens hem compromès a realitzar. Ens farà bé reflexionar sobre aquesta relació que hi ha entre l'ascesi quaresmal i l'experiència sinodal.

En el "recés" a la muntanya del Tabor, Jesús va portar amb ell tres deixebles, escollits per a ser testimonis d'un esdeveniment únic. Va voler que aquesta experiència de gràcia no fos solitària, sinó compartida, com ho és, al cap i a la fi, tota la nostra vida de fe. A Jesús hem de seguir-lo junts. I junts, com Església peregrina en el temps, vivim l'any litúrgic i, en ell, la Quaresma, caminant amb els qui el Senyor ha posat al nostre costat com companys de viatge. Anàlogament a l'ascens de Jesús i els seus deixebles a la muntanya del Tabor, podem afirmar que el nostre camí quaresmal és "sinodal", perquè el fem junts pel mateix camí, deixebles de l'únic Mestre. Sabem, de fet, que ell mateix és *el Camí* i, per això, tant en l'itinerari litúrgic com en el del Sínode, l'Església no fa altra cosa que entrar cada vegada més plenament i profundament en el misteri de Crist Salvador.

I arribem al moment culminant. Diu l'Evangeli que Jesús «es transfigurà davant d'ells: el seu rostre es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum» (Mt 17,2). Aquest és el "cim", la meta del camí. Al final de la pujada, mentre eren al lloc més alt de la muntanya amb Jesús, es va concedir als tres deixebles la gràcia de veure'l en la seva glòria, resplendent amb llum sobrenatural, una llum que no procedia de l'exterior, sinó que s'irradiava d'ell mateix. La bellesa divina d'aquesta visió va ser incomparablement més gran que qualsevol esforç que els deixebles haguessin pogut fer per pujar al Tabor.

Com en qualsevol excursió exigent de muntanya, a mesura que es puja és necessari mantenir la mirada fixada en el camí; però el panorama meravellós que es revela al final sorprèn i fa que valgui la pena. També el procés sinodal sembla sovint un camí ardu, cosa que a vegades ens pot desanimar. Però el que ens espera al final és sens dubte quelcom meravellós i sorprenent, que ens ajudarà a comprendre millor la voluntat de Déu i la nostra missió al servei del seu Regne.

L'experiència dels deixebles a la muntanya del Tabor es va enriquir encara més quan, al costat de Jesús transfigurat, aparegueren Moisès i Elies, que personifiquen respectivament la Llei i els Profetes (cf. Mt 17,3).

La novetat de Crist és el compliment de l'antiga Aliança i de les promeses; és inseparable de la història de Déu amb el seu poble i en revela el sentit profund. De manera similar, el camí sinodal està arrelat en la tradició de l'Església i, al mateix temps, obert a la novetat. La tradició és font d'inspiració per a cercar nous camins, evitant les temptacions oposades de l'immobilisme i de l'experimentació improvisada.

El camí ascètic quaresmal, igual que el sinodal, té com a meta una transfiguració personal i eclesial, una transformació que, en ambdós casos, troba el model en la de Jesús i es realitza mitjançant la gràcia del seu misteri pasqual. Per tal que aquesta transfiguració es pugui realitzar en nosaltres aquest any, voldria proposar dos "camins" per pujar juntament amb Jesús i arribar amb ell a la meta.

El primer es refereix a l'imperatiu que Déu Pare va adreçar als deixebles al Tabor, mentre contemplaven Jesús transfigurat. La veu que es va sentir des del núvol estant va dir: «Escolteu-lo» (Mt 17,5). Per tant, la primera indicació és molt clara: escoltar Jesús. La Quaresma és un temps de gràcia en la mesura en què escoltem aquell que ens parla. I, com ens parla? En primer lloc, en la Paraula de Déu, que l'Església ens ofereix en la litúrgia. No deixem que caigui en sac foradat. Sinó podem participar sempre en la missa, meditem les lectures bíbliques de cada dia, fins i tot amb l'ajuda d'Internet. A més de parlar-nos en les Escriptures, el Senyor ho fa a través dels nostres germans i germanes, especialment en els rostres i les històries dels qui necessiten ajuda. Voldria afegir també un altre aspecte, molt important en el procés sinodal: escoltar Crist passa també per l'escolta als nostres germans i germanes en l'Església, aquesta escolta recíproca que en algunes fases és l'objectiu principal, però que, en qualsevol cas, sempre és indispensable en el mètode i l'estil d'una Església sinodal.

En escoltar la veu del Pare, «els deixebles [...] es van prosternar amb el front a terra, plens de gran temor. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: "Aixequen-vos, no tingueu por." Ells van alçar els ulls i no veieren ningú més que Jesús tot sol» (Mt 17,6-8). Aquesta és la segona indicació per a aquesta Quaresma: no refugiar-se en una religiositat consistent en esdeveniments extraordinaris, en experiències suggestives, per por d'afrontar la realitat amb les fatigues quotidianes, les dificultats i les contradiccions. La llum que Jesús mostra als deixebles és una avançada de la glòria pasqual vers la qual necessitem caminar, seguint-lo "només a ell". La Quaresma està orientada a la Pasqua. El "recés" no és un fi en si mateix, sinó que ens prepara per a viure la passió i la creu amb fe, esperança i amor, per arribar a la resurrecció. Fins i tot el camí sinodal no ens ha de donar la falsa esperança d'haver arribat quan Déu ens concedeix la gràcia d'algunes experiències fortes de comunió. També allí el Senyor ens repeteix: «Aixequen-vos, no tingueu por.»

Baixem a la plana i que la gràcia que hem experimentat ens sostingui per a ser artesans de la sinodalitat en la vida ordinària de les nostres comunitats.

Benvolguts germans i germanes, que l'Esperit Sant ens animi durant aquesta Quaresma en l'ascens amb Jesús, per a fer experiència de la seva resplendor divina i així, enfortits en la fe, prosseguir junts el camí amb ell, glòria del seu poble i llum de les nacions.

Roma, Sant Joan del Laterà, 25 de gener de 2023.

Festa de la Conversió de sant Pau

Franciscus

Urbi et orbi

Missatge del Sant Pare Francesc per a la Pasqua 2023

Diumenge, 9 d'abril de 2023

Benvolguts germans i germanes, Crist ha ressuscitat!

Avui proclamem que ell, el Senyor de la nostra vida, és «la resurrecció i la vida» del món (cf. Jn 11,25). És Pasqua, que significa 'pas', perquè en Jesús es va fer el pas decisiu de la humanitat: de la mort a la vida, del pecat a la gràcia, de la por a la confiança, de la desolació a la comunió. En ell, Senyor del temps i de la història, voldria dir-vos a tots, amb alegria al cor: bona Pasqua!

Que sigui per a cadascun de vosaltres, estimats germans i germanes —en particular per als malalts i els pobres, per als ancians i els qui estan passant per moments de prova i dificultat—, un pas de la tribulació a la consolació. No estem sols, Jesús, el Vivent, és amb nosaltres per sempre. Que l'Església i el món se n'alegrin, perquè avui la nostra esperança ja no s'estampa contra el mur de la mort; el Senyor ens ha obert un pont cap a la vida. Sí, germans i germanes, per Pasqua el destí del món va canviar; i avui, que coincideix a més amb la data més probable de la resurrecció de Crist, podem alegrar-nos de celebrar, per pura gràcia, el dia més important i bonic de la història.

Crist ha ressuscitat, realment ha ressuscitat, com es proclama a les Esglésies d'Orient: *Christòs anesti!* Això realment ens diu que l'esperança

no és una il·lusió, és certesa! I que, a partir de la Pasqua, el camí de la humanitat, marcat per l'esperança, avança veloç. Ens ho mostren amb el seu exemple els primers testimonis de la Resurrecció. Els Evangelis descriuen la pressa amb què el dia de Pasqua «van córrer a portar l'anunci als deixebles» (Mt 28,8). I després que Maria Magdalena se n'anés «corrents a trobar Simó Pere» (Jn 20,2), Joan i el mateix Pere «corrien tots dos junts» (v. 4) per arribar al lloc on Jesús havia estat sepultat. I després, la tarda de Pasqua, havent trobat el Ressuscitat pel camí d'Emmaús, dos deixebles «llavors mateix [...] se'n tornaren a Jerusalem» (Lc 24,33) i es van afanyar per a recórrer molts quilòmetres de pujada i a les fosques, moguts per l'alegria incontenible de la Pasqua que s'abrusava dins els seus cors (cf. v. 32). És la mateixa alegria per la qual Pere, en veure Jesús ressuscitat a la vora del llac de Galilea, no va poder quedar-se a la barca amb els altres, sinó que es va llançar a l'aigua immediatament per a nedar ràpidament cap a ell (cf. Jn 21,7). En definitiva, per Pasqua el nostre caminar s'accelera i esdevé una carrera, perquè la humanitat veu la meta del seu camí, el sentit de la seva destinació, Jesucrist, i és cridada a anar de pressa cap a ell, esperança del món.

Afanyem-nos també nosaltres a créixer en un camí de confiança recíproca: confiança entre les persones, entre els pobles i les nacions. Deixem-nos sorprendre per l'anunci joiós de la Pasqua, per la llum que il·lumina les tenebres i les foscors que planen tantes vegades sobre el món.

Afanyem-nos a superar els conflictes i les divisions, i a obrir els nostres cors a qui més ho necessita. Afanyem-nos a recórrer camins de pau i de fraternitat. Alegrem-nos pels signes concrets d'esperança que ens arriben de tants països, començant per aquells que ofereixen assistència i acollença als qui fugen de la guerra i de la pobresa.

Però al llarg del camí encara hi ha moltes pedres d'ensopec, que fan arduós i fatigós el nostre afanyar-nos envers el Ressuscitat. Adrecem a ell la nostra súplica: ajudeu-nos a córrer cap a vós! Ajudeu-nos a obrir els nostres cors!

Ajudeu l'estimat poble ucraïnès en el camí cap a la pau i infoneu la llum pasqual damunt el poble rus. Conforteu els ferits i aquells que han perdut els éssers estimats a causa de la guerra, i feu que els presoners puguin tornar sans i estalvis amb les seves famílies. Obriu els cors de tota la comunitat internacional per tal que s'esforci per posar fi a aquesta guerra i a tots els conflictes que ensangonen el món, començant per Síria, que encara espera la pau. Sostingueu aquells que han estat afectats pel violent terratrèmol a Turquia i a Síria mateix. Resem per tots aquells que han perdut familiars i amics, i s'han quedat sense casa; que puguin rebre consol de Déu i ajuda de la família de les nacions.

En aquest dia us confiem, Senyor, la ciutat de Jerusalem, primer testimoni de la vostra Resurrecció. Expresso la meva profunda preocupació pels atacs d'aquests últims dies, que amenacen el desitjat clima de confiança i respecte recíprocs, necessaris per a reprendre el diàleg entre israelians i palestins, de manera que la pau regni a la Ciutat Santa i a tota la regió.

Ajudeu, Senyor, el Líban encara a la recerca d'estabilitat i unitat, per tal que superi les divisions i tots els ciutadans treballin junts pel bé comú del país.

No us oblideu de l'estimat poble de Tunísia, en particular dels joves i d'aquells que sofreixen a causa dels problemes socials i econòmics, per tal que no perdin l'esperança i col·laborin en la construcció d'un futur de pau i fraternitat.

Dirigiu la vostra mirada envers Haití, que està sofrint des de fa uns quants anys una greu crisi sociopolítica i humanitària, i sostingueu l'esforç dels actors polítics i de la comunitat internacional en la cerca d'una solució definitiva als nombrosos problemes que afligeixen aquella població tan atribolada.

Consolideu els processos de pau i reconciliació empresos a Etiòpia i al Sudan del Sud, i feu que acabi la violència a la República Democràtica del Congo.

Sostingueu, Senyor, les comunitats cristianes que avui celebren la Pasqua en circumstàncies particulars, com a Nicaragua i a Eritrea, i recordeu tots aquells als quals se'ls impedeix de professar lliurement i pública la fe. Concediu consol a les víctimes del terrorisme internacional, especialment a Burkina Faso, a Mali, a Moçambic i a Nigèria.

Ajudeu Myanmar a recórrer camins de pau i il·lumineu els cors dels responsables per tal que els martiritzats Rohingya trobin justícia.

Conformeu els refugiats, els deportats, els presoners polítics i els migrants, especialment els més vulnerables, així com tots aquells que sofreixen a causa de la fam, la pobresa i els efectes nefastos del narcotràfic, del tràfic de persones i de qualsevol forma d'esclavitud. Inspireu, Senyor, els responsables de les nacions, per tal que cap home o dona siguin discriminats i trepitjats en la seva dignitat; per tal que en el ple respecte dels drets humans i de la democràcia es guareixin aquelles ferides socials, es busqui sempre i només el bé comú dels ciutadans, es garanteixi la seguretat i les condicions necessàries per al diàleg i la convivència pacífica.

Germans i germanes, trobem també nosaltres el gust del camí, accelerem el batec de l'esperança, assaborim la bellesa del cel. Obtinguem avui la força per a perseverar en el bé, cap a l'encontre del Bé que no decep.

I si, com va escriure un Pare antic, «el pecat més gran és no creure en la força de la Resurrecció» (Sant Isaac de Nínive, Sermons ascètics, 1,5), avui creiem i sabem que Crist va ressuscitar realment (cf. Seqüència de Pasqua). Creiem en vós, Senyor Jesús, creiem que amb vós l'esperança reneix i el camí segueix. Vós, Senyor de la vida, encoratgeu-nos en el nostre caminar i repetiu-nos, com als deixebles de la tarda de Pasqua: «Pau a vosaltres» (Jn 20,19.21).

Franciscus

60a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

Missatge del Sant Pare Francesc

Vocació: Gràcia i Missió

Benvolguts germans i germanes, estimadíssims joves,

És la seixantena vegada que se celebra la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, instituïda per sant Pau VI l'any 1964, durant el concili ecumènic Vaticà II. Aquesta iniciativa providencial es proposa ajudar els membres del poble de Déu, personalment i en comunitat, a respondre a la crida i la missió que el Senyor confia a tothom en el món actual, amb les seves ferides i esperances, els seus reptes i les seves conquestes.

Aquest any us proposo reflexionar i pregar guiats pel tema “Vocació: gràcia i missió”. És una ocasió preciosa per a redescobrir amb sorpresa que la crida del Senyor és gràcia, és un do gratuït i, alhora, un compromís a posar-se en camí, a sortir, per a portar l'Evangelí. Som cridats a ser testimonis de la fe, que estreny fort el vincle entre la vida de la gràcia, a través dels sagraments i de la comunió eclesial, i l'apostolat en el món. Animat per l'Esperit, el cristià es deixa interpel·lar per les perifèries existencials i és sensible als drames humans, tenint sempre ben present que la missió és obra de Déu i no la duem a terme sols, sinó en la comunió eclesial, juntament amb els germans i les germanes, guiats pels pastors. Perquè aquest és, des de sempre i per sempre, el somni de Déu: que visquem amb ell en comunió d'amor.

«Escollits abans de la creació del món»

L'apòstol Pau obre davant nostre un horitzó meravellós: en Crist, Déu Pare «ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepreensibles als seus ulls». «Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió» (Ef 1,4-5). Són paraules que ens permeten veure la vida en sentit ple. Déu ens “concep” a imatge i semblança seva, i ens vol fills seus: hem estat creats per l'Amor, per amor i amb amor, i estem fets per a estimar.

Al llarg de la nostra vida, aquesta crida, inscrita en el més íntim del nostre ésser i portadora del secret de la felicitat, ens arriba, per l'acció de l'Esperit Sant, d'una manera sempre nova, il·lumina la nostra intel·ligència, infon vigor a la voluntat, ens omple d'admiració i fa abusar el nostre cor. A vegades fins i tot irromp de manera inesperada. Va ser així per a mi el 21 de setembre de 1953 quan, mentre anava a la festa anual de l'estudiant, vaig sentir l'impuls d'entrar a una església i confessar-me. Aquell dia va canviar la meva vida i va deixar una petjada que perdura fins avui. Però la crida divina al do d'un mateix s'obre pas a poc a poc, a través d'un camí: en contacte amb una situació de pobresa, en un moment de pregària, gràcies a un testimoniatge clar de l'Evangelí, a una lectura que ens obre la ment quan escoltem la Paraula de Déu i la sentim dirigida directament a nosaltres, en el consell d'un germà o una germana que ens acompanya, en un moment de malaltia o de dol... La fantasia de Déu per a cridar-nos és infinita.

I la seva iniciativa i el seu do gratuït esperen la nostra resposta. La vocació és «l'entramat entre elecció divina i llibertat humana»,¹ una relació dinàmica i estimulante que té com a interlocutors Déu i el cor humà. Així, el do de la vocació és com una llavor divina que germina en el terreny de la nostra vida, ens obre a Déu i ens obre als altres per a compartir amb ells el tresor trobat. Aquesta és l'estructura fonamental del que entenem per vocació: Déu crida estimant i nosaltres, agraïts, responem estimant. Ens descobrim fills i filles estimats pel mateix Pare i ens reconeixem germans i germanes entre nosaltres. Santa Teresa de l'Infant Jesús, quan finalment “va veure” amb claredat aquesta realitat, va exclamar: «Finalment he trobat la meva vocació! La meva vocació és l'amor! Sí, he trobat el meu lloc a l'Església [...]. Al cor de l'Església, la meva Mare, jo seré l'amor.»²

«Jo soc una missió en aquesta terra»

1 Document final de la XV Assemblea General Ordinària del Sinode dels Bisbes (2018), *Els joves, la fe i el discerniment vocacional*, n. 78.

2 Manuscrit B, *Carta a Maria del Sagrat Cor* (8 de setembre de 1896): *Obres Completes*, Burgos 2006, 261.

La crida de Déu, com dèiem, inclou l'enviament. No hi ha vocació sense missió. I no hi ha felicitat i realització plena d'un mateix sense oferir als altres la vida nova que hem trobat. La crida divina a l'amor és una experiència que no es pot callar. «Pobre de mi si no anunciés l'Evangelí!» (1Co 9,16), exclamava sant Pau. I la Primera carta de sant Joan comença així: «Allò que hem sentit, que hem vist amb els nostres ulls, que hem contemplat, que hem tocat» —és a dir, la Paraula feta carn— «us ho anunciem també a vosaltres perquè la nostra joia sigui completa» (cf. 1, 1-4).

Fa cinc anys, a l'exhortació apostòlica *Gaudete et exsultate*, m'adreçava a cada batejat i batejada amb aquestes paraules: «Tu també necessites concebre la totalitat de la teva vida com una missió» (n. 23). Sí, perquè cadascun de nosaltres, sense excloure ningú, pot dir: «Jo soc una missió en aquesta terra, i per això estic en aquest món» (Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 273).

La missió comuna de tots els cristians és testimoniar amb alegria, en tota situació, amb actituds i paraules, el que experimentem estant amb Jesús i en la seva comunitat que és l'Església. I es tradueix en obres de misericòrdia materials i espirituals, en un estil de vida acollidor i mansuet, capaç de proximitat, compassió i tendresa, que va a contracorrent respecte a la cultura de l'exclusió i de la indiferència. Fer-se proïme, com el bon samarità (cf. Lc 10,25-37), permet comprendre el “nucli” de la vocació cristiana: imitar Jesucrist, que va venir per a servir i no per a ser servit (cf. Mc 10,45).

Aquesta acció missionera no neix simplement de les nostres capacitats, intencions o projectes, ni de la nostra voluntat, ni tampoc del nostre esforç per practicar les virtuts, sinó d'una profunda experiència amb Jesús. Només llavors podem convertir-nos en testimonis d'Algú, d'una Vida, i això ens fa “apòstols”. Aleshores ens reconeixem «com marcats a foc per aquesta missió d'il·luminar, beneir, vivificar, aixecar, guarir, alliberar» (Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 273).

Els dos deixebles d'Emmaús són una icona evangèlica d'aquesta experiència. Després de l'encontre amb Jesús ressuscitat es confien recíprocament: «No és veritat que els nostres cors s'abrusaven dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?» (Lc 24,32). En ells podem veure què significa tenir “cors ardents i peus en camí”.³ És el que desitjo també per a la propera Jornada Mundial de la Joventut a Lisboa, que espero amb alegria i que té per lema: «Maria se n'anà de pressa» (Lc 1,39). Que cadascú i cadascuna se senti cridat i cridada a aixecar-se i anar de pressa, amb el cor ardent!

3 Cf. Missatge per a la 97a Jornada Mundial de les Missions (6 de gener de 2023).

Cridats junts: convocats

L'evangelista Marc narra el moment en què Jesús va cridar amb ell els dotze deixebles, cadascun pel seu nom. Els va constituir perquè estiguessin amb ell i per a enviar-los a predicar, guarir les malalties i expulsar els dimonis (cf. Mc 3,13-15). El Senyor posa així els fonaments de la seva nova comunitat. Els Dotze eren persones d'ambients socials i oficis diferents, i no pertanyien a les categories més importants. Els Evangelis ens expliquen també altres crides, com la dels setanta-dos deixebles que Jesús envia de dos en dos (cf. Lc 10,1).

L'Església és precisament *Ekklesia*, terme grec que significa: 'assemblea de persones cridades', convocades', per a formar la comunitat dels deixebles i de les deixebles missioners de Jesucrist, compromesos a viure el seu amor entre ells (cf. n. 13,34; 15,12) i a difondre'l entre tots, perquè vingui el regne de Déu.

A l'Església tots som servidors i servidores, amb diverses vocacions, carismes i ministeris. La vocació al do d'un mateix en l'amor, comú a tots, es desplega i es concreta en la vida dels cristians laics i laiques, compromesos a construir la família com una petita *Església domèstica* i a renovar els diferents ambients de la societat amb el llevat de l'Evangeli; en el testimoniatge de les consagrades i els consagrats, lliurats totalment a Déu pels germans i les germanes com a profecia del regne de Déu; en els ministres ordenats (diaques, preveres, bisbes), posats al servei de la Paraula, de la pregària i de la comunió del poble sant de Déu. Només en la relació amb totes les altres, cada vocació específica a l'Església es mostra plenament amb la pròpia veritat i riquesa. En aquest sentit, l'Església és una simfonia vocacional, amb totes les vocacions unides i diverses, en harmonia i alhora "en sortida" per a irradiar en el món la vida nova del regne de Déu.

Gràcia i missió: do i tasca

Benvolguts germans i germanes, la vocació és do i tasca, font de vida nova i d'alegria veritable. Que les iniciatives de pregària i animació vinculades a aquesta Jornada puguin reforçar la sensibilitat vocacional en les nostres famílies, en les comunitats parroquials i en les de vida consagrada, en les associacions i en els moviments eclesials. Que l'Esperit del Senyor ressuscitat ens tregui de l'apatia i ens concedeixi simpatia i empatia per a viure cada dia regenerats com a fills de Déu Amor (cf. 1Jn 4,16) i ser per part nostra fecunds en l'amor: capaços de portar vida a tot arreu, especialment on hi ha exclusió i explotació, indigència i mort. Així s'ampliaran els espais d'amor i Déu regnarà cada vegada més en aquest món.

Que en aquest camí ens acompanyi la pregària que va compondre sant Pau VI per a la primera Jornada Mundial de les Vocacions, l'11 d'abril de 1964:

«Jesús, Pastor diví de les ànimes, que has cridat els Apòstols per a fer-los pescadors d'homes, atrau a tu també les ànimes ardents i generoses dels joves, per a fer-los seguidors i ministres teus; fes-los partícips de la teva set de redempció universal [...], revela'ls els horitzons del món sencer [...]; perquè, responent a la teva crida, prolonguin aquí a la terra la teva missió, edificuin el teu Cos místic, que és l'Església, i siguin “sal de la terra i llum del món” (Mt 5,13).»

Que la Mare de Déu us acompanyi i us protegeixi. Amb la meva benedicció.

*Roma, Sant Joan del Laterà, 30 d'abril de 2023.
IV Diumenge de Pasqua.*

Franciscus

109a Jornada Mundial del Migrant i el Refugiat 2023

Missatge del Sant Pare Francesc

Lliures d'escollir si migrar o quedar-se

24 de setembre de 2023

Benvolguts germans i germanes,

Els fluxos migratoris dels nostres dies són expressió d'un fenomen complex i articulat, la comprensió del qual exigeix l'anàlisi atenta de tots els aspectes que caracteritzen les diferents etapes de l'experiència migratòria, de la partença fins l'arribada, fins i tot un eventual retorn. Amb la intenció de contribuir a aquest esforç de lectura de la realitat, he decidit dedicar el Missatge per a la 109a Jornada Mundial del Migrant i el Refugiat a la llibertat que hauria de caracteritzar sempre la decisió de deixar la pròpia terra.

“Lliures de marxar, lliures de quedar-se”, recitava el títol d'una iniciativa de solidaritat promoguda fa uns anys per la Conferència Episcopal Italiana com a resposta concreta als desafiaments de les migracions contemporànies. I en la meva escolta constant de les Esglésies particulars he pogut comprovar que la garantia d'aquesta llibertat constitueix una preocupació pastoral estesa i compartida.

«Un àngel del Senyor es va aparèixer en somnis a Josep i li digué: “Lleva’t, pren el nen i la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t’hi fins que jo t’ho digui, perquè Herodes buscarà l’infant per matar-lo”» (Mt 2,13). La fugida de la Sagrada Família a Egipte no va ser fruit d’una decisió lliure, com tampoc no ho foren moltes de les migracions que han marcat la història del poble d’Israel. Migrar hauria de ser sempre una decisió lliure; però, de fet, en molts casos, avui tampoc no ho és. Conflictes, desastres naturals, o més senzillament la impossibilitat de viure una vida digna i pròspera a la pròpia terra d’origen obliguen milions de persones a marxar. Ja l’any 2003 sant Joan Pau II afirmava que «construir condicions concretes de pau, pel que fa als emigrants i als refugiats, significa comprometre’s seriosament a defensar en primer lloc el dret a no emigrar, és a dir, a viure en pau i dignitat a la pròpia pàtria» (Missatge per a la 90a Jornada Mundial del Migrant i el Refugiat, 3).

«Van prendre també els ramats i tots els béns que havien adquirit en el país de Canaan. Jacob va arribar a Egipte amb tots els seus descendents» (Gn 46,6). Va ser a causa d’una gran fam que Jacob amb tota la família es va veure obligat a refugiar-se a Egipte, on el seu fill Josep els havia assegurat la supervivència. Entre les causes més visibles de les migracions forçades contemporànies hi ha les persecucions, les guerres, els fenòmens atmosfèrics i la misèria. Els migrants escapen per la pobresa, per la por, per la desesperació. Per a eliminar aquestes causes i acabar finalment amb les migracions forçades és necessari el treball comú de tots, cadascú d’acord amb les seves responsabilitats. És un compromís que comença per preguntar-nos què podem fer, però també què hem de deixar de fer. Hem d’esforçar-nos per aturar la carrera d’armament, el colonialisme econòmic, la usurpació dels recursos aliens, la devastació de la nostra casa comuna.

«Tots els creients vivien units i tot ho tenien al servei de tots; venien les propietats i els béns per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú» (Ac 2,44-45). L’ideal de la primera comunitat cristiana sembla molt allunyat de la realitat actual! Per tal que la migració sigui una decisió realment lliure, cal esforçar-se per garantir a tothom una participació equitativa en el bé comú, el respecte dels drets fonamentals i l’accés al desenvolupament humà integral. Només així es podrà oferir a cadascú la possibilitat de viure dignament i realitzar-se personalment i com a família. És clar que la tasca principal correspon als països d’origen i als seus governants, cridats a exercitar la bona política, transparent, honesta, previsor i al servei de tothom, especialment dels més vulnerables. Això no obstant, aquests han d’estar en condicions de fer-ho, sense trobar-se desposseïts dels propis recursos naturals i humans, i sense ingerències externes dirigides a afavorir els interessos d’uns pocs. I allí on les circum-

stàncies permetin escollir si migrar o quedar-se, també s'haurà de garantir que aquesta decisió sigui informada i ponderada, per a evitar que molts homes, dones i infants siguin víctimes d'il·lusions perilloses o de traficants sense escrúpols.

«Aquest any del jubileu cadascú recobrarà el patrimoni que s'havia venut» (Lv 25,13). La celebració del jubileu representava per al poble d'Israel un acte de justícia col·lectiu; tots podien «tornar a la situació originària, amb la cancel·lació de tots els deutes, la restitució de la terra i la possibilitat de tornar a gaudir de la llibertat pròpia dels membres del poble de Déu» (Catequesi, 10 de febrer de 2016). Mentre ens acostem al Jubileu del 2025, és bo recordar aquest aspecte de les celebracions jubilaris. És necessari un esforç conjunt de cadascun dels països i de la comunitat internacional perquè s'asseguri a tothom el dret a no haver d'emigrar, és a dir, la possibilitat de viure en pau i amb dignitat a la pròpia terra. Es tracta d'un dret encara no codificat, però d'importància fonamental, la garantia del qual es comprèn com a corresponsabilitat de tots els Estats respecte a un bé comú que va més enllà dels límits nacionals. En efecte, pel fet que els recursos mundials no són il·limitats, el desenvolupament dels països econòmicament més pobres depèn de la capacitat de compartir que s'aconsegueix generar entre tots els països. Fins que aquest dret no estigui garantit —i es tracta d'un llarg camí— encara seran molts els qui hagin de marxar per a buscar una vida millor.

«Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vaucollir; anava despul·lat, i em vaucostir; estava malalt, i em vaucositar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm» (Mt 25,35-36). Aquestes paraules ressonen com una exhortació constant a reconèixer en el migrant no sols un germà o una germana en dificultat, sinó Crist mateix que truca a la nostra porta. Per això, mentre treballem perquè totes les migracions puguin ser fruit d'una decisió lliure, som cridats a tenir el màxim respecte per la dignitat de cada migrant; i això significa acompanyar i governar els fluxos de la millor manera possible, construint ponts i no murs, ampliant els canals per a una migració segura i regular. On sigui que decidim construir el nostre futur, al país on hem nascut o en un altre lloc, el més important és que hi hagi sempre una comunitat disposada a acollir, protegir, promoure i integrar tothom, sense distinció i sense deixar fora ningú.

El camí sinodal que, com a Església, hem emprès, ens porta a veure en les persones més vulnerables —i entre elles molts migrants i refugiats— companys de viatge especials que hem d'estimar i cuidar com germans i germanes. Només caminant junts podrem anar lluny i assolir la meta comuna del nostre viatge.

Roma, Sant Joan del Laterà, 11 de maig de 2023

Pregària

Oh Déu, Pare totpoderós,
concediu-nos la gràcia de comprometre'ns activament
en favor de la justícia, la solidaritat i la pau,
perquè a tots els vostres fills se'ls assegurí
la llibertat d'escollir si migrar o quedar-se.

Concediu-nos el coratge de denunciar
tots els horrors del nostre món,
de lluitar contra tota injustícia
que desfigura la bellesa de les vostres criatures
i l'harmonia de la nostra casa comuna.

Sosteniu-nos amb la força del vostre Esperit,
perquè puguem manifestar la vostra tendresa
a cada migrant que poseu en el nostre camí
i difondre en els cors i en cada ambient
la cultura de l'encontre i de la cura.

Franciscus

Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació

Missatge del Sant Pare Francesc

1 de setembre de 2023

Benvolguts germans i germanes,

“Que flueixin la justícia i la pau” és el lema del Temps ecumènic de la Creació d'aquest any, inspirat en les paraules del profeta Amós: «Deixeu que el dret brolli com l'aigua i la justícia ragi com un torrent inestroncable» (5,24).

Aquesta imatge expressiva d'Amós ens diu allò que Déu desitja. Déu vol que regni la justícia, que és essencial per a la nostra vida de fills a imatge de Déu, com l'aigua ho és per a la nostra supervivència física. Aquesta justícia ha de sorgir on sigui necessària, no s'ha d'amagar gaire profundament o desaparèixer com l'aigua que s'evapora, abans de poder-nos sostenir. Déu vol que cadascú cerqui ser just en cada situació; s'esforci sempre a viure

segons les seves lleis i, per tant, a fer possible que la vida floreixi en plenitud. Quan cerquem abans de res el regne de Déu (cf. Mt 6,33), mantenint una justa relació amb Déu, la humanitat i la naturalesa, aleshores la justícia i la pau poden fluir, com un corrent inesgotable d'aigua pura, nodrint la humanitat i totes les criatures.

El juliol de 2022, en un bonic dia d'estiu, vaig meditar sobre aquests arguments durant el meu pelegrinatge a les riberes del llac de Santa Anna, a la província d'Alberta, al Canadà. Aquest llac ha estat i continua sent un lloc de pelegrinatge per a moltes generacions d'indígenes. Com vaig dir en aquella ocasió, acompanyat pel so dels tambors: «Quants cors han arribat aquí anhelants i fatigats, afeixugats per les càrregues de la vida, i al costat d'aquestes aigües han trobat el consol i la força per a continuar endavant! També aquí, submergits en la creació, hi ha un altre batec que podem escoltar, el batec maternal de la terra. I així com el batec dels infants, des del si maternal, està en harmonia amb el de les seves mares, de la mateixa manera per a créixer com éssers humans necessitem compassar els ritmes de la vida amb els de la creació que ens dona la vida.»¹

En aquest Temps de la Creació, aturem-nos en aquests batecs del cor: el nostre, el de les nostres mares i àvies, el batec del cor creat i del cor de Déu. Avui no estan en harmonia, no bateguen junts en la justícia i la pau. A molts se'ls impedeix abeurar-se en aquest riu vigorós. Escoltem per tant la crida a ser al costat de les víctimes de la injustícia ambiental i climàtica, i a posar fi a aquesta insensata guerra contra la creació.

Veiem els efectes d'aquesta guerra en la quantitat de rius que s'estan assecant. «Els deserts exteriors es multipliquen en el món, perquè s'han estès els deserts interiors», va afirmar una vegada Benet XVI.² El consumisme rapinyaire, alimentat per cors egoistes, està pertorbant el cicle de l'aigua al planeta. L'ús desenfrenat de combustibles fòssils i la tala dels boscos estan produint un augment de les temperatures i provocant greus sequeres. L'esgarrifosa escassetat d'aigua afligeix cada vegada més les nostres cases, des de les petites comunitats rurals fins a les grans metròpolis. A més, indústries depredadores estan consumint i contaminant les nostres fonts d'aigua potable amb pràctiques extremes com la fracturació hidràulica, per a l'extracció de petroli i gas, els projectes de megaextracció descontrolada i la cria intensiva d'animals. La “Germana aigua”, com l'anomena sant Francesc, és saquejada i transformada en «mercadèria que es regula per les lleis del mercat» (Carta enc. *Laudato si'*, 30).

1 Homilia al llac de Santa Anna, Canadà, 26 de juliol de 2022.

2 Homilia amb motiu del solemne inici del ministeri petrí, 24 d'abril de 2005.

El Grup Intergovernamental de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic (IPCC) afirma que una acció urgent pel clima ens pot garantir no perdre l'ocasió de crear un món més sostenible i just. Ho podem fer, hem d'evitar que es verifiquin les pitjors conseqüències. «És molt el que es pot fer» (*ibid.*, 180), si, com molts rierols i torrents, al final confluïm junts en un riu potent per a irrigar la vida del nostre meravellós planeta i de la nostra família humana per a les generacions futures. Unim les nostres mans i fem passos valents perquè la justícia i la pau flueixin a tota la Terra.

Com podem contribuir al riu poderós de la justícia i de la pau en aquest Temps de la Creació? Què podem fer nosaltres, sobretot com Esglésies cristianes, per a guarir la nostra casa comuna de manera que torni a estar plena de vida? Hem de decidir transformar els nostres *cors*, els nostres *estils de vida* i les *polítiques públiques* que governen la nostra societat.

En primer lloc, ajudem aquest riu poderós transformant els nostres *cors*. Això és essencial si es vol iniciar qualsevol altra transformació. És la “conversió ecològica” que sant Joan Pau II ens va instar a realitzar: la renovació de la nostra relació amb la creació, de manera que no la considerem ja com un objecte del qual aprofitar-nos, sinó al contrari, custodiem-la com un do sagrat del Creador. Adonem-nos, a més, que un enfocament integral requereix posar en pràctica el respecte ecològic en quatre direccions: cap a Déu, cap als nostres semblants d'avui i de demà, cap a tota la naturalesa i cap a nosaltres mateixos.

Pel que fa a la primera d'aquestes dimensions, Benet XVI va assenyalar la necessitat urgent de comprendre que Creació i Redempció són inseparables: «El Redemptor és el Creador, i si nosaltres no anunciem Déu en tota la seva grandesa de Creador i de Redemptor traiem valor també a la Redempció.»³ La creació es refereix al misteriós i magnífic *acte* de Déu que crea del no-res aquest majestuós i bellíssim planeta, així com aquest univers, i també al resultat d'aquesta acció, encara en marxa, que experimentem com un *do* inesgotable. Durant la litúrgia i la pregària personal a la «gran catedral de la creació»,⁴ recordem el Gran Artista que crea tanta bellesa i reflexionem sobre el misteri de l'amorosa decisió de crear el cosmos.

En segon lloc, contribuïm al flux d'aquest potent riu transformant els nostres *estils de vida*. A partir de la grata admiració del Creador i de la creació, penedim-nos dels nostres “pecats ecològics”, com adverteix el meu germà, el Patriarca ecumènic Bartomeu. Aquests pecats malmeten el món natural i també els nostres germans i les nostres germanes. Amb l'ajuda de la

3 Trobada amb el clergat de la diòcesi de Bolzano-Bressanone, 6 d'agost de 2008.

4 Missatge per a la Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació, 21 de juliol de 2022.

gràcia de Déu, adoptem estils de vida que impliquin menys desaprofitament i menys consum innecessaris, sobretot on els processos de producció són tòxics i insostenibles. Intentem estar tan atents com sigui possible als nostres hàbits i decisions econòmiques, de manera que tothom pugui estar millor: els nostres semblants, allà on siguin, i també els fills dels nostres fills. Col·laborem en la contínua creació de Déu a través de decisions positives, fent un ús tan moderat com es pugui dels recursos, practicant una sobrietat joiosa, eliminant i reciclant les deixalles i recorrent als productes i als serveis, cada vegada més disponibles, que són ecològicament i socialment responsables.

Finalment, per tal que el riu poderós continuï fluint, hem de transformar les *polítiques públiques* que governen les nostres societats i modelen la vida dels joves d'avui i de demà. Les polítiques econòmiques que afavoreixen riqueses escandaloses per a uns pocs i condicions de degradació per a molts determinen el final de la pau i la justícia. És obvi que les nacions més riques han acumulat un “deute ecològic” (*Laudato si'*, 51).⁵ Els líders mundials que estaran presents a la cimera COP28, programada a Dubai del 30 de novembre al 12 de desembre d'enguany, han d'escoltar la ciència i iniciar una transició ràpida i equitativa per a posar fi a l'era dels combustibles fòssils. Segons els compromisos de l'Acord de París per a frenar el risc d'escalfament global, és una contradicció consentir la continuada explotació i expansió de les infraestructures per als combustibles fòssils. Alcem la veu per aturar aquesta injustícia envers els pobres i envers els nostres fills, que patiran les pitjors conseqüències del canvi climàtic. Faig una crida a totes les persones de bona voluntat perquè actuïn d'acord amb aquestes orientacions sobre la societat i la naturalesa.

Una altra perspectiva paral·lela es refereix específicament al compromís de l'Església catòlica amb la sinodalitat. Aquest any, la clausura del Temps de la Creació, el 4 d'octubre, festa de sant Francesc, coincidirà amb l'obertura del Sínode sobre la Sinodalitat. Com els rius que s'alimenten de milers de minúsculs rierols i torrents més grans, el procés sinodal iniciat l'octubre de 2021 convida tots els components, a nivell personal i comunitari, a convergir en un riu majestuós de reflexió i renovació. Tot el poble de Déu és acollit en un camí apassionant de diàleg i conversió sinodal.

De la mateixa manera, com una conca fluvial amb molts afluents grans i petits, l'Església és una comunitat d'innombrables Esglésies locals, comunitats religioses i associacions que s'alimenten de la mateixa aigua. Cada font afegeix la seva contribució única i insubstituïble, perquè totes

5 «Perquè hi ha un veritable “deute ecològic”, particularment entre el Nord i el Sud, relacionat amb desequilibris comercials amb conseqüències en l'àmbit ecològic, com també en l'ús desproporcionat dels recursos naturals dut a terme històricament per alguns països» (*Laudato si'*, 51).

conflueixin en el vast oceà de l'amor misericordiós de Déu. De la mateixa manera que un riu és font de vida per a l'ambient que el circumda, també la nostra Església sinodal ha de ser font de vida per a la casa comuna i per a tots aquells que l'habiten. I així com un riu dona vida a tota mena d'espècies animals i vegetals, també una Església sinodal ha de donar vida semblant justícia i pau a qualsevol lloc on arribi.

El juliol de 2022, al Canadà, vaig recordar el mar de Galilea on Jesús va guarir i consolar molta gent, i on va proclamar “una revolució d'amor”. Vaig sentir que també el llac de Santa Anna és un lloc de guarició, consol i amor, un lloc que «ens recorda que la fraternitat és veritable si uneix els qui estan distanciats, que el missatge d'unitat que el cel envia a la terra no tem les diferències i ens convida a la comunió, a la comunió de les diferències, per tornar a començar junts, perquè tots —tots!— som peregrins en camí».⁶

Que en aquest Temps de la Creació, com seguidors de Crist en el nostre camí sinodal comú, visquem, treballem i preguem perquè la nostra casa comuna estigui plena novament de vida. Que l'Esperit Sant continuï volant sobre les aigües i ens guïi a la “renovació de la faç de la terra” (cf. Sl 104,30).

Roma, Sant Joan del Laterà, 13 de maig de 2023

⁶ Homilia al Llac de Santa Anna, Canadà, 26 de juliol de 2022.

Franciscus

III Jornada Mundial dels Avis i de les Persones Grans

Missatge del Sant Pare Francesc

**«La seva Misericòrdia s'estén de generació en generació»
(cf. Lc 1,50)**

23 de juliol de 2023

Benvolguts germans i germanes,

«La seva misericòrdia s'estén de generació en generació» (cf. Lc 1,50): aquest és el tema de la III Jornada Mundial dels Avis i les Persones Grans. És un tema que ens reconduïx a aquellencontre beneït entre la jove Maria i la seva parenta anciana Elisabet (cf. Lc 1,39-56). Aquesta, plena de l'Esperit Sant, s'adreça a la Mare de Déu amb paraules que, després de mil·lennis, donen ritme a la nostra pregària diària: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes!» (v. 42). I l'Esperit Sant, que ha davallat ja damunt Maria, la impulsa a respondre amb el Magníficat, en el qual proclama que la misericòrdia del Senyor s'estén de generació en generació. L'Esperit Sant beneïx i acompanya cadaencontre fecund entre generacions diferents, entre avis i nets, entre joves i ancians. Efectivament, Déu desitja que, com va fer Maria amb Elisabet, els joves alegrin el cor de les persones grans, i que adquireixin saviesa a partir de les seves vivències. Però, sobretot, el Senyor vol que no deixem sols els ancians, que no els releguem als marges de la vida, com passa sovint per desgràcia.

És bonica, enguany, la proximitat entre la celebració de la Jornada Mundial dels Avis i de les Persones Grans i la de la Joventut. Ambdues tenen com a tema la “pressa” de Maria per anar a visitar Elisabet (cf. v. 39), i d'aquesta manera ens porten a reflexionar sobre el vincle entre els joves i els ancians. El Senyor espera que els joves, en trobar-se amb les persones grans, acullin la crida a custodiar la memòria i reconeguïn, gràcies a ells, el do de pertànyer a una història més gran. L'amistat amb una persona gran ajuda el jove a no reduir la vida al present i a recordar que no tot depèn de les seves capacitats. Per als més grans, en canvi, la presència d'un jove els dona esperança que tot allò que han viscut no es perdrà i que els seus somnis poden realitzar-se. En definitiva, la visita de Maria a Elisabet i la consciència que la misericòrdia del Senyor es transmet d'una generació a l'altra revelen que no podem avançar —i molt menys salvar-nos— sols i que la intervenció de Déu es manifesta sempre en el conjunt, en la història d'un poble. És Maria mateixa qui ho diu en el Magníficat, exultant en Déu que ha obrat meravelles noves i sorprenents, fidel a la promesa donada a Abraham (cf. v. 51-55).

Per tal d'acollir millor l'estil d'actuar de Déu, recordem que el temps ha de ser viscut en la seva plenitud, perquè les realitats més grans i els somnis més bonics no es realitzen en un moment, sinó a través d'un creixement i una maduració en camí, en diàleg, en relació. Per això, qui es concentra només en allò immediat, a aconseguir beneficis per a ell de manera ràpida i àvida, a tenir-ho tot de seguida, perd de vista la manera d'actuar de Déu. El seu projecte d'amor, contràriament, travessa passat, present i futur, abraça i posa en comunicació les generacions. És un projecte que va més enllà de nosaltres mateixos, però en el qual cadascun de nosaltres és important, i sobretot està cridat a anar més enllà. Per als més joves es tracta d'anar més enllà d'aquella immediatesa en què es confina la realitat virtual, la qual moltes vegades distreu de l'acció concreta; en el cas de les persones grans es tracta de no capficar-se en les forces que decauen i de no lamentar-se per les ocasions perdudes. Mirem endavant. Deixem-nos plasmar per la gràcia de Déu que, de generació en generació, ens lliura de l'immobilisme en l'actuar i dels remordiments del passat.

En l'encontre entre Maria i Elisabet, entre joves i grans, Déu ens dona el seu futur. El camí de Maria i l'acollença d'Elisabet obren les portes a la manifestació de la salvació. A través de la seva abraçada, la misericòrdia de Déu irromp amb una joiosa mansuetud en la història humana. Voldria, doncs, convidar cadascun de vosaltres a pensar en aquell encontre, encara més, a tancar els ulls i a imaginar, com en una foto, aquella abraçada entre la jove Mare de Déu i la mare anciana de Joan Baptista; a representar-lo en la ment i a visualitzar-lo en el cor, per a fixar-lo en l'ànima com una icona lluminosa interior.

I us convido a més a passar de la imaginació a la realització d'un gest concret per abraçar els avis i les persones grans. No els deixem sols, la seva presència a les famílies i a les comunitats és valuosa, ens dona la consciència de compartir la mateixa herència i de formar part d'un poble on es conserven les arrels. Sí, són els ancians els qui ens transmeten la pertinença al poble sant de Déu. Tant l'Església com la societat els necessita. Ells donen al present un passat necessari per a construir el futur. Honrem-los, no ens privem de la seva companyia i no els privem de la nostra; no permetem que siguin descartats.

La Jornada Mundial dels Avis i de les Persones Grans vol ser un petit i delicat signe d'esperança per a ells i per a tota l'Església. Renovo per això la meva invitació a tothom —Diòcesis, parròquies, associacions i comunitats— a celebrar aquesta Jornada, posant en el centre l'alegria desbordant d'un renovat encontre entre joves i ancians. A vosaltres, joves, que us esteu preparant per anar a Lisboa o que viureu la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) en els vostres llocs d'origen, voldria dir-vos: abans de posar-se en camí aneu a

trobar els vostres avis, feu una visita a una persona gran que estigui sola. La seva pregària us protegirà i portareu en el cor la benedicció d'aquellencontre. A vosaltres, ancians, us demano que acompanyeu amb la pregària els joves que van a celebrar la JMJ. Aquests nois són la resposta de Déu a les seves peticions, el fruit d'allò que van sembrar, el senyal que Déu no abandona el seu poble, sinó que sempre el rejoyeneix amb la fantasia de l'Esperit Sant.

Estimats avis, estimats germans i germanes grans, que la benedicció de l'abraçada entre Maria i Elisabet us aconsegueixi i vessi de pau els vostres cors. Us beneixo amb afecte. I vosaltres, si us plau, reseu per mi.

*Roma, Sant Joan del Laterà, 31 de maig de 2023,
festa de la Visitació de la Benaurada Verge Maria.*

Franciscus

VII Jornada Mundial dels Pobres

Missatge del Sant Pare Francesc

«No esquivis cap pobre» (Tb 4,7)

*19 de novembre de 2023
Diumenge XXXIII del Temps Ordinari*

1. La Jornada Mundial dels Pobres, signe fecund de la misericòrdia del Pare, arriba per setena vegada per donar suport al camí de les nostres comunitats. És una cita que va arrelant de mica en mica en la pastoral de l'Església, per a descobrir cada vegada més el contingut central de l'Evangelí. Cada dia ens comprometem a acollir els pobres, però això no és suficient. Un riu de pobresa travessa les nostres ciutats i es fa cada vegada més gran fins desbordar-se; aquell riu sembla que ens arrossegui, tant que el crit dels nostres germans i germanes que demanen ajuda, suport i solidaritat es fa cada vegada més fort. Per això, el diumenge anterior a la festa de Jesucrist, Rei de l'Univers, ens reunim entorn la seva taula per a rebre d'ell, un cop més, el do i el compromís de viure la pobresa i de servir els pobres.

«No esquivis cap pobre» (Tb 4,7). Aquesta paraula ens ajuda a captar l'essència del nostre testimoniatge. Aturar-nos en el Llibre de Tobies, un text poc conegut de l'Antic Testament, fascinant i ric en saviesa, ens permetrà endinsar-nos millor en allò que l'autor sagrat vol transmetre. Davant nostre es desplega una escena de la vida familiar: un pare, Tobit, acomiada el seu fill Tobies, que és a punt d'emprendre un llarg viatge. L'ancià tem que no tornarà

a veure el seu fill i per això li deixa el seu “testament espiritual”. Tobit havia estat deportat a Nínive i havia quedat cec, fet pel qual era doblement pobre, però sempre havia tingut una certesa, expressada en el nom que porta: ‘El Senyor ha estat el meu bé. Aquest home, que sempre va confiar en el Senyor, com a bon pare, s’estima més deixar al seu fill el testimoniatge del camí que ha de seguir en la vida que no pas algun bé material. Per això li diu: «Fill meu, recorda’t del Senyor tota la vida. Guarda’t de pecar, no violis els seus manaments. Obra sempre amb rectitud, no segueixis mai el camí del mal» (4,5).

2. Com es pot apreciar immediatament, allò que l’ancià Tobit demana al seu fill que recordi no es limita a un simple acte de memòria o a una pregària adreçada a Déu. Es refereix a gestos concrets que consisteixen a fer bones obres i a viure amb justícia. L’exhortació es fa encara més específica: «Als qui obren rectament, fes-los almoïna amb els béns que tinguis; quan facis caritat, no siguis gasiu» (4,7).

Les paraules d’aquest savi ancià no deixen de sorprendre’ns. Efectivament, no oblidem que Tobit havia perdut la vista precisament després de fer un acte de misericòrdia. Com ell mateix explica, la seva vida des de jove va estar dedicada a fer obres de caritat: «He seguit tota la vida el camí dret, fent obres bones i donant moltes almoïnes als meus germans i compatriotes deportats com jo al territori de Nínive, capital d’Assíria. [...] Compartia el meu pa amb els famolencs i donava vestits als qui no en tenien. Si mai veia el cadàver d’un compatriota meu abandonat darrere les muralles de Nínive, jo l’enterrava» (1,3.17).

Pel seu testimoniatge de caritat, el rei l’havia privat de tots els seus béns i el va deixar completament pobre. Però el Senyor encara el necessitava; un cop va recuperar el seu lloc com a administrador, no va tēmer continuar amb el seu estil de vida. Escoltem el seu relat, que també ens parla avui a nosaltres: «Per la Pentecosta, la santa festa que celebrem set setmanes després de Pasqua, em van preparar un bon dinar. Quan m’asseïa a taula, parada amb plats molt variats, vaig dir al meu fill Tobies: “Noi, corre a veure si trobes entre els nostres germans deportats a Nínive cap pobre que sempre tingui viu en el cor el pensament del Senyor. Porta-me’l, que dinarem plegats. T’espero, fill meu, fins que tornis”» (2,1-2). Seria molt significatiu si, en la Jornada dels Pobres, aquesta preocupació de Tobit fos també la nostra. Convidar a compartir el dinar dominical, després d’haver compartit la Mesa eucarística. L’Eucaristia celebrada seria realment criteri de comunió. Per altra part, si entorn l’altar som conscients que tots som germanes i germanes, com en seria de visible aquesta fraternitat compartint el menjar festiu amb qui li manca el necessari!

Tobies va fer el que li havia dit el seu pare, però va tornar amb la notícia que havien assassinat un pobre i l’havien abandonat enmig de la plaça.

Sense vacil·lar, l'ancià Tobit es va aixecar de la taula i va anar a enterrar aquell home. En tornar a casa, cansat, es va a dormir al pati; damunt dels ulls li van caure excrements d'uns ocells i va quedar cec (cf. 2,1-10). Ironies de la sort: fas un gest de caritat i et passa una desgràcia. El fet ens porta a pensar així; però la fe ens ensenya a aprofundir més. La ceguesa de Tobit serà la seva força per a reconèixer encara millor les nombroses formes de pobresa que l'envoltaven. I el Senyor s'encarregarà al seu temps de restituir a l'ancià pare la vista i l'alegria de tornar a veure el seu fill Tobies. Quan va arribar aquell dia, Tobit «se li va tirar al coll i, tot plorant, li deia: “Et veig, fill meu, llum dels meus ulls!”» I va afegir: «Beneït sigui Déu! Beneït sigui el seu gran nom! Beneïts tots els seus sants àngels! Que ens empari el seu nom gloriós! Siguin beneïts per sempre tots els seus àngels! Ell m'havia ferit, però ara puc veure Tobies, el meu fill!» (11,13-15).

3. Podem preguntar-nos: d'on li venen a Tobit la valentia i la força interior que li permeten servir Déu enmig d'un poble pagà i d'estimar el proïsome fins al punt de posar en perill la seva vida? Som davant un exemple extraordinari: Tobit era un espòs fidel i un pare atent; va ser deportat lluny de la seva terra i sofria injustament, va ser perseguit pel rei i pels seus veïns. Malgrat tenir una ànima tan bona, va ser posat a prova. Com ens ensenya sovint la Sagrada Escripura, Déu no evita les proves als qui fan el bé. Com és possible? No ho fa per a humiliar-nos, sinó per refermar la nostra fe en ell.

Tobit, en el moment de la prova, descobreix la seva pròpia pobresa, que el fa capaç de reconèixer els pobres. És fidel a la Llei de Déu i observa els manaments, però això no li és suficient. L'atenció efectiva en vers els pobres li era possible perquè havia experimentat la pobresa en la seva mateixa carn. Per tant, les paraules que adreça al seu fill Tobies són la seva herència autèntica: «No esquivis cap pobre» (4,7). En definitiva, quan som davant un pobre no podem girar la mirada cap a una altra part, perquè això ens impedirà trobar-nos amb el rostre del Senyor Jesús. I fixem-nos bé en aquella expressió «cap pobre». Cadascun d'ells és el nostre proïsome. No importa el color de la pell, la condició social, la procedència. Si soc pobre, puc reconèixer qui és el germà que realment em necessita. Som cridats a trobar cada pobre i cada tipus de pobresa, espolsant de nosaltres la indiferència i la banalitat amb les quals escudem un benestar il·lusori.

4. Vivim un moment històric que no afavoreix l'atenció envers els més pobres. La crida al benestar puja cada vegada més de volum, mentre les veus de qui viu en la pobresa se silencien. Es tendeix a descurar tot allò que no forma part dels models de vida destinats sobretot a les generacions més joves, que són les més fràgils enfront el canvi cultural en curs. El que és desagradable i provoca sofriment es posa entre parèntesi, mentre que les qualitats físiques s'exalten, com si fossin la meta principal que cal aconseguir.

La realitat virtual s'apodera de la vida real i els dos mons es confonen cada vegada més fàcilment. Els pobres es tornen imatges que poden commoure per alguns instants, però quan es troben en carn i os pel carrer, llavors apareix la incomoditat i la marginació. La premsa, companya quotidiana de la vida, impedeix aturar-se, socórrer i fer-se càrrec dels altres. La paràbola del bon samarità (cf. Lc 10,25-37) no és un relat del passat, interpel·la el present de cadascun de nosaltres. Delegar en altres és fàcil; oferir diners perquè altres facin caritat és un gest generós; la vocació de tot cristià és implicar-se en primera persona.

5. Donem gràcies al Senyor perquè són molts els homes i dones que viuen lliurats als pobres i als exclosos i que comparteixen amb ells; persones de totes les edats i condicions socials que practiquen l'acollença i es comprometen amb aquells que es troben en situacions de marginació i sofriment. No són superhomes, sinó "veïns de casa" que trobem cada dia i que en el silenci es fan pobres i amb els pobres. No es limiten a donar alguna cosa; escolten, dialoguen, intenten comprendre la situació i les seves causes, per a donar consells adequats i referències justes. Estan atents a les necessitats materials i també espirituals, a la promoció integral de la persona. El Regne de Déu es fa present i visible en aquest servei generós i gratuït; és realment com la llavor caiguda en la terra bona d'aquestes persones que dona fruit (cf. Lc 8,4-15). La gratitud envers tants voluntaris demana fer pregària per tal que el seu testimoni pugui ser fecund.

6. En el 60è aniversari de l'encíclica *Pacem in terris*, és urgent reprendre les paraules del sant Papa Joan XXIII quan escrivia: «Observem que [l'home] té un dret a l'existència, a la integritat corporal, als mitjans necessaris per a un nivell decorós de vida, com ara, principalment, l'aliment, el vestit, l'habitatge, el descans, l'assistència mèdica i, finalment, els serveis indispensables que a cada u ha de prestar l'Estat. D'això en segueix que l'home té també el dret a la seguretat personal en cas de malaltia, invalidesa, viudetat, vellesa, atur i, per últim, qualsevol altra eventualitat que el privi, sense culpa seva, dels mitjans necessaris per al seu sosteniment» (n. 11).

Quant de treball tenim encara per davant per tal que aquestes paraules es facin realitat, també per mitjà d'un compromís polític i legislatiu seriós i eficaç. Que pugui desenvolupar-se la solidaritat i la subsidiarietat de tants ciutadans que creuen en el valor del compromís voluntari de lliurament als pobres, malgrat els límits i en ocasions les deficiències de la política a l'hora de veure i servir el bé comú. Es tracta certament d'estimular i fer pressió per tal que les institucions públiques compleixin bé el seu deure; però no serveixi restar passius a l'espera de rebre-ho tot "de dalt"; els qui viuen en condicions de pobresa també han d'estar implicats i acompanyats en un procés de canvi i de responsabilitat.

7. Lamentablement, hem de constatar una vegada més noves formes de pobresa que se sumen a les que s'han descrit anteriorment. Penso de manera particular en les poblacions que viuen en zones de guerra, especialment en els infants privats d'un present serè i d'un futur digne. Ningú no podrà acostumar-se mai a aquesta situació; mantinguem viu cada intent per tal que la pau s'afermi com a do del Senyor ressuscitat i fruit del compromís per la justícia i el diàleg.

Tampoc puc oblidar les especulacions que, en diversos sectors, porten a un dramàtic augment dels costos que fan encara més indigents moltíssimes famílies. Els sous s'acaben ràpidament i obliguen a privacions que atempten contra la dignitat de les persones. Si en una família s'ha d'elegir entre el menjar per a subsistir i les medecines per a recuperar la salut, llavors ha de fer-se escoltar la veu de qui reclama el drets dels dos béns, en nom de la dignitat de la persona humana.

¿Com podem deixar de cridar l'atenció, a més, sobre el desordre ètic que marca el món del treball? El tracte inhumà que es reserva a molts treballadors i treballadores; la retribució que no correspon al treball realitzat; el flagell de la precarietat; les excessives víctimes d'accidents, provocades sovint per una mentalitat que prefereix el benefici immediat en detriment de la seguretat. Tornen a la ment les paraules de sant Joan Pau II: «El primer fonament del valor del treball és l'home mateix. [...] L'home està destinat i cridat al treball; però, per damunt de tot, el treball està “en funció de l'home” i no l'home “en funció del treball” (carta enc. *Laborem exercens*, 6).

8. Aquesta enumeració, de si dramàtica, descriu només parcialment les situacions de pobresa que formen part de la nostra quotidianitat. No puc passar per alt, en particular, un tipus de sofriment que cada dia és més evident i que afecta el món juvenil. Quantes vides frustrades i fins i tot suïcidis de joves, enganyats per una cultura que els porta a sentir-se “incomplets” i “fracassats”. Ajudem-los a reaccionar davant aquestes instigacions nefastes, per tal que cadascú pugui trobar el camí a seguir per a adquirir una identitat forta i generosa.

És fàcil, parlant dels pobres, caure en la retòrica. També és una temptació insidiosa la de quedar-se en les estadístiques i en els números. Els pobres són persones, tenen rostres, històries, cors i ànimes. Són germans i germanes amb les seves qualitats i defectes, com tots, i és important entrar en una relació personal amb cadascun d'ells.

El Llibre de Tobies ens ensenya com actuar de manera concreta amb els pobres i pels pobres. És una qüestió de justícia que ens compromet a tots a buscar-nos i trobar-nos recíprocament, per a afavorir l'harmonia

necessària, de manera que una comunitat pugui identificar-se com a tal. Per tant, l'interès pels pobres no s'acaba en almoines precipitades; exigeix restablir les relacions interpersonals justes que han estat afectades per la pobresa. D'aquesta manera, “no esquivar cap pobre” condueix a obtenir els beneficis de la misericòrdia, de la caritat que dona sentit i valor a tota la vida cristiana.

9. La nostra atenció envers els pobres sempre està marcada pel realisme evangèlic. Allò que es comparteix ha de respondre a les necessitats concretes dels altres, no es tracta d'alliberar-se del que és superflu. També en això és necessari el discerniment, sota la guia de l'Esperit Sant, per a reconèixer les veritables exigències dels germans i no les nostres aspiracions. Allò que necessiten segur amb més urgència és la nostra humanitat, el nostre cor obert a l'amor. No ho oblidem: «Som cridats a descobrir Crist en ells, a prestar-los la nostra veu en les seves causes, però també a ser els seus amics, a escoltar-los, a interpretar-los i a recollir la misteriosa saviesa que Déu vol comunicar-nos a través d'ells» (exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 198). La fe ens ensenya que cadascun dels pobres és fill de Déu i que en ell o en ella està present Crist: «Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40).

10. Enguany es commemora el 150è aniversari del naixement de santa Teresa de l'Infant Jesús. En una pàgina de la seva *Història d'una ànima* va escriure: «Sí, ara entenc que la caritat perfecta consisteix a suportar els defectes dels altres, a no estranyar-se de les seves debilitats, a edificar-se dels actes de virtut més petits que els vegem practicar. Però, sobretot, vaig comprendre que la caritat no ha de quedar-se tancada en el fons del cor. Ningú, va dir Jesús, no encén un llum per a posar-lo sota una mesura, sinó per a posar-lo en el portallànties perquè faci llum a tots els qui són a la casa. Jo penso que aquell llum representa la caritat, que ha de fer llum i alegrar, no sols els qui em són més estimats, sinó tots els qui són a la casa, sense exceptuar ningú» (Ms C, 12r^o: *Obras completas*, Burgos 2006, 287-288).

En aquesta casa que és el món, tothom té dret a ser il·luminats per la caritat, ningú no pot ser-ne privat. Que la perseverança de l'amor de santa Teresina pugui inspirar els nostres cors en aquesta Jornada Mundial, que ens ajudi a “no esquivar el pobre” i a mantenir la nostra mirada sempre fixada en la faç humana i divina de nostre Senyor Jesucrist.

Roma, Sant Joan del Laterà, 13 de juny,
Memòria de sant Antoni de Pàdua, patró dels pobres

Franciscus

